

TOREK, 24. MAREC 2009

PREDSIEDSTVO: GOSPA ROTHE

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Zelena knjiga o teritorialni koheziji in razpravi o prihodnji reformi kohezijske politike – Najboljše prakse na področju regionalne politike in ovire za uporabo sredstev iz strukturnih skladov – Urbana razsežnost kohezijske politike – Dopolnjevanje in usklajevanje kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja – Izvajanje Uredbe o strukturnih skladih 2007-2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike - Evropska pobuda za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

- A6-0083/2009 gospoda van Nistelrooija, v imenu Odbora za regionalni razvoj, o zeleni knjigi o teritorialni koheziji in napredku razprav o prihodnji reformi kohezijske politike (2008/2174(INI));

- A6-0095/2009 gospe Krehl, v imenu Odbora za regionalni razvoj, o najboljši praksi na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov (2008/2061(INI));

- A6-0031/2009 gospoda Vlasáka, v imenu Odbora za regionalni razvoj, o urbani razsežnosti kohezijske politike v novem programskem obdobju (2008/2130(INI));

- A6-0042/2009 gospoda Roszkowskega, v imenu Odbora za regionalni razvoj, o dopolnjevanju in usklajevanju kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja (2008/2100(INI));

- A6-0108/2009 gospoda Mikolášika, v imenu Odbora za regionalni razvoj, o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007-2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike (2008/2183(INI)); in

- A6-0041/2009 gospoda Becseya, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, o evropski pobudi za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, poročevalec. – (NL) Gospa predsednica, izrecna želja Odbora za regionalni razvoj Parlamenta je, da se ob koncu tega mandata opravi skupna razprava o prihodnosti kohezijske politike, danes in jutri pa bo potekala razprava o nič manj kot petih pomembnih poročilih poslancev tega Parlamenta, o katerih bo tik pred evropskimi volitvami potekalo tudi glasovanje. Gre za največji proračun Evropske skupnosti in z vidika državljanov za najvidnejši del. Kohezijska politika je Evropi dala obraz, ki kaže njeno medsebojno povezanost in solidarnost. V nobenem drugem delu sveta ni bilo ustvarjene toliko vzajemne kohezije. Kohezija je ponovno tudi osrednji cilj nove Lizbonske pogodbe. Dodaja tudi tretjo komponento, in sicer teritorialno kohezijo.

Za neobičajne čase so potrebni novi odgovori. Finančna kriza, ostrejša konkurenca zaradi globalizacije, podnebna kriza in doslej neuspešno uresničevanje lizbonskih ciljev zahtevajo bolj celosten pristop do regionalne politike, hkrati pa njeno krepitev in izboljšanje. Te zadeve obravnavamo v tej zeleni knjigi. Zelena knjiga nikakor ne pomeni nekaj običajnega, temveč poziv k boljšemu upravljanju in teritorialni koheziji, ki kritizira tudi pojave, ko se nekatere regije razvijajo zelo hitro in prihaja do napredka na območjih velikih mest, medtem ko druge regije zaostajajo. To ni Evropa, ki jo ta Parlament pričakuje. V tej skupni razpravi danes določamo tudi smer za obdobje po letu 2013, po pregledu zakonodaje, s čimer bomo po volitvah začeli naslednji parlamentarni mandat.

Na kratko bom preletel najpomembnejše točke te razprave in kohezijske politike. Leta 2005 je gospod Guellec v svojem poročilu navedel želje Parlamenta. Nova teritorialna razsežnost je sedaj navedena kot stalni cilj v členih 13 in 174 nove Lizbonske pogodbe. Kot sem že omenil, gre za izrecno nasprotovanje asimetrični Evropi, sestavljeni iz nekaterih regij, ki se širijo s polno močjo, druge, bolj podeželske, pa zaostajajo. Gre za hkratno enotnost in raznolikost centrov odličnosti ali *pôles d'excellence* ter za poseben položaj drugih regij in krajev s svojimi lastnimi kvaliteta in večobličnostjo. Teritorialna kohezija prav tako dopolnjuje sedanjo politiko gospodarske in socialne politike. Gre za celovit koncept. Omogoča vpogled v učinke na panogah temelječe Skupnosti in decentralizirane dejavnosti, kot so raziskave in razvoj, skupna kmetijska politika, promet in prevoz, stanje na področju zaposlovanja in boj proti podnebnim spremembam.

Na osnovi posvetovanja iz preteklih šestih mesecev je mogoče sklepati, da je koncept teritorialne kohezije deležen široke podpore, kar velja pozdraviti. Koncept vključuje koncentracijo ter povezanost in sodelovanje, v prihodnjem obdobju pa bi ga želeli podrobneje obravnavati.

Constanze Angela Krehl, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, kohezijska politika je pomembna za Evropo. Je izraz solidarnosti. Kohezijske politike pa ne potrebujejo le tisti v naši družbi, ki veljajo za šibkejši. Vsi naši državljani potrebujejo politiko solidarnosti in evropskega združevanja. Vse to stvari otežuje, kadar se v regijah, ki jih je v Evropski uniji več kot 260, ne uporablja sredstev iz strukturnih skladov. Do tega ne prihaja zato, ker pomoč ni potrebna, ampak ker je pretežno premagati ovire za pridobivanje sredstev. Nekatere izmed teh ovir nastajajo doma. Pomembna osnovna zahteva je seveda, da se spoštujejo pravila in da se vzpostavi kontrole za zagotavljanje pravilne uporabe denarja evropskih davkoplačevalcev. To pa ne sme povzročiti tega, da bi obrazci in razlage o tem, kako pridobiti sredstva, bili tako obširni in nejasni, da bi za njihovo razumevanje potrebovali doktorat.

V svojem poročilu zato pozivam k posebnim ukrepom za zmanjšanje birokracije na evropski ravni, ker je to naša odgovornost. Poenostavi je treba kontrolni sistem, zmanjšati upravno breme za projekte in spremeniti obseg projektov. Poleg tega bi projektne prakse bilo treba poenostaviti, razjasniti, pospešiti in zagotoviti njihovo večjo osredotočenost na rezultat. Prepričana sem, da bi v zvezi s tem lahko kaj storili tudi na nacionalni in regionalni ravni.

Drugi del mojega poročila zadeva najboljše prakse na področju kohezijske politike. Ni nam treba ponovno izumljati kolesa, saj to ne bi bilo niti učinkovito niti pametno. Najti moramo sistem za to, da lahko drugi uporabijo primere dobrih projektov. Glede na to, da je vsako leto na deset tisoče projektov kohezijske politike, je pomembno opredeliti, izbrati in zagotoviti informacije o vzorčnih projektih v regijah. Po mojem mnenju je Komisija na tem področju začela uspešno, kot na primer s pobudo RegioStars, vendar pa je s tem treba nadaljevati.

Na nekaterih področjih, za katere menim, da so ključna, so v poročilu predlagana merila za izbiro takih projektov. Ključna področja so raziskave in inovacije, ustvarjanje visokokakovostnih delovnih mest, podpora za MSP, podnebni projekti, celosten razvoj mest in razvoj projektov zasebno-javnega partnerstva, če omenim samo nekatera. Merila za izbiro projektov najboljših praks bi lahko bila kakovost in trajnost projektov, gonilna sila za regije in za Evropsko unijo, učinkovita raba virov in seveda prenosljivost v druge regije.

Dobre primere je mogoče najti povsod. V prilogi poročila sem navedla nekaj projektov, o katerih sem bila obveščena na osnovi dela, opravljenega v regijah. Prihajajo iz vseh držav članic. Tukaj bi želela omeniti nekatere izmed njih: center odličnosti za okoljske tehnologije v Sloveniji, Gradiščanski center mobilnosti v Avstriji, tekmovanje „lov za možgani“ v Estoniji, nova stavba za inštitut Fraunhofer za celično terapijo in imunologijo v Nemčiji, znanstveni park v Granadi v Španiji in razvoj problematičnega okrožja v vzhodnem Leipzigu v Nemčiji.

Na koncu se kot poročevalka in koordinatorka svoje skupine prisrčno zahvaljujem svojim kolegom za njihovo sodelovanje pri tem poročilu in nasploh v zadnjih petih letih. Zahvaliti bi se želela tudi Komisiji, Odboru za regionalni razvoj in vsem pristojnim zaposlenim za njihovo sodelovanje. Upam, da bomo lahko tudi v prihodnje tako sodelovali.

(Aplavz)

Oldřich Vlasák, poročevalec. – (CS) Komisarka, gospe in gospodje, na kratko bi želel predstaviti poročilo o urbani razsežnosti kohezijske politike. Gre za poročilo, ki preučuje možnosti in vključevanje mest na področju upravljanja in uporabe evropskega denarja v sedanjem programskem obdobju. Gre za poročilo, ki hkrati daje napotke in navdih o tem, kako prilagoditi pravila strukturnih skladov, da bi bolje ustrezali potrebam evropskih mest in metropol. Pri pripravi poročila sem se opiral ne le na znanstvene študije in strokovna

mnenja interesnih skupin, kot sta Svet evropskih občin in regij in EUROCITIES, ampak predvsem na neposredne izkušnje in mnenja županov, svetnikov, mestnih uradnikov, vodij projektov in vseh, ki jih zadevajo evropska sredstva. Eden od navdihujočih sestankov, na katerem smo imeli možnost za skupne razprave o urbani razsežnosti, je bil dogodek z naslovom Dan evropskih mest, ki sem ga skupaj s partnerji v začetku februarja organiziral v Pragi v okviru češkega predsedovanja EU. Ponovno bi se želel zahvaliti komisarki Hübnerjevi, gospodu Svobodi in svojim kolegom gospodu Olbrychtu, gospodu Beaupuy in gospe Kallenbach za njihov prispevek in aktiven pristop.

Logično je, da je naša pozornost usmerjena v mesta. V mestih živi 80 % od približno 500 milijonov prebivalcev EU. Veliko večino delovnih mest, podjetij in izobraževalnih središč najdemo v mestih. Mesta ustvarijo več kot 70 % evropskega DDV. Mesta zato predstavljajo odločilno gonilno silo gospodarske rasti cele Evrope, zaradi česar so v času krize toliko bolj pomembna. Vendar pa se številna mesta spopadajo s celo vrsto resnih problemov. Mestom in urbanim območjem je zato v okviru kohezijske politike treba nameniti posebno pozornost.

Poudariti bi želel dve glavni ideji iz poročila. Prva je vprašanje nadaljnjega prenosa pooblastil, kar pomeni prenos nadzora nad evropskimi viri na mesta. Čeprav evropska zakonodaja že omogoča nadaljnji prenos virov na mesta, da jih lahko razdeljujejo, ko pripravljajo celostne razvojne načrte, so države članice to možnost izkoriščale zgolj v omejenem obsegu. Eden od glavnih namenov tega poročila je podpreti vlogo mest v kohezijskem procesu. Mesta moramo prenehati obravnavati kot zgolj končne prejemnike in namesto tega nanje gledati kot na subjekte, ki upravljajo teritorije. Podobno kot imajo regije in nacionalni organi javne uprave svoje proračune, morajo mesta dobiti večjo odgovornost na področju strukturne pomoči za programiranje in dodeljevanje sredstev iz strukturnih skladov. Urbana razsežnost mora postati obvezna.

Pri drugi osnovni ideji gre za dejansko izkoriščanje potenciala finančnega instrumenta JESSICA. Kohezijska politika je do sedaj temeljila izključno na sistemu subvencij oziroma nepovratnih sredstev. Organizacije in fizične osebe, ki vlagajo projekte, so zato navajene na situacijo, v kateri „brezplačno“ prejmejo evropski denar in sredstva za sofinanciranje iz državnega proračuna. Pogosto je prioriteta črpanje samo in ne učinkovita naložba ali ocena razpoložljivih virov. Načelo subvencij zato včasih privede do situacije, v kateri se določenih strukturnih pomoči ne izkoristi učinkovito. V sedanjem programskem obdobju smo priča izvajanju instrumenta JESSICA, ki ustvarja prostor za sistematično spremembo kohezijske politike. Vendar pa ta prostor ni bil kdo ve kako dobro izkoriščen. V naslednjem programskem obdobju se mora to spremeniti. Evropska politika bi morala bolje izkoristiti možnosti, ki zadevajo uporabo sredstev finančnega inženiringa, kot so obnovljivi skladi. To je za sedaj vse. Zahvaliti bi se želel vsem, ki so mi pomagali pri pripravi tega poročila.

Wojciech Roszkowski, poročevalec. – (PL) Gospa predsednica, reforma strukturne politike Evropske unije za obdobje 2007-2013 je povzročila spremembe v zgradbi skladov in v osnovi za dodeljevanje pomoči. Pomembno spremembo je pomenila ustanovitev novega Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja v povezavi s skupno kmetijsko politiko. Ker je v finančni perspektivi za obdobje 2000–2006 financiranje razvoja podeželja povezano s strukturnimi skladi in kohezijsko politiko ter ločeno od financiranja skupne kmetijske politike, je Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja v novem finančnem okviru za obdobje 2000–2013 postal sestavni del dodelitev, povezanih s skupno kmetijsko politiko, in je zato ločen od kohezijske politike. Zaradi teh sprememb se pojavlja vprašanje, ali je ta ločitev dejansko zagotovila učinkovitejšo uporabo razpoložljivih finančnih sredstev.

Povezovanje financiranja SKP s financiranjem razvoja podeželja je le navidezna poenostavitev proračunske ureditve. V resnici to prispeva k ločitvi financiranja nekmetijskih dejavnosti od kohezijske politike in širše perspektive regionalnega razvoja ter podvojitvi nekaterih ciljev (npr. varstvo okolja in izobraževanje) ali njihovi opustitvi na obeh področjih. Ob upoštevanju obstoječih proračunskih omejitev obstaja tveganje, da bo velik del sredstev, ki so na voljo v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, uporabljen za spodbujanje gospodarske konkurenčnosti v največjih urbanih središčih ali v najbolj dinamičnih regijah, medtem ko so sredstva iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja v glavnem namenjena izboljšanju konkurenčnosti kmetijstva. V teh okoliščinah bi se izdatki za podporo nekmetijskim dejavnostim in razvoj malih in srednje velikih podjetij na podeželju znašli med obema skladoma in se ne bi mogli financirati iz nobenega od njiju.

Prav tako bi lahko prišlo do pomanjkanja sredstev za osnovne javne storitve in naložbe v infrastrukturo na podeželju, k čemur naj bi prispeval tudi kohezijski sklad. V tem okviru je bistveno, da se pripravi pregledna in dolgoročna strategija za razvoj podeželja na nacionalni in regionalni ravni, kar bo omogočilo, da se jasno opredelijo prednostne naloge in cilji pri razvoju podeželja ter da se temu primerno prilagodi pomoč iz

različnih razpoložljivih virov. Vendar bi povezovanje drugega stebra s kohezijsko politiko zahtevalo tesno usklajevanje dejavnosti na nacionalni ravni.

Pojem podeželska območja še ni natančno opredeljen. Tradicionalno se podeželska območja razlikujejo od urbanih območij zaradi njihove manjše gostote prebivalstva, različne zaposlitvene strukture, nižjih prihodkov in slabšega dostopa do javnih dobrin. Z vidika teritorialne kohezije, ki, ponavljam, tudi ni ustrezno opredeljena, manjša gostota prebivalstva ne bi smela biti odločilna značilnost.

Eden od razvojnih ciljev Evropske unije je posodobitev socialnih struktur, vključno z zaposlitvenimi strukturami. Zato je teritorialno kohezijo mogoče okrepiti s približanjem zaposlitvenih struktur na podeželskih in urbanih območjih. Glavna izziva na področju teritorialne kohezije sta še vedno višina prihodka in dostop do javnih dobrin in storitev, podpora nekmetskim dejavnostim v podeželskih regijah pa je najučinkovitejši način za uresničitev teh ciljev. Vendar dodelitev sredstev za razvoj podeželja ne sme povzročiti zmanjšanja sredstev za neposredno pomoč kmetijstvu.

Težava pri izvajanju politike razvoja podeželja izhaja iz dejstva, da se tako sektorske politike kot politiko teritorialne kohezije ter njihove gospodarske in družbene razsežnosti prepletajo, kar pomeni, da je pri prejšnjih dejavnostih namesto na ustvarjanju sinergij poudarek bil na ločevanju pooblastil. Cilj usklajevanja bi zato moral biti ustvarjanje sinergij pri uporabi sredstev. V posameznih državah članicah obstaja več načinov usklajevanja dejavnosti in trenutno je težko reči, da bi se rešitev določene države lahko uporabljala kot model za druge države. Zdi se, da je politična volja edini ključ do uspeha na tem področju, ne pa takšna ali drugačna organizacijska ureditev. Ustrezna rešitev je zato lahko uporaba odprte metode usklajevanja pri tem vidiku sodelovanja na ravni Skupnosti.

Vendar je treba poudariti, da ima politika razvoja podeželja velik vpliv na teritorialno kohezijo. Zato se ne zdi upravičeno ločiti dejavnosti za razvoj podeželja od kohezijske politike in ukrepov za regionalni razvoj. Ta politika lahko bolje kot SKP pomaga pri reševanju vprašanj razvoja podeželja, ki ne zadevajo kmetijskega sektorja, kot je prekvalifikacija ljudi za delo v drugih gospodarskih sektorjih. Kljub temu je vključitev politike razvoja podeželja v kohezijsko politiko in politiko regionalnega razvoja mogoča le pod pogojem, da se razvoju podeželja namenijo ustrezna sredstva.

Miroslav Mikolášik, *poročevalec*. – Gospa predsednica, preden začnemo razpravo o poročilu o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007-2013, mi dovolite, da izkoristim to priložnost in se zahvalim Komisiji za konkretno dokumentacijo in analize držav kot dobro osnovo za delo. Posebej bi se želel zahvaliti vsem, ki so delali z menoj pri poročilu, zlasti naši svetovalki EPP-ED, gospe Stoian, in administratorju našega odbora, gospodu Chopinu, ki sta temu poročilu posvetila mnogo ur.

Dovolite mi, da na kratko povzamem pripravo tega poročila, ki je z zgolj nekaj kompromisi bilo šele prejšnji mesec deležno polne podpore Odbora za regionalni razvoj. Kot verjetno veste, je namen tega poročila pokazati način, po katerem so se države članice seznanile s strateškimi smernicami Skupnosti iz leta 2006 o koheziji in jih upoštevale pri pripravi svojih 27 nacionalnih strateških referenčnih okvirov in 429 operativnih programov, ki so jih sprejele za izpolnjevanje svojih specifičnih omejitev in zahtev.

Zato sem se odločil, da kot osnovo poročila uporabim tri glavne dokumente: prvič, sporočilo Komisije, drugič, 27 analiz držav, ki jih je zagotovila Komisija, in tretjič, sklep Sveta iz leta 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji, ki predstavlja okvir za države članice pri pripravi nacionalnih strateških referenčnih okvirov in operativnih programov za obdobje 2007-2013.

Tri glavne prednostne naloge, jasno opredeljene v prej omenjenem sklepu Sveta, so: prvič, Evropo in njene regije narediti bolj privlačne za naložbe in delo, druga prednostna naloga je izboljšati znanje in inovacije za rast, in tretja prednostna je pritegniti več ljudi v zaposlitev ali podjetniško dejavnost za ustvarjanje več in boljših delovnih mest.

Preden povem svoje ugotovitve, do katerih sem prišel, ko sem pripravljal to poročilo, moram poudariti, da je njegov obseg delno omejen, saj so operativni programi bili potrjeni šele junija 2008 in trajalo bo vsaj leto dni, da bo mogoče oceniti pravi napredek pri njihovi izvedbi. Ne glede na to pa lahko že ocenim, da so vse države članice izpolnile splošne prednostne naloge, pri čemer so posebnosti odvisne od ravni njihovega gospodarskega in teritorialnega razvoja.

Omeniti je treba tudi, da lahko doživijo nekatere spremembe glede naraščajoče pozornosti naložbam na področjih, kjer obstaja takojšnji potencial rasti in nujnosti v kontekstu evropskega načrta gospodarskega oživljanja, odziva Skupnosti na globalno finančno krizo in sedanje upočasnjene gospodarske rasti. Drugače povedano, zapomniti si je treba, da ima vsaka država članica, zlasti pa regije, različne potrebe, ki izhajajo iz

njihove zemljepisne lege ter gospodarskega in institucionalnega razvoja. Zaradi tega se po meri narejene nacionalne kohezijske strategije v operativnem programu zagotovo znatno razlikujejo glede na te potrebe.

Kot vemo, so države članice v skladu s splošnimi predpisi Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Kohezijskega sklada morale 60 % vseh izdatkov nameniti za kohezijski cilj in 75 % za cilj regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja. Zadovoljen pa sem, ko ugotavljam, da zaradi naporov nacionalnih organov povprečna višina izdatkov za doseganje programa lizbonske strategije znaša 65 % – več kot je razpoložljivih sredstev v konvergenčnih regijah – in 82 % na področju regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja, kar je prav tako več, kot je bila prvotna zahteva.

Vidim, da je moj čas potekel. Pripravil sem veliko več. Zaključil bom ob koncu te razprave.

Zsolt László Becsey, poročevalec. – (HU) Po več odlogih smo končno dočakali veliki dan. Izraziti bi želel svojo hvaležnost, da je Komisija novembra 2007 v ločenem poročilu obravnavala temo mikrokredita, čeprav je tudi res, da je Parlament že tisto poletje zahteval, da bi se lotili te teme. Prav tako odobravam dejstvo, da to razpravo koordinira član Komisije, odgovoren za kohezijo, saj vemo, da je prej bilo predlagano, da bi jo koordiniral komisar za finančne zadeve; toda cilj je, da bi orodja Skupnosti morala zares odražati perspektive kohezije.

Obžalujem pa, da gradivo Komisije ne zajema zakonodajnih nalog oziroma ne vključuje zakonodajnih predlogov; poročilo Odbora za ekonomske in monetarne zadeve se je zato sklicevalo na najmočnejši možen ukrep, in sicer člen 39, in zahtevalo, da Komisija izvede konkretne zakonske ukrepe ali organizacijske in finančne korake na petih različnih področjih.

To priložnost bi želel izkoristiti za to, da izrazim zahvalo svoji poročevalki v senci, gospe De Vits, svoji kolegici, gospe Baevi, in gospe Ambruster iz sekretariata, za njihovo prizadevno delo.

Zakaj je pomemben mikrokredit? V nacionalne lizbonske akcijske programe bi po eni strani želeli vključiti obveznost držav članic, da redno poročajo o svojem napredku na tem področju. Rezultate daje samo tisto, kar je obvezno.

Po drugi strani, kar je največja zasluga komisarjevega pristopa, pa želimo nove socialne segmente vključiti v sfero gospodarskih dejavnosti. V ta namen moramo na trg dati obliko kredita, ki osebam s skromnimi sposobnostmi, brez zavarovanja ali zahtevanega nepremičninskega pokritja za klasičen kredit malim podjetjem pomaga pri vstopu na trg dela. Vključitev teh novih segmentov na trg dela bo nujna za trajnosten razvoj in doseganje 70-odstotne stopnje zakonitega zaposlovanja.

Toda kako pristopiti do teh slojev družbe? Na eni strani, kot je omenjeno v mojem poročilu, moramo preseči težnjo, da bi tiste, ki so v težavah, obravnavali kot eno skupino. Prikrajšane skupine moramo natančneje opredeliti: vključujejo migrante v zahodnih državah, Rome na vzhodnih območjih, ljudi, ki živijo na podeželju ali v taborih, in ženske na splošno.

Do teh ljudi pa ni mogoče priti na preizkušen in pravi način, neposredno prek klasičnih mrež poslovnih bank, saj te ciljne skupine zgornjim instrumentom ne zaupajo in, kot sem že omenil, niso sposobne vstopiti na prosti trg. Zaradi tega je v skladu z azijskim primerom, prenesenim v Evropo, posojila po pridobitvi njihovega zaupanja treba dajati ozkim krogom ljudi, kredit pa temeljiti bolj na zaupanju kot na zavarovanju. Posredniška organizacija seveda v tem sistemu igra pomembno vlogo in sposobna mora biti, da te dejavnosti nadaljuje, četudi nima bančne licence. To smo uspeli doseči v nekaterih državah članicah, vendar pa še ne povsod in zato moramo vključiti nebančne organizacije, ki vključujejo finančne institucije, ki so blizu ljudem in izven trga listninjenja.

Pojavilo se je vprašanje zgornje omejitve obrestnih mer in čeprav je kredit drag, menimo, da je za tiste, ki sistem uporabljajo, najpomembnejši stalen tok likvidnosti. Zaradi tega ne podpiram uvedbe zgornje omejitve obrestnih mer. Razlikovati moramo med potrošniškim kreditom in mikrokreditom, saj ju ne bi smeli zamenjevati.

Poleg tega je pomembno oblikovati tudi spodbude na nacionalni ravni, da bi ljudje želeli postati mikropodjetniki s pomočjo mikrokredita, namesto da prejemajo nadomestilo za brezposelnost. Solidarnost moramo izkazati tudi v boju proti terorizmu in pranju denarja, saj lahko prav s pomočjo sistema mentorstva premagamo probleme pomanjkanja stalnega prebivališča ali bančnega računa ter pomanjkanje zagonskega kapitala.

Danuta Hübner, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi se želela iskreno zahvaliti Lambertu van Nistelrooiju, Constanzi Krehl, Oldřichu Vlasáku, Wojciechu Roszkowskemu, Mirosławu Mikolášiku in Zsoltu Lászlu Becseyu za priložnost, da lahko danes razpravljamo o tem. Ta razprava bo zagotovo prispevala k obravnavi prihodnje kohezijske politike.

Kot veste smo sredi te obravnave in v vaših poročilih je veliko specifičnih priporočil, ki jih bom štela za pomemben prispevek k tej razpravi o prihodnji kohezijski politiki, je pa tudi več pomembnih sporočil, ki zadevajo vsa poročila.

Prvo je, da kohezijska politika je in mora ostati osrednji steber za doseganje ciljev Evropske unije o trajnostnem razvoju. Ta zaveza bo celo bolj relevantna v obdobju po krizi, ko bo ustvarjanje zelenih delovnih mest evropska vstopnica za trajnostno zaposlovanje.

Še eno jasno sporočilo je v vseh poročilih, in sicer da mora kohezijska politika pokrivati celotno evropsko ozemlje, njen poudarek pa mora nedvomno ostati na podpori najrevnejšim v procesu dohitevanja. Strinjam se z vašim mnenjem o pomenu zagotavljanja javnih dobrin v vseh regijah. Zaradi te krize je to sporočilo še toliko bolj pomembno. Dandanes številne regije iščejo nove načine in sredstva za prilagajanje na hitre globalne spremembe in preprečitev nevarnosti zaostajanja. Z mobilizacijo premalo izkoriščenih virov in uporabo primerjalnih prednosti bo kohezijska politika zagotovila, da bodo vse evropske regije, ne glede na to, ali zaostajajo ali ne, prispevale k celoviti gospodarski rasti in spremembam ter k ustvarjanju trajnostnih delovnih mest, in da bodo lahko vsi državljani imeli korist od notranjega trga.

Prav tako se strinjamo z vašim prepričanjem, da je geografija v Evropi pomembna, kar je eden glavnih razlogov, da smo izdali zeleno knjigo o teritorialni koheziji. Vesela sem, ker vidim, da razumete teritorialno kohezijo na način, podoben mojemu, in sicer, da gre pri teritorialni koheziji predvsem za mobilizacijo razvojnega potenciala različnih ozemelj. Regionalna politika je razvojna politika, ki državljanom in podjetjem pomaga sprostiti notranje potenciale krajev, kjer živijo in delajo.

Strinjam se z vami glede potrebe po izboljšanju sinergij in uskladitvi vseh evropskih in nacionalnih politik s teritorialnim vplivom. Izziv pri tem je, da se teritorialna kohezija upošteva neposredno pri pripravi politik in da se ne obravnava kot orodje za odpravo nastale škode. To med drugim pomeni, da moramo več vlagati v povezovanje regij, ki zaostajajo za uspešnejšimi.

Vaše sporočilo je jasno tudi glede potrebe po krepitvi odnosa med mesti in podeželjem. Spričo sedanjega drobljenja sredstev to tudi pomeni, da moramo bolj racionalizirati pravila in postopke za vsa sredstva v zvezi z obveznostmi glede upravičenih izdatkov, obvladovanja, spremljanja, poročanja in finančnega upravljanja.

Potrebna je večja prožnost pri razmejevanju teritorijev, kjer se programi kohezijske politike pripravljajo in izvajajo. Drugače povedano, politiko moramo določati na funkcijskih področjih. Včasih moramo, na primer, mesta obravnavati na ravni sosesk, včasih pa izven meja mest, na ravni metropol.

Ta funkcionalna ali prožna geografija se ne ustavi na državnih mejah, za državljane pa sodelovanje prek državnih meja predstavlja jasno evropsko dodano vrednost in pomen. Na evropskem notranjem trgu še vedno obstajajo ovire ter znaten neizkoriščen potencial na področju čezmejnih trgov dela in nadnacionalnih grozdov. Strategija za Baltsko morje, ki jo sedaj pripravljamo, je dober primer tega, kar razumemo kot funkcijsko področje. Na to gledam kot na testni primer za teritorialno kohezijo, kar bi kasneje bilo mogoče razširiti na druge makro regije. To je sedaj predmet našega dela.

V vseh poročilih je poudarjena potreba po kohezijski politiki, ki bi se odzvala na nove izzive, kot so demografija, energija, podnebje in globalizacija. Ti novi izzivi bodo vplivali na vse evropske regije, vendar pa se bo njihov vpliv znatno razlikoval po Evropi in pogosto bo privedel do izgube konkurenčnosti, zaposlovanja in socialne kohezije. To lahko odpravi obstoječa odstopanja in ustvari nova, vendar pa se ti izzivi lahko spremenijo tudi v priložnosti. Da bi to dosegli, moramo še naprej spodbujati naložbe kohezijske politike v raziskave in razvoj ter inovacije na področju razvoja na znanju temelječega gospodarstva in spodbujanja podjetništva in poslovnih podpornih storitev. To so ključni dejavniki za pospeševanje trajnostne konkurenčnosti evropskega gospodarstva in ustvarjanje trajnostnih delovnih mest in rasti. So v središču kohezijske politike in imajo močno teritorialno razsežnost, ki zahteva po meri pripravljene rešitve in podporo politiki.

Za učinkovitejše upravljanje programov kohezijske politike – kar je naša skupna skrb – je treba okrepiti medregionalne izmenjave izkušenj in dobre prakse. Po vsej Evropi je treba hitro razširiti dobro poslovno prakso. S tem je mogoče bolje premagovati težave, povezane z izvajanjem kohezijskih programov. Strinjam se z vašim stališčem, da moramo še naprej izboljševati izvajanje politike.

Pozivate h krepitvi naporov za tako imenovani „finančni inženiring“ kot sredstvo za izkoriščanje potenciala zasebnega sektorja. Kot vsi veste, smo se v okviru večjega kulturnega premika odločili klasičen terenski pristop dopolniti z novimi orodji.

Vaša podpora naši pobudi o mikrokreditu je dobra novica in se vam zanjo zahvaljujem. Prepričana sem, da je razvoj mikrokreditnih shem bistvenega pomena za trajnosten razvoj in konkurenčnost evropskih regij in mest. Na vseh ravneh je treba izvajati ukrepe. Preučili bomo možnosti in načine okrepitve tega instrumenta v prihodnosti.

Pozivate tudi h krepitvi temeljnih načel kohezijske politike, kot so partnerstvo, večnivojsko upravljanje in preglednost, in sama ta poziv v celoti podpiram. Z izkoriščanjem lokalnega znanja, vključevanjem ustreznih dejavnikov na licu mesta in izboljšanjem prepoznavnosti evropske kohezijske politike bomo prav gotovo povečali vpliv in kakovost evropskih kohezijskih naložb.

Še enkrat se vam zahvaljujem za vaša nenehna prizadevanja za povečanje uspešnosti in učinkovitosti kohezijske politike v prihodnosti.

Gary Titley, poročevalec mnenja Odbora za proračun. – Gospa predsednica, osredotočil bi se rad na vprašanje mikrokredita, ki ga Odbor za proračun v celoti podpira, saj bo pomagal ljudem brez dostopa do običajnih virov sredstev – ljudem, ki v sedanjem okolju potrebujejo pomoč. Pozdravljamo tudi pobudo Evropske komisije JASMINE.

Vseeno pa želimo podati nekaj ugotovitev. Prvič, sredstva je treba uporabljati le, kadar zaradi visokega tveganja ali nizke dobičkonosnosti drugi viri niso ustrezni. Drugič, uporabljati se morajo tudi za vključitev zasebnih financ. Tretjič, zaradi različnih pristopov v različnih državah članicah bi želeli ugotoviti, ali je primerno imeti okvir EU za nebančne mikrofinančne institucije. Prav tako bi želeli ugotoviti, ali so zgornje omejitve obrestnih mer, ki se uporabljajo v nekaterih državah, v teh okoliščinah ustrezne.

Dolgoročno bi želeli preseči uporabo sredstev iz strukturnih skladov za to pomembno pobudo, saj nekateri ljudje, ki potrebujejo pomoč, niso na območjih, kjer je na voljo podpora iz strukturnih skladov.

Nathalie Griesbeck, pripravljavka mnenja Odbora za proračun. – (FR) Gospa predsednica, gospa Hübner, danes obravnavamo pet zelo pomembnih dokumentov o kohezijski politiki, ki so, naj vas spomnim, že nekaj mesecev glavna postavka našega proračuna. S tem seveda že pošiljamo močan signal prihodnjim prenovljenim institucijam: seveda Parlamentu, pa tudi Komisiji.

Samoumevno je, da morajo kohezijska orodja, zlasti skladi, predstavljati dodano vrednost za naše državljanke, toda danes, spričo hude krize, ki je prizadela Evropo, se morajo bolje odzivati in prilagajati predvsem urbanim situacijam. Posebej pozdravljam delo, opravljeno pri načrtu za stanovanjsko pomoč, saj je za delovnim mestom stanovanje druga prioriteta za državljanke.

Pravzaprav ne gre vedno za denar, saj so sredstva na voljo, ampak za nekaj, kar bi se lahko imenovalo „strukturna“ počasnost – včasih pri upravljanju države, včasih pri administrativni inertnosti in včasih, na žalost, pri obeh –, kar ovira vpliv, o katerem vedno govorimo in ki je bistvenega pomena za naše regije in državljanke. V najslabšem primeru je lahko celo kontraproduktivna.

Kot stalna poročevalka za strukturne sklade v Odboru za proračun sem prepričana, da bi spričo sedanje krize bolj kot kadar koli prej ta evropski denar morali poenostaviti, ga pojasniti in mu dati pristno politično vsebino.

Atanas Paporizov, pripravljavec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (BG) Gospa predsednica, kot pripravljavec mnenja, ki zastopam Odbor za industrijo, raziskave in energetiko pri izvajanju Uredbe o strukturnih skladih, se bi želel zahvaliti gospodu Mikolášiku za to, da se v njegovem poročilu odražajo osnovni zaključki in predlogi Odbora za industrijo, raziskave in energetiko.

Prvič, to zadeva prizadevanja držav članic, da bi tesno povezale uporabo sredstev z lizbonsko strategijo. Istočasno se poudarja, da so sredstva, namenjena energetiki, izredno neustrezna, zlasti tista glede obnovljivih virov.

Ponovno pozivamo Evropsko komisijo, da s 3 % na najmanj 5 % poveča obseg sredstev, namenjenih izboljšanju energetske učinkovitosti na področju stanovanjske gradnje.

Poročilo tudi ne odraža našega predloga v zvezi s projekti za zajemanje ogljikovega dioksida, čeprav so se države članice prejšnji teden dogovorile, da bodo podprle 12 projektov v sedmih državah v višini 1,05 milijarde EUR.

To nikakor ne zadostuje za rešitev problemov v vseh državah članicah, ki se zanimajo za zagotovitev virov do leta 2012 za izvajanje teh projektov. Zato pozivam, da Komisija pri iskanju virov upošteva to vprašanje, vključno z uporabo sredstev Evropske investicijske banke.

Neena Gill, poročevalka mnenja Odbora za pravne zadeve. – Gospa predsednica, mala podjetja igrajo pomembno vlogo pri ustvarjanju kohezije v EU, širitev mikrokreditov pa bo povečala gospodarsko oživitve MSP.

Odbor za pravne zadeve se zaveda, da je ustanovitev podjetja lahko mukotrpen postopek. EU mora storiti več z zagotavljanjem ustreznih pravnih nasvetov o ustanovitvi podjetja. Eden od načinov za to bi bila vzpostavitev evropske mreže pravnikov, ki bi bili, v začetni fazi na osnovi *pro bono*, pripravljeni dajati nasvete o ustanovitvi mikropodjetij. Nujno je treba vložiti napore v rešitev regulatornega bremena za mikropodjetja in za čim večjo dostopnost mikrofinančnih institucij.

Bolj kot kadar koli prej potrebujemo ustrezno zakonodajo, vendar pa zakonodaja sama po sebi ni dovolj. Komisija mora zagotoviti, da se pretvori v konkreten ukrep, ki ga je mogoče nemudoma čutiti na terenu, kajti pri tem poročilu ne gre zgolj za podjetništvo: mikrokredit zagotavlja tudi socialno kohezijo in spodbuja ljudi, da vzamejo življenje v svoje roke in izkoristijo svoj potencial. Moje čestitke vsem poročevalcem.

Zita Pleštinská, pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (SK) Najprej bi se želela zahvaliti svojemu kolegu, gospodu Mikolášiku, ki je v točke 12, 16, 17, 18 in 23 svojega poročila vključil točke iz mojega mnenja, ki sem ga sestavila v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov. Te točke temeljijo na mojih izkušnjah svétnice v mestu Chmelnice in na predlogih prostovoljnih organizacij, zanje pa menim, da so ključne za učinkovitejšo in bolj pregledno črpanje sredstev iz skladov EU.

Trdno sem prepričana, da programsko obdobje 2007-2013 ne bo uspešno, če države članice ne bodo odpravile prevelikih upravnih ovir, ki prostovoljne organizacije odvrčajo od tega, da bi vlagale zahteve za financiranje projektov, zlasti tistih, usmerjenih v podporo žensk v težkem finančnem položaju, begunk, žensk iz etničnih manjšin, invalidk in žensk, ki so bile žrtve posilstva ali mučenja.

Še enkrat bi rada pozvala države članice, zlasti tiste, ki so se Evropski uniji pridružile po 1. maju 2004, da odpravijo prekomerne zamude pri vračilu stroškov zaključenih projektov, saj plačilna nesposobnost, ki jo to povzroči, pogosto preprečuje prejemnikom, zlasti organom lokalnih oblasti in prostovoljnim organizacijam, da bi nadaljevali z drugimi dejavnostmi na svojih področjih delovanja.

Gospodarska kriza vpliva celo na črpanje denarja iz skladov EU. Sedanja metoda financiranja projektov je neustrezna predvsem za majhne organe lokalnih oblasti, ki nimajo nobene možnosti, da bi si zagotovili financiranje projektov. Zato je bistvenega pomena, da se razpravlja o ukrepih za poenostavitev sistema financiranja in se jih sprejme. Predstavniki organov lokalne oblasti v moji državi, Slovaški, trdijo, da bodo črpali veliko manj denarja iz evropskih strukturnih skladov kot prej, če se sedanja zakonodaja ne spremeni. Pomanjkanje učinkovite, enostavne in nezapletene podpore za majhne organe lokalne oblasti je zelo resna zadeva in zato sem prepričana, da bo to poročilo pomagalo pri črpanju sredstev strukturnih skladov.

Emmanouil Angelakas, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, vseh šest poročil, ki jih obravnavamo, je pomembnih, saj odražajo sedanje stanje na področju regionalne politike in opisujejo model in prednostne naloge za obdobje po letu 2013.

Čestitke vsem poročevalcem za njihovo delo. Pripombe bi želel podati predvsem na poročilo gospe Krehl o najboljši praksi na področju regionalne politike, kjer sem bil poročevalec za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, in poudariti zelo dobro delo svojega kolega poslanca.

To poročilo navaja osnovne ovire za pravilno uporabo sredstev strukturnih skladov in način za njihovo premagovanje s pomočjo vrste meril za opredelitev nekaterih projektov in dejavnosti kot primerov najboljše prakse in sklicevanjem na pomanjkanje splošno sprejemljive opredelitve najboljše prakse.

Ko govorimo o najboljši praksi, se mi zdi izredno pomembno, da so v poročilo vključena dopolnila, in sicer:

- potreba po krepitvi malih in srednje velikih podjetij in povezovanju regionalne politike z industrijo in znanostjo;

- ukrepi za zadrževanje prebivalcev, predvsem mlade generacije, v njihovih regijah in za skrb za zaposlene starše; in

- nemoteno vključevanje priseljencev.

Ko govorimo o najboljši praksi na področju regionalne politike, moramo hkrati upoštevati tudi:

- prvič, obstoj geografskih in demografskih posebnosti v regijah;

- drugič, pomanjkanje enotnosti glede regionalnih modelov organiziranosti držav članic;

- tretjič, potrebo po delitvi meril za najboljšo prakso v obvezna in neobvezna merila; in

- četrto, nujnost upoštevanja že uporabljenih uspešnih metod, tako da jih je mogoče opredeliti kot najboljšo prakso.

Nekaj besed o poročilu gospoda van Nistelrooija o zeleni knjigi, da se izpostavi dobro delo, ki ga je opravil, in dejstvo, da je poročevalec pravilno poudaril potrebo po javnem posvetu, tako da lahko poiščemo splošno sprejeto definicijo teritorialne kohezije, in nujnost približevanja do območij s posebnimi značilnostmi, tako da teritorialna kohezija na najboljši možen način pokriva tudi ta področja.

Iratxe García Pérez, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, najprej se zahvaljujem različnim poročevalcem za njihovo delo, zlasti gospe Krehl in gospodu van Nistelrooiju. Omogočili so, da smo v našem odboru dosegli splošno soglasje. Pozdraviti moramo tudi zeleno knjigo Evropske komisije o teritorialni koheziji, ki odpira nekaj pomembnih vprašanj.

Prvič, kohezijska politika je pomembna kot instrument, ki zagotavlja skladen razvoj Evropske unije, vsak poskus renacionalizaciji teh politik pa se zavrne. Vključen je nov koncept teritorialne kohezije, zaradi česar se je začel postopek javne razprave – ta se bo kmalu zaključil – ki ga je treba upoštevati. Prilagojen je novim izzivom, kot so vplivi globalizacije, podnebne in demografske spremembe.

Številke iz zadnjega kohezijskega poročila nam kažejo, da se moramo kljub zmanjševanju razlik med regijami, s čimer se izpolnjuje načelo konvergence, sedaj lotiti drugega vprašanja, in sicer vztrajanja razlik znotraj regij. Pri določanju meril upravičenosti za financiranje moramo zato preučiti možnost, da se poleg dohodka na prebivalca upoštevajo tudi drugi vidiki.

Kar zadeva vključitev „teritorialnega“ koncepta, se moramo zavedati tudi potrebe po upoštevanju specifičnih posebnosti nekaterih regij, kot so njihove geografske slabosti, njihova najbolj oddaljena lega ali proces depopulacije v nekaterih regijah.

Kohezija je eden od najočitnejših uspehov evropskega projekta. Španija je dober primer za to, upošteva gospodarski in socialni razvoj, ki ga je doživela. To je pot, po kateri moramo nadaljevati, da bomo zagotovili enake možnosti vsem Evropejcem, ne glede na to, kje živijo.

Evropska unija je sestavljena iz številnih regij z razlikami, ki jih bogatijo in temu projektu dajejo smisel. Glede kohezijske politike pa moramo vztrajati pri tem, da našim regijam damo vsa orodja za zagotavljanje enakih možnosti dostopa do razvoja in rasti.

Grażyna Staniszevska, v imenu skupine ALDE. – (PL) Gospa predsednica, komentirati bi želela predvsem dvoje poročil: poročilo o teritorialni koheziji in tisto o izmenjavi dobre prakse. Moji kolegi iz skupine ALDE bodo obravnavali druge točke.

Poročilo gospoda van Nistelrooija se odziva na Zeleno knjigo o teritorialni koheziji, ki jo je izdala Komisija. Vsi se strinjamo, da bi razpravo o prihodnji kohezijski politiki, ki se je začela, bilo treba dopolniti s teritorialno razsežnostjo. Vendar pa smo v paradoksnih situaciji: razpravljamo o teritorialni koheziji, ne da bi opredelili, kaj pomeni.

S pomočjo teritorialne razsežnosti želimo doseči skladnejši razvoj kot doslej, zlasti zato, da bi državljani Evropske unije imeli možnost enakega dostopa do storitev. Toda manjka nam natančen sklop meril, na katera bi se lahko sklicevali. Za prihodnost pa je to bistvenega pomena. Razprava o teritorialni koheziji v Evropski uniji ni več smiselna, če ne pripravimo kohezivne definicije.

Doseganje teritorialne kohezije pomeni zagotavljanje najboljšega možnega razvoja za celotno ozemlje Skupnosti in izboljšanje življenja njenih prebivalcev. Kot je navedeno v poročilu, bi cilj teritorialne kohezije

moral predvsem biti odprava razlik na ravni razvoja posameznih regij in držav članic, še posebej pa odprava naraščajočih razlik znotraj regij in držav.

Bolj kot se zmanjšuje vrzel med posameznimi državami, večja je notranja diferenciacija. Večina naložb in sredstev se akumulira v državnih in regionalnih prestolnicah na račun drugih teritorijev, države članice pa proti temu ne morejo ali ne želijo ukrepati. V takšni situaciji je treba ustvariti mehanizme na ravni Skupnosti, ki bodo učinkovito spodbudili enakomernejši in trajnosten razvoj.

Po mojem mnenju bi morali preveriti statistične podatke za NUTS 3 in ne le za NUTS 2. Podatki za NUTS 3 problem prikažejo veliko jasneje. To bi morali upoštevati pri dodeljevanju sredstev. Proces doseganja teritorialne kohezije mora potekati na vseh ravneh: evropski, nacionalni in regionalni, z upoštevanjem načela subsidiarnosti.

Še zlasti pomembna je izmenjava dobre prakse. Učinkovitost kohezijske politike je v veliki meri odvisna od poenostavitve postopkov, predvsem pa od seznanitve z možnostmi, ki jih nudijo najučinkovitejše druge uporabljene rešitve.

Mieczysław Edmund Janowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, naša razprava zadeva politiko regionalnega razvoja in kohezijsko politiko, ki sta pomembni vprašanji za celotno Skupnost. Razlog leži v tem, da je sedaj razkorak v bogastvu med regijami ogromen, večji celo od razmerja 10:1. Zato je v interesu državljanov Evropske unije, da se izkoristijo vse možnosti, s katerimi se bo pokazala dejanska solidarnost Evropejcev.

To nikakor ne pomeni, da bi vsi morali dobiti popolnoma enako. Pomeniti bi moralo, da vsakdo dobi enako možnost. Veljati bi moralo za prebivalce mestnih združb in za tiste, ki živijo na podeželju, za ljudi, ki živijo v središču Evrope in tiste na obrobjih, za mlade generacije in za starejše ljudi. Pri tem moramo pokazati inovativnost tako glede sedanjosti kot prihodnosti.

Danes imamo pred seboj šest zelo dobrih poročil. Škoda, da jih obravnavamo vse naenkrat. Čestitam avtorjem. Zelo si želim, da bi naše aktivnosti služile tej pravi Evropski skupnosti, temu združenju, in da bi vsak evro bil porabljen za dober namen, ne za to, da bi bogati bili še bogatejši ...

(Predsednica je prekinila govornika)

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, v vašem današnjem govoru, gospa komisarka, ste omenili prispevek kohezijske politike k varstvu podnebja. Pozdravljam ta obrat v razmišljanju, saj Zelena knjiga o teritorialni koheziji tega ne poudarja. Zakaj ne, glede na to, da se sedaj soočamo s podnebno krizo?

Prispevek evropskih strukturnih skladov k okoljskemu preoblikovanju je prihodnje vprašanje za teritorialno kohezijo. Dokument z naslovom „Regije 2020“, ki ga je pripravila Komisija, kaže, da imajo podnebne spremembe ogromen vpliv na številne regije Evrope. Zaradi tega moramo spremeniti smer. Strukturne sklade bi bilo treba uporabljati le v podporo trajnostnim projektom. Projekti in programi, ki povzročajo škodo podnebnju, in številni takšni so v preteklosti bili potrjeni, ne bi smeli več biti odobreni. Sredstev EU ne bi smeli uporabljati za promocijo programov in projektov, ki škodujejo podnebnju. Zakaj tega pristopa ne uporabljate že sedaj?

Drugo vprašanje zadeva izvajanje načela partnerstva. Gospa komisarka, omenili ste, da je lokalno znanje pomemben temelj za uspešen razvoj. Zakaj ste kljub temu odobrili operative programe, kjer je očitno, da se načela partnerstva v celoti ni upoštevalo in kjer so partnerji poročali, da niso bili vključeni? Na to vprašanje niste odgovorili. Za nas je kapital lokalno znanje, znanje ljudi. Če boste še naprej poskušali ignorirati dejstvo, da države članice v celoti ne upoštevajo načela partnerstva, in jim boste kljub temu zagotavljali subvencije, boste kršili Uredbo o strukturnih skladih.

V vašem poročilu sploh niste omenili tega, kar tvori osnovo za Mikolášikovo poročilo, da številne države članice načela partnerstva niso upoštevale. Niste upoštevali poročil partnerjev. Zakaj ste tiho glede te teme?

Sedaj je jasno, da za strukturne sklade potrebujemo novo razsežnost. Temeljiti morajo na okoljskih in demokratičnih načelih, izkoriščati lokalno znanje in upoštevati načelo partnerstva.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Bodimo jasni: V Pogodbi je navedeno, da mora za spodbujanje svojega celovitega skladnega razvoja Skupnost razvijati in izvajati ukrepe, ki vodijo v krepitev

njene gospodarske in socialne kohezije, tako da si prizadeva zmanjšati neskladja med ravnmi razvitosti različnih regij in zaostalost najmanj razvitih regij ali otokov, vključno s podeželjem.

Zato moramo v tej razpravi o prihodnji kohezijski politiki, ki ji je treba dodati tako imenovano razsežnost teritorialne kohezije, poudariti naslednja bistvena načela.

Prvič, osnovni in glavni cilj strukturne politike mora biti spodbujanje resnične konvergence, tako da za države in regije v Evropski uniji, ki so gospodarsko manj razvite, deluje kot instrument prerazporeditve v zvezi s stroški, neenakostmi in nesorazmernostmi, ki jih povzroča notranji trg, gospodarska in denarna unija in liberalizacija svetovne trgovine.

Drugič, tako imenovane konkurenčnosti ni mogoče nadomestiti s konvergenco v tistih državah članicah in regijah, ki zaostajajo v svojem družbenoekonomskem razvoju. Kohezijske politike in z njo povezanih finančnih virov zato ne smemo podrežati konkurenci in liberalizaciji, ki ju zagovarja lizbonska strategija.

Tretjič, tako imenovana teritorialna kohezija mora prispevati k ekonomski in socialni koheziji. Povedano drugače, njen osrednji cilj mora biti zmanjševanje neskladij med ravnmi gospodarskega razvoja različnih regij in zaostalosti najmanj razvitih regij.

Četrtič, novi cilji in prednostne naloge morajo biti usklajeni z novimi finančnimi viri Skupnosti. Z drugimi besedami, financiranje tako imenovane teritorialne kohezije ne sme škodovati cilju konvergence.

Petič, sedanji finančni viri Skupnosti za kohezijsko politiko ne zadoščajo za izpolnjevanje potrebe po dejanski konvergenci in za odziv na regionalna neskladja, visoke stopnje brezposelnosti, razlike v dohodkih in revščino v Evropski uniji.

Šestič, povečanje proračuna Skupnosti za spodbujanje gospodarske in socialne kohezije je nujno potrebno.

Sedmič, upravljanje zemljišč in načrtovanje sta odgovornost vsake države članice.

In končno, poleg drugih pomembnih vidikov, ki jih tu nismo izpostavili, bi želeli ponovno poudariti, da je za regije finančno oškodovanje s tako imenovanim statističnim učinkom nesprejemljivo, zaradi česar je treba sprejeti ukrepe, ki ta učinek nevtralizirajo.

Peter Baco (NI). – (SK) Razprava o usklajevanju kohezijske politike in ukrepov za razvoj podeželja je polna nasprotij. Glavni vzrok je bistveno zmanjšanje proračuna za razvoj podeželja, kar onemogoča doseganje prvotnih ciljev podeželske politike.

Do tega je prihajalo med predsedovanjem Združenega kraljestva. Najvišjo ceno za to pa bodo plačala podeželska območja v najbolj zaostalih regijah novih držav članic. Skupna kmetijska politika je tako poleg diskriminacije pri neposrednih plačilih postala instrument razvoja dveh hitrosti podeželskih območij in posredno tudi regij.

Dejanski razvoj jasno kaže, kako absurdno je misliti, da je mogoče razviti podeželska območja, kjer kmetijstvo upada. Nikoli ne bomo dosegli oživitve zaostalih regij v EU, če ne bomo uspeli zagotoviti razvoja podeželskih območij v okviru prvotnega proračunskega okvira. Razvoja podeželja ni mogoče izvajati s pomočjo nenadnih *ad hoc* odločitev, ampak mora temeljiti na dolgoročnem načrtu. Toda takšnega načrta nimamo. Prenova proračuna za razvoj podeželja zato postaja tudi ključni pogoj za celotno kohezijsko politiko.

James Nicholson (PPE-DE). - Gospa predsednica, najprej bi se želel zahvaliti poročevalcem za vsa ta odlična poročila, zlasti pa tistemu, za katerega sem bil poročevalec v senci. Zahvaljujem se poročevalcu za njegovo dobro sodelovanje in resno delo. Sestavljanje tega poročila ni bilo najenostavnejše, vendar smo glede ključnih točk uspeli najti dobre kompromise. Pozdravljam dejstvo, da imamo sedaj to razpravo.

Razvoj podeželja je zelo pomembno vprašanje in zagotoviti moramo, da se izkoristijo vsa razpoložljiva sredstva EU za razvoj podeželja in uporabijo na najuspešnejši in najučinkovitejši način. Po mojem mnenju gre pri razvoju podeželja za podporo aktivnim skupnostim, ki se ukvarjajo s kmetijstvom, zlasti mladim kmetom in kmetom, ki želijo svojo dejavnost razširiti. Poudarek pri ustreznih poslovnih projektih na podeželskih območjih bi moral biti na izboljšanju infrastrukture in podpori malih in srednje velikih podjetij.

Osrednje težišče tega projekta je skrb za to, da se projekti razvoja podeželja, ne glede na to, ali se financirajo s sredstvi iz strukturnih skladov ali ESRR, ne prekrivajo ali kar je še slabše, da ne zamudijo priložnosti. Iz tega poročila pa jasno izhaja, da je potrebno boljše usklajevanje med politiko regionalnega razvoja in ESRR.

Ne morem pa se strinjati s tem, da se sredstva zbirajo prek modulacije za prerazporeditev nazaj skozi organ za regionalni razvoj. Če se od kmetov zahteva, da plačujejo v SKP, morajo imeti zagotovilo, da se njihov denar vrača v podeželske skupnosti. Prepričan sem, da mora to delovati prek drugega stebra SKP. Poročevalec je uspešno odprl razpravo o tem aktualnem vprašanju. Strinjam se z njim glede glavnih poudarkov tega poročila, vendar pa bo to problem, o katerem bo odločal naslednji Parlament.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Gospa predsednica, posledica zadnjih dveh pridružitvev Evropski uniji je znatno povečanje regionalnih nesorazmerij znotraj Skupnosti. Zato prihaja do vse bolj izrazitega pojava „prostorskega ločevanja“ in posledično do nastajanja izoliranih regionalnih enklav, zlasti na območjih, oddaljenih od razvojnih središč, ki so predvsem podeželska območja.

Okolju prijazen trajnosten gospodarski razvoj in zmanjšanje regionalnih razlik predstavljata osrednji cilj evropske regionalne politike. Oktobra 2006 je Svet sprejel strateške usmeritve o koheziji kot referenčne točke za države članice pri pripravi njihovih nacionalnih strateških referenčnih okvirov in operativnih programov za obdobje 2007-2013.

Prednostne naloge, navedene v teh dokumentih, povečujejo privlačnost Evrope in regij z vidika naložb in delovnih mest, izboljšujejo znanje in inovacije za rast in ustvarjajo več bolj kakovostnih delovnih mest. Izvajanje teh prednostnih nalog v operativnih programih bi regijam moralo omogočiti, da se spopadejo z izzivi globalizacije, strukturnimi, demografskimi in podnebnimi spremembami in da pospešujejo skladen, dolgoročno vzdržen razvoj regij.

Zavedati se moramo tega, da so si vse države članice v svoje operative programe že prizadevale vključiti prioritete v skladu s cilji lizbonske strategije. Njihovo učinkovito uporabo pa lahko ogrozi izredno počasno črpanje sredstev novega programskega obdobja, kot smo opazili v številnih državah članicah.

Zaradi tega je izredno pomembno, zlasti za nove države članice, da uskladijo ukrepe za izboljšanje sposobnosti resničnega črpanja razpoložljivih sredstev, tako glede načina uporabe teh sredstev kot glede izmenjave najboljših praks, informativnih kampanj, izmenjave nove tehnologije in razvoja različnih vrst partnerstva, da se lahko programske zahteve pretvorijo v dejanske kakovostne programe za učinkovito odpravljanje zaostankov v razvoju, ki predstavljajo problem zlasti v najrevnejših regijah EU.

Elsbeth Attwooll (ALDE). - Gospa predsednica, oglašam se v zvezi s poročilom gospoda van Nistelrooija in želim poudariti tri stvari.

Prvič, teritorialna kohezija zadeva spodbujanje policentričnega razvoja po vsej Evropski uniji. To pomeni odpravo razlik znotraj regij in med njimi. V ta namen je treba izboljšati prostorsko analizo in razviti pokazatelje kot osnovo za pripravo politik in oceno njihovega vpliva.

Drugič, zagotoviti je treba celosten pristop, z vnapijšnjim merjenjem učinka, ki bi ga resorne politike imele na regionalnih ravneh, ter zagotavljanjem večje sinergije med njimi. Taka ocena vpliva lahko napove nekatere probleme, kot so tisti, ki jih povzroča elektronska identifikacija ovc na Škotskem.

Tretjič, celosten pristop zahteva ustrezno večnivojsko upravljanje, z vključevanjem vseh zainteresiranih strani v pripravo in izvajanje strategij.

Pozdravljam, kar je v zvezi s tem povedala gospa komisarka in upam, da bo to odlično poročilo deležno velike podpore.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo Roszkowskega je osvetlilo razlike med različnimi podeželskimi območji ter med temi in urbanimi območji v smislu upravljanja strukturnih skladov. Poročevalec je utemeljeno opozoril na potrebo po ponovni zagotovitvi določene doslednosti med ESRR in EKSRR, čeprav bi morda moral biti jasnejši glede pomena izraza „odprta koordinacija“, ki je v nasprotju z očitnimi razlikami, ki obstajajo, in območji nacionalnih pristojnosti.

Višja stopnja doslednosti zahteva preglednost glede podatkov in plačil. Za osvetlitev in odpravo razlik je bistvenega pomena, da vemo, kako so razporejeni viri. Toda takšne preglednosti nimamo. V praksi smo priča najrazličnejšim dejavnostim, ki se izvajajo zato, da se skrivajo podatki, preprečuje dostop in prikrivajo informacije, in sicer na strani javnih organov in naših lastnih nacionalnih vlad. Komisija pravi, da ni pristojna, in vse postaja nedorečeno in nejasno. Pravimo, da stojimo pred steno tišine.

Če tega problema ne bomo rešili, bomo še bolj oddaljeni od resničnih problemov, ki bi jih strukturni skladi morali reševati.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, zelo pozdravljam dejstvo, da poteka pravočasna politična razprava na osnovi poročil o pobudah, kar nam bo omogočilo, da bomo naš instrument solidarnosti najkasneje do leta 2014 uporabili na bolj ciljno usmerjen in učinkovit način. Zelo pomembno se mi tudi zdi, da državljane Evrope seznanimo z evropsko dodano vrednostjo, ki bo na ta način zagotovljena.

Zato se nam zdi logično, da zavrnemo vse poskuse renacionalizacije strukturne politike. Bolj kot kadarkoli prej potrebujemo klasično politiko Skupnosti, ki se je sposobna spopasti s sedanjimi izzivi, kot so globalizacija, podnebne in demografske spremembe. Ali smo bili uspešni ali pa se slepimo s proračunsko obveznostjo za lizbonsko strategijo bo morda jasno vsaj takrat, ko bo opravljena potrebna analiza.

Prišlo smo do razpotja, ko se moramo odločiti, ali sta teritorialna kohezija in resničen trajnosten razvoj simbola evropske politike ali ne. Za sprejem te odločitve potrebujemo veliko partnerjev, zlasti mest. Zato želimo, da globalna nepovratna sredstva pridejo neposredno do teh partnerjev, ne le na papirju, ampak tudi v praksi. Ne glede na to, kako zelo cenimo subsidiarnost, morajo evropska sredstva biti razporejena na osnovi zavezujočih meril. Poleg pomena urbane razsežnosti morajo vključevati celosten pristop in izvajanje naših podnebnih ciljev. Glede tega smo že dosegli soglasje. Na žalost se to ni zgodilo pri glasovanju Odbora za regionalni razvoj.

Še ena misel: v skladu z načrtom Komisije za oživitev gospodarstva je dodeljevanje sredstev iz strukturnih skladov treba poenostaviti in pospešiti. Ni mi še jasno, zakaj smo potrebovali krizo, da bi se to zgodilo, vendar pa pomeni obetaven znak. Če je celovita analiza projektov najboljše prakse zares del politične razprave, za Evropo ne bi smelo biti nobenih drugih ovir, da bi odigrala pionirsko vlogo pri razvoju resnično trajnostne politike.

Zahvaljujem se poročevalcem za njihovo trdo delo.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Gospa predsednica, mit o konvergenci in koheziji med državami in regijami Evropske unije ruši resničnost sama:

- ekonomske in socialne neenakosti se nenehno povečujejo;
- umetne statistične konvergence, ki jih je povzročila pridružitve novih držav članic ne more preslepiti delavcev, kmetov, mladih ljudi in žensk, ki se jim njihov življenjski standard nenehno poslabšuje;
- regionalni razvoj v kapitalističnih okvirih ne more odstraniti razrednih konfliktov v sistemu;
- neenak razvoj je neločljivo povezan s kapitalistično metodo proizvodnje, kajti spodbuda za kakršenkoli razvojni proces je povečevanje kapitala;
- taktike nacionalne kohezije in operativni programi NSRO 2007-2013, podobno kot prejšnji programi, imajo specifično razredno usmeritev: delujejo v skladu s pristopom lizbonske strategije, naravnanim proti navadnim ljudem in so prilagojeni nacionalnim reformnim programom; z drugimi besedami, spodbujajo kapitalistična prestrukturiranja in fleksibilnejše pogodbe o zaposlitvi.

Evropska unija in buržoazne vlade potemtakem služijo potrebam kapitala, v obdobju kapitalistične krize, s preusmerjanjem celotnega bremena na delavski razred, na delavce, in z očitnim ciljem, da te protidelavske ukrepe uvedejo kot stalne, da bi tudi v prihodnje ohranili in povečali dobičke monopolov.

Nov relevanten dejavnik, dodan kohezijski politiki, je koncept teritorialne kohezije in pa še pomembnejša zelena knjiga o njem. Reakcionaren karakter smernic v predlogu Komisije presega okvir stališč in pristojnosti Evropske unije iz Lizbonske pogodbe, kot se sedaj imenuje Evro-ustava, kar je žalitev za narode v državah članicah.

Zelena knjiga o teritorialni koheziji opredeljuje kot neposredne sektorje nadzor monopolov nad zdravstvenimi, izobraževalnimi, energetskimi in drugimi storitvami, pri čemer je temeljni element predvsem dostop do transportnih omrežij.

Grška komunistična stranka je kategorično proti in v celoti zavrača reakcionarni okvir predloga Komisije glede teritorialne kohezije.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, kohezijska politika naj bi v vseh svojih oblikah bila gonilo enakosti, in zabeležila je že številne uspehe. Toda kohezijsko politiko je treba upoštevati v luči dolgoročne ocene njenega celotnega učinka. Pri takšni oceni je vprašanje enostavno: Ali gre skupnostim in ljudem, ki v

njih živijo, bolje zaradi kohezijskih politik EU in strukturnih skladov, ki jih podpirajo? Pošten pogled v zgodovino bi verjetno dal takojšen odgovor „da“, v daljšem časovnem obdobju pa je odgovor prepogosto „ne“.

Pravijo, da so kmetje na Irskem bili uspešni – kar je res. Toda zakaj dolgoročno ostaja tako malo kmetov in zakaj je na irskem podeželju toliko brezposelnih in podzaposlenih? Ali to pomeni, da so strukturni skladi in kohezijska politika prešibki za SKP? Ali pa da niso mogli ublažiti skupne ribiške politike, ki je v treh desetletjih in pol zdesetkala irske obalne skupnosti in zaloge rib v irskih vodah? In zakaj z boljšimi cestami in infrastrukturo – zgrajeno s pomočjo sredstev EU – Limerick na jugozahodu Irske postaja zaposlovalna siva lisa? To je zato, ker kohezijska politika nima kaj povedati v odgovor na konkurenčno politiko, ki omogoča, da nova država članica s 54 milijoni EUR državne pomoči zvabi Dell, vodilno panogo na območju, da svojo proizvodnjo preseli?

Kohezijska politika si prizadeva zagotoviti enakopravnost, vendar pa so privatizacijske direktive, kot je poštna direktiva, povzročile nadaljnje ukinjanje storitev na območjih s slabo ponudbo storitev. Težava je morda v tem, da naša kohezijska politika ne zagotavlja kohezije z drugimi politikami EU, kot so konkurenca, liberalizacija trga itd.

Skrivnost je v tem, da kohezija ne izhaja iz politik: izhaja iz osnovnih povezovalnih načel, ki bi morala biti del vsake politike – načel spoštovanja človeka, resnične subsidiarnosti, prioritete ranljivih, spoštovanja življenja, skrbi za stvarstvo, pomena družine, dostojanstva dela, solidarnosti in osrednjega težišča na skupnem dobrem. Dokler bodo ta načela usmerjala politike EU, bodo programi še naprej v nasprotju.

(Predsednica je prekinila govornico)

Carl Lang (NI). – (FR) Gospa predsednica, v obdobju med leti 2007 in 2013 bo kohezijska politika glavna postavka izdatkov za Evropo Bruslja, kar pa še zdaleč ne bo koristilo francoskim regijam, ampak jih bo ta razvoj dejansko kaznoval. Povečanje regionalnih izdatkov gre dejansko na račun skupne kmetijske politike, torej na račun Francije. Opažamo, da se delež, dodeljen francoskim regijam, nenehno krči. Velika večina 347 milijard EUR sredstev iz strukturnih skladov naj bi bila dodeljena vzhodni Evropi, ki jo je uničilo več kot 40 let komunizma.

Že leta 2000 je Bruselj iz kantonov francoske regije Hainaut umaknil sredstva iz strukturnih skladov, dodeljena v okviru prejšnjega cilja I. Danes Francija, ki prispeva 16 % evropskih proračunskih prihodkov, daje vse več, prejema pa vse manj.

Poleg tega pa ta regionalna pomoč ni zaščitila tistih, ki jih je prizadela svetovna gospodarska kriza, saj je del ultraliberalne filozofije lizbonske strategije. Bolj kot kadarkoli moramo sedaj zgraditi novo Evropo, ki bo končno zagotovila ekonomsko zaščito za naše regije in naše države s pomočjo aktivne politike ponovne uvedbe nadzora nad našim notranjim trgom.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, vesel sem, da lahko to priložnost izkoristim za podrobnejšo obravnavo Roszkowskijevega poročila.

Zdi se, da obe področji politike, ki ju pokriva poročilo – strukturni skladi in podpora podeželskim območjem – delujeta dobro. Vendar pa se mi dozdeva, da imata v nekaterih primerih obe politiki enake cilje. Na področju demografije, energetike in telekomunikacij najdemo projekte, ki se financirajo tako s sredstvi iz strukturnih skladov kot v okviru politike razvoja podeželja, kar pomeni prizadevanje za uresničitev istih ciljev, odgovornost pa nosijo različna ministrstva. Imamo veliko evropskih projektov, toda ali imamo tudi projekte, ki zagotavljajo evropsko dodano vrednost? Zdi se mi, da včasih ne vidimo celotne slike.

Če bi povezali projekte iz različnih resorjev, bi lahko za podeželje dosegli veliko več, kot recimo decentralizirano energetska infrastrukturo, širokopasovne povezave na veliko večjem območju in čezmejno vodno infrastrukturo. Potrebujemo več projektov, ki jih hkrati podpira več ministrstev. Če se bo to zgodilo, ne bomo več delovali v majhnem obsegu, ampak bomo lahko uvedli stalne izboljšave v regijah, ki se financirajo z evropskimi sredstvi. Evropske zahteve za čezresorsko sodelovanje morajo postati zavezujoče. Morda bi morali celo resno razmisliti o določitvi najnižje vrednosti projekta.

Še ena pripomba glede financiranja: po mojem mnenju modulacija ni lepa beseda. Ukinja kompenzacijska plačila, ki so bila obljubljena kmetom, ne da bi zagotovila programe za razvoj podeželja z zanesljivim financiranjem. Zaradi tega mora kmetijska politika v prihodnje biti politika za kmete z jasnimi finančnimi zavezami in brez prenosa sredstev drugam. Regionalna politika mora na enak način biti politika za regije, s

posebnim poudarkom na podeželskih regijah in njihovih potrebah. Posledica tega bodo resnične evropske pobude, ki bodo dolgoročno izboljšale naše regije.

Evgeni Kirilov (PSE). – (BG) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, občutek v današnji razpravi je, da ponovno obstaja splošno soglasje o tem, da je kohezijska politika potrebno in koristno orodje.

Tisti med nami, ki jo podpiramo, želimo, da se še naprej razvija in daje pozitivne rezultate. Zato menim, da je za nas pomembno, da se izpolni temeljna zahteva: kohezijska politika mora biti dostopna za tiste, ki jim je namenjena in ki jo potrebujejo, zlasti regije in teritoriji, ki zaostajajo in ki se spopadajo s težavami pri svojem družbenogospodarskem razvoju.

Poročilo gospe Krehl navaja številne ovire za potencialne uporabnike pomoči iz strukturnih skladov. Te ovire zaradi birokratskih težav ter kompliciranih in nedorečenih postopkov povzročajo napake. To odvrča upravičence, pri kontrolnih organih pa sproža kritiko.

Za spopad s tem dvojnimi izzivom moramo po eni strani sodelovati z vsemi institucijami in državami članicami, po drugi strani pa uporabljati pridobljene izkušnje in več pozornosti namenjati pozitivnim rezultatom pri iskanju zamisli o tem, kako premagati ovire.

V zvezi s tem predlogi, ki jih podajamo v poročilu gospe Krehl o najboljši praksi, zagotavljajo trdno osnovo za prihodnje ukrepe in aktivnosti, usmerjene v poenostavitev pravil in izboljšanje izmenjave informacij in komunikacij pri uporabi sredstev iz strukturnih skladov. Evropsko komisijo in organe upravljanja se znova poziva, naj odigrajo ključno vlogo, vendar pa morajo vedeti tudi, da imajo podporo Evropskega parlamenta.

Gospod van Nistelrooij je poudaril, da je kohezijska politika izraz solidarnosti. Naša dolžnost je resno delo, da bodo naši državljani dejansko čutili koristi od rezultatov te solidarnosti. Končni cilj kohezijske politike mora biti zagotavljanje enakih možnosti vsem evropskim državljanom, ne glede na to, kje živijo.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, gospa Hübner, v zadnjih 30 letih smo bili priča koristim različnih kohezijskih politik, ki smo jih izvajali. Te koristi moramo poudarjati med bližnjimi volitvami, saj so aktualne za državljane, ki se jim je kakovost življenja v nekaterih primerih potrojila, in za regije, ki po obdobju zaostajanja sedaj resnično napredujejo. Koristi torej ne bo mogoče zanikati.

Poleg tega je kohezijska politika danes na prvem mestu kot največja postavka našega evropskega proračuna. Vprašanje, ki se nam spričo teh šestih poročil to dopoldne zastavlja in kar želimo doseči kot poslanci EP, je izboljšati učinkovitost teh skladov in predpisov, ki so na voljo našim sodržavljanom.

Gospa Hübner, komisarka, ima ključ do učinkovitosti teh ureditev in proračunov. Kako to? Najprej, če smem, gospa komisarka, ker se razumemo in vemo, da nam boste prisluhnili in poskrbeli, da bo Komisija ustrezno upoštevala zahteve, podane v teh šestih poročilih, bi izkoristil to priložnost in čestital šestim poslancem, ki so jih pripravili.

Gospa Hübner, ta poročila prinašajo izredno podrobne rešitve v zvezi z urbanim okoljem, podeželjem, najboljšo prakso ali prihodnjo kohezijsko politiko; kot veste, vsebujejo zelo specifične primere, ki bodo olajšali delo Komisije.

Zato pričakujemo predloge Komisije za specifične rešitve na ravni Evrope, vendar pa je to le polovica dela, ki je potrebno za doseganje učinkovitosti. Zaradi tega vas prav tako prosimo, gospa komisarka, da uporabite čim več vpliva na ravni vlad, regij in organov lokalnih oblasti, saj bodo ti organi v praksi izvajali naše ureditve, proračune in predpise, mi pa ne bomo učinkoviti, če ne bodo tudi oni.

Računamo na vas, gospa Hübner, tako na evropski kot na nacionalni ravni, da bo teh šest poročil, ki jih predstavljamo, uspešnih.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, pomembno protiutež naraščajočemu trendu v smeri državnega protekcionizma danes v Evropi predstavlja racionalna kohezija in politika razvoja podeželja. Sedanji sistem podpore iz različnih skladov za razvoj podeželja je pripomogel zgolj k utrditvi in ne izenačitvi razvojnih stopenj v različnih delih Evropske unije.

Posledica je ogromno neskladje pri kmetijskih subvencijah med novimi in starimi državami članicami, te razlike pa bodo ostale še po letu 2013. Vsi kmetje imajo podobne proizvodne stroške, kmetijske storitve v novih državah članicah pa naraščajo in se hitro približujejo ravnem cen starih držav članic. Kakšne možnosti potemtakem imajo podeželska območja za izenačitev njihove stopnje razvoja v naslednjih desetletjih?

Le stabilna in dolgoročna podpora lokalnim skupnostim v revnejših regijah, skupaj s čim večjo racionalizacijo postopkov, bo omogočila izravnavo razlik, tako da bomo v približno naslednjem desetletju lahko govorili o resnični konkurenci znotraj Evropske unije.

Jim Allister (NI). - Gospa predsednica, spregovoriti želim o financiranju urbanih območij in mest. Gospa komisarka, večkrat ste obiskali Belfast. Upam, da ste videli, tako kot jaz, jasno korist urbanega programa, zlasti v Severnem Belfastu. Zato obžalujem ukinitve tega programa, predvsem zato, ker se ne izvaja nič drugega primerljivega. Preusmeritev pozornosti na zasebna-javna partnerstva je slab nadomestek, pri čemer dostop do JESSICE le malo pripomore k temu, da se udarec vsaj zaenkrat omili. V resnici smo urbani program ukinili, ne da bi zanj imeli resnično nadomestilo.

Spričo sedanje gospodarske klime se obeti, da bi JESSICA ustvarila pričakovan učinek finančnega vzvoda, zmanjšujejo, posledica česar je nezapolnjena vrzel v številnih mestih, kjer še vedno obstajajo potrebe po urbani prenovi in naložbah. Vrzel med praznimi besedami v vladnih strategijah in realnostjo se z vsako zategnitvijo fiskalnega pasu še pogloblja. Zato se vse bolj občuti pomanjkanje specifičnega financiranja za urbano porabo v programu 2007-2015.

(Predsednica je prekinila govornika)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - *(PL)* Gospa predsednica, poudariti je treba, da razlog, zaradi katerega ta razprava poteka na ta način in dejstvo, da več poročil obravnavamo naenkrat, nista naključna. Niti tem niti posameznih vprašanj namreč ni mogoče ločiti, če želimo resno razpravo o evropski politiki v naslednjih letih. Če poleg tega upoštevamo sedanjo razpravo o svežnju za oživitve, bodo odločitve, ki jih morajo sedaj sprejeti, seveda znatno vplivale na obliko kohezijske politike po letu 2013.

Če bomo torej govorili o vseh poročilih, namesto da bi obtičali pri podrobnostih, je pomembno, da kohezijska politika postane priložnost in osnova za resničen napredek v smeri združevanja različnih vrst evropske politike, v smeri dopolnjevanja teh politik in uvedbe celostnega pristopa. Ni naključje, da Evropska komisija predlaga sodobne rešitve, ki so sposobne spremeniti evropsko politiko v celoti.

Razprava o teritorialni koheziji je pravzaprav razprava o usklajenem delovanju. Gre za razpravo o odmiku od kakršnekoli panožne obravnave evropske politike. Obstaja tudi usmeritev, ki predlaga, da bi se vse ozemlje Evropske unije obravnavalo kot celota, namesto da se deli na bogatejše in revnejše dele, kar pomeni, da moramo sprejeti pomembne odločitve glede kohezijske politike. Zahvaljujem se za to, da je ta razprava zares skupna razprava.

Mia De Vits (PSE). - *(NL)* Gospa predsednica, najprej bi želela iz srca čestitati gospodu Becseyu in se mu zahvaliti za dobro sodelovanje pri poročilu o mikrokreditu. Ni nam treba poudarjati pomena tega poročila, zlasti ne v sedanjih razmerah. Povezala bi rada tudi to poročilo in krizo, s katero se trenutno spopadamo. Opažamo, da se države članice poskušajo izvleči iz jame, kar gospodarska kriza je, s pomočjo široke palete ukrepov, in da se pogosto ukvarjajo same s seboj in s ponovnim zagonom svojih trgov.

Rešitev pa ni „vsakdo zase“, ampak bolj evropski pristop do problemov. Združene države predsednika Obame so se odločile za vladne naložbe ogromnega obsega, in menim, da je to pravilen način. V Evropi imamo 27 načrtov oživitve, sicer medsebojno usklajenih, toda v vsakem primeru jih financira država članica sama. Ti načrti oživitve so potrebni, vendar so le omejen korak v pravi smeri.

V tej povezavi poročilo o mikrokreditu in drugo poročilo, ki naj bi bilo na dnevnem redu v naslednjih tednih, in sicer o skladu za prilagoditev globalizaciji, predstavljata zelo oprijemljive korake za ljudi, še posebej sedaj, ko imamo naraščajočo brezposelnost in ko so banke veliko počasnejše pri dajanju kreditov. O poročilu gospoda Becseyja lahko zato povem le zelo malo. Ponovno bi želela poudariti zlasti tisto, kar se nam zdi, da so naše najpomembnejše točke. Vidimo, da so te točke ponovno v tem poročilu, zaradi česar je besedilo Komisije izboljšano na različnih področjih.

Prvo od teh področij je dolgoročno javno financiranje EU. To je pomembno, saj imamo sedaj preveč pobud, ki potekajo istočasno. Proračun EU mora vključevati tudi proračun za te mikrokredite.

Druga točka je potreba po pojasnilu, da so ti mikrokrediti dejansko namenjeni dolgotrajno brezposelnim, ljudem iz prikrajšanih skupin in vsem, ki na običajen način ne morejo dobiti kredita. Ti mikrokrediti se dodeljujejo predvsem na lokalni ravni. Zato je zelo pomembno, da se na lokalni ravni izvaja politika aktiviranja. Vztrajamo na tem, da ljudje, ki prejemajo socialne podpore, ne izgubijo svojih pravic po prejemu mikrokreditov.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Gospa predsednica, ustanovitev Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja je z vidika strukturne politike zelo pomembna. Za ustrezno izkoriščanje obstoječih možnosti pa je treba izdelati pregledno, dolgoročno razvojno strategijo za podeželska območja in regije ter vzpostaviti sistem, ki bo omogočal stalno usklajevanje aktivnosti na nacionalni ravni.

Vsi zelo dobro vemo, da se v razpravi o kohezijski politiki skrivajo razna stališča o tem, kako bi bilo treba uporabljati sredstva za kmetijske subvencije in razvoj podeželja. Obstaja tudi bojazen, da se bodo nekatera sredstva po ponovni dodelitvi uporabljala za razvoj urbanih območij in najbolj dinamičnih območij na račun zgodovinsko bolj zaostalih in manj aktivno upravljanih območij. S takšnimi rešitvami in rezultati se ne moremo strinjati.

Ambroise Guellec (PPE-DE). - (FR) Gospa predsednica, pridružujem se svojim kolegom poslancem pri izrazu zadovoljstva nad današnjo razpravo, svojo razpravo pa bi želel osredotočiti na teritorialno kohezijo. Rekel bi, da ni nikoli prepozno za to, da naredimo pravo stvar, pa čeprav je bilo izgubljenega veliko časa, da je teritorialna kohezija postala ključen političen cilj za Evropsko unijo. Obstajajo tudi institucionalni problemi, ki naj bi jih, upam, kmalu odpravili, kakor tudi, opravičujem se gospi Hübner, komisarkino izredno previdnost na tem področju. Povedati pa je treba, da je v tem celotnem parlamentarnem mandatu od leta 2004-2005 Parlament stalno trdo delal, saj je za nas načelo enakosti pri obravnavanju vseh državljanov EU, ne glede na to, kje živijo, izredno pomembno in prepričani smo, da je ključno, da se skupaj premaknemo naprej.

Zelena knjiga je nazadnje prispela, kar nas veseli. Menim pa, da ni dovolj ambiciozna: želeli bi, da bi Komisija določila definicijo in jasne cilje, namesto podajanja zelo splošnih pripomb o temi. Ne glede na to pa napredujemo, čeprav menim, da nas bo ponovno nekoliko ovirala nesorazmerna povezava z lizbonsko strategijo med izvajanjem prejšnje generacije strukturnih skladov.

Posvetovanje poteka in upam, da bo ugotovitev ta, da moramo povečati vire in izpopolniti naša orodja – ti načrti so za obdobje po letu 2013: čas imamo, vendar bo kmalu potekel – okrepiti finančna sredstva, razviti sodelovanje na različnih ravneh, pripraviti usklajeno vizijo razvoja, predvsem glede tega vprašanja sektorskih politik, o katerih razpravljamo, in uskladiti skupno kmetijsko politiko in regionalni razvoj in tako naprej. Belo knjigo potrebujemo čim prej, gospa komisarka.

Za konec bi želel poudariti nujnost spodbujanja teritorialne kohezije v vseh regijah Evrope, saj je prostorska enakost bistvenega pomena za izhod iz krize in oživitev gospodarstva, predvsem pa za spodbujanje naših sodržavljanov, da sodelujejo v evropskih projektih. <BRK>

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Gospa predsednica, „če so besede usklajene z dejanji, ustvarijo čudovito harmonijo“. Ko je Montaigne to izrekel, je v mislih zagotovo imel besede in dejanja politikov.

Pri kohezijski politiki si moramo prizadevati za to harmonijo. V skladu z željo Evropejcev, da evropsko mesto obravnavamo kot težišče razvoja naših družb, smo dobili teme za razmišljanje in obljube, ki jih moramo izpolniti spričo splošnega upadanja števila prebivalcev, pomanjkanja delovnih mest, onesnaževanja mest, zmanjšane mobilnosti znotraj mest in stanovanj, ki so neustrezna za trajnosten razvoj. Vse to so pomembni izzivi, s katerimi se moramo spopasti, da bodo evropska mesta privlačna, konkurenčna in prijetna za bivanje. Za omilitev problemov morajo naše besede biti v skladu z našimi dejanji. To je bistvo urbane razsežnosti kohezijske politike: koordinacija poslovanja in kredita, njuno usklajevanje in zagotavljanje učinkovitosti za novo programsko obdobje.

Na koncu naj omenim dve zavezi: potrebo po zagotavljanju znatnih in jasno opredeljenih virov za izpolnjevanje ciljev Leipziške listine in nenazadnje, potrebo po tem, da naša mesta sodelujejo med seboj pri spopadanju s svetovno konkurenco s pomočjo bogastva in raznolikosti rešitev znotraj evropskega območja.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, poročilo gospoda van Nistelrooja o zeleni knjigi in prihodnji obliki kohezijske politike je zagotovo eno od najpomembnejših poročil, ki jih je v zadnjih letih pripravil Odbor za regionalni razvoj.

Strinjamo se z osnovnim konceptom zelene knjige, ki navaja, da je namen teritorialne kohezije zagotoviti policentričen razvoj EU kot celote, trajnosten razvoj ozemelj z različnimi lastnostmi in značilnostmi, pri čemer se ohranja njihova raznolikost. V naslednjem programskem obdobju je treba vzpostaviti obsežnejši sistem pomoči za postopen prehod za regije, ki bodo kmalu presegle prag 75 % bruto domačega proizvoda, da bi jim omogočil jasnejši položaj in več varnosti pri razvoju.

Poročilo gospe Krehl o ovirah pri uporabi sredstev iz strukturnih skladov pravilno navaja glavne probleme, s katerimi se spopadajo vlagatelji pri zahtevkih za sredstva iz strukturnih skladov, kot so prevelika birokracija,

prezaplteni predpisi ali počasna in okorna centralno vodena administracija v državah članicah. Na Komisijo je naslovljenih veliko priporočil glede učinkovitih ukrepov, ki jih je treba sprejeti za odstranitev teh ovir. Želim izpostaviti in podkrepiti dva od teh ukrepov.

Prvič, projektni vodje morajo trenutno projektno dokumentacijo hraniti v obdobju 10 let, da jo lahko pokažejo v primeru kontrole Komisije. Ta predpis predstavlja izredno birokratsko breme zlasti za majhne projekte. Prav je, da bi se to obdobje sedaj skrajšalo na tri leta.

Drugič, merila ocenjevanja, ki jih uporablja Komisija za inovativne projekte, povzročajo velike težave. Enaka merila ne bi smela veljati za inovativne in druge projekte. Bistvenega pomena je, da se v tem primeru uporablja drugačen postopek.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Politika regionalnega razvoja jasno prispeva k splošnemu blagostanju državljanov EU. Že načeloma gre za socialno politiko in zato jo mi v Skupini socialdemokratov v Evropskem parlamentu v celoti podpiramo in dosledno razvijamo. Nedavno so me ljudje na nekem javnem shodu vprašali, zakaj naj bi sploh šli na volitve predstavnikov v Evropski parlament. Po razpravi o tem, koliko in na katerih področjih EU prispeva za različne evropske regije, je kohezijska politika poleg konkretnih primerov, ki so vplivali na milijone ljudi, zame postala glavni argument za to, da je treba iti na volitve.

Poleg tega sem omenil tudi, kako pomembno vlogo igra Evropski parlament v procesu potrjevanja kohezijske politike in proračunskih virov in da se bo to izredno povečalo, če bo Lizbonska pogodba začela veljati. Poudaril sem tudi, da bo na podlagi te pogodbe regionalna politika imela veliko večji neposredni učinek na državljane, večjo vlogo pa bodo imele tudi lokalne oblasti in vsi potencialni prejemniki v smislu upravljanja regionalnih politik, podpore njihovim sinergijam in krepitve razvoja teritorialne kohezije, vključno s podeželjem. Omenil sem tudi, da politika regionalnega razvoja predstavlja enega od najenostavnejših in najbolj prožnih instrumentov Skupnosti za reševanje kriz, kot je ta, s katero se trenutno spopadamo. Regionalna politika tako pomaga reševati probleme brezposelnosti in naložb, kakor tudi socialne probleme. Če se izvaja na strokoven in pregleden način, je mogoče hitro ugotoviti, da je regionalna politika močan steber EU. V prihodnje bomo morali ta steber zelo nadgrajevati in povečati njegovo učinkovitost, saj predstavlja pomemben člen med evropskimi državljani in evropskimi institucijami.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Kateri so osnovni cilji pobude o mikrokreditu? Spodbuditi razvoj tega instrumenta in ustvariti pozitivno institucionalno in poslovno okolje, pomoč nebančnim, finančnim institucijam, da povečajo svoje kapacitete, doseganje rasti in trajnostnega razvoja ter zagotavljanje zaupanja zasebnega kapitalskega trga.

Poročilo gospoda Becseyja daje poudarek priložnostim, ki jih nudi mikrokredit za vključevanje ogroženih skupin na trg dela. Z usklajevanjem različnih ukrepov in pobud s tem v zvezi mora Evropska komisija pripraviti splošen evropski okvir s posebnimi parametri, tudi za nebančne, finančne mikrokreditne institucije.

Spodbujanje podjetništva vodi v boljšo konkurenčnost in kakovostnejše na znanju temelječe gospodarstvo v smeri izpolnjevanja prenovljene lizbonske strategije.

PRESEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

podpredsednica

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, gospa Hübner, obžalujem, ker se Svet in Komisija še nista lotila jasne definicije teritorialne kohezije. Francosko predsedstvo je to poskušalo storiti, kar pozdravljam. Naš parlament še naprej vztraja, da bi se ta cilj uporabljal od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe in da bi čim prej bil podrobno obrazložen.

Na osnovi odličnega poročila gospoda van Nistelrooija upam, da bo teritorialna kohezija postala pravna podlaga, ki bo zagotavljala skladen razvoj vseh regij Unije in omogočala, da vsaka evropska regija izkoristi svoje najboljše danosti. Bistvenega pomena je, da se izboljša usklajenost politik Skupnosti in na ta način poveča njihov vpliv na lokalni ravni.

Teritorialna kohezija se naj ne bi osredotočala izključno na trajno prizadete regije. Mora pa slediti policentričnemu razvoju Evropske unije kot celote, z upoštevanjem značilnosti vsake regije in ohranjanjem njihove raznolikosti. Ta nov koncept je po mojem mnenju ustrezen za upoštevanje najbolj oddaljenih regij in zagotavljanje njihove trajnostne in usklajene rasti.

V zvezi s tem se zahvaljujem poročevalcu, da je v sporazumne predloge sprememb vključil zahteve, ki zadevajo specifične izzive, s katerimi se spopadajo najbolj oddaljene regije v smislu dostopnosti in konkurenčnosti, kar so ključni vidiki teritorialne kohezije.

Pri prebiranju nedavnega sporočila Komisije z naslovom „Najbolj oddaljene regije: prednost za Evropo“, sem ugotovila, da Komisija želi uporabiti vsa priporočila o izboljšanju upravljanja na področju kohezijske politike v najbolj oddaljenih regijah kot prvi primer izvajanja teritorialne kohezije.

Upam, da bo prekomorsko posvetovanje oziroma *États généraux de l'Outre-Mer*, ki naj bi kmalu steklo v Franciji, storilo enako in v veliki meri vključilo glavni teritorialni vpliv evropskih politik za najbolj oddaljene regije, katerih dodana vrednost je neizpodbitna in nesporna.

Na koncu se seveda zahvaljujem vsem poročevalcem.

Gábor Harangozó (PSE). - (HU) Če se želimo odzvati na izzive, s katerimi se spopada Evropska unija, moramo storiti, kar je v naši moči, da dokončno odpravimo razlike v gospodarstvih in življenjskem standardu znotraj nekaterih regij. V zvezi s tem se mora naša kohezijska politika v prihodnje osredotočiti na svoj prvoten cilj, in sicer zagotoviti strukturne spremembe v regijah, ki se spopadajo z ekonomskimi in socialnimi problemi.

Da bomo v prihodnje bolj učinkoviti, se moramo skoncentrirati na teritorialne enote, ki ustrezajo zadevnim izzivom. Prestrukturirati moramo oblike gospodarskega sodelovanja, ki je proces, v katerem lahko makro regije odigrajo pomembno vlogo.

Hkrati se moramo spopasti tudi z revščino, ki je skoncentrirana na nekaterih območjih. Če želimo spodbuditi resnične spremembe, se moramo osredotočiti na raven, na kateri se problem pojavlja; z drugimi besedami, potrebni so ciljno naravnani, kompleksni ukrepi, tudi na ravni, ki je pod tisto, na kateri so regije. Financiranje projektov ne zadošča; potrebujemo celosten pristop, ki vključuje vse sklade, ki nudijo resnično pomoč najbolj ranljivim državljanom Evropske unije.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) Gospe in gospodje, kohezijska politika je ena od temeljnih komponent Evropske unije. Že desetletja odraža vsesplošno željo evropskih državljanov po boljši prihodnosti z višjo kakovostjo življenja in dela.

Rezultati kohezijske politike kažejo, da je ena od najuspešnejših politik EU. Države članice, ki so v preteklosti bile veliko manj razvite glede na povprečje EU, so danes med najbolj razvitimi na svetu. Ta načela pričajo o učinkovitosti kohezijske politike in pomenijo motivacijo za nove države, ki so se pridružile EU, tako kot moja država: Bolgarija

Bolgari smo dolgo čakali na polnopravno članstvo v Evropski uniji in naše upe upravičeno polagamo v priložnosti, ki jih nudijo strukturni in kohezijski skladi. Mislim, da govorim v imenu vseh nas, ko se komisarki Hübnerjevi zahvalim za njena izredna prizadevanja na področju regionalnega razvoja in za njeno odločno podporo kohezijski politiki.

Iz petih poročil Odbora za regionalni razvoj izhaja tudi podpora dolgoročni zavezi Evropskega parlamenta za močno in učinkovito kohezijsko politiko. Gospe in gospodje, poleg spopada s finančno krizo se moramo dandanes ukvarjati tudi z reševanjem problemov v zvezi s podnebnimi spremembami, demografskimi spremembami, energetske učinkovitostjo, prekomerno urbanizacijo, migracijo in drugimi vprašanji.

Vsa ta vprašanja zahtevajo močan, usklajen odziv Evropske unije. Zato je kohezijsko politiko treba uporabiti kot gonilno silo za spremembe, ki jih moramo opraviti. Tak izziv, pred katerim stoji EU, je na primer zmanjšanje zunanje odvisnosti na področju nafte in plina.

Gospe in gospodje, kohezijska politika in strukturni skladi so vselej bili več kot zgolj enostavna gesta evropske solidarnosti. Dejansko so del vzajemno koristnega sistema, ki ga je mogoče uporabiti za vzpostavljanje novih trgov in novih poslovnih odnosov. Za konec naj povem, da ima vsak državljan pravico do koristi od kohezijske politike. To seveda zadeva tudi državljane moje države, ki si zaslužijo višjo kakovost življenjskih in delovnih pogojev.

Jamila Madeira (PSE). - (PT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti vsem za njihovo delo.

Trije ključni koncepti, opredeljeni v zeleni knjigi – koncentracija, povezovanje in sodelovanje – lahko nudijo rešitve za nekatere ovire za skladen razvoj Skupnosti, predvsem negativne učinke, povezane s koncentracijo

gospodarske aktivnosti, neenakosti v smislu dostopa do trgov in storitev, ki izhajajo iz razdalje ter delitev, do katerih prihaja ne le zaradi meja med državami članicami – zlasti tistimi z najbolj omejenimi možnostmi – ampak tudi med regijami.

Zato moramo poskušati izboljšati medsebojno dopolnjevanje med temi politikami s pomočjo metod za učinkovito merjenje njihovega teritorialnega vpliva. Prav zaradi tega sem se vselej zavzemala za razčlenbo dodatnih kvalitativnih kazalnikov za obravnavanje ozemeljskih posebnosti ter podporo oblikovanju in izvajanju ustreznih politik na terenu.

Zaenkrat BDP ostaja edino merilo za določanje upravičenosti prejemanja podpore prek strukturnih skladov.

Oprelitev dodatnih kazalnikov in izvedba teritorialnih ocen pa ne sme povzročiti več birokracije ali zamud, ampak poenostavljeno uporabo novih politik in ukrepov za podporo teritorialne kohezije.

Peto poročilo o napredku – takoj bom zaključila, gospa predsednica – izrecno omenja regije v prehodnem obdobju, ki so umeščene med konvergenčne regije in regije s ciljem regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja. Ne smemo pozabiti, da te regije potrebujejo jasnejši status, z večjo varnostjo in stabilnostjo v njihovem razvoju.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Zahvaljujem se vsem poročevalcem za pripravo svežnja o regionalnem razvoju. Posebej bi želel čestitati gospodu van Nistelrooiju za njegova izredna prizadevanja. V predlog resolucije je zelo uspešno vključil potrebo, da države članice izvajajo ukrepe, namenjene doseganju teritorialne kohezije.

Zelena knjiga pomaga osvetliti tudi, da je poleg socialne in ekonomske kohezije politika teritorialne kohezije eden od glavnih ciljev Evropske unije. Evropske regije se bodo razvijale na različne načine, če ne bo usklajevanja prek enotne politike EU.

Teritorialna kohezija je ključni element v procesu evropske integracije in doseganja konvergence med regijami. Prepričan sem, da je tako sedaj kot v prihodnosti posebno pozornost treba namenjati konvergenčnim regijam EU, da bo čim prej mogoče znatno zmanjšati velike razlike med njimi.

V primeru moje države, Romunije, je bil dosežen znaten napredek glede razvoja njenih regij, vendar pa se spopadamo z razlikami med njimi in znotraj njih ter med podeželskim in mestnim okoljem.

Usklajen, trajnosten regionalni razvoj mora potekati v pogojih, v katerih se učinkovito izkoriščajo specifični viri za vsako območje posebej. Ena od glavnih značilnosti zahodne Romunije je na primer prisotnost številnih izvirov geotermalne vode. Dodelitev zadostnih sredstev tej regiji za zagotovitev alternativnega vira električne energije in uporabo geotermalne vode bo prinesla odpiranje novih delovnih mest in številne gospodarske koristi.

Menim, da je danes obravnavan sveženj izredno pomemben tudi za Romunijo.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Gospa predsednica, kohezijska politika je glavni steber integracijskega procesa. Ustrezno delujoča kohezijska politika je nujen pogoj za doseganje socialne, ekonomske in teritorialne kohezije v Evropski uniji. Danes je naš največji izziv izpeljati hitro reformo podlage, na kateri naša politika deluje ter poenostaviti in narediti bolj prožne zapletene postopke izvajanja projektov ter pravila financiranja.

Razvoj medregijskega koncepta in izmenjava najboljših praks se vključujeta v načrte reforme kohezijske politike in jo odlično dopolnjujeta. Evropska komisija mora zato čim prej podati konkretni predlog o možnosti izmenjave izkušenj med organi, ki izvajajo projekte.

Menim, da nobene tu zastopane države ni treba prepričevati, da so spričo ekonomske in finančne krize strukturni skladi ključno orodje za spodbujanje gospodarstva na regionalni ravni. Zato je treba poenostaviti postopke in pospešiti tok financiranja v gospodarstva držav članic. Evropski projekti pomenijo način ustvarjanja novih in trajnostnih delovnih mest in priložnost za tiste z največjimi potrebami, za najrevnejše regije Evropske unije.

Kohezijska politika mora biti instrument za spopadanje z novimi izzivi, kot so skupna energetska politika in podnebne spremembe.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospa predsednica, kohezijska politika je pogosto veljala za najboljši primer solidarnosti znotraj Evropske unije. Izravnava razlik v razvoju med posameznimi državami

in regijami Skupnosti je v interesu celotne EU. Po mojem mnenju je zelena knjiga dokument Komisije, ki je točno opredelil sedanje izzive, s katerimi se spopada kohezijska politika EU.

Komisija obravnava tudi posebno potrebo po podpori regijam posebne geografske vrste, kot so gorska območja in kmetijsko neugodna območja, ki si zaslužijo odločno podporo. Izredno pomembno je, da podporo podeželju usklajujemo in ustrezno načrtujemo. Za ta območja je značilna nižja raven gospodarskega razvoja, nižja gostota prebivalstva, neustrezen dostop do vseh vrst javnih storitev in omejene možnosti zaposlitve izven kmetijske dejavnosti. Obstaja tudi znatno neskladje med temi območji v posameznih državah članicah. Če primerjamo podeželska in urbana območja, so ta nesorazmerja še večja.

Načrtovana povečanja financiranja za razvoj podeželja so v sedanji finančni perspektivi bila deležna številnih kritik. Vse bi želel spomniti, da politika razvoja podeželja in financiranje pomagata ohraniti ta območja pri življenju in lajšati življenje njihovih prebivalcev. Če povzamem, dokument Komisije, poročila in današnja razprava predstavljajo korak v pravo smer.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, na začetku čestitam gospe Krehl in gospodu van Nistelrooiju za njuni poročili in njuno pripravljenost za sprejem prispevkov njunih kolegov. Njuni poročili priznavata pomen najboljših praks kot dejavnika sinergije, zlasti na področjih okolja, energetike in zaposlovanja ter povezujeta razpravo o teritorialni koheziji z razpravo o prihodnji kohezijski politiki v Evropski uniji.

Strinjam se z oceno zelene knjige in z analizo koncepta teritorialne kohezije ter podpiram priporočila za prihodnjo kohezijo iz teh poročil, zlasti naslednja: opredelitev teritorialne kohezije; objavo bele knjige o teritorialni koheziji; okrepitev cilja evropskega teritorialnega sodelovanja; vključitev teritorialne kohezije v prihodnji razvoj vseh politik Skupnosti; razčlenbo dodatnih kvalitativnih kazalnikov; merjenje teritorialnega vpliva politik Skupnosti in predlog ukrepov za zagotovitev medsebojnega dopolnjevanja med teritorialnimi in sektorskimi politikami; priprave celovite strategije za regije z geografskimi posebnostmi, predvsem najbolj oddaljene regije; vzpostavitev obsežnejšega sistema pomoči za tako imenovane regije v prehodnem obdobju; teritorialnega upravljanja na več ravneh (evropski, nacionalni, regionalni in lokalni).

Zato pozivam svoje kolege poslance, da ta poročila podprejo in države članice – kakor tudi Komisijo – da jih ustrezno izvajajo.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Najprej naj pozdravim idejo o obsežni razpravi na temo kohezije. Čestitati želim vsem svojim kolegom poslancem za njihova prizadevanja in za predloge, ki so jih podali.

O nekaterih temah bom podala pripombe, začeni s teritorialno kohezijo. Osnovni problem je, kako zagotoviti skladen razvoj vseh ozemelj v Evropski uniji in partnerstvo med mestnimi in podeželskimi območji, da bi zaustavili izgubo ozemlja in se odzvali na upadanje podeželskega prebivalstva. Brez opredelitve teritorialne kohezije, na katero čaka Parlament, celovit koncept ekonomske, socialne in teritorialne kohezije zagotavlja prihodnjo osnovo za regionalno politiko EU in za obliko strukturnih skladov po letu 2009.

Kar zadeva poročilo gospe Krehl poročilo, podpiram vse predloge v njem, ki podpirajo regije Evrope in omenjajo odpravo ovir ter poenostavitev postopkov, kakor tudi njihovo postopno stabilnost, skupaj s predlogom priprave strogih metod za izmenjavo dobre prakse med regijami.

V zvezi z urbano razsežnostjo kohezijske politike vemo, da skupne opredelitve izraza „urban“ nimamo. Vemo tudi, da je v Evropi približno 5 000 mest z manj kot 50 000 prebivalci. Romunija ima znatno število naselij s tolikšnim številom prebivalcem. Prepričana sem, da potrebujemo razvojni model in zadostne vire za urbana naselja te vrste, saj so to prav tista območja, kjer je pomanjkanje koristnega vpliva policentričnega pristopa.

V skladu z novo Pogodbo bodo celosten, trajnosten urban razvoj skupaj upravljale države članice in EU v okviru teritorialne kohezije. Lokalni in regionalni organi morajo biti pripravljeni na ta pristop, ki je že vzpostavljen kot upravljanje na več ravneh. Podpiram zamisel o obvezni najnižji dodelitvi sredstev na prebivalca v višini 1 000 EUR, v nasprotju s prejšnjo višino 500 EUR.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Gospa predsednica, v zvezi s poročilom o mikrokreditu želim čestitati vsem poročevalcem, saj so opravili izredno dobro delo. Pobudo Komisije so nedvomno izboljšali.

Prepričana sem, da nam bodo priporočila iz tega poročila omogočila, da vzpostavimo osnovo za razvoj ustreznega okvira v Evropski uniji za sektor mikrokredita. Ta sektor je uspešen v številnih državah v razvoju, vključno v nekaterih evropskih državah kot sredstvo za spodbujanje gospodarske aktivnosti in orodje za

povečanje socialne vključenosti in ustvarjanja novih delovnih mest. Toda ta uspeh zaenkrat še ni bil prenesen v kontekst Skupnosti. Menim, da sedaj imamo priložnost za to, zlasti spričo ekonomske in finančne krize, s katero se spopadamo.

V zvezi s tem mora krepitev pobud, podanih v tem poročilu, imeti prednost, čeprav moramo storiti tudi druge korake. Povečati moramo sredstva, razpoložljiva za te podporne strukture za mikrokredit. Zagotoviti moramo enostavnejši dostop do tistih posameznikov in podjetij, ki do posojil ne morejo priti. Gospa predsednica, v zvezi s tem želim omeniti primer evropske garancije za mikrokredite, kajti to je orodje, ki lahko izboljša ta dostop in ki je že bilo vključeno v poročilo.

Za konec naj povem, da bo to poročilo nedvomno postavilo temelje, na katerih bomo lahko vzpostavili skladen okvir v evropskem kontekstu za spodbujanje sektorja mikrokredita.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Leta 2010 bodo Komisija in države članice ponovno preučile metodo uporabe in stopnjo črpanja sredstev iz strukturnih skladov. Pozivam države članice, da ponovno zelo skrbno opredelijo prednostne naloge, ki jih imajo in za katere nameravajo uporabljati sredstva iz strukturnih skladov.

Menim, da morajo urbana mobilnost, razvoj podeželja, energetska učinkovitost in razvoj prometne infrastrukture biti uvrščeni med prednostne naloge držav članic pri uporabi sredstev iz strukturnih skladov v obdobju 2011-2013.

Kot poročevalka za energetska učinkovitost objektov sem pozvala k zvišanju višine sredstev ESRR, ki jih države članice lahko uporabljajo za izgradnjo socialnih stanovanj in povišanje energetske učinkovitosti objektov s 3 % na 15 %. To bi zagotovilo večjo prožnost za države članice in priložnost za pospešitev črpanja evropskih sredstev za izboljšanje kakovosti življenja evropskih državljanov.

Predvsem v času sedanje krize morajo države članice uporabljati javna sredstva, zlasti strukturne sklade, za zagotavljanje gospodarskega razvoja in zvišanje števila delovnih mest.

Eoin Ryan (UEN). - Gospa predsednica, najprej želim čestitati poročevalcem, ki sodelujejo pri tem zelo pomembnem poročilu. Mislim, da nas je gospodarska kriza prisila, da dodobra analiziramo naše gospodarsko vedenje v preteklosti. To nam pa daje možnost, da se učimo iz svojih preteklih napak. Menim, da smo v času, ko so se naša gospodarstva z vso močjo razvijala, na žalost nekatere skupine prehiteli.

Ureditve in izboljšanje dostopnosti mikrokredita nam daje možnost, da te pretekle napake odpravimo. Preoblikovanje mikrokreditnega okvira lahko pripomore k temu, da okrepimo in ponovno zgradimo naša gospodarstva od ravni lokalne skupnosti navzgor. Na Irskem je bilo v zvezi s tem opravljenega nekaj hvalevrednega dela. V mojem volilnem okrožju Dublin so od leta 1993 ustanovili štiri podjetniške organizacije, ki po celotnem mestu in grofiji Dublin na lokalni ravni zagotavljajo podporo mikropodjetjem. Združenje organizacij grofij in mest na Irskem je na začetku tega leta napovedalo svoj sveženj finančnih stimulacij, katerega namen je podpreti 3 000 podjetij po vsem Irskem in ustvarjanje 15 000 novih delovnih mest. Projekt vključuje izobraževanje za skoraj 50 000 ljudi.

Na evropski ravni so to majhne številke, toda naše podjetje za mikrokredite v Dublinu in na Irskem je izredno pomembno. Iskreno upam, da bomo na osnovi tega odličnega poročila priča pomembnim in usklajenim aktivnostim na ravni Skupnosti za zagotovitev podpore neprecenljivemu delu, ki ga opravljajo mikropodjetja in ki se izvaja za mikropodjetja na lokalni in nacionalni ravni po vsej Evropski uniji, saj je zelo pomemben del našega gospodarstva danes in v prihodnje.

Predsednica. – Hvala, gospod Ryan. Nisem bila preveč stroga, saj imamo dejansko nekoliko več časa, kot je navedeno v pravilih.

Preden preidemo na postopek „catch-the-eye“, bi rada nekaj povedala. Danes dopoldne je v tem Parlamentu potekal zelo pomemben dogodek. Odprl ga je gospod Pöttering, zadeva pa evropsko organizacijo z imenom FLARE, v katero je vključenih več kot 30 držav in v kateri so mladi – pa ne samo mladi – zelo predani borbi proti organiziranemu kriminalu in zagotavljanju, da se blago, ki se zaseže organiziranemu kriminalu, uporabi na področju socialnega dela.

V tem Parlamentu je zavezo sprejel tudi predsednik Evropskega parlamenta in Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, med nami pa je nekaj teh mladih ljudi, za katere sem prepričana, da so ponos Evrope, saj skupaj z nami poskušajo zagotoviti, da bo Evropa brez rasizma in brez organiziranega kriminala. Zato pozdravljam vse prisotne v tem Parlamentu.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, čestitam vsem poročevalcem. Ta poročila so dragocena podlaga za nove politike. Obžalujem le, da se nobeno ne nanaša na kulturno politiko.

Kulturna politika je po definiciji morda kohezijska politika. Kultura je tista, ki neki regiji daje kohezijo in lahko bi bila omenjena, saj medregionalne kulturne politike še ne obstajajo. Vselej imamo velike težave pri financiranju medkulturnih projektov, ker ne obstaja medkulturna družba in ker ni socialne varnosti, ki bi umetnikom zagotovila mobilnost, potrebno za delo izven meja njihove regije. Iskreno pozivam vse, ki se trudijo izvajati to politiko, da ne pozabijo na ta vidik; pomemben je v vsaki evropski politiki.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, teritorialna in socialna kohezija preprečujeta konflikte, tako da odpravljata njihove vzroke. Zaradi tega so ukrepi za izenačitev življenjskega standarda v urbanih in podeželskih območjih in uskladitev infrastrukture v regijah tako pomembni. Razširjena uporaba mikrokreditov je dober instrument kohezijske politike. Danes, v času finančne in gospodarske krize, ko vsi poskušamo najti načine za zavarovanje delovnih mest, se moramo zavedati nevarnosti za kohezijsko politiko, kot sta protekcionizem in diskriminacija revnejših regij.

Den Dover (PPE-DE). – Gospod predsednik, Odbor za regionalni razvoj in sredstva, namenjena celotni Evropi, so najpomembnejši program za celotno Evropsko skupnost.

Za severozahodno Anglijo lahko povem, da je v zadnjih 10 letih veliko teh sredstev koristilo predvsem mestu Liverpool. Če se ozrem v prihodnost, lahko rečem, da se bo mesto še naprej širilo na osnovi teh dobro razdeljenih in dobro nadzorovanih sredstev.

Pozivam k večji vključenosti zasebnega sektorja v način, po katerem se ta sredstva dodeljujejo, upravljajo in nadzorujejo, kajti zasebni sektor lahko delo vedno opravi učinkoviteje kot javni sektor.

Poudariti bi želel tudi, kako neprecenljiv je ta denar bil za podeželje na severozahodu, kjer je veliko kmetijskih območij, ki so bistvenega pomena za celotno gospodarstvo.

Na koncu naj povem, da gospoda Becseya podpiram pri njegovem mikrokreditu. Gre za zelo zanimivo in izredno pomembno pobudo v sedanjí gospodarski situaciji.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Gospe in gospodje, menim, da je današnja usklajena razprava o regionalni politiki najpomembnejša razprava ne samo na tem plenarnem zasedanju ampak ena najpomembnejših razprav v našem mandatu. To je priložnost spregovoriti evropskim državljanom o temi, ki jih zelo zadeva, posebej spričo bližnjih volitev v Evropski parlament v mesecu juniju. Pomanjkanje učinkovite, enostavne in pregledne podpore manjšim organom, zlasti na področju ocenjevanja virov naložb, je zaskrbljujoče. Zato sem prepričana, da bo na osnovi teh poročil prišlo do ponovne ocene kohezijske politike, predvsem nekaterih operativnih programov, ki bi jih bilo treba ponovno odpreti in revidirati.

Za zaključek naj izrazim svoje prepričanje, da bodo priporočila Evropskega parlamenta v teh petih poročilih prinesla dodano vrednost in izpolnila pričakovanja državljanov v evropskih mestih in na podeželju, ki verjamejo, da bo kohezijska politika zagotovila razvoj njihovih regij, postopno odpravo regionalnih razlik, nove zaposlitvene možnosti, energetska varnost, boljšo energetska učinkovitost na njihovih domovih, boljšo prometno in tehnično infrastrukturo in višji življenjski standard.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, v tej pomembni razpravi o teritorialni koheziji in prihodnji ekonomski politiki in politiki socialne kohezije moram omeniti zelo specifičen problem, s katerim se spopadajo najbolj oddaljene regije. Zaradi različnih geografskih dejavnikov so te regije izredno ranljive v ekonomskem in socialnem smislu, zlasti v veliki mednarodni krizi, kot je ta, s katero se danes spopadamo.

Zato bi želel pozvati Evropsko komisijo, zlasti pa komisarko Hübnerjevo, da tem vplivom sedanje krize na najbolj oddaljene regije nameni posebej veliko pozornost. Ocena teh vplivov v vsaki od najbolj oddaljenih regij, zlasti na turizem, gradbeništvo in naraščajočo brezposelnost, bi bila za te regije zelo koristna pri zagotavljanju specifičnega evropskega odziva.

Zato pozivam Evropsko komisijo, da pripravi evropski odziv na krizo za najbolj oddaljene regije, ki naj presega ukrepe, omenjene v okviru ekonomske politike in politike socialne kohezije za evropske regije na splošno. Specifičen evropski odziv na krizo za najbolj oddaljene regije ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Vaš čas je potekel.

Poslovnik, ki ga pripravlja predsedstvo, navaja, da lahko pri tej vrsti razprave besedo dobi do pet poslancev in sicer zgolj eno minuto na osebo.

Poleg petih poslancev, ki so že govorili v skladu s Poslovnikom, se je za besedo prijavilo še šest poslancev. Glede na to, da imamo nekaj časa na voljo – v skladu s službami, ki skrbijo za zasedanja – bom naredil izjemo in besedo dal tem poslancem, ki so se prijavili. Vendar pa jih pozivam, da se strogo držijo teme in ene minute, ki je dovoljena v skladu s postopkom „catch-the-eye“.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, vesela sem, da lahko potrdim, da češko predsedstvo podpira jasno definicijo kohezijske politike na način, ki vključuje pomoč manj razvitim regijam. Želela bi tudi pozvati Komisijo, da posreduje zavezujočo zakonodajo, ki bo poenotila pogoje za učinkovit trg mikrokreditov. To ni pomembno le v času krize. Olajšati moramo dostop do financiranja za fizične osebe in podjetnike, ki ne morejo dobiti posojil v klasičnem bančnem sektorju. Zgodovina potrošniških kreditov kaže, da mora EU delovati na usklajen in učinkovit način, predvsem glede kontrolnih instrumentov. Poleg tega menim, da bi v skladu s cilji lizbonske strategije mikrokredit moral biti usmerjen predvsem v manj razvite evropske regije na enak način kot kohezijska politika in v prikrajšane skupine državljanov ali visoko inovativne projekte. Komisijo bi želela opozoriti tudi na nevarnost zlorabe mikrokredita za namene pranja denarja. Obžalujem, da na mizi še nimamo konkretnega zakonodajnega predloga.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, ko govorimo o kohezijski politiki EU in regionalnem razvoju, bi se morda morali ozreti na države kandidatke za članstvo v EU. Prejšnji teden sem bil v Turčiji, točneje v vzhodni Anatoliji in videl sem probleme v Dijarbakirju na kurdskega območju. Spoznal sem, da obstaja potreba po svetovanju državam pristopnicam o koristih in nujnosti regionalnega razvoja.

Na kurdskega območju težava niso le etnični problemi ter vprašanje pravice do samoodločbe in podobna vprašanja. Prav tako ne gre samo za problem terorizma, temveč v veliko večji meri zadeva regionalni razvoj in usklajitev regionalnega razvoja v mestih in na podeželju. Mislim, da bi Turčiji morali razložiti, da bi v tem primeru morala izvajati kohezijsko politiko, sicer tudi v zvezi s tem ne bo pripravljena za pristop k Evropski uniji.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Strukturni in kohezijski skladi za nas pomenijo temo vroče razprave, so pa tudi hvalevredna, a neustrezno izkoriščena priložnost. Za to obstaja veliko vzrokov, ki segajo od birokracije, zapletenih predpisov ali predpisov, ki veljajo prekratek čas, do informacij, do katerih je dostop otežen in pomanjkanja preglednosti.

Povem lahko, da se številni romunski prosilci pritožujejo zaradi težav v zvezi z upravičenostjo stroškov, predpisi, ki veljajo premalo časa, nerazumljivo dokumentacijo in seveda dolgimi roki ocenjevanja projektov.

Vesel sem, da se je tudi Evropska komisija začela zavedati teh ovir. Predlogi za spremembe predpisov zlasti v času sedanje gospodarske krize vključujejo določbe za poenostavitev predpisov glede uporabe teh sredstev. To je prvi korak in želim si, da bi mnoge od naših predlogov sprejela tudi Komisija.

Eno rešitev za te probleme ponujajo programi tesnega medinstitucionalnega sodelovanja in tehnične pomoči, toda kot sem poudaril s svojimi dopolnili k poročilu gospe Krehl, je na ravni EU potreben program ...

(Predsedujoči je prekinil govornika)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – K izboljšanju kakovosti življenja zagotovo veliko prispevajo sredstva iz strukturnih skladov, s katerimi Evropska unija krepi socialno, ekonomsko in teritorialno kohezijo in razvoj v skupno 268 regijah.

In veseli me, da je prav ta, naša sestava parlamenta tudi pripomogla k temu, da je v tej finančni perspektivi namenjeno več sredstev za te namene, kot je bilo prvotno predlagano. Hkrati pa me žalosti to, kar je že moj kolega prej omenil, da je veliko preveč birokratskih ovir, in včasih se sprašujem, ali je za to kriva Evropa ali so za to krive nacionalne vlade.

Mislim, da vsekakor za reševanje teh perečih potreb, ki jih imajo tako občine kot regije, je potrebno te ovire poenostaviti. Hkrati pa, če želimo ohraniti mlade na podeželju in ženske, moramo vložiti veliko več sredstev za podporo razvoja podeželja.

James Nicholson (PPE-DE). - Gospod predsednik, veliko stvari, o katerih danes dopoldne tu razpravljamo, bo izvajal naslednji sklic Parlamenta. O tem ni nobenega dvoma. Razvoj podeželja je ključnega pomena za razvoj gospodarstva na podeželju, toda ko je pred nekaj leti bil oblikovan drugi steber, ki je prinesel podporo podeželski družbi, ni bilo na voljo zadostnih sredstev za podporo tega drugega stebra. Sedaj imamo modulacijo, ki jemlje dodatna sredstva kmetom iz enotnega plačila na kmetijo za razvoj družbe in gospodarstva na podeželju.

Zavedam se, da bo na tem področju potekala bitka. Nekateri želijo regionalno politiko oziroma podporo podeželski družbi iz GD Kmetijstvo prenesti v GD za regionalno politiko, kar je za tiste, ki v podeželskem gospodarstvu živijo, nesprejemljivo. O tem smo razpravljali že v zgodnjih devetdesetih letih prejšnjega stoletja pod Rayem MacSharryjem in se k temu ne bomo vračali. Jaz pravim „nikakor“. Dodatna sredstva je treba porabiti v okviru kmetijstva in podeželskega gospodarstva za podporo malim kmetom in aktivnemu prebivalstvu na podeželju.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti poročevalcu za njegovo poročilo. Obravnavana tema je zelo občutljiva v smislu posledic, ki jih lahko ima za gospodarske sisteme različnih držav članic. Povezovanje novega Kmetijskega sklada za razvoj podeželja z SKP ima lahko pozitivne ali negativne vidike, odvisno od tega, kako se tak sklad uporablja.

Z določenega vidika bo povezovanje skladov pomenilo, da jih je mogoče uporabiti bolj učinkovito, kar je zagotovo dobro. Strinjam pa se s poročevalcem, da je ločnica zelo tanka in da obstaja tudi nevarnost, da se bodo sredstva porabljala le za povečanje konkurenčnosti kmetijstva na škodo drugih sektorjev na podeželju.

Podeželje dejansko potrebuje močna vlaganja – strukturno vlaganje in vlaganje v kmetijsko-živilski sektor – za oživitev gospodarstva, za izobraževanje mladih kmetov, ki so gonilna sila podeželskega gospodarstva in za izobraževanje žensk, ki na teh območjih živijo. Potrebne so tudi naložbe v sektor informacijske tehnologije, da se bodo mladi bolje seznanili z novimi tehnologijami. Obstaja nevarnost, da bo prihajalo do napačne uporabe sredstev.

Zato sem še naprej prepričan, da mora prevladati zdrav razum, če želimo preprečiti nezakonito prisvajanje sredstev, saj ima lahko podeželsko gospodarstvo zelo močan vpliv na Evropo.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, kohezijska politika je z vidika sedanje gospodarske krize še bolj pomembna, saj se strukturni skladi, ki jih nudi, lahko uporabijo kot učinkoviti instrumenti spodbujanja gospodarstva na regionalni ravni. S poudarkom na dejavnostih, ki spodbujajo rast, kot so poraba za raziskave in razvoj, inovacije ali instrumente aktivnega ustvarjanja delovnih mest, bi spodbudili evropsko gospodarstvo in zagotovili ponovno rast. Strinjam se tudi z dodelitvijo dodatnih sredstev za boljši dostop do interneta na podeželju.

Danuta Hübner, članica Komisije. – Gospod predsednik, dve minuti sem prihranila pri svojih uvodnih pripombah, da bom sedaj imela več časa za odgovore na vprašanja. Čeprav obžalujem, da na vsa vprašanja ne morem odgovoriti, pa zelo cenim vse dvostranske izmenjave, ki smo jih v zadnjih letih imeli v Bruslju ali pa med mojimi obiski na terenu v vaših volilnih okrožjih. Vabim vas, da ta dialog nadaljujete z nami v Komisiji. Zahvalila bi se vam rada za to današnjo zares dobro in iskreno razpravo.

V celoti in pametno moramo izkoristiti potencial vseh evropskih in nacionalnih politik, da bi zagotovili, da bo Evropska unija, kot gospodarstvo in družba, iz krize izšla ekonomsko, socialno in politično močnejša, s trdnimi temelji za dolgoročen trajnosten razvoj. Mislim, da današnja razprava potrjuje, da mora evropska kohezijska politika odigrati svojo vlogo v tem procesu tako danes kot jutri. Naša skupna naloga danes je, da zagotovimo uporabo potenciala kohezijske politike – njegovo sposobnost zagotavljanja trajnostnega razvoja in delovnih mest – v celoti in pametno v tem novem globalnem kontekstu. V mislih nimam le krize, ampak tudi tiste dobro znane izzive, ki smo jih pred leti opredelili kot pomembne izzive za evropski razvoj.

Najučinkovitejši način za doseganje kohezije v Evropski uniji je podpiranje trajnostne konkurenčnosti. V tem kontekstu moramo uporabiti kohezijsko politiko s poudarkom na dejavnostih, kot je dostop malih in srednje velikih podjetij do financiranja. Reševati moramo tudi vprašanja, kot so boljša dostopnost javnih storitev, namenjenih izboljšanju zaposljivosti in produktivnosti ter na ta način prispevati k bolj enakim možnostim.

Kot ste nekateri med vami poudarili, je v zadnjih letih postalo jasno, da je za spopadanje z novimi izzivi nujno potreben celovit pristop, ki temelji na lokalnih posebnostih – to je pristop, ki zagotavlja najboljšo uporabo virov in ki mobilizira partnerje na regionalni in lokalni ravni, kakor tudi na nacionalni in evropski ravni, tako da smo aktivni na vseh ravneh evropskega upravljanja.

V zvezi z načelom partnerstva bi želela poudariti, da je to vse od prvega dneva mojega mandata zelo pomemben cilj, Komisija pa je veliko vlagala v uresničevanje načela partnerstva in kohezijske politike – ki se dejansko uporabljata na terenu. Kmalu po pogajanjih smo opravili celovito oceno tega, kako so države članice in regije izvajale načelo partnerstva in postopek oblikovanja programov politik. Nismo želeli zgolj formalne prisotnosti načel partnerstva in smo delali s partnerji, jim pomagali krepiti zmogljivosti, da postanejo resnični partnerji v sistemu upravljanja politike, pri čemer smo se dokaj učinkovito odzvali na vse signale, ki smo jih dobili s terena, o tem, da posamezne države članice tega načela ne spoštujejo. Pravkar sem imela sestanek o tem vprašanju z NVO iz ene od srednjeevropskih držav članic.

Popolnoma se strinjam z vsemi vami, ki ste povedali, da kohezijska politika ne deluje in ne sme delovati ločeno; da moramo okrepiti sinergije in usklajevanje med kohezijsko politiko in vsemi drugimi sektorskimi, nacionalnimi in evropskimi politikami. Namen tega ni le preprečevanje prekrivanja ali podvajanja, ampak gre tudi za uporabo sinergije, ki izhaja iz dobrega usklajevanja med politikami. Politike razvoja podeželja in regionalne politike so gotovo ekstremni primer potrebe po zelo dobrem usklajevanju in uporabi sinergij med politikami.

Drug primer bi lahko bila konkurenčnost in potreba po upoštevanju omejitev, ki izhajajo iz nizkoogljičnega gospodarstva in podnebnih sprememb v zvezi z naložbami v infrastrukturo. Zelo močno bi želela poudariti, da smo veliko vlagali v ozelenitev evropske kohezijske politike. Določili smo cilje v zvezi s podnebnimi spremembami, energetske učinkovitostjo in obnovljivimi viri energije, preden se je v Evropski uniji začela večja razprava o podnebnih spremembah. Danes se tretjina sredstev kohezijske politike namenja neposredno v zelene naložbe na vseh področjih našega življenja. Nedavno so politiki na področju stanovanjske gradnje bili dodani 4 % za energetske učinkovitost in uporabo obnovljive energije, kar nam omogoča, da večji poudarek namenimo temu izzivu.

Iz razprave tudi jasno izhaja, da pri izvajanju politike potrebujemo kontinuiteto in reforme. Glede kontinuitete bi želela izrecno poudariti, da to večletno programiranje, finančna dodatnost, načeli deljenega upravljanja in partnerstva predstavljajo veliko evropsko vrednoto, za katero moramo še naprej skrbeti. Obstaja pa tudi potreba po spremembi za boljšo usklajenost med zahtevami po finančnem upravljanju in nadzoru ter nalogami doseganja dobrih rezultatov in dobrim izvajanjem politike. Nobenega dvoma ni, da moramo zagotoviti enostavnejši, učinkovitejši in uspešnejši mehanizem izvajanja ter zmanjšati upravno zapletenost in ovire.

V zadnjih mesecih smo pri spopadanju s tem izzivom delovali z vašo veliko podporo. Že decembra smo imeli prvo spremembo člena 55, čez en teden pa bomo glasovali o glavnem delu predlogov poenostavitve. Delovna skupina, ki smo jo ustanovili z državami članicami za poenostavitev politik, nadaljuje svoje delo, konec maja pa bomo imeli drug predlog, za katerega upam, da se bo navezoval na to obdobje.

Strinjam se z vami, da se moramo za učinkovitejšo politiko bolj usmeriti v rezultate, boljši nadzor in kulturo ocenjevanja. S tem delom nadaljujemo. Zelo cenim vašo podporo pri finančnem inženiringu. Smo uspešni, čeprav je prav gotovo mogoče narediti veliko več. V zvezi s finančnim inženiringom, ki je danes eden od glavnih instrumentov za zagotavljanje dostopa malim in srednje velikim podjetjem do kreditov prek programa JEREMIE in sedaj tudi prek programa JASMINE za mikrokredit, upoštevajte, da smo ta proces začeli veliko prej, preden nas je prizadela kriza, zato je politika bila razmeroma dobro pripravljena na te težke čase.

Nekateri med vami so omenili vprašanje preglednosti. Vse nas tukaj bi želela spomniti, da imamo nova pravila za to novo obdobje 2007-2013. Obveznost nam nalaga, da javnost obveščamo o vseh upravičencih, zato upamo, da bodo te obveznosti glede preglednosti prinesle večjo spremembo v zvezi z ozaveščenostjo javnosti in integriteto celotnega procesa.

Če spregovorim zelo na kratko o kulturi, ki je bila omenjena kot pomemben element, lahko rečem, da se popolnoma zavedamo – kar sem opazila tudi med svojimi potovanji – da so regije in mesta glavni igralci na kulturnem področju v Evropi. Kultura igra pomembno gospodarsko vlogo tudi pri regionalnem razvoju. To smo priznali v okviru evropske kohezijske politike. Imamo veliko regionalnih in lokalnih urbanih politik, ki so kulturo uspešno vključile v našo politiko.

Dovolite mi, da vas obvestim tudi, da bo Komisija kmalu izvedla neodvisno študijo o vlogi kulture v lokalnem in regionalnem razvoju in upam, da bo zaključena do začetka naslednjega leta. Z njeno pomočjo bomo imeli boljšo bazo podatkov za nadaljnje vključevanje kulture v evropske politike.

Na koncu naj dodam, da zelo cenim vse vaše pripombe ne le v zvezi s poročilom, ampak tudi tiste, ki ste jih tu podali kot vaše skrbi in ideje za prihodnost. Večino vaših sporočil bom vključila v svoj usmerjevalni dokument, ki ga bom Svetu predstavila konec maja. Zaključujemo tudi neodvisno študijo v izvedbi skupine raziskovalcev in strokovnjakov, ki jo vodi profesor Fabrizio Barca. Javno bo objavljena konec aprila. Končna uradna ocena posvetovanja o zeleni knjigi o teritorialni koheziji bo predstavljena v našem šestmesečnem vmesnem kohezijskem poročilu, ki ga bo Komisija sprejela proti koncu junija.

Constanze Angela Krehl, *poročevalka*. – (DE) Gospod predsednik, podati bi želela dve pripombi v zvezi s to razpravo, ki se bliža koncu.

Javnost ima zelo protisloven pogled na evropsko strukturno politiko. Nekaterim ljudem se zdi samo po sebi umevno, da bodo deležni podpore, vendar so birokratske ovire zanje prevelike. Drugi ljudje, vključno z nekaterimi v tem Parlamentu, pa menijo, da to vodi v goljufijo. Nobeno od teh stališč ni pravilno.

Solidarnost je resnično pomembna za mojo skupino, vendar mora biti dobro utemeljena in ne sme biti enosmerna ulica. Po drugi strani pa ni res, da želijo predlagatelji projektov, lokalne skupnosti in združenja, ki vlagajo projekte, ogoljufati Evropsko unijo.

Zaradi kompliciranih postopkov pogosto pride do napak, vendar pa to ne povzroča goljufij. Zato moramo spremeniti način dela.

Poudariti bi želela tudi, da je kohezijska politika nedvomno pomemben del evropske politike. Spričo izzivov, kot so podnebne spremembe, gospodarska kriza in globalizacija ter demografske spremembe in stanje na trgu dela, to politiko nujno potrebujemo. Evropski parlament mora kohezijsko politiko ponovno opredeliti, da bo v prihodnosti mogoče izpolniti potrebe evropskih regij. Poročila, o katerih smo pravkar razpravljali, so dobra osnova za ta proces. To bo omogočilo ustvarjanje evropske dodane vrednosti za Evropsko unijo. Ne smemo pa si domišljati, da bomo s preoblikovanjem strukturne politike rešili vse probleme Evropske unije. Osredotočiti se moramo na naše naloge. Hvala lepa.

Oldřich Vlasák, *poročevalec*. – (CS) Gospa komisarka, gospe in gospodje, na tej točki bi povzel izzive in vpludne zahteve, ki jih bo Evropski parlament, če bo to poročilo sprejeto, naslovil na svoje partnerje, Evropsko komisijo in države članice. Jasno je, da je najpotrebneje oceniti koristnost vključitve pobude URBAN v okvir kohezijske politike. Oceniti moramo možnosti in preveriti ravni zadovoljstva med župani, svétniki in izvoljenimi predstavniki glede črpanja evropskih sredstev na urbanih območjih. Celovito načrtovanje in prenos odgovornosti oziroma tako imenovani nadaljnji prenos virov ali instrumenti finančnega inženiringa so očitno področja, na katerih je potreben aktivnejši pristop Komisije, vsaj s predstavitevjo priporočil ali primerov uveljavljenih pristopov. Hkrati pa moramo nadaljevati s poenostavljanjem celotne kohezijske politike in ne le njenega urbanega vidika. Dolgoročne možnosti lahko vključujejo, na primer, združitev Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada. Za Komisijo je nenazadnje bistvenega pomena, da meri in redno ocenjuje vpliv vseh politik na urbano življenje in da hkrati učinkovitost teh politik obravnava neposredno z organi mestnih oblasti. To poročilo zato priporoča, da Komisija in države članice ustanovijo skupino Evropske unije na visoki ravni za urbani razvoj in pri politiki urbanega razvoja uporabijo odprto metodo usklajevanja na ravni EU na enak način, kot se uporablja na drugih področjih, kot je na primer socialno vključevanje. Poročilo poziva, da se okrepi položaj urbanih območij v pobudi Regije za gospodarske spremembe in da se projekt Urban Audit razvija naprej in redno posodablja. Zaradi pomanjkanja zanesljivih primerljivih statističnih podatkov svojih odločitev ne moremo opreti na ustrezne podatke. Evropska sredstva so dejansko najvidnejši in najučinkovitejši pokazatelji evropske integracije. Zato moramo zagotoviti, v sedanjem predvolilnem obdobju in kasneje, da se dejanski prejemniki strukturne pomoči bolj vključijo v razpravo o tem, kakšno obliko naj ima kohezijska politika. Ti ljudje so naši sodržavljeni in naši volivci.

Wojciech Roszkowski, *poročevalec*. – (PL) Gospod predsednik, gospa komisarka, vprašanje, ki ga obravnava moje poročilo, je dokaj specifično, toda zelo pomembno za optimiziranje uporabe sredstev EU z vidika kohezije, bodisi v klasičnem pomenu bodisi v smislu teritorialne kohezije.

Trajnostna rast je izredno zapleteno vprašanje. Zato moramo pozdraviti vse poskuse poenostavitve doseganja tega cilja. Koncept teritorialne kohezije pa še ni natančno opredeljen. Zelena knjiga zato pomeni začetek in ne konec razprave o tem vprašanju.

Zadovoljen sem, da je gospa komisarka poudarila potrebo po zmanjšanju razlik v razvojnih stopnjah in pomen sinergij pri izvajanju politik EU. Problemi se od regije do regije razlikujejo glede višine dohodka, zemljepisnega položaja, migracij itd. Zapomniti pa si moramo, kar so povedali moji poljski kolegi poslanci, gospa Staniszewska, gospod Podkański in gospod Zapałowski, da v regijskih središčih obstaja težnja po zadrževanju sredstev. Pozabiti ne smemo tudi tega, da cilji politike razvoja podeželja niso vedno nujno nasprotje lizbonskim ciljem, če se uporabi mehanizem relativne konkurenčnosti ali povečanje produktivnosti z nizkimi stroški.

Odbor za kmetijstvo na moje poročilo ni podal pripomb, zato njihovo tišino razumem kot strinjanje. Pri glasovanju gospoda Baca gre po mojem mnenju za nesporazum. V svojem poročilu sem izrecno navedel, da viri za razvoj podeželja ne morejo povzročiti odtokanja sredstev za neposredna plačila. Po drugi strani pa drži, da lahko sredstva za razvoj podeželja s podporo nekmetijskih dejavnosti pomagajo podeželskim območjem iz gospodarskih težav. Vesel sem podpore gospoda Nicholsona glede tega vprašanja.

Na koncu se zahvaljujem svetovalcem Odbora za regionalni razvoj in svoji politični skupini za njihovo pomoč pri pripravi tega poročila, in vsem, ki so sodelovali v današnji razpravi.

Miroslav Mikolášik, poročevalec. – Gospod predsednik, za zaključek bi želel predstaviti nekaj zamisli, za katere v svojem uvodnem govoru nisem imel časa.

Zelo sem vesel, da bo prek 100 milijard EUR namenjenih naložbam v zaščito okolja. Hkrati bi zagotovo pozdravil dodelitev veliko več sredstev za energetske učinkovitost in obnovljive vire energije – trenutno 9 milijonov EUR – kakor tudi dodelitev več sredstev za ukrepe za boj proti podnebnim spremembam, saj je 48 milijard EUR manj, kot je trenutno potrebno.

Trdno sem prepričan, da bo odločitev o tem, kako uporabiti ta sredstva za zaščito naših regij in boj proti podnebnim spremembam, kot so poplave in suše, odločilna za prihodnost naših regij in njihovega gospodarskega položaja. Zelo cenim tudi dejstvo, da so vse države članice že namenile znaten obseg svojih celotnih finančnih sredstev za naložbe v raziskave, razvoj in inovacije, čeprav sem prav tako opazil, da za večino konvergenčnih regij EU zagotavljanje dostopnosti še naprej ostaja velik problem, ker se spopadajo s pomanjkanjem prometne infrastrukture.

Po drugi strani pa sem vesel spričo prizadevanj držav članic, da v svojih programih, financiranih s sredstvi Evropskega socialnega sklada, kot prednostne določijo naložbe, namenjenih povečanju delavske udeležbe in izboljšanju znanja ter boju proti revščini in socialni izključenosti. Poleg tega spodbujam nove države članice, da pri izvajanju operativnih programov še naprej oblikujejo uspešna partnerstva in dosledno krepijo načelo partnerstva. Prepričan sem, da bi nove države članice lahko imele koristi od nadaljnjih izmenjav najboljših praks in znanja o novem tehnološkem razvoju, na primer, in od drugih skupnih aktivnosti za okrepitev njihove sposobnosti izvajanja.

Zsolt László Becsey, poročevalec. – (HU) V uvodu nisem uspel omeniti enega ali dveh vprašanj v zvezi z mikrokreditom, toda najpomembnejša zadeva je načelo dodatnosti. Ponovil bi, da je poleg partnerstva in celovitega pristopa tudi to pomembno osnovno načelo kohezije.

Da bi torej lahko zagotovili nekaj dodatnega, moramo ljudem brez stalnega naslova omogočiti udeležbo v programu mikrokredita s pomočjo programa mentorstva. Nekaj dodatnega je mogoče doseči, če zagotovimo, da lahko v okviru novega programa JASMINE usposobimo in vključimo nove mikrofinančne institucije, ki so ljudem blizu. Poleg tega moramo nekaj dodatnega zagotavljati tudi s prožnejšim pristopom do konkurenčnosti, tako glede programov *de minimis* kot glede javnih naročil, tako da se samozaposleni postavijo v položaj pozitivne diskriminacije.

Naslednja točka, ki bi jo želel omeniti, zadeva financiranje. Na eni strani gre za uvedbo eksperimentalnega programa, ki ga Parlament spodbuja dve leti, sedaj z 2 milijonoma EUR na leto. Upam, da se bo to začelo v drugi polovici leta. Vsi programi, ki se izrecno ukvarjajo z mikrokreditom, so na enem mestu, kar zagotavlja njihovo preglednost – kot je omenilo tudi več mojih kolegov poslancev.

Načelo dodatnosti je prav tako pomembno za to, da se države članice prepriča, da spodbujajo ljudi pri ustanavljanju mikropodjetij, namesto da sedijo doma in prejemajo socialne podpore, kot je omenila tudi gospa De Vits. Menim, da je pomembno, da ljudi glede tega še naprej spodbujamo. V zvezi z dodatnostjo je zelo pomembno, da pri posrednikih mikrokreditiranja ne pride do pojava oderuštva. Pri Romih, na primer, ne sme priti do podrejenosti s strani njihove lastne aristokracije, ampak bi morali podpirati aktivnost, ki temelji na resničnem partnerstvu in pripravljenosti pomagati.

Lambert van Nistelrooij, poročevalec. - (NL) Gospod predsednik, danes zjutraj sem bil prvi govornik v tej skupni razpravi in če se ozrem nazaj, lahko rečem, da smo našim državljanom, tistim, ki so vključeni v izvajanje celovite politike na decentralizirani način, dali zelo močan signal o tem, da je Evropski parlament odločen izpeljati kohezijsko politiko in da ceni delo, ki ga opravljajo pri številnih projektih, bodisi tistih, ki zadevajo trende raziskav in razvoja, raziskovalno infrastrukturo ali projekte v zvezi z energetske posodobitvami. To je zelo pomembno. Ko bomo v naslednjih mesecih šli k volivcem, bomo videli, da je na tisoče projektov, kjer je Evropa blizu državljanom. Tudi to je po mojem mnenju izrednega pomena. Gospe komisarki Hübnerjevi želim veliko uspeha v tej kampanji, saj menim, da boste tudi vi v naslednjih mesecih šli do volivcev. To je zares koristno, tudi za vse tukaj. Zahvaliti bi se vam želel zlasti za spremembe politike, ki ste jih omogočili, in sicer večje upoštevanje lizbonskih ciljev, okolju prijaznejše aktivnosti in poudarek na raziskavah in razvoju, pri čemer sem danes ponovno opazil, da ste posebej omenili kulturno dediščino kot nekaj, kar ima gospodarsko in kulturno vrednost.

Še nekaj pripomb imam, izmed katerih prva zadeva poudarek, namenjen čezmejnemu sodelovanju, torej tretjemu cilju, ki ga moramo v naslednjem obdobju okrepiti, tudi finančno.

Drugič, ne sme prihajati do zapravljanja naših sredstev. Na voljo so odlični skladi, s pomočjo katerih lahko našim partnerjem, v okviru partnerstva, zagotovimo sredstva za pospešitev projektov. V naslednjem obdobju tega ne smemo zapraviti.

In končno, potrebujemo belo knjigo o teritorialni koheziji. Podali ste veliko navedb, toda bela knjiga je osnova za prihodnjo zakonodajo in mislim, da bi bilo obžalovanja vredno, če Evropska komisija bele knjige ne bi uspela pripraviti. Za sodelovanje se zahvaljujem tudi poročevalcem v senci, pristojnim za moje poročilo, kakor tudi osebjem, ki je bilo odlično.

Predsednik. – Preden bom sejo za nekaj časa prekinil, mi dovolite, da prisrčno pozdravim skupino obiskovalcev, ki jo sestavljajo upokojevalci iz pokrajine Toledo, iz moje regije Castilla-La Mancha, ki so prišli, da izpolnijo svojo dolžnost kot Evropejci.

Skupna razprava je zaključena.

Sedaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

Pisne izjave (člen 142)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Ljudje iz podeželskih skupnosti so pri konkuriranju na trgu dela v posebej podrejenem položaju. V Evropski uniji, zlasti pa na Poljskem, obstajajo velike razlike v življenjskem standardu med urbani in podeželskimi območji. Še posebej to velja za dostop do storitev. Dostop do sodobnih tehnologij, kot je širokopasovni internet, je na Poljskem za polovico manjši na podeželju v primerjavi z urbani območji.

Cilj kohezijske politike bi moral biti izvajanje posebnih pobud za izenačitev življenjskega standarda v posameznih regijah. Pomoč malim in srednje velikim podjetjem pri pridobivanju sredstev Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja je pri tem izredno pomembna.

Vlade posameznih držav bi morale podpirati mala in srednje velika podjetja z odstranjevanjem upravnih in zakonskih ovir ter zagotavljanjem ustrezne infrastrukture. To so osnovni pogoji za razvoj območij, oddaljenih od velikih urbanih naselij.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Mikrokrediti in celo krediti, dodeljeni podjetnikom iz sredstev Skupnosti, nudijo institucionalni vzvod, ki lahko in mora zapolniti vrzel, ki so jo pustile poslovne banke zaradi finančne krize, s katero se že spopada realno gospodarstvo.

Poslovna banka je koristna za gospodarstvo le tako dolgo, dokler daje kredit, kar pa se trenutno ne dogaja, kljub ogromni injekciji javnega denarja v različne banke.

V takih okoliščinah predlagam, da države članice poslovnih bank v težavah ne bi več financirale neposredno, saj lahko z denarjem, ki so ga prejele, pokrivajo ogromne izgube oziroma z javnim denarjem izboljšujejo svoje finančne kazalnike, zadovoljujejo svoje delničarje in najdejo celo razloge za to, da si dodeljujejo velikodušne bonuse. Po drugi strani pa seveda tudi ne moremo pustiti, da bi (vse) šle v stečaj.

Moj predlog vključuje uporabo poslovnih bank kot enostavnih posrednic, zastopnic za dodeljevanje kreditov in mikrokreditov iz javnih sredstev gospodarskim subjektom in podjetnikom, ki jim v primeru, da ostanejo brez financiranja, grozi stečaj.

Na koncu naj omenim, da bi kredite in mikrokredite tistim, ki jih potrebujejo, morali dodeljevati prek bank, vendar brez vključevanja bilance slednjih, ampak zgolj znanja in mreže za zagotavljanje izposoje teh sredstev.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), v pisni obliki. – (RO) Izboljšanje dostopa do mikrokreditov, ki malim podjetnikom, brezposelnim in prikrajšanim, ki želijo ustanoviti svoje lastno podjetje in nimajo dostopa do klasičnih bančnih kreditnih instrumentov, omogoča, da razvijejo dejavnost, skupaj z nedavno odločitvijo za zmanjšanje DDV za nekatere storitve, so rešitve, ki jih Evropska unija zagotavlja državam članicam pri premagovanju krize.

Najnovejše analize kažejo, da so storitveni sektor, kmetijstvo in turizem področja, ki lahko absorbirajo znaten delež delovne sile na trgu dela, vključujoč brezposelne. Romunija in druge države EU morajo zato razviti potrebne instrumente za uresničitev te ideje, zlasti kot del „nebančnega“ tržnega segmenta.

Mislim, da je te mikrokredite mogoče uspešno uporabiti za razvijanje storitev za podjetja, posameznike ali gospodinjstva, in sicer od strokovnjakov za IT do čistilcev oken, od vrtnarjev do ljudi, ki skrbijo za starejše in otroke. Prispevajo lahko tudi k uporabi osebnih kvalifikacij in kvalitet v uspešnem podjetju.

Dostop do mikrokredita imajo podjetja z manj kot 10 zaposlenimi. To je koristno za ljudi, ki želijo delati in za brezposelne, ki želijo ustanoviti svoje podjetje. Mikropodjetja predstavljajo 91 % evropskih gospodarskih družb.

Dragoș Florin David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Zelena knjiga o teritorialni koheziji z naslovom „Teritorialna raznolikost kot prednost“ sproža obsežno posvetovanje z regionalnimi in lokalnimi organi oblasti, združenji, NVO in civilno družbo za doseganje skupnega razumevanja tega novega koncepta, skupaj z njegovimi posledicami za prihodnjo regionalno politiko EU, ne ponuja pa definicije „teritorialne kohezije“.

Cilj teritorialne kohezije je omogočiti skladen razvoj vseh teritorijev EU, državljanom pa zagotoviti kar največje koristi od danosti teh teritorijev. Zelena knjiga predlaga, da bi raznolikost bilo treba spremeniti v kapital in konkurenčno prednost, kar prispeva k trajnostnemu razvoju celotne EU. Prav tako posebej omenja potrebo po učinkovitem nadzoru kohezijske politike, da bo postala prožnejša.

Glavni izziv je pomoč teritorijem pri uporabi tega kapitala in izmenjavi dobrih praks. Poročilo gospoda van Nistelrooija obravnava to široko področje teritorialne kohezije in izraža učinkovita stališča glede sporočil Komisije v zvezi s tem. Zelena knjiga o teritorialni koheziji zato ostaja odprta za nove izzive in se preoblikuje v učinkovit instrument za partnerstva in izmenjave dobre prakse.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – Kohezijska politika in ukrepi za razvoj podeželja sodijo v isto načelo solidarnosti, ki ga spodbuja evropski projekt in prispevajo k doseganju ciljev libonske strategije.

Pri naših analizah in odločitvah, ki jih bomo sprejeli, je treba upoštevati različne ravni kmetijskega razvoja v Evropski uniji, pomen tega sektorja v gospodarstvih držav članic in različne položaje v smislu regionalne kohezije in razvoja. Veseli me, da bo končna različica tega poročila vključevala tudi moj predlog v zvezi z večjo prožnostjo uporabe sredstev iz strukturnih skladov, ki bodo dopolnilo ukrepom za razvoj podeželja.

Za zagotavljanje ustreznega usklajevanja in dopolnjevanja kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja bodo države članice morale uvesti mehanizme za spodbujanje dosledne in poštene uporabe evropskih sredstev. Evropska unija pa mora uporabljati razpoložljive instrumente za boljše spremljanje porabe evropskih sredstev na regionalni ravni in tako zagotavljati, da ne pride do zapostavljanja podeželskih območij.

To poročilo je prva analiza te teme in nadaljevati je treba z njo, da se v prihodnji finančni napovedi zagotovi večja skladnost med ukrepi EU, ki nudijo finančno pomoč.

Bogdan Golik (PSE), v pisni obliki. – (PL) Zahvaljujem se gospodu Becseyu za njegovo poročilo, ki je izrednega pomena zame in za moje sodržavljane.

Zdi se, da mnogi ljudje ne vidijo, kako zelo lahko institut mikrokredita vpliva na družbenogospodarski razvoj države. Majhna, nezavarovana posojila niso zatočišče za najrevnejše v državah v razvoju. Enako dobro jih je mogoče uporabiti pri brezposelnih ljudeh, novoustanovljenih ali delujočih podjetjih.

Zagotavljanje ljudem, ki nimajo dostopa do kredita, možnosti financiranja njihovih pobud, je velik korak v smeri načela „najprej pomisli na male“. S predlogom za kredite te vrste spodbujamo podjetništvo in povečujemo delovno aktivnost, hkrati pa preprečujemo in zmanjšujemo socialno izključenost. Mikrokrediti imajo zelo pozitiven učinek na stopnjo brezposelnosti – kar je pomembno zlasti v moji državi.

Pri uvajanju te vrste posojil pa je treba upoštevati nekaj pomembnih vprašanj.

Prvič, institucionalne in zakonske okvire mikrokreditov je treba prilagoditi stopnji razvoja posojilnega trga.

Drugič, postopke v zvezi s to storitvijo, je treba preučiti. Na žalost so zaradi njihove zapletenosti mikropodjetniki in ljudje, ki ustanavljajo podjetja, bolj naklonjeni uporabi potrošniških posojil.

Tretjič, za popularizacijo mikrokreditov je podjetnike treba seznaniti z dejstvom, da poleg bančnih posojil obstajajo druge možnosti za pridobivanje sredstev za financiranje.

Kljub tem zadržkom pa z odprtimi rokami pozdravljam storitev mikrokredita na Poljskem.

Livia Járóka (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Čestitam svojemu kolegu poslancu, gospodu Becseyu, za njegovo poročilo, v katerem zagovarja razvoj mikrokreditnega sistema v podporo gospodarske rasti in zaposlovanja. Dokument pravilno navaja, da bi pri evropskih pobudah glede mikrokredita poudarek moral biti na prikrajšanih skupinah, kot so dolgotrajno brezposelni, prejemniki socialne pomoči in etnične manjšine, zlasti Romi.

Mikrofinanciranje se je v številnih državah izkazalo kot zelo uspešno pri spodbujanju socialne in ekonomske vključenosti s podpiranjem samozaposlitve. V obdobju finančne krize so posebej dragoceni enostavni finančni instrumenti, ki omogočajo financiranje dejavnosti, zlasti v nerazvitih regijah ali pri zgoraj omenjenih socialnih skupinah. Kdor želi voditi majhno družinsko podjetje, se lahko znajde v velikih težavah pri razpisih v okviru kohezijske politike, predvsem v primeru sofinanciranja. Ustvarjanje ali obnova socialne kohezije mora imeti prednost pred ustvarjanjem dobička, saj pomoč za samozaposlitev stane mnogo manj kot nadomestila za brezposelnost, zaradi česar se z vidika nacionalnega gospodarstva mikrokredit splača zagotoviti, četudi to ni dobičkonosno v strogo finančnem smislu. Sistem mikrokredita mora biti dostopen tistim, ki „za banko niso sprejemljivi“, torej ljudem, ki kredita zaradi visokega tveganja, nizkih marž in nevarnosti neodplačevanja od klasičnega bančnega sektorja ne morejo dobiti, omogočiti pa mora ciljno vključevanje prikrajšanih skupin.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), v pisni obliki. – (PL) V razpravi o kohezijski politiki bi vas želel opozoriti na nekatera vprašanja, ki jih je o tej zadevi v svojem poročilu sprožil gospod Roszkowski.

1. V finančni perspektivi 2007-2013 je Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja postal drugi steber SKP in je s tem bil ločen od kohezijske politike. Zaradi tega, predvsem spričo omejenih razpoložljivih proračunskih sredstev, se je kohezijska politika, zlasti politika Evropskega sklada za regionalni razvoj, usmerila v gospodarsko konkurenčnost v večjih urbanih središčih ali najaktivnejših regijah, medtem ko EKS RP svoje vire usmerja v izboljšanje kmetijske konkurenčnosti.

Posledica tega pristopa je lahko bodisi podvajanje nekaterih ciljev, kot so zaščita okolja, izobraževanje in kultura, bodisi njihovo opuščanje na obeh področjih.

2. Zato moramo oceniti, ali bi sredstva za razvoj podeželja v obdobju 2007-2013 morala v večji meri biti namenjena podpori kmetov, ali pa bi jih več moralo biti dodeljenih nekmetijskim upravičencem na podeželju oziroma celo upravičencem, ki na podeželju ostanejo, a bodo iz kmetijskega sektorja prešli na druga področja poklicne dejavnosti. Če se bo izkazalo, da je podpora kmetom prednostni cilj drugega stebra, se zdi, da bi v naslednji perspektivi bilo ustrezno ta sredstva vezati na kohezijsko politiko.

3. Prav tako je treba povečati finančno malho za drugi steber SKP, pa čeprav, kot je pozval Evropski parlament, z zmanjšanjem neposrednih plačil velikim kmetom in s postopnim zvišanjem stopenj modulacije.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Regionalno politiko, ki se izvaja v obliki strukturnih in kohezijskih skladov, utemeljeno obravnavajo kot najvidnejšo in najbolj otipljivo politiko Skupnosti za državljane Evrope. Nobena druga politika ne zagotavlja tolikšne prepoznavnosti za Evropsko unijo oziroma bolje prikazuje koristi povezovanja. Zato pripisujemo toliko pomena razpravi o prihodnji koheziji. Kohezija ni še nikoli bila tako potrebna, kot je sedaj, ko sta se združili obe polovici Evrope, po vojni ločeni z železno zaveso. To je izrednega pomena za države, ki so v skladu z Jaltskim sporazumom bile potisnjene v ozadje. Kriza in potencialna vrednost strukturnih skladov kot protikriznih paketov, predstavlja poseben vidik.

Ne moremo ponoviti situacije iz leta 2008, ko je bilo povrnjenih 4,5 milijarde EUR neporabljenih sredstev. To je bila skupna napaka nas vseh. Že zaradi tega je bistvenega pomena, da ta del proračuna EU danes spustimo skozi. Kratkoročno je druge zadeve mogoče preložiti; dolgoročno gledano pa moramo braniti kohezijsko politiko kot politiko Skupnosti, ki vsem regijam daje priložnost. Kohezijska politika kot taka

mora popustiti pred regionalnim in lokalnim znanjem glede najboljšega načina upravljanja sredstev. Dodatna merila za ocenjevanje projektov bodo zvišala raven pristojnosti pri njihovem ocenjevanju in s tem povzročila zapletenost procesa uporabe sredstev. To nima smisla niti danes, v času krize, niti dolgoročno.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *v pisni obliki*. – (RO) Najprej bi želela čestitati poročevalcu za vsa njegova prizadevanja.

Kot je znano, je izvajanje strategij in operativnih programov za obdobje 2007-2013 v začetni fazi, zaradi česar je področje uporabe poročila, predmeta razprave, še vedno omejeno. Ne glede na to pa bi rada omenila prizadevanja vseh držav članic za vključitev splošnih prioritet kohezijske politike v procesu priprave in usklajevanja operativnih programov.

Uspešnost izvajanja operativnih programov je v veliki meri odvisna od tega, kako hitro nam uspeva poenostavljati postopke in spodbujati ukrepe, namenjene krepitvi institucionalne usposobljenosti, kakor tudi od tega, kako določamo posamezne zahteve v zvezi s strokovnim usposabljanjem zaposlenih, ki se ukvarjajo z evropskimi skladi.

Za zagotavljanje boljšega finančnega upravljanja odhodkov Skupnosti ter ustrezno preglednost glede upravljanja sredstev, menim, da je za države članice pomembno zlasti to, da imajo učinkovite sisteme nadzora.

Prav tako sem trdno prepričana, da je za doseganje maksimalne stopnje črpanja sredstev in pripravo uporabnih projektov treba izboljšati ozaveščenost ljudi.

Adrian Manole (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (RO) Na evropski ravni se v prihodnji regionalni in kohezijski politiki EU razlike obravnavajo kot posledica strukturnih pomanjkljivosti v regijah v smislu ključnih dejavnikov konkurenčnosti, predvsem pa kot posledica pomanjkanja inovativne sposobnosti in podjetniškega duha.

To stanje je mogoče izboljšati s sprejetjem strateškega pristopa, in sicer s pospeševanjem regionalne konkurenčnosti v vsej EU, kar je bistvenega pomena za krepitev gospodarstva v celoti, in z omejevanjem tveganja kot posledice zasičenosti, nastale s koncentracijo gospodarskih aktivnosti.

Ponovno moramo poudariti, da bi odprava teh razlik bila mogoča le z izvedbo obsežne informativne kampanje in vzpostavitev dialoga med državljani in civilno družbo ali pa projekti še naprej ne bodo dostopni.

Za brezhibno izvajanje programov in projektov s podporo EU so potrebni tudi visokokakovostni upravljalni in nadzorni sistemi. Skladnost z zakonodajo EU, kot so predpisi, ki urejajo okolje in enake možnosti, je predpogoj za financiranje projektov. Komisija se mora pred izvršitvijo drugih plačil, razen akontacij, prepričati, da so upravljalni in nadzorni sistemi popolnoma v skladu s predpisi.

Siiri Oviir (ALDE), *v pisni obliki*. – (ET) Teritorialna kohezija krepi gospodarsko in socialno kohezijo in je ena od bistvenih komponent za doseganje ciljev kohezijske politike EU, saj omogoča učinkovito uravnavanje razvojnih razlik med državami članicami in regijami ter znotraj njih.

Teritorialna kohezija igra pomembno vlogo tudi pri prihodnjem razvoju regionalne politike EU, kar se kaže z navedbo načela teritorialne kohezije v Lizbonski pogodbi poleg gospodarske in socialne kohezije.

V kontekstu sedanje gospodarske krize je oživetev gospodarstva EU postala zelo pomembna tema, kar pa bo doseženo s preudarnimi naložbami, ki so bistvene za gospodarski uspeh, z znanstvenimi odkritji, tehnološkimi inovacijami in delovnimi mesti.

Iskreno podpiram poročevalčevo zamisel o tem, da bi EU v okviru teritorialne kohezije morala spodbujati večjo interoperabilnost in prenos znanja med raziskovalnimi in inovacijskimi središči ter njihovimi okoliškimi regijami in na ta način zagotavljati maksimalen učinek naložb za evropske državljane.

Za učinkovitejše reševanje problemov in težav, s katerimi se spopadajo države članice v obdobju krize, potrebujemo skupno kohezijsko strategijo EU, v kateri je treba poudariti teritorialno razsežnost kohezijske politike, specifične potrebe posamezne države članice pa je treba upoštevati pri izvajanju ukrepov politike.

Danes moramo sprožiti širšo razpravo o možni prihodnosti regionalne in kohezijske politike v EU po letu 2013 ter o možni obliki strukturnih skladov v prihodnjem programskem obdobju, da bi na ta način pripomogli k izboljšanju konkurenčne prednosti gospodarstva EU v svetu.

Richard Seeber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) V skladu z motom Evropske unije „združeni v raznolikosti“ moramo storiti več, da bo naša celina postala „Evropa regij“. Teritorialna kohezija v zvezi s tem igra pomembno vlogo. Zato moramo storiti vse, da poleg gospodarske in socialne kohezije tudi ona postane poseben cilj.

Kot je bilo omenjeno v sedANJI kohezijski razpravi, moramo v procesu krepitve regij posebno pozornost namenjati občutljivim območjem. Upoštevati je treba večje stroške, zlasti v gorskih regijah, katerih upravljanje zahteva veliko časa in stroškov.

Zagotavljanje nadomestila za te težke pogoje pomeni korak proti ustvarjanju Evrope, v kateri so vsa območja takšna, da je na njih vredno živeti. V tem kontekstu moramo izpostaviti kmetijski sektor. Proizvodnja mleka v hribih je pomemben prispevek k ohranjanju krajine na podeželju in ji je zato treba nameniti zadostno podporo. Pomagati je treba tudi malim in srednje velikim podjetjem, ki delovna mesta ustvarjajo izven velikih evropskih poslovnih središč. Gledano v celoti, sedanja razprava o koheziji postavlja smer sodobni regionalni politiki in prenaša klasično zgradbo Evrope v prihodnost.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), v pisni obliki. – (PL) V obdobju 2007–2013 bo Poljska iz proračuna Evropske unije prejela več kot 67 milijard EUR. V okviru teh finančnih transferjev je Evropska komisija samo v letu 2008 Poljski namenila skupaj 19,3 milijarde PLN. Zaradi posebnih značilnosti izvajanja teh programov pa bo večina plačil opravljenih v zadnjih letih programov, to je v letih 2013–2015. Na žalost je prišlo do bistvenih omejitev, ki preprečujejo učinkovito realizacijo strukturnih skladov na Poljskem. Od začetka programov za obdobje 2007–2013 do začetka marca 2009 je bilo podpisanih skoraj 8 400 pogodb o finančni podpori, ki zadevajo odhodke v skupni višini 15,4 milijarde PLN. To vključuje prispevek EU v višini 11,4 milijarde PLN. Na žalost pa vloge za plačila iz teh skladov skupaj znašajo 1,75 milijarde PLN. Zaradi pretirano dolgih postopkov dodeljevanja javnih naročil lahko pride do zamude pri realizaciji strukturnih skladov in s tem do nizke stopnje črpanja. Strukturni skladi so javna sredstva, za katere velja nacionalna zakonodaja o javnih naročilih. Ta zakonodaja mora zagotavljati enostaven in učinkovit postopek za izbiro izvajalcev. Pretirano dolgi razpisni postopki lahko privedejo do zamude pri realizaciji strukturnih skladov. Sredstva EU morajo biti način omilitve ene od najresnejših posledic finančne krize. Pospešitev odhodkov bo v letu 2009 omogočila krepitev gospodarstva z naložbami v infrastrukturo, človeški kapital in podjetja v višini vsaj okrog 1,3 % BDP. Vlada mora v ta namen olajšati dostop do sredstev EU in poenostaviti postopke.

(Seja, ki je bila prekinjena ob 11.50 v pričakovanju začetka časa glasovanja, se je nadaljevala ob 12.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja: glej zapisnik)

4. Čas glasovanja

4.1. Sporazum ES/Nepal o nekaterih vidikih zračnega prevoza (A6-0071/2009, Paolo Costa) (glasovanje)

4.2. Kmetijski ali gozdarski traktorji na kolesih (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)

4.3. Sistem oprostitvev carin v Skupnosti (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (glasovanje)

4.4. Zbiranje statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (glasovanje)

4.5. Prednostne naloge EU za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (glasovanje)

4.6. Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU (A6-0079/2009, Maria Martens) (glasovanje)

4.7. Pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (glasovanje)

4.8. Študij umetnosti v Evropski uniji (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (glasovanje)

4.9. Aktivni dialog z državljani o Evropi (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Gyula Hegyi, poročevalec. – Gospod predsednik, zelo kratek bom. Po mojem nasvetu so se socialdemokratski poslanci Odbora za kulturo vzdržali končnega glasovanja o tem poročilu.

Kot poročevalec sem bil dokaj nezadovoljen z rezultatom glasovanja o spremembah. Druge politične skupine niso podprle naših številnih svežih in pionirskih idej. Po mojem mnenju bi samoiniciativno poročilo moralo biti pogumen – včasih celo provokativen – dokument, brez starih dogem. Nameraval sem se vzdržati in pozvati svoje tovariše, da se vzdržijo, tudi pri plenarnem glasovanju, toda modre in tolerantne kolegice so me prepričale, da to ne bi bilo dobro in da je zbledelo poročilo bolje kot nič. Zato bi prosil Parlament, da poročilo podpre v njegovi sedANJI obliki, v upanju, da bo v prihodnosti priložnost za njegovo izboljšanje.

4.10. Delo skupne parlamentarne skupščine AKP-EU v letu 2008 (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (glasovanje)

4.11. Najboljše prakse na področju regionalne politike in ovire za uporabo sredstev iz strukturnih skladov (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (glasovanje)

4.12. Dopolnjevanje in usklajevanje kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (glasovanje)

4.13. Kozmetični izdelki (prenovitev) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (glasovanje)

4.14. Dajanje biocidnih pripravkov v promet (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (glasovanje)

4.15. Struktura in stopnja trošarine, ki velja za predelani tobak (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Zsolt László Becsey, poročevalec. – (HU) Zaposil sem za besedo, da bi današnje glasovanje bilo manj dolgočasno, saj tega vprašanja na plenarnem zasedanju nismo mogli obravnavati. Svojim kolegom poslancem želim na kratko povedati, da smo pri koncu zelo dolgih pogajanj. Gre za zelo občutljivo temo in želel bi preprečiti, da bi se zgodilo enako kot pri temi alkohola, o kateri Parlament ni podal mnenja.

V tem primeru razmišljamo o zvišanju cene, med drugim z zdravstvenega vidika, vendar ne moremo biti tako fanatični, da bi uvedli zvišanje cene, ki je nekatere države članice enostavno ne morejo prenesti, ali ki bi povečala tihotapljenje, zlasti v državah članicah z obrobja.

Zato pozivam vse, da glasujejo odgovorno in da razmislijo o zmernem, a jasnem zvišanju cene nad minimalno raven. Zaradi tega vas prosim, da upoštevate predlog glasovanja, ki sem ga podal glede te zadeve in ki ga je, z določenim kompromisom, sprejel Odbor za ekonomske in monetarne zadeve. V skladu s tem pozivam

vse kolege poslance, da ravnajo odgovorno in na način, da lahko z veliko večino podamo mnenje Svetu o tem zelo spornem vprašanju.

4.16. Boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem*

Lissy Gröner, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu bi želela glasovati za to alternativno resolucijo. Izjaviti pa bi želeli, da se v uvodni izjavi G „spolno in reproduktivno zdravje“ ne bi smelo obravnavati kot korak nazaj glede na že sprejete odločitve. Za nas je pomembno, da so spolne in reproduktivne pravice žensk priznane.

4.17. Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem*

Vasco Graça Moura, poročevalec. – (PT) Gospod predsednik, moje poročilo je v skladu z vsemi prejšnjimi dokumenti o večjezičnosti bodisi iz tega parlamenta, Sveta ali Komisije.

Predložena alternativa je poskus, da se v Evropski parlament prenesejo nekateri nacionalistični spori, ki potekajo v Španiji. Prav včeraj je španski časopis *El País* poročal, da je špansko Vrhovno sodišče pred tremi meseci odločilo, da je v predpisne obrazce treba vnesti rubriko z vprašanjem za starše, v katerem jeziku želijo, da bi potekalo izobraževanje njihovih otrok, in o tem, da katalonski organi tega sklepa ne izpolnjujejo.

Podpisniki alternative ne želijo, da bi ta pravica bila priznana staršem v državah z več kot enim uradnim ali regionalnim jezikom.

Ne želijo priznati nujnosti izobraževanja v maternem jeziku, ne le zaradi učnega uspeha na splošno ampak zlasti zaradi učenja drugih jezikov.

Ne želijo zagotoviti popolne vzajemne razumljivosti med jeziki, ki jih govorijo v državi v tej situaciji, zlasti v zvezi s starejšimi državljani, pravnim sistemom, zdravstvom, upravo in zaposlovanjem.

Ne strinjajo se s tem, da v teh državah enega jezika ne bi smeli promovirati na račun pravic govorcev drugega jezika ali drugih jezikov.

To je v nasprotju z vsem, kar podpira ta parlament in druge evropske institucije.

Zato so odstavki 11, 12, 14 in 17 mojega poročila izpuščeni iz alternative. Če preberemo te odstavke, vidimo, da so ta negativna stališča v jasnem nasprotju z našimi temeljnimi pravicami in svoboščinami in da očitno kršijo načelo subsidiarnosti.

Moje poročilo tako imenovanih jezikov manjšin ne napada in jim ne škoduje. Spoštuje jih in priznava njihovo vrednost, obenem pa poskuša določiti splošna in osnovna načela.

Ta parlament ne more biti orodje ekstremističnega nacionalizma oziroma regionalnega ali lokalnega sovraštva ali mržnje. Gre za odgovornost nas poslancev EP. Zato vas pozivam, da glasujete proti alternativni in za poročilo, katerega avtor sem.

Predsednik. – Gospe in gospodje, prosim vas, da mi za trenutek prisluhnete. Ena priglasitev je in morda bodo še druge. Glede na to, da poznam njihovo vsebino, se mi zdi samo po sebi umevno, da izjave, ki jih je pravkar podal poročevalec, ne bodo deležne podpore nekaterih poslancev, toda kot veste, obstaja določba, po kateri poročevalec sme govoriti dve minuti; določba o odprtju razprave ne obstaja.

Zaradi tega ne morem dati besede ali ponovno odpreti razprave; to lahko storim le v primeru priglasitve v zvezi s točko dnevnega reda v skladu s Poslovnikom. Če govorimo o točki dnevnega reda, potem ima besedo gospod Guardans Cambó. Ne štejte za nevljudno, če mu bom vzel besedo, takoj ko bom ugotovil, da ne gre za točko dnevnega reda v skladu s Poslovnikom.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - Gospod predsednik, zares gre za točko dnevnega reda. Ne želim odpirati razprave, toda poročevalec je pravkar povedal nekaj, kar ne ustreza temu, o čemer bomo glasovali. Povedal je, da alternativni predlog briše štiri odstavke njegove prvotne resolucije, kar ni res: gre samo za spremembe v njihovem številčenju. Izmed štirih primerov, ki jih je citiral, samo eden ni v obeh resolucijah. To je dejansko stanje. Drugi trije so v obeh resolucijah.

(Medkllici)

To je točka dnevnega reda glede pojasnila. Poslanci glasujejo o tem, o čemer jih je pozval, naj glasujejo. Samo en primer nima nič opraviti s španskim Vrhovnim sodiščem in je v obeh resolucijah drugačen. Glede na to, da poročevalčeva izjava ni bila pravilna, menim, da to predstavlja točko dnevnega reda.

Predsednik. – Hvala, gospod Guardans Cambó. Sedaj bomo nadaljevali z glasovanjem. Glasuje se o spremembi 1. Glasuje se s poimenskim glasovanjem. Glasovanje je odprto.

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želela sem vprašati le, ali ni absurdno, da je mogoče ukrasti poročilo neke osebe in namesto njega predložiti identičnega, po starem sistemu pa bilo mogoče vlagati spremembe. Zato vas vabim, da preučite naš poslovnik, saj povzroča neverjetno veliko zmede in uradno omogoča, da prihaja do krivice.

Predsednik. – Prevzemam odgovornost za ponovno odpiranje te zadeve v predsedstvu, čeprav veste, da je predsedstvu odvzetih nekaj regulativnih pooblastil in da se izvajajo prek usklajevanja skupine predsednikov, vendar pa ne glede na to, čigava naloga odločanje je, bo v primeru, da je absurdno, ostalo absurdno in se gotovo ne bo spremenilo.

4.18. Zelena knjiga o teritorialni koheziji in napredku razprav o prihodnji reformi kohezijske politike (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (glasovanje)

4.19. Urbana razsežnost kohezijske politike v novem programskem obdobju (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (glasovanje)

4.20. Izvajanje uredbe o strukturnih skladih 2007-2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (glasovanje)

4.21. Evropska pobuda za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (glasovanje)

5. Obrazložitve glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

– **Poročilo: Maria Martens (A6-0079/2009)**

David Sumberg (PPE-DE). - Gospod predsednik, oglašam se v zvezi s poročilom gospe Martens, kajti njegov naslov „Eno leto po Lizboni“ mi daje priložnost, da razmislim o tem, kje smo v Evropski uniji leto dni po Lizboni. Smo v popolnem kaosu: na gospodarsko krizo se ne znamo odzvati; vrača se protekcionizem, zlasti s strani francoske vlade, in priznati moramo, da Lizbonska pogodba ni le napačna ampak tudi neučinkovita.

Poslušali smo – oziroma poslušati bi morali – Irce, ki so s svojim referendumom jasno povedali, da te pogodbe ne želijo. Toda če nismo poslušali prej, bi morali poslušati sedaj. Ljudje te pogodbe ne marajo, je nezaželena in kar je najpomembnejše, je neučinkovita in ta parlament bi to dejstvo moral priznati.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gospod predsednik, dobro se zavedam, da je Lizbonska pogodba, kot je moj kolega David Sumberg pravkar povedal, za Evropsko unijo neizogibna katastrofa.

Želel pa bi se osredotočiti na odlično poročilo, ki ga je pripravila Maria Martens. Govori o nečem zelo temeljnem glede načina dodeljevanja naše pomoči. Maria Martens je ugotovila, da se v primeru, ko nacionalni parlamenti v državah AKP niso pooblaščen za pregledovanje strateških dokumentov države in o njih

razpravljati na pregleden način, sredstva, ki jih EU namenja državam AKP, lahko porabijo na napačen način. Nacionalnim parlamentom v državah AKP daje pooblastilo, da skrbno pregledajo razvojno pomoč, ki se dodeljuje, na enak način, kot bi Lizbonska pogodba morala dati večja pooblastila nacionalnim parlamentom znotraj EU, da preverijo to, kar mi počnemo tukaj. Poročilo gospe Martens upošteva odgovornost in preglednost, zato ga podpiram.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, strinjam se s svojim kolegom gospodom Sumbergom, ki je govoril prej, ko je razmišljal o Lizbonski pogodbi in o tem, kje smo leto dni po sami Lizboni. Želim pa se osredotočiti na njen vidik partnerstva med EU in Afriko.

Menim, da je pri vsakem partnerstvu pomembno, da se zavedamo, s kom poteka dialog: pogosto gre za dialog na ravni vlad. Če pa govorimo s podjetniki – ustvarjalci bogastva – so v številnih afriških državah oni tisti, ki nam pravijo: „pomagajte nam, da bomo lahko našim vladam pomagali odpreti tržišča in na ta način dobili dostop do blaga in storitev, ki jih vi na Zahodu obravnavate kot samoumevne“. Le s tem, da pomagamo podjetnikom, lahko zares pripomoremo k ustvarjanju bogastva in k temu, da se celina izvleče iz revščine. Ne pozabimo: ustvarjalci bogastva so tisti, ki so bistvenega pomena za razvoj in ne le organizacije za pomoč.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospe Martens, vendar ne zato, ker bi menil, da je poročilo popolnoma neuravnoteženo; prav nasprotno, številne točke v poročilu so v celoti in zagotovo pravilne. Težava pa nastane, ko poročilo te vrste ne povzroči niti godrnjanja glede problema nezakonitega priseljevanja, kljub dejstvu, da gre za zelo resen problem, ko razpravljamo o težavah v zvezi s sodelovanjem z Afriko na področju razvoja.

Prav tako se mi zdi čudno, da poročilo poziva k sistemu evropske modre karte, da se odvrne prihod Afričanov iz sektorjev, v katerih so v Afriki potrebni. Vidite, to je bistveno pri celotnem sistemu modre karte. Problem pri modri karti je ta, da povzroča odtekanje možganov natančno tistih ljudi, ki so dejansko potrebni za razvoj držav v razvoju. Te ljudi vabimo k nam, zaradi česar so problemi v Afriki še hujši, odseljevanje v Evropo pa se povečuje. To je bistveno in zato bi o tem morali imeti razpravo, ne pa da je v poročilu temu namenjen zgolj en odstavek.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – (na začetku je mikrofona bil izključen) ... je celovit nabor orodja za pomoč afriškim državam pri njihovem razvoju. Gre za celovit sveženj, saj lahko le celostne rešitve dajejo kakršenkoli rezultat spričo številnih problemov, ki so se nagrmadili v Afriki.

Kakšni so dosedanja rezultati? V zadnjih nekaj letih smo priča velikemu zanimanju Kitajske za Afriko in tamkajšnjemu izvajanju ekspanzivne naložbene politike. Takšne pobude bodo prispevale k razvoju celine, vendar le pod pogojem, da bodo Afričani, zlasti lokalno prebivalstvo, v veliki meri vključeni v povečanje blaginje, ne pa delavci tujih podjetij, ki tam vlagajo.

Evropska unija svoj uspeh dolguje postopni ukinitvi gospodarskih ovir. Podpreti mora gospodarski razvoj posameznih držav, razvijati mrežo vzajemnih povezav in povečati razpoložljivost afriških proizvodov na svetovnem trgu.

– **Poročilo: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)**

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, vzdržal sem se – skupaj z delegacijo britanskih konservativcev – glede poročila gospoda Lambsdorffa o prednostnih nalogah za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov. Moja stranka močno podpira delo ZN, čeprav se ji zdi nepopolna organizacija, potrebna reforme. V tem poročilu pa je bilo omenjenih več vprašanj, glede katerih se britanski konservativci nikakor ne strinjajo, kot sta vloga Mednarodnega kazenskega sodišča in ukinitve stalnih sedežev Združenega kraljestva in Francije v Varnostnem svetu, ki naj bi ju nadomestil en stalen sedež za Evropsko unijo. Menimo tudi, da je uporaba smrtnih kazni za odrasle vprašanje vesti posameznega poslanca in glede tega nimamo političnega stališča stranke. Zato smo se v celoti vzdržali glasovanja.

– **Poročilo: Maria Martens (A6-0079/2009)**

Gay Mitchell (PPE-DE). - Gospod predsednik, oglašam se v zvezi s poročilom gospe Martens.

Najprej naj povem, da Lizbonska pogodba ni neizogibna katastrofa in da je nesmiselno tako govoriti. Šestindvajset od sedemindvajsetih držav članic jo bo ali jo je ratificiralo, vključno z britanskim parlamentom. Žalostno je, da britanski poslanci ne spoštujejo svojega parlamenta z dajanjem nekaterih pripomb tukaj.

Irci so glede nekaterih vprašanj izrazili določene pomisleke in irska vlada ter parlament želita s tem v zvezi pojasniti. Če bomo ta pojasnila dobili in bodo na drugem referendumu kasneje letos ljudje glasovali „za“, ali bodo prišli sem v svojih škratovskih klobukih in se tako nezaslišano obnašali, kot so se na prejšnjem? Pustite Irski, da poskrbi za svoje zadeve. Pri tem ne potrebujemo pomoči ljudi, pri katerih je trajalo 700 let, da smo jih spravili iz naše države!

V zvezi z Lizbonsko pogodbo naj povem, da bodo v naslednji generaciji prebivalci Evropske unije predstavljali 6 % svetovnega prebivalstva. Kitajska in vse te države bodo zelo močne.

– **Poročilo: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, razložila bi rada, zakaj sem se vzdržala glasovanja o poročilu gospoda Hutchinsona. Kot članica skupščine AKP-EU se strinjam, da razvojna pomoč ni vselej učinkovita. Ni dobro usklajena, administrativni stroški pa so visoki. Poročevalec pravi, da se partnerske države vedno ne strinjajo z razvojno strategijo in da je državna pomoč edini učinkovit instrument – in glede tega se strinjam – čeprav bi seveda morala biti bolj predvidljiva. Trdno sem prepričana, da moramo uskladiti predvsem prednostne naloge z drugimi dajalci finančne pomoči, kot so ZDA in države, ki podpirajo svoje nekdanje kolonije. Poročevalec je podcenil tudi vpliv kitajske naložbene politike na države v razvoju. Ta politika ne upošteva niti razvojnih ciljev tisočletja niti drugih ciljev, ampak upošteva zgolj in izključno kitajske poslovne interese.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gospod predsednik, čestitati želim svojemu kolegu, gospodu Hutchinsonu, za njegovo odlično poročilo, ki ga je pripravil o tej zelo pomembni temi. Komisija in Evropska unija ogromne količine denarja namenjata državam v razvoju, od tega večino Afriki. Približno 50 % Afričanov še vedno živi z manj kot 1 USD na dan, 75 % žrtev aidsa z vsega sveta pa je iz Afrike.

Glede na to zastrašujočo statistiko je prav, da bi dali večjo podporo Afriki, zagotovili čisto pitno vodo in afriškim prebivalcem omogočili trajnosten razvoj. Toda ko dajemo denar afriškim vladam, kot to sedaj počne Komisija v okviru nečesa, kar se imenuje „proračunska podpora“, bi morali vztrajati, da proračunska podpora, dano afriškim državam, zelo strogo nadzirajo njihovi lastni parlamenti in da so finančni dogovori, ki jih Komisija sklene z afriškimi državami, na voljo kritičnemu nadzoru javnosti in pregledu v nacionalnih parlamentih afriških držav in držav AKP. To je zelo pomembno za zaščito denarja evropskih davkoplačevalcev.

– **Poročilo: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)**

David Sumberg (PPE-DE). – Gospod predsednik, vsi v tem Parlamentu podpiramo umetnost in spodbujanje umetnosti in izobraževanja v svojih državah. Upam, da temu nihče ne nasprotuje.

Toda problem v zvezi s tem poročilom je, da spet poziva k perspektivi EU, kar ni ustrezno. Raznolikost Evropske unije se kaže v tem, da imajo različne nacionalne države različne kulture, različne zgodovine in različne tradicije, zaradi česar se mi zdi pomembno, da sta umetnost in izobraževanje predmet odločanja na nacionalni ravni. To ni področje vmešavanja Evropske unije ali Evropskega parlamenta.

Mislim, da se je znani citat glasil „Naj cveti tisoč cvetov“. Torej, naj cveti – najmanj – 27 cvetov v Evropski uniji, toda cvetijo naj ločeno. Prepričan sem, da bodo cveteli veliko lepše in se ohranili veliko dlje časa, če bomo to storili.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospe Badia i Cutchet za njeno poročilo.

V zvezi s poetičnim govorom gospoda Sumberga bi rad povedal, da je za cvet kulture zelo pomembno, če se lahko v celoti razcveti, kar vključuje tudi Evropo. Bistvenega pomena je, da poudarek pri izobraževanju ni le na znanju in izpitih, ampak da upoštevamo tudi pomen osebnostne rasti. Kultura, umetnost in šport so za razvoj celovite osebnosti izredno pomembni.

V zvezi s tem je edino pravilno državne šolske sisteme spomniti, skozi proces odprtega usklajevanja, na nujnost ohranitve višjega izobraževanja o umetnosti v urnikih, kar mora vključevati Evropo, kajti Evropa je znana po svoji raznolikosti, pluralizmu, izjemni umetniški tradiciji in kulturi. Za nas je primerno tudi, da spoznamo kulturo drugih držav in slavne evropske kulturne osebnosti z različnih področij kulture.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, splošen značaj evropske umetnosti nakazuje nujnost vrnitve šolam njihove vloge kot glavnih središč širjenja kulture. To je priložnost za demokratizacijo dostopa do kulture. Umetnostna vzgoja razvija občutljivost in odpira ustvarjalni potencial. Morala bi biti obvezna sestavina šolskega učnega načrta na vseh ravneh razvoja.

Evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij je odlična priložnost za to, da umetnost ponovno postavimo na mesto, ki ji pripada – tudi v izobraževanju – in da tako lahko cenimo njeno povezovalno vlogo. Zaščita tradicionalne kulturne identitete posameznih regij in možnost seznanjanja z njimi zahvaljujoč mobilnosti, tudi na področju kulturnega izobraževanja, prav tako predstavlja priložnost za ustvarjalni razvoj.

Zato je tako pomembna vzpostavitev okvira mobilnosti skupnosti za Evropejce, ki se ukvarjajo z umetniško in ustvarjalno dejavnostjo. To je razlog za moje glasovanje za poročilo, čeprav bi želela protestirati proti hitremu postopku razprave o tem dokumentu in njegovemu sprejetju skorajda brez razprave.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, vedno sem vsak dober šport štela za umetnost. Kot primer umetnosti v Evropski uniji bi lahko omenila zmago vseirskega ragbi moštva na stadionu Millennium v Cardiffu prejšnjo soboto, kjer smo premagali Valičane v študiji športne in umetniške odličnosti brez primere? Premagali smo tudi Angleže, Francoze, Italijane in Škote. To vseirsko moštvo je zmagalo na turnirju Six Nations – na turnirju za Grand Slam. Šport je umetnost, umetnost je šport. Priznati je treba, da je dosežek čudovit.

Predsednik. – Gospa Doyle, če bi vedel, da boste izpostavili nagrado Lesena žlica za Italijane, vam glede te točke ne bi dal besede.

– **Poročilo: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)**

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Oglašam se, da bi razložil, zakaj delegacija stranke Napad glasuje proti temu poročilu.

Razlog za to gotovo niso številne pozitivne obravnavane točke v njem z vidika preglednosti dela institucij. Jasno je, da smo za preglednost dela institucij Evropske unije, smo pa proti temu, da je to preglednost mogoče doseči le s sprejemom Lizbonske pogodbe in s ponovno uvrstitvijo te pogodbe, ki je za nas že „mrtva“, na dnevni red s številnimi novimi poročili, ki sicer sprejemajo drugačno stališče ali obravnavajo drugačno vprašanje.

Kar zadeva Lizbonsko pogodbo, smo proti njenemu sprejemu, saj odpira vrata članstvu Turčije. Članstvo Turčije v Evropski uniji pomeni gospodarsko in demografsko smrt za Bolgarijo. Zato smo glasovali proti temu poročilu.

David Sumberg (PPE-DE). - Gospod predsednik, ko sem videl naslov tega poročila – „Aktivni dialog z državljani o Evropi“ – sem pomislil, da gre za šalo, saj je mišljeno *ko bi le* imeli aktivni dialog z državljani Evrope. Pri dialogu je bistveno, da ni monolog: prisluhniti je treba temu, kar pravijo državljani Evrope. Državljeni Evrope na Nizozemskem, v Franciji in Republiki Irski so jasno povedali, da Lizbonske pogodbe ne želijo.

Če ta parlament in vse evropske institucije s svojimi državljani želijo imeti dialog, kar je dobra zamisel, naj nedvoumno povedo, da se bodo na dialog odzvali in prisluhnili temu, kar govorijo državljani. Gre za čisto izgubo časa, da bi ta parlament razpravljaj ali poročal oziroma glasoval o zamisli glede dialoga, v primeru, da skupinsko ne priznava – kar je resnica o tem parlamentu – tega, kar mu je rečeno in se na to ne odziva. To je njegova napaka.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, to poročilo je zelo pomembno – strinjam se s poročevalcem, da bi lahko bili pogumnejši in čoln potisnili nekoliko dlje.

Kot poslanka iz države, ki glasuje o vsaki posamezni pogodbi, se dobro zavedam nujnosti stalnega aktivnega dialoga z državljani. Na osnovi svojih izkušenj lahko rečem, da vse več ljudi izgublja zaupanje v institucije. EU je ogromna institucija in naša odgovornost za to, da ima dialog osrednjo vlogo pri vsem, kar počnemo, je izjemno velika.

Podpiram zlasti odstavek 32 in zahvaljujem se poročevalcu za podporo moji spremembi o tem, da bo Evropsko leto prostovoljstva leta 2011 odlična priložnost za povezovanje institucij EU z državljani.

Komisijo smo pozvali, naj predloži ustrezno zakonodajo za pripravo na leto 2011, kar so že začeli izvajati. Omogočiti moramo vsebinski dialog s 100 milijoni prostovoljcev po vsej EU in zagotoviti, da bodo njihova stališča in mnenja v ospredju vseh novih načrtov, politik in programov, kakor tudi, da bo aktivni dialog z državljani jamstvo za močno in trdno EU.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, poročilo gospoda Hegyija je odlično in potrebno. Potrebujemo aktivni dialog med evropskimi državami in državljani. Razumevanje potrebujemo na obeh straneh. Potrebujemo tudi strpnost, da smo pripravljeni poslušati, kar povedo različni ljudje. To je potrebno tudi v tem Evropskem parlamentu.

Zelo žalostno se mi zdi, da so nekateri poslanci odšli iz Parlamenta, ko je govoril predsednik Klaus, in da se je to zgodilo med trenutnim češkim predsedstvom. Ali niso pripravljeni poslušati mnenja različnih državljanov, predsednikov, institucij in posameznikov o evropskih zadevah na splošno?

Pripravljeni bi morali biti prisluhniti različnim stališčem. Potrebujemo interakcijo in dialog, tudi na ravni običajnih ljudi, ki morajo začutiti, da pri zadevah imajo besedo in da si Evropske unije ne zamišljajo kot zgolj debatnega krožka za omejeno elito. Podpiram predlog o tem, da bi bilo treba povečati aktiven in strpen vseevropski dialog na vseh ravneh. To je tisto, kar resnično potrebujemo.

Nirj Deva (PPE-DE). - Gospod predsednik, v času gospodarske krize se je zgodilo nekaj zelo čudnega na poti v forum, kot so nekdaj rekli. Evropejci se niso obrnili na Evropsko unijo, da bi jim pomagala iz gospodarske krize. Obrnili so se na svoje države članice in nacionalne vlade, da bi jih obvarovali pred gospodarsko krizo. Človek, ki trdi, da je rešil svet, naj bi prišel sem čez nekaj ur, vendar če to pustimo ob strani, se državljani držav (ki jim je bilo rečeno, da so tudi državljani Evrope) obračajo na nacionalne vlade – v Parizu ali Londonu ali Washingtonu ali Rimu – da jih rešijo in ne na večjo entiteto, imenovano EU.

Ali lahko vprašam, zakaj se je to zgodilo? Ali naj rečem tistim, ki neprestano govorijo o EU kot o imenitnem stroju, da si zastavijo to vprašanje? Lahko vam podam odgovor. Odgovor je, da ni ljudstva, da ni povezave med institucijami EU in ljudmi. Ljudje rešitev še vedno iščejo pri svojih nacionalnih vladah.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gospod predsednik, protestiram proti načinu obravnave tega poročila. Krepitev zaupanja državljanov držav članic EU v evropske institucije ne pomeni samo seznanjenosti z njihovimi strategijami in aktivnostmi, kar pa pogosto manjka. Gre predvsem za občutek, da obstaja soodločanje, da obstaja možnost za to, da se sliši glas ljudi v EU in da pravice, ki jih dajejo Pogodbe, niso bile kršene.

Razprava evropskih državljanov, organizirana v vseh državah članicah EU, je najboljši način, da se ljudem pokaže, kako je Evropska unija zares odvisna od državljanov držav, ki jo sestavljajo. To je najboljši način za preprečitev, da bi se kakih 100 ljudi, vključenih v pripravo najpomembnejših nalog, ki jih institucije EU morajo izvajati v imenu vseh Poljakov, čutilo prevarane. Seznam zahtev bi bilo treba temeljito preučiti. To velja tudi za dokumente, ki jih pripravljajo udeleženci razprave iz drugih držav. Blokiranje prave razprave o vprašanju dialoga z državljani na forumu Evropskega parlamenta je zato toliko bolj presenetljivo.

Martin Callanan (PPE-DE). - Gospod predsednik, to poročilo zadeva aktivni dialog z državljani, najboljši način aktivnega dialoga z evropskimi državljani pa temelji na poslušanju tega, kar povedo na demokratičnem glasovanju. Velika ironija je, da ta parlament sprejema to poročilo, hkrati pa popolnoma ignorira posamezne demokratične odločitve, ki so bile sprejete v državah članicah. Nič čudnega, da je Evropska unija tako nepriljubljena v mojem volilnem okrožju severovzhodne Anglije in drugje po Evropi. Njena ideja o demokratičnem dialogu je le en način: EU ne prisluhne temu, kar imajo ljudje povedati in jim govori, o čem lahko razmišljajo in kako lahko glasujejo.

Če se ozremo več kot 10 let nazaj, vidimo, da so Francija, Nizozemska in sedaj Irska – dvakrat – vse glasovale, da bi upočasnile večje evropsko povezovanje, EU pa je njihovo mnenje popolnoma ignorirala.

Če se upošteva mnenje le tistih NVO, ki se financirajo s sredstvi EU, ali lahko to odraža javno mnenje volivcev? Najboljša vrsta dialoga z državljani je, ko na svobodnih demokratičnih volitvah in referendumih povedo svoje mnenje.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, zares menim, da gre za napačno razumevanje, ko govorimo o aktivnem dialogu z državljani o Evropi, kajti pogosto dialog z državljani zamenjamo z dialogom s civilno družbo. Dialog z državljani velikokrat zamenjamo z dialogom z organizacijami, ki jih bodisi v celoti bodisi delno financira Komisija. Dejansko imamo institucije EU, ki se pogovarjajo z organizacijami, ki jih financira Komisija, kar na koncu pomeni denar davkoplačevalcev.

Ko torej državljanom damo pravico, da povedo svoje mnenje – kot smo jim jo dali glede ustave v Franciji in na Nizozemskem ter glede Lizbonske pogodbe na Irskem – in rečejo „ne“, kaj storimo? Popolnoma ignoriramo rezultat glasovanja! Ko so ljudje rekli „ne“, dialog ne pomeni, da jih prisilite, da vedno znova in znova glasujejo,

dokler ne dobite rezultata, ki ga želite. To ni dialog. To pomeni odreči se demokraciji. Čas je, da se zares vključimo v aktivni dialog z državljani.

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, po petih letih v tem parlamentu je v poročilih malo, kar me lahko preseneti. Povedati pa moram, da me je osupnila čisto navadna aroganca vidikov tega poročila in preračunljiva žalitev tistih, ki si drznejše ne strinjajo s servilno podporo evropskega projekta. Napisati – kar to poročilo navaja – da obstaja večja verjetnost za to, da manj izobraženi bolj nasprotujejo nadaljnjemu evropskemu povezovanju, je nesramna žalitev in aroganca neverjetnih razsežnosti.

Resnica je, da obstaja večja verjetnost za to, da proti glasujejo tisti, ki se jim je dalo prebrati ustavo EU ali Lizbonsko pogodbo in se s tem seznaniti. Tisti, pri katerih obstaja večja verjetnost, da bodo glasovali za – kot so komisarji – se nikoli niti ne potrudijo, da bi dokumente prebrali in enostavno sprejmejo propagando. Zato zavračam žalitev, ki izhaja iz tega poročila.

Ali smem kot odgovor na prvi izbruh gospoda Mitchella – njegov republikanski izbruh o tem, kako je trajalo 700 let, da so se z otoka Irske znebili vseh Britancev – reči, da bi moral biti vesel, ker jim ni v celoti uspelo, saj je za zmago na prvenstvu Six Nations v ragbiju potreboval pomoč nekaterih britanskih državljanov iz Severne Irske.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, stežka sem glasovala za to, vendar ne zaradi nesmisla, ki smo ga pravkar slišali z druge strani Parlamenta, ampak ker imam, podobno kot poročevalec gospod Hegyi, tudi sama pomisleke.

Razvodenitev tega poročila so povzročili tisti v Parlamentu, ki ne želijo imeti aktivnega dialoga z državljani Evrope. Zame aktivni dialog ne pomeni bleščečih brošur in prepričana sem, da je Komisiji na tem področju spodletelo. Ni ji uspelo, da bi se aktivno vključila in povezala z državljani. Ni ji uspelo, da bi zagotovila boljše razumevanje dejstva, da delo, ki se izvaja na ravni EU, zadeva številna realna vprašanja, ki vplivajo na vsakdanje življenje državljanov. Upam, da bo posledica tega poročila ta, da bo to vprašanje ponovno odprla in našla bolj domiselne načine za njegovo reševanje.

– Poročilo: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, pozdravljam to poročilo, ker sproža vprašanja, o katerih je treba razpravljati.

Podpiram predvsem poročevalčevo prepričanje, da ukrepi za razvoj podeželja ne smejo povzročiti odtekanja virov, namenjenih za neposredna plačila kmetom. Zato se tudi sam sprašujem, ali mora financiranje razvoja podeželja sploh biti povezano s skupno kmetijsko politiko, saj to zagotovo pomeni, da bodo kmetje prikrajšani za prejšnje načine financiranja. Če bi namesto tega bil sestavni del kohezijskega financiranja, priložnosti za krajšo sredstev za financiranje kmetijstva ne bi bilo.

Zato pozdravljam izjavo v poročilu, da bi glavni poudarek podpornih ukrepov v okviru politike razvoja podeželja moral biti na prebivalstvu, zaposlenem v kmetijstvu. To ravnovesje so porušili številni programi razvoja podeželja, tudi tisti, ki so vplivali na mojo regijo, Severno Irsko.

– Poročilo: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, glasovala sem za to poročilo in ga pozdravljam. Dolgo smo bili prepričani, da nas prizadene le tisto, kar pogoltnemo. Mislim, da delo, opravljeno v tem poročilu, zares izpostavlja dejstvo, da vse, kar naneseemo na našo kožo, gre v naš sistem enako učinkovito kot tisto, kar pojemo.

Številne bolezni, ki prizadenejo zlasti ženske, kot so rak dojke, fibromialgija, mialgični encefalomyelitis itd., naraščajo. Mislim, da bi sedaj morali iti dlje in ne le zagotoviti, da bo kozmetika varnejša, ampak bi morali zares začeti raziskovati povezavo med nekaterimi kozmetičnimi sestavinami in boleznimi te vrste, ki prizadenejo ženske ter razviti varnejšo kozmetiko, saj kozmetične izdelke želimo vsi še naprej uporabljati.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, pozdravljam to poročilo, saj je testiranje kozmetičnih izdelkov vprašanje, ki zadeva številne volivce v moji regiji, West Midlandsu, in o njem sem prejela veliko korespondence. To poročilo pozdravljam, ker postavlja vseevropske standarde uporabe potencialno škodljivih materialov in standarde za preverjanje izjav proizvajalcev kozmetike, vendar pa potrebujemo tudi podobne standarde za izjave glede preskusov na živalih. Ko smo nazadnje obravnavali to poročilo, smo se ukvarjali s preskusi

na živalih za znanstvene namene. Sedaj imamo dobro orodje za povečanje ozaveščenosti kupcev o tem, kar se uporablja v kozmetiki in ga lahko še izboljšamo z osredotočenostjo na preskuse na živalih.

– **Poročilo: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)**

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, glasovala sem za to poročilo in za večji nadzor nad biocidnimi pripravki, vendar pa sem to priložnost želela izkoristiti za to, da bi poudarila, da smo na Irskem zakonito v vodo spustili strupeno onesnaževalo – biocidni pripravek, ki se imenuje fluorid. Čestitam Komisiji, da je sprožila posvetovalni postopek, v okviru katerega so dobrodošli znanstveni članki, mnenja javnosti itd. o vprašanju onesnaževanja pitne vode s strupeno sestavino, ki se imenuje fluorid.

– **Poročilo: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)**

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, glasovala sem proti temu poročilu, ker menim, da je oslabilo predlog Komisije o uporabi višjih trošarin za predelane tobakne izdelke. Študije nenehno kažejo, da je obdavčitev najučinkovitejši in trajni način vplivanja na vedenje ljudi, da opustijo porabo tobaka.

Študije na University College Cork so pokazale, da se je po uveljavitvi popolne prepovedi kajenja na delovnem mestu leta 2004 v naslednjem letu število bolnikov zaradi srčne kapi znižalo za 11 %. Irska ima tudi najvišjo trošarino za tobak v Uniji, ki znaša 4,99 EUR na škatlico z 20 cigaret, cena pa je višja od 8 EUR za škatlico.

Kombiniran pristop z odvračalnimi cenami in davčno politiko, prepovedmi kajenja, kampanjami za izobraževanje javnosti in večjim dostopom do odvajanja z nikotinskimi nadomestki ima neštete zdravstvene prednosti za ljudi, ki želijo prenehati kaditi, za splošno javnost pa posledično prinaša izboljšanje na področju zdravja.

Češka republika je edina država članica EU, ki še mora ratificirati Okvirno konvencijo Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom, pa vendar je tobak odgovoren za več kot milijon smrtnih primerov v EU. Ali lahko vi, kot predsednik našega parlamenta, češko predsedstvo v imenu nas vseh zaprosite, da to resno opustitev pred koncem njihovega predsedovanja popravijo?

– **Poročilo: Maria Martens (A6-0079/2009)**

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, zdi se, da številni na drugi strani postopek obrazložitve glasovanja uporabljajo pri različnih poročilih, da lahko namesto tega govorijo o ratifikaciji Lizbonske pogodbe. Pri tem podajajo neutemeljene trditve, da so se ljudje izrekli proti Lizbonski pogodbi in da jim mi ne želimo prisluhniti.

Ne glede na dejstvo, da je ratifikacija Lizbonske pogodbe stvar držav članic in ne nas, je to seveda popolnoma napačno. Ena država članica je rekla „ne“, mi pa smo in moramo temu prisluhniti. Druge države članice so navedle, da so pripravljene prisluhniti razlogom za ta „ne“, ga upoštevati in se na tej osnovi premakniti naprej. Ko gospod Dover ne priznava razlike med Ustavno pogodbo in Lizbonsko pogodbo in pravi, da sta Francija in Nizozemska to pogodbo zavrnila, pri tem raje pozabi omeniti tiste države, ki so imele referendum v podporo Pogodbi.

Ne želimo poslušati le enoznačnih argumentov. Slišati želimo obe strani in zapolniti vrzel ter poiskati rešitev, sprejemljivo za vse države članice. Oni pa želijo poslušati le tiste, ki glasujejo „ne“. Oni so krivi za to, da se narodom Evrope ni prisluhnilo. Oni ne sprejemajo demokratičnih rezultatov, ampak le rezultat, ki ustreza njim in ne vsem državam članicam.

– **Poročilo: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)**

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, v celoti podpiram uvodno izjavo 5 tega poročila. Trenutno sem vključena v tak primer na Irskem, ko je mati pobegnila od doma v Nigeriji s svojima dvema hčerkama, potem ko je njena najstarejša hči umrla zaradi pohabljanja ženskih spolnih organov. Njen primer je sedaj pred Evropskim sodiščem za človekove pravice in Sodišče je irski vladi pisalo, naj primer bodisi zagovarja bodi doseže tako imenovano mirno poravnavo.

Uvodna izjava 5 navaja, da pohabljanje ženskih spolnih organov pomeni kršitev človekovih pravic in da je naraščajoče število prošenj za azil, ki jih vlagajo starši, upravičeno zaradi nevarnosti, ki so ji lahko izpostavljeni v svoji državi, če ne dajo soglasja, da bi njihov otrok bil podvržen pohabljanju ženskih spolnih organov. Upam, da bo Sodišče za človekove pravice pri izreku sodbe v tej zadevi upoštevalo našo izjavo.

Prav tako se strinjam z gospodom Corbettom o tem, da je danes tu bilo veliko govora o demokraciji, toda – za tiste, ki si vzamejo čas in se potrudijo – lahko povemo, da seštevek ljudi, ki so glasovali o Ustavni pogodbi in Lizbonski pogodbi na vseh referendumih v Evropi, kaže, da je več kot 27 milijonov Evropejcev reklo „da“, 24 milijonov pa „ne“. To je delujoča demokracija.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se vam za besedo. Izraziti želim svojo polno podporo spricho pozornosti, ki jo je ta parlament danes namenil tako pomembnim vprašanjem, kot so pravica do zdravja, pravica do spolne identitete, pravica do zaščite duševnega zdravja ter telesna in duševna nedotakljivost žensk, kar se zaradi ginofobičnih dejanj zelo pogosto krši.

Evropa izstopa s svojo zavezo za človekove pravice, kot je povedala poslanka pred menoj. Otroci in ženske umirajo prav zaradi takih dejanj, ki so popolnoma nesprejemljiva. Evropa ravna pravilno, ko se na ta način zavezuje in izkazuje veliko odgovornost, ki jo prevzema v poskusu zagotavljanja ustrezne uskladitve zakonov.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, želela bi glasovati za poročilo gospe Muscardini o pohabljanju ženskih spolnih organov, saj sem veliko let podpirala prepoved te barbarske prakse, podpiram pa tudi primere družin, saj so v nevarnosti, da bodo podvržene temu dejanju, če se vrnejo v svojo domovino.

Kot pa se običajno dogaja, kolegi težak položaj pohabljenih deklet in žensk izkoriščajo za ponovno promocijo splava z vrinjenjem mantre o „spolnih in reproduktivnih pravicah“ v to poročilo.

(Po popravku glasu gospoda Mitchella o tem poročilu, ki odraža končno besedilo, njegova ustna obrazložitev glasu ne velja več.)

– Poročilo: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Gospod predsednik, zahvalil bi se rad svojemu kolegu iz Odbora za kulturo in izobraževanje, gospodu Graça Moura, za njegovo delo pri pripravi tega poročila, ki sem ga pri glasovanju podprl. Zadeva dokumente, ki smo jih v Evropskem parlamentu že obravnavali. Širitev je prispevala k jezikovni raznolikosti EU. Danes govorimo 23 jezikov in več kot 60 narečij v regijah ali skupinah.

Globalizacija in izseljevanje sta prispevala k široki paleti jezikov, ki jih dnevno uporabljajo Evropejci. Jezikovna raznolikost je zato nedvomno ena od največjih značilnosti Evropske unije, ki vpliva na družbeno, kulturno in poklicno življenje njenih državljanov, kakor tudi na gospodarske in politične aktivnosti držav članic. Obvestilo Komisije na tem področju se mi zato zdi izredno pomembno. Strinjam se s poročevalcem, da jezikovna in kulturna heterogenost EU pomeni ogromno konkurenčno prednost in da moramo podpirati programe za jezikovno izobraževanje in kulturno izmenjavo med šolami.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zvezi s poročilom gospoda Graça Moura moram povedati, da je naš kolega opravil odlično delo. Postaviti sem želel le vprašanje o pravilnosti postopka glede tega sistema – gospe Muscardini je to vprašanje danes že sprožila – in upam, da boste prenesli naše prošnje, da ne bi smelo biti mogoče na glasovanje dati nečesa, kar predstavlja dvojje praktično enakih poročil in na ta način kaznovati poročevalca. To se je meni v tem primeru zgodilo in si tega nisem želel.

Prav zaradi tega bi ponovno želel poudariti zelo pozitivno delo, ki ga je opravil naš kolega, gospod Graça Moura, čeprav je druga resolucija, za katero sem tudi glasoval, kasneje bila sprejeta. Moje glasovanje ne pomeni negiranja poročila gospoda Graça Moura; ravno nasprotno.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti gospodu Graça Moura za njegovo odlično delo. Iskreno se posveča tem jezikovnim vprašanjem, in popolnoma drži, da je jezik temeljna pravica. Jezik je bistvo identitete človeka in zato v Evropski uniji moramo spodbujati večjezičnost.

Namesto za prvotno poročilo smo glasovali za alternativno. Sam sem sodeloval pri pisanju alternativne resolucije in prav je, da omenim, zakaj smo začeli pripravljati alternativo odličnemu delu gospoda Graça Moura. Razlog zanj je bila predvsem želja po zagotovitvi statusa manjšinskih jezikov.

Kot pravijo, smo mi v Evropi močni le toliko kot naš najšibkejši člen – kar so ljudje v naši družbi, ki so v najslabšem položaju. Zato moramo storiti vse, da manjšinske skupine, na primer ljudstvo Sami v moji državi, Finski, ohranijo pravico do uporabe maternega jezika in osnovnih storitev v lastnem jeziku. Prevzeti moramo odgovornost zanje, tako kot to počnemo za vsa druga avtohtona ljudstva. Zato je zelo pomembno, da Evropska unija opravi svojo kulturno dolžnost in zagotovi obstoj vseh jezikov, tudi manjšinskih.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, čeprav je alternativna resolucija o večjezičnosti v Evropi, ki je na koncu bila sprejeta, bila veliko boljša od prvotnega besedila, ki smo ga prejeli, sem po tehtnem premisleku vseeno glasoval proti njej; navsezadnje obe resoluciji, sprejeta in prvotna, pozivata k promociji evropske agencije za jezikovno raznolikost. Čeprav zvenita dobro in bi se načeloma z njima lahko strinjal, sem med prebiranjem ugotovil, da naj bi se, na primer, neevropske priseljence spodbujalo, da tukaj še naprej uporabljajo svoj materni jezik, da Evropski parlament celo poziva, naj se materni jeziki tujih manjšin ali manjšin tujega porekla, vključijo v šolske programe in da naj države članice ne le spodbujajo uporabo prvotnih jezikov, ampak da zlasti spodbujajo uporabo glavnega jezika priseljencev. Žal mi je, ampak to je norost. Posledica bo ravno nasprotno od prilagajanja in asimilacije. To je tudi v nasprotju s tem, kar je dejansko potrebno v evropskih državah.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, tudi jaz sem glasoval proti poročilu o večjezičnosti. Čeprav ostajam prepričan podpornik spodbujanja večjezičnosti, pa prvotno poročilo in sprememba, ki je na koncu bila sprejeta, navajata več stališč, ki so problematična, če bi se izvajala v praksi. Poročilo na primer želi spodbujati priseljence, da še naprej uporabljajo svoje prvotne jezike, kar je v številnih državah članicah samo po sebi problematično, saj se jezika svoje države gostiteljice ne naučijo zadovoljivo, to pa ima določene posledice.

Drug potencialen problem je način, po katerem poročilo obravnava države članice z več kot enim uradnim jezikom. Upoštevati je seveda treba specifične situacije, kot je tista v Belgiji, kjer je vsaka regija, z izjemo Bruslja, uradno enojezična. V Flandriji se spopadamo s problemom velikega števila francosko govorečih priseljencev, ki se ne želijo prilagoditi nizozemsko govoreči Flandriji, toda naloga Evrope ni, da se tam vmešava in obljublja raznorazne neobstoječe pravice.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, strinjam se z mnogimi zadržki, navedenimi v tem poročilu glede tega, kako Evropska unija spodbuja nadaljnjo uporabo in razvoj prvotnih jezikov – čeprav je splošna filozofija poročil vredna pozornosti in podpore – in sicer zato, ker danes, kljub tem legitimnim vprašanjem, stojimo pred še večjo nevarnostjo, in to je izumiranje evropskih jezikov zaradi prisilne uporabe standardizirane govorjene in pisne angleščine v tem parlamentu in drugje. Ta nevarnost je zelo resna in jo je treba obravnavati.

Ne smemo pozabiti na pravice lokalnih jezikov. Nacionalni jeziku izumirajo: težave imajo z izražanjem, toda lokalni jeziki izginjajo na zares sramoten način, čeprav bi morali biti zaščiteni, kot je primer v Italiji s federalistično reformo, ki jo poskušamo predlagati in izpeljati.

Ali Evropska unija stori vse, kar je potrebno za zaščito lokalnih jezikov? Malo prej smo poslušali gospo Lo Curto. Zagotovo bi jo bilo včasih zelo lepo poslušati, kako govori v čudovitem sardinskem jeziku, saj sem prepričan, da ga zna. Sam bi včasih rad spregovoril v piemontskem jeziku, toda v knjižnici našega parlamenta ni kulturnih dokumentov, revij in drugega v zvezi z jeziki kulturne identitete ali lokalnimi jeziki.

Bolj kot za zaščito pred standardizacijo jezikov tretjih držav bi Evropa morala skrbeti za naše manjšine in naše lokalne jezike.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Borghezio, sem Sicilijanka in Sicilija je zibelka in dežela pomembne civilizacije in kulture; upamo, da si bo lahko oblikovala prihodnost, ki se začne z neodvisnostjo in zato se lahko samo strinjam z nujnostjo posvečanja večje pozornosti maternim jezikom, ki bi se jih morali bolj učiti, predvsem pa se učiti, kako jih prenašati na naše otroke.

Razmišljam predvsem o zgodovini izseljevanja v Italiji, kakor tudi v drugih državah in menim, da se danes dogaja ali pa se lahko zgodi, da se nove generacije Sicilijancev – ali Benečanov, Sardincev in nešteto drugih v Evropi, ki so v preteklosti šli skozi ta proces – ne spominjajo oziroma ne znajo več govoriti sicilijansko, beneško oziroma sardinsko.

V prizadevanju, da bi to veliko institucionalno gledališče Evrope postalo tudi zibelka takih raznolikosti in takih avtonomnih identitet, kot so tiste, za katere upam, da jih bomo v Evropi regij v prihodnosti znali ceniti, pozivam, gospod predsednik, da se vedno več ljudi proslavi tudi z uporabo naših jezikov.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, pri glasovanju o tem poročilu sem se vzdržala iz dveh razlogov, čeprav se popolnoma strinjam z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“.

Danes smo tukaj slišali, da poročilo obravnava „določene nacionalne razprtije v Španiji“. Zelo skeptična sem glede uporabe razprave o večjezičnosti in promociji jezika kot pretveze, nadomestka ali orodja političnega

barantanja v zvezi z različnimi nacionalnimi vprašanji v vseh državah članicah, in kaže, da se je to zgodilo pri delu razprave glede tega na odboru in tukaj.

Ne napadam nobenih pravic govorcev manjšinskih jezikov. Pravzaprav jih v celoti podpiram in zares mislim, da moramo spoštovati pravico naših državljanov EU, katerih prvi jezik je manjšinski jezik. Za te jezike mora biti mesto v Evropskem parlamentu, vendar ne nujno kot uradni jeziki, zlasti kadar ti državljani enako tekoče govorijo angleščino – kot v našem primeru. Sodelovanje v pomembnih razpravah na plenarnem zasedanju ali v odborih v manjšinskem jeziku, ki ga je nato pasivno treba prevesti v več kot 20 drugih jezikov, ogroža celoten namen demokratične razprave zaradi izgubljenih odtenkov pri prevodu in morda celo napačnega razumevanja. Naš demokratična naloga tukaj je prepričati kar največ ljudi z našimi stališči, problem zagotavljanja zadostnega števila ustrezno usposobljenih tolmačev pa je popolnoma druga zadeva. Zaradi teh dveh razlogov sem se vzdržala.

- Poročilo: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, povedal bi rad, da sem glasoval za poročilo gospoda van Nistelrooija, toda to priložnost bi rad izkoristil, da pred nekaj gledalci, ki so ostali, povem, da bi namesto tega, da po Evropski uniji in svojih volilnih okrožjih slabo govorijo o Uniji, tisti poslanci tega parlamenta, ki so danes tako odkrito kritizirali Evropsko unijo in njeno postopkovno metodo, morali predložiti veliko bolj objektivne informacije, kar bi ustvarilo popolnoma drugačno vzdušje.

Kar zadeva poročilo gospoda van Nistelrooija, je kohezijska politika bila zasnovana v skladu s prav temi smernicami za zagotavljanje solidarnosti in sodelovanja, menim pa, da bi zlasti v času krize, evropske regije – ne le države, ampak tudi regije – morale sodelovati, krepiti svoj položaj in izboljšati kakovost življenja svojih prebivalcev. Prav zaradi tega si je poročilo gospoda van Nistelrooija zelo zaslužilo mojega glasu za.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Glasovala sem za poročilo o teritorialni koheziji, ker sem trdno prepričana, da bi ta koncept bilo treba razviti in uporabiti kot horizontalno načelo v podporo vsem politikam in ukrepom Skupnosti.

V današnji razpravi o kohezijski politiki smo pozvali k znatni okrepitvi neposrednega vključevanja regionalnih in lokalnih organov oblasti v načrtovanje in izvajanje ustreznih programov v naslednjem programskem obdobju. Politike Evropske unije, zlasti kohezijska politika, so upravljanje iz pogosto centraliziranega sistema preoblikovale v vse bolj celovit sistem na več ravneh.

Zato menim, da je države članice treba spodbujati k uvedbi sistema teritorialnega upravljanja, ki temelji na celovitem pristopu od „spodaj navzgor“, kar omogoča tudi aktivnejše sodelovanje državljanov. Pozivam države članice, da začno razmišljati o tem, kako lahko v svojih nacionalnih programih in politikah okrepijo in bolje podprejo koncept teritorialne kohezije.

Zato sem prepričana, da so osnovna načela usklajenega razvoja in partnerstva med mesti in podeželjem izrednega pomena in da jih je treba dosledno upoštevati.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Poročilo o teritorialni koheziji sem podprla, saj se zavedam, da gre za politiko, ki je izredno pomembna za vsako regijo v Evropski uniji.

Sredstva iz kohezijskih skladov, skupaj z nacionalnimi viri, lahko celo najbolj zaostale regije spremenijo v dobro razvite in jih privedejo do ravni razvitih regij. To je za mojo državo, Bolgarijo, izrednega pomena. V fazi načrtovanja je prav tako pomembno, da se vsa sredstva razporedijo pošteno in da se načelo kohezije uporabi v vseh prednostnih politikah Evropske unije.

Z upoštevanjem vseh dejavnikov, ki vplivajo na usklajen regionalni in socialni razvoj, moramo najti najprimernejše mehanizme, da nekaterim novim državam članicam na nižji stopnji razvoja lahko damo priložnost za dohitevanje drugih.

V fazi načrtovanja potrebujemo jasna merila, da se prepreči kaznovanje katerekoli države, saj prav v fazi načrtovanja potekajo neustrezna in neučinkovita razporejanja, ki nato vplivajo na kakovost življenja državljanov.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, želela bi čestitati gospodu van Nistelrooiju za njegovo poročilo. Podpreti želim predvsem odstavek 42, ki poziva k oblikovanju resničnih partnerstev med vse stranmi, vključenimi v regionalni in lokalni razvoj na ravni EU ter na regionalni in lokalni ravni.

To je predpogoj za doseganje teritorialne kohezije. Velikokrat se je izkazalo, da vključevanje lokalnih razvojnih skupin in NVO v izvajanje regionalnega razvoja in teritorialne kohezije prinaša resnično dodatno ekonomsko in socialno vrednost. Glede na to, da teritorialne kohezije med našimi regijami ne dosegamo, je bistvenega pomena, da takšna partnerstva vzpostavljamo in jih spodbujamo.

- Poročilo: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, podpreti želim odstavek 22, ki – tako kot poročilo gospoda van Nistelrooija – poziva države članice, da okrepijo načelo partnerstva v svojih programih za tekoče obdobje in v skladu s členom 11 Splošne uredbe o ESRR, ESS in kohezijskem skladu.

Mi v Parlamentu te predpise pišemo, države članice jih morajo izvajati, Komisija pa njihovo izvajanje nadzirati. Nedavno poročilo o vključevanju NVO in drugih v razvoj, izvajanje in nadziranje strukturnih skladov v novih državah članicah nosi naslov „Iluzija vključenosti“, in mislim, da naslov pove vse. Države članice in Komisija ne prevzemajo svojih odgovornosti. V Parlamentu si moramo še naprej prizadevati, da bodo to storile.

- Poročilo: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Glasovala sem za zbirko poročil kolegov poslancev, ki kritizirajo ovire pri izvajanju kohezijske politike. Spregovoriti bi želela predvsem o poročilu gospe Krehl. K današnji razpravi bi želela dodati, da so naši kolegi poslanci pozabili omeniti, da smo pred dvema tednoma sprejeli sveženj ukrepov za oživitve gospodarstva. To je bil sveženj ukrepov, o katerem sta dogovor dosegla češko predsedstvo in Komisija. Pod pritiskom Evropskega parlamenta je Komisija tudi pripravila jasne predloge za poenostavljanje uprave, predvsem pa je uvedla visoko stopnjo prožnosti, ki bo sedaj vsakomur omogočila črpanje denarja iz strukturnih skladov za prenos virov med programi ali celo za uporabo teh virov za pokritje posojil, kar je še posebej pomembno za nove države članice. Naslednje poročilo v tem svežnju, ki zadeva mikrokredit, to seveda še bolj podpira. Obžalujem le, da nimamo jasnih smernic za usklajevanje predpisov o uporabi mikrokredita, kar bi bilo zlasti koristno za male podjetnike in lokalne organe.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, zelo podpiram to poročilo, omembo kreditnih zadrug in priznanje njihovega prispevka k zagotavljanju mikrokreditov. Kreditne zadruge kot neprofitne organizacije igrajo edinstveno vlogo pri zagotavljanju mikrokredita mnogim, ki ga pri številnih drugih finančnih institucijah ne bi dobili. Vem, da kreditne zadruge v vseh evropskih državah niso močne, so pa močne v številnih državah in imajo rezerve v višini, ki presega 40 milijard EUR. Kreditne zadruge s skoraj 180 člani po vsem svetu imajo rezerve, ki presegajo 1100 milijard USD.

V času, ko številni ljudje izgubljajo zaupanje v bančne institucije, neprofitne finančne institucije predstavljajo sprejemljivo alternativo in potrebujejo našo pomoč. Še posebej jih je treba vključiti v program JASMINE, tako da bodo kot ponudnice mikrofinančnih storitev imele dostop do poslovnih podpornih storitev, kot so mentorstvo, usposabljanje, svetovanje, financiranje, izobraževanje itd.

Na koncu še pojasnilo glede poročila gospe Muscardini: mislim, da smo za spremembo 1 glasovali in jo sprejeli, v njej pa se je izraz „spolne in reproduktivne pravice“ spremenil v „spolno in reproduktivno zdravje“. V zvezi s tem se ne strinjam s svojimi irskimi kolegi, ki so prej govorili o tej zadevi.

Predsednik. – Gospod Kamall, kot vidite, ste edini v tem parlamentu!

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem vam in vsem tolmačem za potrpežljivost v tem zelo dolgem sklopu obrazložitev glasu.

Mislim, da je v celotnem Parlamentu soglasje o prednostih mikrokredita: gre za vprašanje, o katerem soglašata leвица in desnica v Parlamentu.

Dovolite, da v tej fazi izrazim spoštovanje zlasti dvema organizacijama. Prva je Opportunity International, ki jo vodi nekdanji guverner centralne banke neke afriške države, pri mikrokreditu pa uvaja profesionalen pristop, ki je na žalost včasih manjkal. Druga je organizacija s svojo odlično spletno stranjo – www.kiva.org – ki omogoča posojila v višini zgolj 25 USD za posameznike do večjih mikrokreditov za podjetnike po vsem svetu, še posebej v državah v razvoju, kar jim omogoča ustvarjanje blagostanja in delovnih mest v svojih lokalnih skupnostih.

Povedati bi želel, da moramo poskrbeti za to, da lokalne in nacionalne vlade ter EU ne iztisnejo majhnih ponudnikov mikrokreditov, ki jih upravljajo skupnosti ali pa so zasebni. Podobne primere poznam v svojem volilnem okrožju v Londonu, kjer je lokalna oblast iztisnila organizacije v upravljanju skupnosti.

Na splošno pa mislim, da se lahko strinjamo, da je mikrokredit odlična stvar za pomoč podjetnikom v revnejših državah.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo o predlogu za sklep Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Vlado Nepala o nekaterih vidikih zračnega prevoza.

Strinjam se s predlogom poročevalca o sklenitvi tega sporazuma.

Mislim, da so spremembe v zvezi s klavzulo o določitvi, obdavčitvijo letalskega goriva in določanjem cen upravičene v primerjavi z obstoječimi dvostranskimi sporazumi.

Upam, da bo medsebojno zaupanje v sisteme druge strani izvajanje sporazuma spodbudilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospoda Coste o Sporazumu ES-Nepal o nekaterih vidikih zračnega prevoza.

Strinjam se s poročevalcem, da mora za tarife, ki jih zaračunajo letalski prevozniki, pooblaščen v Nepal za prevoz potnikov in blaga, ki se v celoti odvija znotraj Evropske unije, veljati zakonodaja Evropske skupnosti. Sem tudi za obdavčitev letalskega goriva za letalski prevoz na ozemlju Skupnosti.

- Poročilo: Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Geringer de Oedenberg o kmetijskih ali gozdarskih traktorjih na kolesih.

Dejansko se strinjam s predlogom Komisije za kodifikacijo veljavnih zakonodajnih besedil, vključno s tehničnimi prilagoditvami.

- Poročilo: Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Geringer de Oedenberg o sistemu oprostitve carin v Skupnosti.

Strinjam se s predlogom za kodifikacijo veljavne zakonodaje za zagotavljanje ustrezne poenostavitve in jasnega sestavljanja zakonodaje Skupnosti.

- Poročilo: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Optimizirano zbiranje statistike je potrebno zaradi vedno večje zapletenosti finančnih trgov in še zlasti finančne krize. Zanesljivost in pravočasnost zagotavljanja podatkov naj bi bila temelja spremenjene uredbe. Vaša poročevalka meni, da je najpomembnejše pravočasno zbiranje statističnih informacij. Zato bi morala Evropski sistem centralnih bank in Evropski statistični sistem mesečno zbirati podatke, če je to potrebno. To bi morda povečalo kakovost statistik in optimiziralo njihovo koristnost, zlasti z vidika nadziranja sektorja finančnih storitev. Strinjam se s predlogom Evropske centralne banke glede delne spremembe uredbe Sveta o zbiranju statističnih informacij prek Evropskega sistema centralnih bank, ki je namenjen izboljšanju učinkovitosti zbiranja podatkov. Poleg tega bi se s tem veljavna uredba prilagodila trendom na finančnih trgih.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Želim se vzdržati glede poročila gospe Pietikäinen o zbiranju statističnih informacij prek Evropske centralne banke. Z zadevnim poročilom se pravzaprav strinjam le delno, ker menim, da vsebuje nekatere kritične točke, zaradi katerih o poročilu ne morem podati v celoti pozitivnega mnenja.

- Poročilo: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti poročilu gospoda Lambsdorffa, ker ne navaja jasno, da bi za države članice EU bilo najbolje, če Sveta ZN za človekove pravice ne upoštevajo, v primeru,

da se zadržijo nekateri nesprejemljivi deli v končnem dokumentu revizijske konference v Durbanu. Enkrat za vselej mora biti jasno navedeno, da islamske teokracije in druge (pol)diktature Evrope ne morejo učiti o človekovih pravicah.

Glyn Ford (PSE), *v pisni obliki*. – Pozdravljam večino poročila gospoda Lambsdorffa o prednostnih nalogah EU za 64. zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov, ne strinjam pa se z njegovim pozivom v tej fazi za enoten sedež Evropske unije v Varnostnem svetu ZN. Sem za reformo Varnostnega sveta v smislu priznavanja nove globalne politične realnosti – Japonska, Nemčija, Indija in Brazilija imajo dobre razloge za članstvo, izključitev zastopanja Afrike pa bi bila diskriminatorna. Toda ne glede na podporo bi do enotnega sedeža EU moralo priti na koncu pogajalskega postopka – če je že smiselno – ne pa na začetku. To so bili razlogi, zaradi katerih sem se glasovanja o tem poročilu vzdržal.

Neena Gill (PSE), *v pisni obliki*. – Predsednik, vzdržala sem se glasovanja o tem poročilu, ker menim, da je ZN nujno treba prevetriti in reformirati. Nima smisla razmišljati o sedežu EU v Varnostnem svetu, če je vprašljiv celoten sistem zastopanja.

Kje pa je zastopanje Azije v Varnostnem svetu? Trenutno to celino zastopa le Kitajska, nedemokratska država z zaskrbljujočim stanjem na področju človekovih pravic. Kje je poziv za sedež Indije, ki se po številu prebivalcev hitro približuje Kitajski in katere politična, gospodarska in strateška moč je znatna v regionalnem in globalnem smislu?

Preden razmišljamo o glasu EU v ZN, je treba razmisliti o tem, kako sedanje ZN spremeniti na bolje. Ustrezno zastopanje največje svetovne demokracije v Varnostnem svetu bi pomenilo velik korak v pravi smeri.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), *v pisni obliki*. – (SV) Načelo „ena država, en glas“ predstavlja enega od temeljev sodelovanja z Združenimi narodi in tako bi moralo ostati. Zato zelo obžalujem, ker si Evropski parlament prizadeva, da bi EU v prihodnje v Varnostnem svetu ZN imela svoj sedež. Ni treba posebej poudarjati, da je švedska zunanja politika drugačna od poljske, ta pa se razlikuje od grške zunanje politike. Jasno je, da se podobno misleče države lahko združijo, če želijo.

Poročilo pa vsebuje več pozitivnih elementov, zlasti glede pozivov k spoštovanju človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava. Meniva, da je kljub pomanjkljivostim v drugih pogledih to besedilo tako pomembno, da sva se ga odločila podpreti.

Richard Howitt (PSE), *v pisni obliki*. – Laburistični poslanci v EP v celoti podpiramo delo Generalne skupščine ZN in njeno pozitivno vlogo v mirnem in pozitivnem mednarodnem sodelovanju. V okviru te resolucije podpiramo zlasti poudarek, namenjen večjemu pozitivnemu sodelovanju na področju človekovih pravic, pozitivnim reformam ZN, neširjenju jedrskega orožja in doseganju razvojnih ciljev tisočletja.

Pri glasovanju o tej resoluciji smo se vzdržali, kajti kljub podpori številnih točk v njej, nismo mogli podpreti poziva iz te resolucije za enotni sedež Evropske unije v Varnostnem svetu ZN. V ustanovni listini ZN ni nobene določbe o regionalnem sedežu v Varnostnem svetu. Evropa ni država članica ZN, v skladu z Ustanovno listo ZN pa so lahko članice ZN le države.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (RO) Poročilo gospoda Lambsdorffa je pomemben prispevek k vključevanju Evropske unije v delovanje in preoblikovanje ZN. Vesel sem, da sem ga lahko podprl.

Priporočila iz tega poročila ponovno potrjujejo stalno zaskrbljenost večine držav članic EU glede glavnih vprašanj globalne politike, hkrati pa prepričljivo izpostavljajo teme, zanimive za Romunijo in skupino PPE-DE.

V skladu s temeljnimi vrednotami EU moramo posebno pomembnost pripisati načelu odgovornosti za varovanje. Poleg tega moja stranka in drugi člani skupine PPE-DE človekove pravice obravnavajo kot enega od temeljev aktivnosti naše zunanje politike in ključni kanal za izražanje naših stališč na globalni ravni. Vesel sem, da ta priporočila obširno obravnavajo ta vprašanja. Za utrditev doseženega napredka na teh področjih moramo spodbujati tudi človekovo varnost, vendar ne le z ekonomskega in socialnega vidika, ampak tudi z vidika „trde“ varnosti.

Dobro delovanje te organizacije je navsezadnje pomembno za vse nas, ki si želimo močnega, učinkovitega, večstranskega mehanizma, čigar aktivnosti promovirajo te vrednote.

Z obravnavanjem teh in drugih tem, zanimivih za evropske državljane, poročilo gospoda Lambsdorffa in priporočila v njem označujejo korak naprej, zaradi česar sem za poročilo glasoval.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo Alexandra Grafa Lambsdorffa s predlogom za priporočilo Evropskega parlamenta Svetu glede prednostnih nalog EU za 64. zasedanje Generalne skupščine ZN. Evropska unija mora delovati usklajeno, da bo lahko vplivala na odločitve in zaveze, ki bodo sprejete septembra 2009 na zasedanju Generalne skupščine ZN.

Kot član Odbora za razvoj bi želel poudariti pomen napredovanja v smeri razvojnih ciljev tisočletja. Evropska unija mora imeti vodilno vlogo v ZN, da bodo izpolnjene naše obljube državam v razvoju, ki zaradi sedanje gospodarske krize dejansko najbolj trpijo, z našimi trenutnimi ukrepi pa teh obljub ne izpolnjujemo.

Kriza je nedvomno prizadela skoraj vse države, zlasti v teh težkih časih; vse razvite države morajo delovati skupaj in izven ozkih nacionalnih interesov, kajti življenja milijonov ljudi so dobesedno odvisna od naših ukrepov in prihodnjega vedenja.

Če bomo probleme sedaj prezrli, bi posledice lahko bile katastrofalne; morda jih ne bomo mogli več rešiti niti v prihodnosti.

Kathy Sinnott (IND/DEM), v pisni obliki. – Želela sem glasovati za to poročilo o prednostnih nalogah EU za 64. zasedanje Generalne skupščine ZN, ker so številne med njimi vredne podpore in bi jih bilo treba podpreti in celo promovirati. Na žalost pa so kolegi v seznam prednostnih nalog vključili „spolne in reprodukativne pravice“, sama pa ne morem odobravati in nikoli ne bom odobraval ubijanja drugih ljudi, v tem primeru dojenčkov pred rojstvom.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Podpiram prizadevanja v smeri usklajenega stališča zahodnih demokracij v ZN in že dolgo zagovarjam institucionalno reformo struktur ZN, vendar pa se ne morem strinjati s tem, da bi EU morala delovati v našem imenu. Članice ZN, še manj pa članice Varnostnega sveta, nikakor ne bi smele dovoliti, da si EU prilasti pravico podajanja njihovega lastnega mnenja. Zavračam cilj glede „sedeža EU v Varnostnem svetu“. Zato sem se iz načelnih razlogov – pri čemer nikakor ne zavračam pobud ZN, kot so razvojni cilji tisočletja ali koncept „pravice do varovanja“ – vzdržal glasovanja o poročilu.

- Poročilo: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Nezakonito ali nedovoljeno priseljevanje je eden najresnejših izzivov, s katerimi se spopada Evropska unija. Vedno sem bil prepričan, da je rešitve mogoče predlagati le, če obe strani druga drugo obravnavata kot partnerja. Skupaj se je treba osredotočiti na kalvarijo migrantov, ki prečkajo Sredozemlje, Evropo in severnoafriške države (Magreb). Malta si za to nenehno prizadeva od sedemdesetih let prejšnjega stoletja, toda večina evropskih voditeljev v tistem času ni bila dovolj daljnovidna. Šele sedaj, ko se soočamo z eksodusom biblijskih razsežnosti, se je Evropa nenadoma zavedla realnosti.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Martens.

Glede na skupno strategijo, sprejeto leta 2007, ki je predlagala izvajanje bolj dvostranskega pristopa, kar bi EU in Afriko postavilo v bolj enakopraven položaj, se strinjam s pomembnostjo take strategije. Namen je s pomočjo večjega sodelovanja med EU in Afriko znotraj mednarodnih organov in v okviru večstranskih pogajanj dialog in sodelovanje o vprašanih, kot so človekove pravice in podnebne spremembe, prenesti „izven razvoja“, „izven Afrike“ in „izven institucij“.

Strinjam se, da bi si Evropska unija in Afrika morali prizadevati za to, da mednarodne institucije, kot so Svetovna banka, Mednarodni denarni sklad in Svetovna trgovinska organizacija, postanejo bolj demokratične in bolje zastopane, kar bo Afriki omogočilo izvajanje vpliva v skladu z njeno velikostjo.

Poročilo izpostavlja štiri področja, na katerih so učinkoviti rezultati še posebej pomembni za uspeh skupne strategije: mir in varnost, upravljanje v najširšem smislu, trgovinska vprašanja, regionalne gospodarske skupnosti in beg kapitala ter ključna razvojna vprašanja, kot sta zdravje in izobraževanje.

Podpiram tudi zahtevo za poseben finančni instrument za izvajanje skupne strategije, s centralizacijo vseh obstoječih virov financiranja na jasn, predvidljiv način, ki ga je mogoče programirati.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti poročilu gospe Martens, čeprav vsebuje številne dobre in sprejemljive elemente in je sorazmerno nepristransko poročilo. Obžalovanja vredno pa je, da poročilo o partnerstvu med EU in Afriko ne bi smelo vsebovati nobene omembe problema nezakonitega priseljevanja, torej problema, ki je tako pereč za Evropo in Afriko, ki povzroča odtekanje možganov iz Afrike, v Evropi pa ogromno socialnih problemov. Iz poročila je razvidna tudi določena naivnost pri pozivu k

sistemu evropske modre karte za odvrčanje prihoda Afričanov iz sektorjev, v katerih so v Afriki potrebni. V poročilu ni nič navedenega o tem, kako naj bi se to dejansko zmanjšalo.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Martens „Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU“, saj poudarja nujnost krepitve vezi med Evropsko unijo in Afriko, zlasti v sedanjem kontekstu globalne gospodarske nestabilnosti.

Izpostavila bi, da je do izvedbe vrha EU-Afrika v Lizboni leta 2007 prišlo predvsem zaradi dela, ki ga je opravilo portugalsko predsedstvo Sveta Evropske unije. Imamo pa še veliko dela, da bomo uresničili takrat začrtano skupno strategijo, zlasti na področju miru, varnosti, upravljanja, človekovih pravic, regionalnega povezovanja, zdravja in izobraževanja.

Evropska unija mora oblikovati poseben finančni instrument za izvajanje skupne strategije in smiselno vključiti civilno družbo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Poročevalka je v glavnem podala pravilno sliko o številnih izzivih v Afriki. Nedvomno ima prav tudi, ko navaja, da so pri spopadu z revščino, pomanjkanjem zdravstvenega varstva in posledicami globalne gospodarske krize pomembna mednarodna prizadevanja in mednarodno sodelovanje.

Toda poročevalka se zaplete v propagando v korist Evropskega parlamenta, ki naj bi imel večjo vlogo pri odnosih med Afriko in EU. Brez objektivnih argumentov predlaga, na primer, da bi predsednik Evropskega parlamenta moral sodelovati na sestankih med predstavniki afriških vlad in Evropsko komisijo oziroma Svetom. Poročevalka bi prav tako želela, da bi Evropski parlament imel večjo odgovornost glede strukture in delovanja Evropskega razvojnega sklada. Prepričana sva, da bi to bilo zelo neprimerno. Zato sva glasovala proti poročilu kot celoti.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki obravnava učinkovitost partnerstva med EU in Afriko. Poročilo ugotavlja, da je zelo malo sredstev na voljo za izvajanje skupne strategije in poziva k oblikovanju posebnega finančnega instrumenta, ki bo centraliziral vse obstoječe vire financiranja na jasen, predvidljiv način, ki ga je mogoče programirati.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospe Martens o partnerstvu med Afriko in EU.

S sprejetim pristopom se dejansko ne strinjam, saj je pogosto neprimeren za izpolnjevanje potreb na afriški strani, kar vključuje institucije in zasebni sektor. Poleg tega so na afriški strani za resnično vključenost širšega spektra civilne družbe v izvajanje sporazumov o partnerstvu potrebni večji napor.

Strategija partnerstva je do sedaj v praksi dala skromne rezultate, daleč pod pričakovanji in zastavljenimi cilji. Glede na to, da se bo prvi akcijski načrt zaključil leta 2010, mislim, da teh ciljev ne bo mogoče doseči. Ponavljam, da zaradi tega poročila nasprotujem.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Dobro upravljanje je bistvenega pomena za gospodarski napredek in blaginjo v Afriki, zaradi česar bi moralo biti glavna prednostna naloga. To poročilo mu na žalost namenja premalo pozornosti in ga obravnava z vidika, ki kaže preveliko občutljivost do afriških režimov. Nikjer ni omenjeno dejstvo, da večina afriških vlad tiho ali odkrito podpira Mugabejev režim v Zimbabveju, kljub vsemu uničenju, ki ga je ta režim povzročil prebivalcem te države. Drugi celini ne bi smeli vsiliti vzorca institucionalne zgradbe EU brez premisleka o ustreznosti take zgradbe za Evropo, kaj šele za Afriko.

Frank Vanhecke (NI), v pisni obliki. – (NL) Neverjetno je, kako se ta institucija vsemu navkljub oklepa lizbonske iluzije. Če dobro pomislim, ni tako neverjetno, ampak je odlična ilustracija načina, po katerem evropska birokracija obravnava zakonitost, pravice do nasprotovanja in spoštovanje svobodnih odločitev naših volivcev.

Lizbona je navsezadnje zakonsko mrtva od referendumu na Irskem. Zakaj tega preprosto ne moremo upoštevati?

Pravzaprav se sprašujem, ali je sedaj za podporo institucij Afriške unije zares treba vložiti nadaljnjih 55 milijonov EUR. Iz teh institucij se sliši le bore malo kritike na račun krvavih diktatorjev, ki so njihovi člani. Sprašujem se tudi, kako se popolnoma legitimna pripomba o tem, da je modra karta nesprejemljiv instrument nadaljnje odtekanja možganov v Evropo, ujema s stališči, sprejetimi drugje. V poročilu prav

tako nikjer ni niti omenjeno vprašanje nezakonitega priseljevanja. Morda je to področje, kamor bi lahko boljše naložili 55 milijonov EUR.

- Poročilo: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Hutchinsona in v celoti podpiram zahtevo, da Komisija svojo proračunsko podporo na področjih zdravja in izobraževanja, zlasti osnovnega zdravstvenega varstva in osnovnega izobraževanja, še naprej povezuje z rezultati, doseženimi na teh področjih in da izboljša predvidljivost proračunske pomoči z uvedbo pogodb o razvojnih ciljih tisočletja.

Strinjam se tudi glede pomena razširitve načel teh pogodb na večje število držav, kajti osnovni cilj pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja je pomagati izboljšati učinkovitost pomoči in pospešiti napredek v smeri doseganja razvojnih ciljev tisočletja za tiste države, ki jih najbolj potrebujejo.

Menim, da je za Komisijo bistvenega pomena, če svojo proračunsko podporo pogojuje z rezultati, doseženimi ne le na področju dobrega upravljanja in preglednosti, ampak tudi varstva in spoštovanja človekovih pravic, zlasti najrevnejših in izključenih, kot so invalidi, manjšine, ženske in otroci, in da zagotovi, da se proračunska pomoč ne bo porabila za področja, ki niso opredeljena v pogodbi o razvojnih ciljih tisočletja.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, katerega namen je sklenitev pogodb o razvojnih ciljih tisočletja med EU in nekaterimi državami. Podpiram finančno preglednost, ki jo priporoča poročilo in stabilnost, ki jo bo pogodbeni pomoč zagotovila za partnerske države za boljše vnaprejšnje načrtovanje proračunov.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Želim se vzdržati glasovanja o poročilu gospoda Hutchinsona o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja. Strinjam se samo z nekaterimi obravnavanimi točkami in zato zadevnega besedila ne morem v celoti podpreti.

Kathy Sinnott (IND/DEM), v pisni obliki. – Evropska unija mora iskreno podpreti pogodbe o razvojnih ciljih tisočletja, toda sam sem glasoval proti poročilu o pogodbah o razvojnih ciljih tisočletja, ker so kolegi v poročilu ponovno zagovarjali „spolne reproduktivne pravice“. Otrokom dati priložnost v življenju je pomembna pogodba o razvojnih ciljih tisočletja.

- Poročilo: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Socialni demokrati menimo, da je znotraj EU treba podpirati tako umetnost kot kulturo. Zato bi si na tem področju želeli več izmenjav izkušenj in sodelovanja med državami članicami. To je pomembno zlasti z vidika olajšanja študija študentom umetnosti v drugi državi članici.

Menimo pa, da vsebine programov umetnostnega izobraževanja ne bi smeli določati na ravni EU. Odločitve o tem bi morale sprejemati države članice same. Zato smo se odločili, da bomo glasovali proti poročilu.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za.

„Vsi otroci se rodijo umetniki. Problem je ostati umetnik, ko odrasteš.“ S temi besedami je Pablo Picasso opisal probleme, povezane z umetnostnim izobraževanjem. Čeprav je umetnostno izobraževanje trenutno obvezen predmet v številnih izobraževalnih sistemih, pa se modeli poučevanja med državami članicami še vedno precej razlikujejo.

Razvoj novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij je spodbudil promocijo na znanju temelječega gospodarstva, v katerem imajo intelektualne sposobnosti in ustvarjalnost vodilno mesto. V tem kontekstu je umetnostno izobraževanje postalo pomemben element ohranjanja identitete in spodbujanja medkulturnega in medverskega razumevanja.

Umetnostno izobraževanje državam prav tako zagotavlja način za razvoj potrebnih človeških virov, predanih dobremu izkoriščanju bogastva svoje kulturne dediščine. Temu je treba dodati naraščajočo zahtevo po dokazljivi konkurenčnosti na številnih področjih, zaradi česar je prednostna naloga mnogih izobraževalnih sistemov spodbujanje razvijanja ustvarjalnosti prek izobraževalnih programov, razvitih s pomočjo pedagoških metod, ki imajo velik vpliv na kasnejšo vključenost študentov na delovnem mestu.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Oblikovanje skupnega predloga za usklajevanje umetnostnega študija na evropski ravni je pomembno.

Umetniška dejavnost obsega obvladovanje različnih veščin, znanj in materialov, ki so že nekaj časa tesno povezani z napredkom na področju znanosti in tehnologije. Tako je umetnost že v zgodovini uporabljala najnaprednejše tehnologije svojega časa, znanstvene ugotovitve pa so vplivale na številne estetske teorije. Po drugi strani pa so praktične izkušnje in nekatere umetnostne discipline spodbujale tehnični razvoj in prispevale k procesu človekovega spoznavanja in spreminjanja sveta. Čeprav umetniškega ustvarjanja ne moremo omejiti izključno na uporabo znanstvenih in tehnoloških dognanj, lahko tehnologije koristijo umetnosti, ne da bi bile zasnovane s tem namenom, prav tako kot lahko umetnost spodbudi tehnološke raziskave in razvoj in zaobjame širša področja uporabe od samega umetniškega snovanja. Umetnostno izobraževanje nedvomno spodbuja tesnejšo in plodnejšo povezavo med izobraževanjem, kulturo, IKT in umetnostjo v 21. stoletju.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to poročilo, ker se strinjam, da mora biti ravnotežje med teoretičnim študijem in praktičnim uvajanjem na vseh področjih, tudi na področju študija umetnosti.

Poročilo gospe Badia i Cutchet navaja, da bi morali biti v pouk umetnostne zgodovine vključeni pogovori z umetniki in obiski kulturnih krajev, kar bi pri učencih spodbudilo radovednost in izzvalo premislek. Upam, da bodo evropske vlade in Evropska komisija sprejele priporočila iz tega poročila in da bomo kmalu videli izboljšave.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Samoiniciativno poročilo, ki nam je bilo danes predstavljeno, in ki ga v celoti podpiram, poudarja idejo, da je izobraževanje o umetnosti in kulturi, vključno z izobraževanjem z vizualnega področja, bistven element izobraževalnega sistema. Ta pouk dejansko pripomore k emancipaciji posameznikov, dostop do kulture pa naredi bolj demokratičen. V skladu z načelom subsidiarnosti resolucija poziva k spodbujanju mobilnosti učiteljev in učencev, k priznavanju kvalifikacij na evropski ravni in k sodelovanju med državami članicami na področju izobraževanja o umetnosti in kulturi.

Poudarja tudi potrebo po razvijanju usposabljanja učiteljev in drugih akterjev (umetnikov in strokovnih delavcev), da se v vse vrste pouka uvede umetniška in kulturna dimenzija ter zagotovi visok pedagoški standard. Poročilo prav tako pravilno izpostavlja nujnost uporabe novih informacijskih in komunikacijskih tehnologij za zagotavljanje sodobnega, kakovostnega pouka v skladu s pričakovanji mladih ljudi. V zvezi s tem omenja European, evropsko digitalno knjižnico, ki v tem kontekstu predstavlja resnično dodano vrednost.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) V kaj se ta parlament zdaj vmešava? V odstavku 1 tega poročila na primer berem, da mora za spodbujanje demokratizacije dostopa do kulture umetnostno izobraževanje biti obvezen sestavni del izobraževalnih programov na vseh stopnjah šolanja. Kakšen nesmisel in kakšno vmešavanje! Naj države članice same določijo, kaj želijo vključiti v svoje izobraževalne programe. Zadnjih sto let so to znale delati sami in enako bodo lahko nadaljevale tudi v naslednjem stoletju brez pokroviteljskega odnosa Evropske unije ali Evropskega parlamenta.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junijska lista meni, da bi kulturna vprašanja morala biti v politični pristojnosti držav članic. To poročilo ni del zakonodajnega postopka in predstavlja le mnenje federalistične večine Evropskega parlamenta o tem, da bi EU morala še bolj povečati svoje vmešavanje na področju kulture.

Zato sva glasovala proti poročilu v celoti.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Dejstvo je, da se umetnostno izobraževanje izvaja v šolah po vsej Evropi. Prav tako je res, da se Evropa, pri čemer imam v mislih družbo, hitro spreminja, podobno kot informacijske in komunikacijske tehnologije. Evropa se tudi združuje in izobraževanje na področju kulture lahko k temu procesu prispeva prav toliko kot recimo skupni trg.

V ta namen je potreben pouk o umetnosti v vseh fazah izobraževanja, s poglobljanjem teoretičnega in praktičnega znanja o raznolikosti Evrope in njenih številnih kultur. Obseg znanja je zelo velik in nenehno narašča. Pouk umetnosti se v različnih državah izvaja različno, kar onemogoča izobraževanje umetnika, čigar znanje in potencial bi druga država članica priznala in uporabljala.

Tu se pojavi vprašanje usklajevanja politik in poročilo gospe Badia i Cutchet predlaga zanimivo rešitev, in sicer odprto metodo usklajevanja, kar v praksi pomeni, da se države vzajemno učijo druga od druge na

primerih tistih, ki jim je na najboljši način uspelo rešiti posamezne probleme. Zato je ta metoda skoraj v celoti v rokah držav članic.

Ta pristop je prožen, omogoča usklajevanje zapletenih zadev in hiter odziv na trenutne izzive. Vprašanje umetnostnega izobraževanja je zapleteno: ustvarjalnost je treba spodbujati s posebnim in individualiziranim pristopom med učiteljem in učencem, znanje o nenehno razvijajoči se evropski kulturi in ustvarjalnih orodjih je treba deliti in omogočiti neomejeno poklicno razvojno pot. Racionalen in konstruktiven premislek o umetnostnem izobraževanju je naložba v prihodnost in identiteta Evrope, združene v raznolikosti.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Pozdravljam poročilo gospe Badia i Cutchet o študiju umetnosti v Evropski uniji.

Dandanes, ko naše družbe postajajo vse bolj neenotne, je kultura, kot sredstvo za ohranjanje identitete in izboljšanje načina sožitja med različnimi narodi in kulturami, bistvenega pomena.

Strinjam se, da je umetnost izraz kulture in da pomaga razvijati kulturno bogastvo države in družbe na splošno. Poleg tega je umetniška dejavnost lahko koristna za tehnološke raziskave in razvoj, ki pa po drugi strani nanjo vplivajo.

Glede na pomembnost pouka umetnostne vzgoje podpiram vseevropsko usklajevanje poučevanja umetnosti v izobraževalnih institucijah.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Med drugim je pomembno tudi, da imajo umetniki možnost svobodnega gibanja, promocije objektov za nekomercialno umetnost in nadaljnji razvoj evropskih digitalnih knjižnic za ohranjanje naše umetnostne dediščine. Odstavek 9 o vrsti in trajanju študija umetnosti si razlagam kot željo po vključitvi študija umetnosti v bolonjski proces in s tem pogojem lahko glasujem za poročilo.

- Poročilo: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti temu poročilu zaradi neznanskega licemerstva, ki se kaže v besedilu. Evropska unija referendumom v Franciji in na Nizozemskem o evropski ustavi in na Irskem o Lizbonski pogodbi ne namenja nobene pozornosti, iz poročila pa obžalovanje tega dejstva ni razvidno. Nasprotno, odstavek 5 poročila na posebno pokroviteljski in žaljiv način navaja, da gre glas „ne“ ženski pripisati šibkemu delovanju Evrope.

Tudi omembe tako imenovanega „načrta D“ Komisije so popolnoma neprimerne, kajti v večini držav članic se je „načrt B“ končal z dialogom enako mislečih, ki nedvomno niso imeli interesa upoštevati kritičnih glasov. Namesto tihega odobranja bi to poročilo moralo kritizirati te vrste zlorabe.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Z velikim prepričanjem sem glasoval proti temu federalističnemu in arogantnemu poročilu. Kako arogantno je trditi, kot v uvodni izjavi B, da prebivalstvo, ki je glasovalo proti evropski ustavi, Evrope ne razume dovolj. To je očitno neresnično. Prav ljudje, ki še kako dobro razumejo dejstvo, da EU želi spodkopati zadnje ostanke neodvisnosti držav članic, so tisti, ki so glasovali proti evropski ustavi. Kako arogantno je trditi, da združevanje razumejo le dobro izobraženi družbeni sloji. Toda poročevalec je jassen. Tiste, ki razmišljajo „na napačen način“, je treba kriminalizirati ali obravnavati kot idiote. In potem naj bi govorili o aktivnem dialogu z državljani.

Brigitte Douay (PSE), v pisni obliki. – (FR) Podpiram poročilo gospoda Hegyija o aktivnem dialogu z državljani o Evropi. Takšen dialog je potreben in v tem poročilu je veliko poudarka namenjenega pomembnosti ukrepanja na lokalni ravni. S konkretnimi aktivnostmi čim bližje ljudem, s pogovori o Evropi si ljudje lahko ustvarijo jasnejšo sliko o tem, kaj Evropska unija zanje stori v njihovem vsakdanjem življenju.

Spodbujanje tega dialoga bo bistvenega pomena v obdobju pred junijskimi volitvami, zlasti na podeželju in med najbolj evroskeptičnimi skupinami, kot so mladi in ženske. Nedavna medinstitucionalna politična izjava, ki so jo podpisali Parlament, Svet in Evropska komisija: „Partnerstvo za komuniciranje o Evropi“, gre tudi v to smer. Lahko smo veseli spričo pomembnosti, ki jo institucije pripisujejo temu dialogu in naporov, ki jih načrtujejo, zato da bodo državljani začutili, da jih Evropska unija zadeva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti temu poročilu in menimo, da je nesprejemljivo še naprej izvajati pritisk za zaključek postopka ratifikacije Lizbonske pogodbe, ne glede na rezultat irskega referenduma. Če bi se spoštovala pravila sedanje Pogodbe in če bi se upoštevala samostojna odločitev Ircev, bi osnutek Lizbonske pogodbe bilo treba opustiti. To poročilo ponovno zastopa nedemokratično stališče. Zato je nesprejemljivo, da Evropski parlament govori o nadaljnjem povečevanju

„preglednosti EU in vključevanju državljanov v postopke odločanja?, ko pa je večina zavrnila izvedbo referendumu o osnutku Lizbonske pogodbe v svojih državah, ker so se bali večinskega mnenja ljudi.

Obžalovanja vredno je tudi, da se ne zmenijo za ugovore tistih, ki se čutijo prevarane zaradi procesa kapitalistične integracije, ki povečuje neenakost, revščino in brezposelnost, kar je v nasprotju s tem, kar so obljubljali.

Zdi se, da je celo nekaj pozitivnih točk poročila uokvirjenih v kontekst, katerega namen je s propagandnimi kampanjami zavesti javno mnenje in državljane, namesto da bi z učinkovitim zagotavljanjem demokratičnega sodelovanja in uvajanjem sprememb v politiko izpolnili razumna pričakovanja posameznikov in delavcev.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Zares ste nepopravljivi. Vi mislite, da so evropski državljani vse bolj skeptični glede Evropske unije zaradi pomanjkanja izobrazbe, nevednosti ali celo neumnosti.

Po mojem mnenju pa je ravno nasprotno. Obstajajo tisti, ki imajo koristi od odpiranja meja za pretok ljudi, blaga, kapitala in tako naprej, in velika večina tistih, ki trpijo zaradi posledic: brezposelnosti, negotovih delovnih mest, manjše kupne moči, negotovosti, izgube identitete in ki vedo, kdo je za to kriv.

Vaša Evropa je tehnokracija, ki jo obvladuje peščica nekontroliranih in neobvladljivih oligarhij: 27 komisarjev in nekaj članov izvršilnega odbora Evropske centralne banke. Gre za tehnokracijo, poslušno tisočem lobijev, ki nanjo vplivajo, a popolnoma gluho za zavrnitev, ki jo izrazijo državljani, ko jih na referendumu blagovolimo povprašati za mnenje. To je sistem, ki je utrl pot in poglobil sedanjo finančno, gospodarsko in socialno krizo in ki spodkopava nacionalne zaščitne ali reševalne ukrepe.

Podobno kot vi tudi jaz zato upam, da se bodo junija evropski državljani množično udeležili volitev in jih uporabili kot referendum: in vam rekli „ne“.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo ni del zakonodajnega postopka in predstavlja zgolj mnenje federalistične večine Evropskega parlamenta. Predlog poziva k zaključku postopka ratifikacije Lizbonske pogodbe.

Meniva, da je Lizbonska pogodba bila neuspešna dvakrat, in sicer nazadnje, ko so Irci glasovali proti njej leta 2008, in že pred tem, ko so volivci v Franciji in na Nizozemskem glasovali proti nečemu, kar je pravzaprav bil enak predlog kot leta 2005. Kdaj bo federalistična večina v Evropskem parlamentu spoznala, da želja po ustanovitvi Združenih držav Evrope nima podpore volivcev?

Navedba sklicevanja B osnutka poročila navaja celo naslednje: „je bolj verjetno, da politikam Evropske unije oziroma pogodbam nasprotujejo ljudje, ki jih ne poznajo dovolj“. To izraža brezbržnost, arogantnost in nevednost federalistov do volivcev s političnimi vrednotami, ki se razlikujejo od tistih, ki prevladujejo v tem procentralističnem Evropskem parlamentu.

Zato sva glasovala proti temu poročilu.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Komuniciranje z državljani in njihovo obveščanje ne sme biti več le predpisan, neučinkovit predlog. Civilna družba se bo morala vključiti v področja, kot so: dobro upravljanje in demokratizacija, človekove pravice, razvoj in boj proti socialni izključenosti, zaščita okolja in trajnostni razvoj.

Glede na globalno finančno krizo in naraščajočo stopnjo zadolženosti potrošnikov aktiven dialog z državljani Evrope pomeni, da si morajo evropske institucije in civilna družba prizadevati za izboljšanje finančnega znanja potrošnikov, zlasti glede njihovih pravic in obveznosti ter za najboljše prakse na področju varčevanja in posojil.

Države članice bi prav tako morale nameniti več človeških in finančnih virov Evropski mreži centrov za varstvo potrošnikov, da bi izboljšale ozaveščenost in zagotovile izvajanje pravic potrošnikov v Evropski uniji.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Nedavna kampanja za obvezno uporabo energetske varčnih žarnic, od katere bodo največjo korist imeli predvsem proizvajalci, opozarja na vrzel med Evropsko unijo in njenimi državljani. Kako naj prebivalci Evrope karkoli čutijo do Evropske unije, ki ponavlja referendume, če sploh potekajo, dokler ni dosežen pravi rezultat? Kako naj se avstrijski državljani identificirajo z EU, ki jim je prinesla plaz tranzitnega prometa, jih kaznovala s sankcijami zaradi izvedbe demokratičnih volitev in jih prisilila, da so se odpovedali svoji nevtralnosti in bančni tajnosti?

Evropska unija je nastala iz gospodarskih razlogov in to je še vedno očitno. Ne gre za projekt državljanov; gre za projekt ustanove EU, ki ni v stiku z realnostjo in ki sledi mantri liberalizacije in prostega pretoka kapitala. Če ne bomo prevetrili našega načina razmišljanja in če se bo pomanjkanje preglednosti in demokracije nadaljevalo, lahko sprejemamo eno izjavo o namenu za drugo, državljani pa bodo še naprej odtujeni od EU, njihovo nezadovoljstvo z njo pa bo še naraščalo. Zato sem se vzdržal glasovanja o tem poročilu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Dialog z državljani je pomembna in zapletena zadeva, ki jo morajo vlade dobro obvladati. To je bistvo njihovega dela: dialog, ki se zaključi s kompromisom. V tem kontekstu se zdi, da je ozadje tega poročila do neke mere protislovno. Poziva nas, da čim prej zaključimo postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe, ker je slednja pomemben pogoj za dialog o Evropi. Poročilo trdi, da bo Pogodba povečala preglednost in državljane vključila v odločanje. Nastane lahko vtis, da bodo tisti, ki jim Pogodba ni všeč, spregledani in se zato njihov glas ne bo slišal. Zato je težko govoriti o dialogu in kompromisu..

Tudi zamisel o „skupnem evropskem znanju“ z učenjem zgodovine Evrope in evropskim povezovanjem je protislovna. To bi dosegli s programom, o katerem bi se dogovorili na ravni Skupnosti, prostovoljno bi ga sprejele države članice, financiral pa bi se iz proračuna Skupnosti. Skratka, gre za zgodovinski kompromis, ki bo služil kot orodje za okrepitev skupnih evropskih vrednot. Po mojem mnenju nam tako daleč ni treba iti – zgodovinski kompromis je koncept, ki je milo rečeno nejasen, če je tak kompromis sploh potreben. Kljub morebitnemu iskrenemu namenu pa nasprotovanje sproža tudi uporaba zgodovine kot sredstva za doseg cilja. Ključ do učinkovitega dialoga je v sedanjosti, ki nam je tako in tako prinesla zadosti težav. Pogovarjati se moramo! Z drugimi besedami: „da“ za dialog in „ne“ za poročilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Želim se vzdržati glasovanja o poročilu gospoda Hegyija o aktivnem dialogu z državljani o Evropi.

Delno se strinjam s predloženim besedilom, ne strinjam pa se z nekaterimi točkami, ki se mi zdijo pomembne. Zato poročila ne morem v celoti podpreti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Razprava o vprašanju dialoga med Evropsko unijo in njenimi državljani je zelo potrebna. Bistveno vprašanje je, kako evropski državljani gledajo na Evropo in kako razumejo delovanje Skupnosti. Ljudje sprejmejo, kar razumejo, kar je pa izven njihovega obzorja, sproži pomisleke. Primer irskega referendum in prejšnjih referendumov v Franciji in na Nizozemskem kaže, da do stališč državljanov ne moremo biti brezbrizni. Odločitve se ne bi smele sprejemati za zaprtimi vrati brez upoštevanja mnenj družbe. *Nihil novi*: nič novega brez skupnega soglasja.

Približati se moramo revnejšim in manj izobraženim državljanom. Javnosti moramo posredovati jasne in jedrnate informacije o temeljih naših aktivnosti, o tem, kaj želimo doseči, predvsem pa o koristih, ki jih te aktivnosti prinašajo državljanom. Resnična integracija je nemogoča, če naši volivci aktivnosti Evropske unije ne sprejmejo v celoti.

Študije so pokazale, da je le nekaj nad 50 % državljanov EU zadovoljnih s članstvom njihove države v Skupnosti. To se seveda od države do države razlikuje. Velik uspeh bi bil, če bi ta številka dosegla 80 %.

Evropsko unijo bolj približati njenim državljanom ni le obveznost institucij EU v celoti, ampak po mojem mnenju tudi obveznost nas, poslancev EP. Sam vsako leto organiziram na stotine sestankov z mladimi, kmeti in poslovniki. Naučimo naše državljane, da bodo znali izkoristiti prednosti, ki jih prinaša EU. Junjske volitve bodo prvi preizkus o tem, kako učinkoviti smo bili.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Hegyija o spodbujanju dialoga z državljani EU temelji na predpostavki, da je pomanjkanje ustreznega znanja vzrok za skeptičen odnos ljudi do EU. Poročilo predlaga različne ukrepe, kot so izobraževanje, Euronews in ustanovitev muzeja evropske zgodovine. Glede na to, da so ukrepi bolj kot dialogu podobni propagandi, jim nasprotujem. V resničnem dialogu so mnenja državljanov dragocena.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Poročilo gospoda Hegyija o spodbujanju dialoga z državljani EU temelji na predpostavki, da je pomanjkanje ustreznega znanja vzrok za skeptičen odnos ljudi do EU. Poročilo predlaga različne ukrepe, kot so izobraževanje, Euronews in ustanovitev muzeja evropske zgodovine. Glede na to, da so ukrepi bolj kot dialogu podobni propagandi, jim nasprotujem. V resničnem dialogu so mnenja državljanov dragocena.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Poročevalec navaja, da aktivni dialog z državljani o Evropi ni dobro razvit. Na žalost ima prav. Informacije o Evropski uniji pogosto dosežejo le njene dobro izobražene in premožne prebivalce, kar pri drugih državljanih evropskih držav povzroča skeptičnost in antipatijo. Bistveni element nadaljnjega razvoja Evropske skupnosti je zato evropsko izobraževanje njenih prebivalcev.

Poročevalec poskuša najti načine približevanja širši javnosti, kar bo omogočilo širjenje znanja prebivalcev o EU. Njegov pristop temelji na naslednjih pragmatičnih, pa tudi zelo priljubljenih metodah, namenjenih približevanju čim širši javnosti: uvedba enoletnega izobraževanja o EU od leta 1945 v šole, ustanovitev informativnega TV kanala, podobnega ameriški mreži CNN in mladim ljudem dostopne internetne strani

Strinjam se z obveščevalno kampanjo o EU, kot metodo za povečanje ozaveščenosti družbe in jo podpiram, prav tako pa menim, da so poročevalčeve zamisli o njeni izvedbi zelo dobre.

- Poročilo: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), v pisni obliki. – (FR) Skupna parlamentarna skupščina ali SPS je postala ključen instrument političnega dialoga ter preprečevanja in reševanja konfliktov.

V situacijah politične krize so naše „nujne razprave“ omogočile poglobljen, konstruktiven dialog brez tabujev o stanju v Keniji, Zimbabveju in Mavretaniji.

Leta 2008 je SPS sprejela konstruktivna, pogosto drzna stališča o velikih „horizontalnih“ izzivih glede sodelovanja med Severom in Jugom, kot so varnost pri preskrbi s hrano, učinkovitost državne pomoči in delo otrok.

V zvezi z izvajanjem Evropskega razvojnega sklada je SPS pridobila strateške dokumente, ki jih je začel preučevati njen odbor za gospodarstvo.

Načrt dela SPS zaznamuje predvsem ena politična prioriteta in sicer sporazumi o gospodarskem partnerstvu oziroma SGP. Njena „regionalna srečanja“ predstavljajo veliko prednost in nesporno dodano vrednost za spremljanje sporazumov o gospodarskem partnerstvu.

To dodano vrednost je treba priznati in spoštovati. Skupna parlamentarna skupščina mora imeti osrednjo vlogo pri zagotavljanju parlamentarnega nadzora nad pogajanjem in izvajanjem sporazumov.

Na koncu bi se želela zahvaliti sopredsednici Glenys Kinnock za njeno delo. Uspelo ji je SPS spremeniti v edinstveno orodje za dialog med Severom in Jugom in priložnost za enakopraven, trajnosten in solidaren razvoj.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Sem proti poročilu gospoda Cornilleta o delu skupne parlamentarne skupščine AKP-EU v letu 2008.

Menim, da delo, opravljeno na dosedanjih delovnih srečanjih, ni bilo vselej zadovoljivo, saj o nekaterih pomembnih temah ni bilo sprejetih nobenih rešitev.

Poleg tega so pogajanja, ki jih je izvajala skupščina, v nekaterih primerih privedla do sporazumov o partnerstvu, ki niso dali dobrih rezultatov ne za Evropsko unijo ne za druge strani. Zato sem proti predloženemu poročilu.

Frank Vanhecke (NI), v pisni obliki. – (NL) Vzdržal sem se glasovanja o delu skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, po ponovnem premisleku pa obžalujem, ker nisem glasoval proti. V letih dela v tem parlamentu sem dobil močan vtis, da stališča AKP služijo predvsem kot izgovor za lepa potovanja po vsem svetu in v vse smeri. Odkrito se vprašajmo, ali so sploh kaj spremenili?

Morda potrebujemo le oceno celotnega spektra parlamentarnih stališč. Videti so zares dokaj lepa. Prepričan sem, da si je na račun Jožeta Javnosti zelo prijetno ogledati nekaj sveta, toda močno dvomim, da je ves ta denar davkoplačevalcev prinesel še kakšno korist razen sektorju hotelirstva in letalskih prevoznikov.

- Poročilo: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. – Strukturni skladi sodijo med najpomembnejša orodja Evropske unije. Eno od najtežjih področij je razumevanje dostopa do teh sredstev na področjih regionalne politike. Naslov vsebuje besedo ovire, ki jih je mogoče strniti v sedem točk: - pretirana birokracija;

- preštevilni in prezapleteni predpisi;

- pogosto spreminjanje meril za upravičenost in zahtevane dokumentacije v nekaterih državah članicah;
- nepreglednost postopkov odločanja in sistemov sofinanciranja;
- zamude pri plačilih, okorna centralno vodena uprava držav članic;
- neprimerna decentralizirana administrativna usposobljenost;
- različni modeli regionalne uprave v državah članicah, zaradi česar ni primerljivih podatkov in izmenjave najboljše prakse.

Brigitte Douay (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Krehl o najboljših praksah na področju regionalne politike, ker prinaša inovativno definicijo teh najboljših praks in primere zgodb o uspehu ter navaja zelo specifična priporočila za vsa področja posegov EU v zvezi s tem.

Poročevalko sem opozorila predvsem na boljšo dostopnost do objektov v mestih in do prevoznih sredstev za osebe z zmanjšano mobilnostjo in na možnost boljše uskladitve zasebnega, družinskega in poklicnega življenja, zlasti za ženske.

Upajmo, da bodo ta izčrpna priporočila v pomoč in navdih vsem zainteresiranim skupinam na področju regionalne politike.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo gospe Krehl, ker najboljše prakse osvetljuje na več področjih, med drugim na področju okolja in trajnostne energije. To velja za hidroelektrarno Socorridos v avtonomni regiji Madeiri, v okviru pobude RegioStars.

Poročilo gospe Krehl navaja tudi glavne ovire za pripravo teh projektov, in sicer:

- zapletene predpise;
- nepreglednost pravil sofinanciranja;
- malo priložnosti za izmenjavo izkušenj; in
- malo priložnosti za medregionalno sodelovanje in regionalne strukture, ki so neustrezne za to sodelovanje.

Zato je bistvenega pomena kazalnike okrepiti in izboljšati ter na ta način povečati znanje in izkušnje Skupnosti na tem področju, predvsem glede:

- upoštevanja načela enakih možnosti, partnerstva in inovativnosti;
- strogega upoštevanja organizacijskega vidika pri projektih, učinkovite uporabe sredstev in jasnosti glede njihovega trajanja;
- večje prenosljivosti znanja v smislu njegove uporabe tudi v drugih regijah Evropske unije.

V poročilu gospe Krehl so navedeni vsi ti vidiki.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o najboljših praksah na področju regionalne politike, ker sem prepričan, da lahko le ustrezne, pregledne in pravočasne informacije zagotavljajo širjenje pomembnih informacij o strukturnih in kohezijskih skladih.

Cilja kohezijske politike v celoti ne bo mogoče doseči, dokler bodo obstajale ovire, kot sta birokracija in administracija, ki potencialnim upravičencem preprečujejo uporabo strukturnih virov Evropske unije. Ovire, ki so do sedaj povzročale probleme, vključujejo nerazumljivo dokumentacijo, nenehno spreminjanje meril za upravičenost ali kratke roke za posredovanje vlog.

Najboljše rezultate je mogoče doseči z aktivno izmenjavo informacij in oblikovanjem podatkovne baze na ravni Skupnosti, ki vsebuje „zgodbe o uspehu“ glede izvajanja projektov. Sodelovanje znotraj regij in med njimi ter zbiranje in izmenjava dobre prakse na področju regionalne politike bodo izboljšali sposobnost črpanja evropskih sredstev.

Evropski portal, preveden v vse uradne jezike Evropske unije, je lahko znaten prispevek k širjenju informacij na ustrezen in pregleden način o evropskih virih in izmenjavi najboljših praks v okviru kohezijske politike v regijah držav članic, ki so se nedavno priključile.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospe Krehl o najboljših praksah na področju regionalne politike in ovirah za uporabo sredstev iz strukturnih skladov.

Pravzaprav sem prepričan, da predlogi iz tega poročila ne pomenijo priložnosti za izboljšanje delovanja regionalne politike, ki je izredno pomembna za odpravo neravnovesja v razvoju znotraj Evropske unije in ki je deležna znatne finančne podpore.

Menim, da izmenjava dobrih praks ne more rešiti problema učinkovitejše uporabe sredstev iz strukturnih skladov ali zares prispevati k razvoju inovativnih projektov.

- Poročilo: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo za poročilo gospoda Roszkowskega, ker se strinjamo z nadvse pomembnimi cilji pri razvoju podeželja in diverzifikaciji dejavnosti za povečanje potencialov lokalnega razvoja. Poročilo pa vsebuje nekatere točke, s katerimi se ne strinjamo, tako z vidika dejstev kot z vidika formulacije besedila. Ne strinjamo se, na primer, s tem, da se je financiranje v okviru drugega stebra SKP občutno zmanjšalo. Kljub pomembnim razlogom, povezanim z okoljsko in regionalno politiko, menimo, da določene kmetijske proizvodnje ne bi bilo treba „za vsako ceno“ ohranjati s subvencijami. Mislimo tudi, da nekatere formulacije besedila prejudicirajo lastne odločitve podeželskega prebivalstva. Odločili pa smo se, da si bomo te točke razlagali kot neposrečeno formulacijo z dobrimi nameni, kot je preprečevanje širjenja puščave.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o dopolnjevanju in usklajevanju kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja, ker menim, da te politike predstavljajo pomembne stebre za nacionalni razvoj spričo posebnega kmetijskega potenciala, ki ga ima Romunija.

Pomembno je, da je cilj politike razvoja podeželja zmanjšanje gospodarskih razlik med mestnimi in podeželskimi območji z opredelitvijo tipičnega potenciala za vsako področje in spodbujanjem njihovih specifičnih razvojnih dejavnosti.

Politike razvoja podeželja morajo biti usmerjene v strategije, ki ne bi smele voditi v upočasnitev ali zaustavitev kmetijskih dejavnosti, ki jih izvaja podeželsko prebivalstvo. Vsekakor bi morale pomagati diverzificirati te dejavnosti s pomočjo lokalnih ekoloških pridelkov in proizvodnje tradicionalne hrane in pijače.

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja je bil oblikovan kot poseben sklad iz strukturnih skladov z namenom učinkovitejše uporabe evropskih sredstev na podeželju. Prednost za nas, državo upravičenko, je ta, da imamo na voljo večji obseg finančnih sredstev za razvoj podeželja. To nam bo omogočilo, da bomo lahko dosegli naš cilj modernizacije socialnih struktur in obenem okrepili teritorialno kohezijo med podeželskimi in mestnimi območji.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) V zadnjih letih podeželje trpi ne le zaradi stalnega odseljavanja v mesta ampak tudi zaradi odstranjevanja infrastrukture: policijskih postaj, prodajaln hrane, javnega prevoza in podobno. Zaradi tega ta območja postajajo vse bolj nepriljubljena, stanje pa se slabša z naraščajočo hitrostjo. Če bo deregulacija nacionalnih poštnih storitev povzročila val zaprtja pošt, bodo cele regije ostale brez vsakih virov.

Ne bi nas smelo presenetiti, če bosta trend opuščanja zemlje in visoka stopnja smrtnosti med kmečkim prebivalstvom v naslednjih nekaj letih še naraščala. Vse bolj postajajo očitne posledice napačnega izvajanja politike subvencij EU, od katere imajo na splošno korist le veliki igralci, in pa leta zanemarjanja podeželskih območij. Celovitega koncepta še vedno nimamo. Brez tega so posamezni ukrepi obsojeni na neuspeh. Zaradi tega sem glasoval proti poročilu gospoda Roszkowskega.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Roszkowskega o dopolnjevanju in usklajevanju kohezijske politike z ukrepi za razvoj podeželja.

Dvomim predvsem, ali je podpora nekmetijskim dejavnostim na podeželju najučinkovitejša metoda za krepitev teritorialne kohezije. Nasprotno sem prepričan, da ta maneuver ogroža neposredno pomoč za kmetijstvo in da bo na podeželju povzročil velika družbenogospodarska neravnovesja.

- Poročilo: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Uvedba tako strogih uredb glede nekaterih snovi, ki se uporabljajo v kozmetiki, je v nasprotju z interesi številnih poljskih podjetij. Poljsko kozmetično industrijo tvorijo predvsem

mala in srednje velika podjetja, ki si ne morejo privoščiti izvedbe zapletenih preizkusov, potrebnih za uporabo nadomestnih snovi v številnih kozmetičnih izdelkih. Sestavine, katerih uporabo ta uredba prepoveduje, zadevajo zgolj 5 % kozmetičnih izdelkov, poleg tega pa bi jih je v industriji bilo mogoče uporabiti v varnih koncentracijah. Na žalost spremembe, ki jih je predlagala poljska stran, niso bile sprejete. Zato poročila gospe Roth-Behrendt nisem podprl.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Zelo pozdravljam dejstvo, da je bila izbrana pravna oblika uredbe za novo izdajo namesto veljavne direktive. S tem bodo odpravljene pravne negotovosti in odstopanja ter določena definicija in sredstva za izvedbo. Drug pomemben cilj je povečati varnost kozmetičnih izdelkov. Veljavna direktiva o kozmetičnih izdelkih ni vsebovala jasnih zahtev za oceno varnosti, zato uredba določa najpomembnejše zadevne standarde.

Hanne Dahl (IND/DEM), v pisni obliki. – (DA) Stežka glasujemo za novo uredbo o kozmetičnih izdelkih, kljub dejstvu, da odpira možnosti odstopanj od prepovedi uporabe rakotvornih snovi CMR. Parlament je na srečo omejil to možnost z zahtevo, da se v postopku odobritve upošteva splošna izpostavljenost snovem CMR iz vseh smeri in virov. Sprejem uredbe pomeni, da na Danskem ne moremo prepovedati snovi, za katere že vemo, da so rakotvorne, hormonski motilci ali alergeni, saj bi se to štelo kot ovira prostemu pretoku blaga, ki ga zakonodaja želi zagotoviti.

Z uvedbo uredbe Parlamenta o nanodelcih in s tem uporabo načela previdnosti, se to izravna. Odslej bo pred dovoljenjem za uporabo treba dokazati, da nanodelci niso škodljivi, namesto da je treba dokazati, da so škodljivi, preden je uporabo mogoče preprečiti, kar je v praksi prevladujoče načelo v zakonodaji EU.

Uredba uvaja tudi strožje zahteve glede podrobnih opisov izdelkov.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospe Roth-Behrendt o uredbi za kozmetične izdelke (prenovitev), saj menim, da je varnost kozmetičnih izdelkov zaradi zaščite zdravja potrošnikov treba povečati s pomočjo minimalnih standardov, ki morajo biti izpolnjeni, preden izdelek pride na trg.

Vseeno pa obžalujem, da ni bila sprejeta obvezna navedba minimalnega roka uporabnosti za vse izdelke, tudi za tiste z minimalnim rokom uporabnosti, ki presega 30 mesecev (člen 15). Poudariti je treba, da uporaba kozmetičnega izdelka, ki mu je pretekel rok uporabnosti, sicer ne povzroča nevarnosti za zdravje potrošnikov, ne prinaša pa niti navedenih koristi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V tem poročilu se Evropski parlament načeloma strinja s stališčem Evropske komisije, ki se je odločila prenoviti Direktivo Sveta 76/768/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kozmetičnimi izdelki. Direktiva o kozmetičnih izdelkih, ki je od svojega sprejetja leta 1976 doživela 55 sprememb, je postala okorna in zastarela in na hitro razvijajočem se področju ne zagotavlja več potrebne pravne varnosti. Komisija si s prenovitvijo prizadeva za odpravo pravne negotovosti in nedoslednosti, in sicer z uvedbo opredelitev in izvedbenih ukrepov. Komisija je spremenila pravno obliko akta iz direktive v uredbo, da bi preprečila razlike pri prenosu v nacionalno zakonodajo.

Drug cilj je povečati varnost kozmetičnih izdelkov. Sedanja direktiva o kozmetičnih izdelkih ne vsebuje jasnih zahtev za oceno varnosti, zato Komisija sedaj uvaja „minimalne standarde“. Poročevalka je poudarila varnostni vidik za zagotavljanje varstva in zdravja potrošnikov in menimo, da je to pravi pristop.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Na splošno podpiram poročilo gospe Roth-Behrendt in kompromis, dosežen s Svetom. Obžalujem pa eno opustitev, za katero menim, da bi lahko bila škodljiva za varstvo potrošnikov.

Sedanja direktiva o kozmetičnih izdelkih in predlog uredbe določata, da morajo le kozmetični izdelki z minimalnim rokom uporabnosti, krajšim od 30 mesecev, imeti datum minimalnega roka uporabnosti. Iz finančnih razlogov je pogosto naveden rok, ki je daljši od 30 mesecev. Na ta način si proizvajalci lahko zagotovijo, da jim pri nobenem izdelku ni treba navesti datuma minimalnega roka uporabnosti. Uporaba kozmetičnega izdelka, ki mu je pretekel rok uporabnosti, običajno sicer ne povzroča nevarnosti za zdravje potrošnikov, ne prinaša pa niti pričakovanih koristi.

Pravni službi Parlamenta in Komisije sta se na žalost odločili, po mojem mnenju napačno, da te določbe v postopku prenovitve ni mogoče spremeniti.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Povedati želim, kako zadovoljna sem s tem, kar smo danes dosegli v zvezi z uredbo o kozmetičnih izdelkih. Trg kozmetičnih izdelkov je poln lažnih obljub in kvazi znanstvenih fraz, kjer je verbalna pompoznost pisca reklamnih besedil edino merilo pri preizkušanju učinkovitosti izdelka. Nova pravila postajajo strožja, kar je edino pravilno. V skladu z novo uredbo se pri oglaševanju lahko uporabljajo le izjave o značilnostih, ki jih izdelki dejansko imajo. Obstajati mora dokaz o njihovi učinkovitosti. Poročevalka je Komisijo pozvala, naj izdela načrt aktivnosti o izjavah in sprejme seznam meril za njihovo oceno.

Namen predloga je poenostaviti obstoječo zakonodajo. Trenutno o tej temi obstaja več kot 3 500 strani nacionalne zakonodaje, kar bi bilo treba strniti v eno besedilo. Na ta način je povsod po EU mogoče zagotoviti visoke standarde varnosti za ljudi in delovanje notranjega trga. Zastarela zakonodaja, zlasti v kozmetični industriji, pomeni tveganje za zdravje in kaže, do kolikšne mere se lahko zanesemo na zakone. Ta načela so logično nadaljevanje dela, ki se je začelo med razpravo o uredbi REACH o kemikalijah.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Kot poročevalka za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov sem se vključila v pripravo svežnja zakonodaje o dajanju blaga v promet, ki ga je Parlament potrdil februarja 2008. Ukvarjala sem se s poročilom o osnutku sklepa o skupnem okviru za dajanje blaga v promet, pri svojih predlogih sprememb pa sem se osredotočila na povečanje odgovornosti uvoznikov, zmanjšanje upravnega bremena za MSP, ohranjanje novega pristopa kot osnovnega okvira za dajanje izdelkov v promet ter oblikovanje in uporabo evropskih standardov na prožnejši način.

Ta blagovni sveženj je postal osnovni predpogoj za revidiranje drugih sektorskih direktiv, zlasti direktive o igračah, ki je sedaj potrjena, uredbe o kozmetičnih izdelkih in uredbe o gradbenih izdelkih.

Uredba o kozmetičnih izdelkih temelji na osnovnem načelu zakonodajnega svežnja o dajanju blaga v promet. Proizvajalci so odgovorni za to, da so njihovi izdelki v skladu z veljavno evropsko zakonodajo, države članice pa so dolžne zagotoviti ustrezen nadzor nad trgom EU.

Glasovala sem za poročilo gospe Roth-Behrendt o predlogu uredbe o kozmetičnih izdelkih, ki zamenjuje sedanjo direktivo, ki je postala okorna in zastarela. Kozmetična industrija je v zadnjih letih doživela povečanje brez primere in sedanja zakonodaja ne zagotavlja več potrebne pravne varnosti.

Pozdravljam novo zakonodajo, ki bo prispevala k boljši varnosti potrošnikov pred zdravju škodljivimi kozmetičnimi izdelki.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Roth-Behrendt o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o kozmetičnih izdelkih.

V celoti se strinjam, da je za zvišanje varnosti kozmetičnih izdelkov z namenom zagotavljanja varstva in zdravja vseh potrošnikov potrebno jasno opredeliti posebne nadzorne instrumente. Prav tako se strinjam s poročevalko, da bi za okrepitev nadzornih mehanizmov neodvisna organizacija morala biti odgovorna za neodvisno ocenjevanje izjav o kozmetičnih izdelkih.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za osnutek zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o kozmetičnih izdelkih (prenovitve), ker menim, da mora vsak izdelek, ki pride na trg, izpolnjevati tako kakovostne standarde kot minimalni varnostni standard. Taka uredba, namenjena povečanju varnosti kozmetičnih izdelkov, bo zagotavljala varnost in zdravje potrošnikov.

Lydia Schenardi (NI), v pisni obliki. – (FR) Zaradi uvedbe nanodelcev v kozmetične izdelke in dejstva, da je sektor kozmetike med največjimi žrtvami industrijskega ponarejanja, je pomembno, da so na voljo jasna sredstva nadzora, predvsem za ugotavljanje ponarejenih kozmetičnih izdelkov, ki zaradi tega ne izpolnjujejo zakonskih zahtev.

Nekateri izdelki dejansko zahtevajo posebno pozornost, zlasti kozmetični izdelki, ki se uporabljajo okrog oči, na sluznici, poškodovani koži, za otroke ali ljudi z oslabilim imunskim sistemom. Posebno pozornost pri oceni lokalne toksičnosti, draženju kože in oči je treba nameniti senzibilizaciji kože, pri vpijanju žarkov UV pa toksičnosti, ki jo povzroča sončna svetloba. Poleg tega je boj proti ponarejanju s pomočjo teh instrumentov nadzora bistvenega pomena za javno zdravje in vpliv na okolje, kakor tudi za konkurenčnost. Zato to poročilo podpiramo, toda novih preizkusov ne bi smeli izvajati na končnih izdelkih, če se izkaže, da poznane informacije o sestavinah, ki jih vsebujejo, izpolnjujejo zakonodajo.

- Poročilo: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V tem poročilu Evropski parlament z nekaj spremembami sprejme predlog Komisije za spremembo Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet. Komisija meni, da je predlog o spremembi direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet postal potreben, ko je ocena o izvajanju direktive pokazala, da 10-letno obdobje do 14. maja 2010 ne bo dovolj za oceno aktivnih snovi, uporabljenih v biocidnih pripravkih, z namenom, da jih vključijo v pozitivni seznam Skupnosti. Zaradi tega bi prehodno obdobje, med katerim bodo trg biocidov še naprej urejali nacionalni predpisi, preteklo, ne da bi sestavili pozitiven seznam. V praksi bi to pomenilo, da bi od 15. maja 2010 iz prometa umaknili pomembne pripravke, kot so na primer sredstva za razkuževanje v bolnicah.

Komisija predlaga podaljšanje prehodnega obdobja za tri leta, do 14. maja 2013, da ne bi prišlo do teh neželenih posledic. V primeru, da tudi ta tri leta ne bi zadostovala, predlaga Komisija še nadaljnje podaljšanje na podlagi postopka komitologije. Poročevalec pa ne želi, da bi se uporabljala ta možnost, saj bi povzročila neskončne zamude v celotnem postopku in zato predlaga omejitve.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram poročilo gospe Sârbu in predlog Komisije, ki tvorita tehnično spremembo obstoječe zakonodaje.

Sedanja direktiva predvideva prehodno obdobje (2000-2010), v katerem bodo trg biocidov še naprej urejali nacionalni predpisi. Predvideva pa tudi 10-letni program za oceno aktivnih snovi, uporabljenih v biocidnih pripravkih, z namenom, da jih vključijo v pozitivni seznam, ki ga bo sestavila Skupnost.

Glede na to, da sedanje stanje napredka v programu pregledovanja te direktive ne bo omogočilo zaključka do leta 2010, kot je načrtovano, je bilo treba pripraviti ustrezne spremembe, tako da je mogoče podaljšati prehodna obdobja za primere največjih zamud. Zaradi tega je ta predlog spremembe ustrezen.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Ta predlog Komisije o spremembi Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet je postal potreben, ko je ocena o izvajanju Direktive pokazala, da 10-letno obdobje do 14. maja 2010 ne bo dovolj za oceno aktivnih snovi, uporabljenih v biocidnih pripravkih, z namenom, da jih vključijo v pozitivni seznam Skupnosti. Zaradi tega bi prehodno obdobje, med katerim bodo trg biocidov še naprej urejali nacionalni predpisi, preteklo, ne da bi sestavili pozitiven seznam. V praksi bi to pomenilo, da bi od 15. maja 2010 iz prometa morali umakniti pomembne pripravke, kot so na primer sredstva za razkuževanje v bolnišnicah.

Glasevala sem za to poročilo, saj bo podaljšanje sedanjega prehodnega obdobja omogočilo dokončanje ocenjevanja aktivnih snovi, uporabljenih v biocidnih pripravkih, državam članicam zagotovilo dovolj časa, da prenesejo te določbe ter izdajo dovoljenja za odobritev in registracijo teh pripravkov, industriji pa, da pripravi in predloži popolno dokumentacijo. Poleg tega bo podaljšanje omogočilo uporabo načela preprečevanja nastajanja odpadnih izdelkov (snovi, ki se ne ocenijo, so odpadni izdelki) in pomagalo preprečiti nezakonito dajanje biocidnih pripravkov v promet.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Sârbu o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 98/8/ES o dajanju biocidnih pripravkov v promet glede podaljšanja nekaterih rokov.

Glede na občutljiv in težaven postopek ocenjevanja aktivnih snovi, uporabljenih v biocidnih pripravkih, se strinjam s poročevalko o podaljšanju prehodnega obdobja na štiri leta namesto treh, kar bo industriji omogočilo dovolj časa za izpolnitev zavez.

- Poročilo: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Vzdržal sem se glasovanja o tem poročilu, ker se zavedam nujnosti odvrčanja ljudi v naši družbi, predvsem mladih, od kajenja. Evropska unija želi, da bi cigarete in drobno rezan tobak, namenjen zvijanju cigaret in cigariloso, bili dražji, vprašanje pa je, ali je licemerski pristop povišanja davkov pravi način za to. Tobačna industrija navsezadnje zaposluje veliko število ljudi znotraj držav članic, v času krize pa bi pred izvedbo bilo treba natančno oceniti vpliv takih ukrepov na stanje zaposlovanja.

Ali ne bi bilo bolje zmanjšanja kajenja doseči z izobraževanjem ljudi namesto z obdavčenjem?

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo gospoda Becseya predlaga večjo uskladitev davkov na tobak na višji ravni, v opravičilo pa se slabo skriva za cilji javnega zdravja. Resnični cilj ni nič drugega kot trg cigaret na Evropski ravni, trg „brez pregrad“, z enotnim davkom, na katerem lahko konkurenca podivja.

Vsaj malo koherence, prosim. Ali ima prednost zdravje ali trg. Pri nekaterih izdelkih to ne more biti trg. Države, kot sta Francija in Belgija, je Komisija tožila, ker so uvedle prag oziroma minimalne prodajne cene. Obstaja razlog za to, da je na nacionalni ravni (dovoljenje za prodajo) ali mednarodni ravni (omejeni čezmejni nakupi) trgovina s tobakom do te mere regulirana in da mejne kontrole dejansko obstajajo, čeprav jih ovira evropska ureditev.

To poročilo je zaskrbljujoče tudi za prihodnost francoskih trafikantov, ki imajo tako pomembno vlogo pri ohranjanju lokalnih trgovin in izvajanju nekaterih javnih storitev na podeželju, prejšnje povišanje davka pa jih je resno ogrozilo.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo gospoda Becseya, ki priporoča višje stopnje trošarine za tobačne izdelke.

Zelo pozdravljam postopno zvišanje davka na cigarete in druge tobačne izdelke od leta 2014 naprej. Prepričan sem tudi, da je uskladitev definicij nekaterih vrst tobačnih izdelkov bistvenega pomena za zagotavljanje višje ravni varovanja zdravja.

Več let sem že močan zagovornik zaščite nekadilcev in menim, da je to poročilo nov korak v pravi smeri. Pričakovanja Komisije, da se bo potrošnja tobaka v naslednjih petih letih znižala za 10 %, temu dajejo dodaten poudarek.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospoda Becseya, ker bi pretirano zvišanje trošarine, ki velja za predelani tobak, kot ga predlaga Komisija, zlasti v teh časih hude krize, bilo škodljivo za zaposlovanje v tem sektorju v Evropi. Izkušnje kažejo, da politika visokih cen ni učinkovita metoda boja proti odvisnosti od nikotina.

Zadovoljna sem tudi, da ni prišlo do uskladitve minimalne davčne stopnje za tobak za zvijanje in tiste, ki velja za cigarete. Tamponska funkcija tobaka za zvijanje je bistvena za preprečevanje skokovitega naraščanja tihotapljenja na evropskem ozemlju. V Nemčiji je študija pokazala, da je v nekaterih *Länder* več kot ena cigareta od dveh bila pretihotapljena. Za zaježitev tega pojava mora drobno rezani tobak delovati kot nadomestek za cigarete.

Obžalujem, ker so nekatere zelo občutljive spremembe bile zavrnjene z zelo tesno večino.

Prepričana sem, da bo naše sporočilo kljub temu doseglo Svet ministrov, ki mora odločati soglasno.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Čeprav se strinjam z obdavčitvijo tobaka in minimalnim davkom po vsej Evropi, sem se vzdržal glasovanja zaradi škode, ki bi jo to lahko povzročilo britanskemu davku na tobak. Vlada ima proste roke glede zvišanja obdavčitve na tobak, kar je lahko za ljudi spodbuda, da zmanjšajo ali opustijo kajenje, to pa izboljšuje naše zdravje in zmanjšuje pritisk na nacionalni zdravstveni sistem. To poročilo bi ogrozilo in omejilo sposobnost vlade za obdavčitev tobaka, zaradi česar sem se vzdržal.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Becseya o predlogu za direktivo Sveta o spremembi Direktiv 92/79/EGS, 92/80/EGS in 95/59/ES o strukturi in stopnji trošarine, ki velja za predelani tobak.

Zgoraj omenjenega predloga ne podpiram, ker bi po mojem mnenju lahko oslabil predlog Komisije. S tem bi oviral doseganje načrtovanega cilja, in sicer zmanjšanje potrošnje tobaka za 10 % do leta 2014.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Predlog Komisije je namenjen usklajevanju obdavčitve tobaka znotraj EU za zaježitev znatne čezmejne trgovine s tobakom, ki lahko spodkoplje cilje javnega zdravja držav članic. Predlog, ki ga je podal pripravljavec mnenja Odbora za gospodarske in denarne zadeve, je znatno šibkejši od tistega v prvotnem besedilu Komisije. Kot predstavnik Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo sem za izboljšanje poročila storil vse, kar je bilo v moji moči. Vprašanje trošarin za tobak je zelo težko rešiti zaradi velikih razlik med davčnimi stopnjami in stališči glede škodljivih posledic tobaka znotraj EU. Razlike znotraj različnih skupin, tudi v moji, so bile zelo velike. Navkljub prizadevanjem sem na koncu spoznal, da predlog Parlamenta ni dovolj poglobljen. Zato sem se odločil, da se bom končnega glasovanja o novih trošarinah za tobak vzdržal.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Evropska parlamentarna laburistična stranka se strinja, da prenizke stopnje trošarin spodbujajo čezmejno arbitražo in vodijo v preprodajo predelanega tobaka brez nadzora/dovoljenja. Minimalne stopnje trošarin so zato zelo koristen instrument za izvedbo potrebnih sprememb. Nekatere evropske države bi morda iz upravičenih znanstvenih in družbenih razlogov želele dlje od minimalnih stopenj, kar je prav tako ustrezno.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Cenim prizadevanja poročevalca pri pripravi poročila, ne morem pa podpreti njegove vsebine. Popolnoma sem prepričana o koristih višjih trošarin za tobak kot pomoč pri boju proti uporabi tobaka. Poudariti bi želela, da so po mojem mnenju zdravstveni razlogi sami po sebi pomembnejši od gospodarskih. Prav tako se mi zdi obžalovanja vredno, da je poročevalec razvođenel predloge Komisije. Zaradi tega sem glasovala proti poročilu gospoda Becseya.

- Poročilo: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za.

S priseljevanjem na staro celino v zadnjih 30 letih je v Evropo neslišno vstopil barbarski in nezakonit postopek, ki ga izvajajo povečini v Afriki.

Podatki Svetovne zdravstvene organizacije so jasni: pohabljanje ženskih spolnih organov oziroma PŽSO je zelo razširjen postopek v 28 afriških državah, na Srednjem vzhodu in v nekaterih državah v Aziji. Približno 100-140 milijonov žensk in deklic po vsem svetu je prestalo ta postopek, 4 milijone pa jih je potencialno ogroženih. Pohabljanje ženskih spolnih organov predstavlja degradacijo evropskega integracijskega procesa in omalovaževanje enakosti med spoloma.

Evropski parlament, ki se mnogo let zavzema za ohranjanje temeljnih pravic vseh državljanov, je resolucijo o tem vprašanju sprejel že leta 2001. Sedaj pa je čas, da naredimo korak naprej in podpremo tudi program DAPHNE III, ki je do danes financiral 14 projektov, povezanih s PSŽO in opredelimo prednostne naloge za preprečevanje in odpravo PSŽO v Evropi. Eno od področij, na katerem bo boj proti PŽSO treba okrepiti, je preprečevanje pri deklicah. Pomemben korak v tej smeri je poiskati otroke v nevarnosti in izvajati preventivne ukrepe v sodelovanju z njihovimi družinami s pomočjo sistema psihološke podpore.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Težko si je zamišljati kaj bolj strašnega in primitivnega, kot je pohabljanje ženskih spolnih organov. Na žalost se je ta barbarski postopek pojavil znotraj EU zaradi stalnega dotoka priseljencev iz držav, kjer se redno izvaja.

Poročilo gospe Muscardini upravičeno navaja našo zgroženost spričo te brutalnosti v naši sredini in predlaga načine, s pomočjo katerih bi zagotovili, da se naše vrednote in svoboda razvijejo v konkretne ukrepe proti pohabljanju ženskih spolnih organov. Ne glede na zavezo Evropske unije o večkulturnosti moramo storiti vse, da ta neusahljiv val politične korektnosti, ki izhaja iz zakonodaje EU, ne bo okrnil naše odločnosti, da zatremo to ostudno prakso.

Seveda pa obstajajo omejitve glede tega, kaj lahko storimo, da preprečimo pohabljanje ženskih spolnih organov v tretjih državah. Vendar pa moramo biti pripravljeni povezati razmerja med trgovino in pomočjo, da izboljšamo stanje na področju človekovih pravic in da izkoreninimo ta gnusen zločin proti ženskam.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Danes smo glasovali za samoiniciativno poročilo gospe Muscardini, A6-0054/2009, o pohabljanju ženskih spolnih organov v EU. Poročilo obravnava zelo resen problem in jasno prikazuje nujnost ukrepov proti takemu postopku. Poročilo navaja tudi različne predloge za načine, s katerimi je to mogoče doseči. Zato pozdravljamo dejstvo, da države članice sodelujejo pri reševanju tega problema.

Želeli pa bi poudariti, da bi vprašanje rednih, preventivnih zdravniških pregledov za deklice in ženske, ki jim je zaradi nevarnosti pohabljanja spolnih organov bil odobren azil v EU, morala obravnavati vsaka država članica z upoštevanjem pravic zadevne osebe.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki se loteva resnega problema pohabljanja ženskih spolnih organov. Pohabljanje ženskih spolnih organov je v zadnjih 30 let postalo pogostejše v Evropi zaradi migracije. Pohabljanje ženskih spolnih organov povzroča ne le zelo hudo in nepopravljive škodo telesnemu in duševnemu zdravju žensk in deklic – v nekaterih primerih je bilo celo usodno – ampak predstavlja kršitev temeljnih pravic iz mednarodnih konvencij, ki je prepovedano v skladu s kazenskim pravom držav članic in pomeni kršenje načel iz Listine o temeljnih pravicah EU.

Ocenjuje se, da je v Evropi okrog 500.000 žensk bilo prizadetih zaradi PŽSO, vsako leto pa približno 180.000 priseljenc v Evropi PŽSO doživi oziroma so v nevarnosti, da ga doživijo.

Poročilo poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo pri usklajevanju veljavne zakonodaje. Namen je osredotočiti se na preprečevanje prek boljše integracije priseljeniških družin in povečanja ozaveščenosti s pomočjo promocijskih izobraževalnih kampanj in spodbujanjem dialoga o tradicionalnih praksah. Poročilo močno podpira pregon vsakogar, ki izvaja PŽSO ter zagotavljanje medicinske in pravne pomoči za žrtve, kakor tudi zaščito za ogrožene, v nekaterih primerih tudi podelitev azila.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Pohabljanje ženskih spolnih organov (PŽSO) se po podatkih organizacije Amnesty International dotika življenja 130 milijonov žensk, za katere je iz verskih ali drugih neterapevtskih razlogov obrezovanje „cenjena“ družbena praksa, ki jim je vsiljena. Raziskave kažejo, da praksa ostaja zaradi prepričanja, da bo obrezovanje umirilo spolnost žensk in na ta način zagotovilo „možnost, da se poročijo“, in da se versko sankcionira. Znano je, da pohabljanje ženskih spolnih organov povzroča širok spekter takojšnjih, dolgoročnih zapletov in celo smrt za ženske, ki so žrtve tega postopka. Na to smo postali pozorni zlasti z globalizacijo in mobilnostjo ljudi, postalo pa je neločljivo povezano s politikami in politiko priseljevanja in azila.

Ko se ljudje bojijo pregona, so upravičeni do prečkanja meje in iskanja zatočišča in zaščite. Pohabljanje ženskih spolnih organov je trenutno osrednja tema razprave v primerih o azilu, in Michael Aondoakaa, nigerijski minister za pravosodje, je nedavno celo bil pripravljen pričati proti družinam, ki so prosile za azil zaradi groženj pred PŽSO v Nigeriji, kjer je uradno prepovedano. Menim pa, da se neuradno še vedno v veliki meri izvaja, tudi v Nigeriji.

Na Irskem se PŽSO obravnava kot izraz nasilja na podlagi spola. Podpiram poročilo gospe Muscardini.

Lena Ek in Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Danes smo sprejeli stališče o samoiniciativnem poročilu o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov. Odločila sva se, da ne bova podprla alternativne resolucije, ki jo je med drugimi v razpravo predložila naša skupina tu v Parlamentu in ki je na koncu prejela večinsko podporo. Razlog za najino odločitev je bilo prepričanje, da je prvotno poročilo bilo boljše. V alternativni resoluciji je bilo besedilo o zahtevi po rednih zdravniških pregledih za ženske, ki so dobile azil zaradi nevarnosti pohabljanja ženskih spolnih organov. Namen tega besedila je bil preprečiti pojav pohabljanja ženskih spolnih organov znotraj EU. Prepričana pa sva, da je ta ukrep poseg v zasebnost in da gre veliko predaleč, mlade ženske, ki so že tako in tako ranljive, pa bo obremenil na nesprejemljiv način. Obisk zdravnika bi moral biti nekaj, kar se opravi prostovoljno. Zato sva se odločila, da alternativne resolucije ne podpreva.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU. Pohabljanje ženskih spolnih organov (PŽSO) povzroča hudo in nepopravljivo škodo telesnemu in duševnemu zdravju žensk in pomeni kršitev temeljnih človekovih pravic. Zaradi nepopravljive škode, ki jo povzroča, mora družba PŽSO obravnavati kot zelo resno kaznivo dejanje in se zelo energično boriti proti njemu.

Ocenjuje se, da je v Evropi kakih 500 000 žensk žrtev tega kaznivega dejanja, zaradi česar je izredno pomembno, da Evropska komisija in države članice sodelujejo pri usklajevanju veljavne zakonodaje z namenom preprečitve in izkoreninjenja PŽSO v Evropski uniji.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Pohabljanje ženskih spolnih organov je krut in nehuman običaj, ki mu ni mesta v sodobni družbi. Junjska lista ne obravnava Evropske unije le kot oblike sodelovanja za večjo rast in trgovino, ampak tudi kot forum za ohranjanje skupnih temeljnih človeških vrednot, zaradi česar sva se odločila, da bova glasovala za poročilo.

V celoti pa nasprotujeva nekaterim daljnosežnim formulacijam v zvezi s kazenskim pravom držav članic. Zakonodajo, namen katere je zagotavljanje delovanja družbe, bi morali predlagati in o njej odločati nacionalni izvoljeni parlamenti, ne pa Evropski parlament.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Danes sem glasovala proti samoiniciativnemu poročilu gospe Muscardini, A6-0054/2009, o pohabljanju ženskih spolnih organov v EU. To poročilo obravnava zelo hud problem in očitna je nujnost ukrepov za spopad z njim. Pozdravljam sodelovanje med državami članicami na tem področju.

Vseeno pa sem se odločila, da bom glasovala proti, saj sem prepričana, da bi vse oblike zdravstvenega varstva morale biti prostovoljne. Nasprotujem rednim preventivnim zdravniškim pregledom za deklice in ženske,

ki jim je zaradi nevarnosti pohabljenja ženskih spolnih organov bil podeljen azil, saj menim, da je to diskriminatorno in pomeni poseg v zasebnost.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo gospe Muscardini o izkoreninjenju pohabljanja ženskih spolnih organov. Več kot pol milijona žensk je trenutno prizadetih zaradi tega odvratnega rituala, ki ga je treba enkrat za vselej prepovedati, storilce pa sodno preganjati. Ukrepe in odločitve, sprejete v preteklosti, je treba združiti in razširiti. Potrebujemo celovite strategije in načrte aktivnosti za zaščito žensk pred arhaično tradicijo obrezovanja.

Med pogajanji s tretjimi državami mora Komisija poskušati uvesti odpravo pohabljenja ženskih spolnih organov kot klavzulo, tako da bi bilo mogoče sodno preganjati vsakogar, ki bi v katerikoli državi članici EU storil kaznivo dejanje obrezovanja žensk.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo gospe Muscardini o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU.

Na te postopke gledam kot na okrutno kršenje človekove pravice do osebne celovitosti. Zato se strinjam s poročevalko, da je potrebna dobra strategija za preprečitev in izkoreninjenje PŽSO.

Lydia Schenardi (NI), v pisni obliki. – (FR) To pogumno poročilo bomo seveda podprli, saj napada zastarelo prakso – prakso, ki se zaradi priseljevanja širi po Evropi.

Po sprejemu Splošne deklaracije o človekovih pravicah in Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk ni več sprejemljivo, da bi se taka praksa še naprej izvajala v Evropi in po svetu.

Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije je bilo izpostavljenih pohabljanju spolnih organov od 100 do 140 milijonov žensk in mladih deklet na svetu, vsako leto pa je v nevarnosti 2 do 3 milijone žensk, da bi bile izpostavljene tem postopkom, ki povzročajo hudo škodo.

Ne smemo pozabiti, da je izvor teh postopkov v družbenih strukturah, ki temeljijo na neenakosti med spoloma in na neuravnoteženih razmerjih moči prevlade in nadzora pod družbenim in družinskim pritiskom, kar vodi v kršenje temeljnih pravic in povzroča hudo in nepopravljivo škodo.

Te postopke moramo v celoti obsoditi in kaznovati. Priseljenci morajo izpolnjevati našo zakonodajo in upoštevati naše spoštovanje posameznika, s seboj pa ne smejo prinašati te nesprejemljive in barbarske prakse.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Pohabljanje ženskih spolnih organov je praksa, ki jo morajo države članice obsoditi. Pomeni kršenje temeljnih pravic žensk, zlasti pravice do osebne celovitosti ter spolnih in reproduktivnih pravic. Nekaterih vidikov poročila gospe Muscardini pa ne podpiram v celoti, kot so formulacije glede dvoma o verodostojnosti staršev, ki prosijo za azil in kot razlog navedejo zavrnitev soglasja za otroka, ki naj bi bil izpostavljen pohabljanju ženskih spolnih organov. Ne vidim razloga za to, da bi sumničili ljudi, ki na podlagi teh specifičnih razlogov zaprosijo za azil. Druga formulacija v poročilu, ki je ne podpiram, pa zadeva redne zdravniške preglede za ženske in dekleta, ki azil dobijo zaradi nevarnosti pohabljenja ženskih spolnih organov v njihovi domovini. Ta praksa je po mojem mnenju diskriminatorna do teh žensk in deklet. Če neka oseba dobi azil v državi članici, bi morala imeti enake pravice in obveznosti kot drugi državljani v državi.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Pohabljanje ženskih spolnih organov je praksa, ki jo morajo države članice obsoditi. Pomeni kršenje temeljnih pravic žensk, zlasti pravice do osebne celovitosti ter spolnih in reproduktivnih pravic.

Nekaterih vidikov poročila gospe Muscardini pa ne podpiram v celoti, kot so formulacije glede dvoma o verodostojnosti staršev, ki prosijo za azil in kot razlog navedejo zavrnitev soglasja za otroka, ki naj bi bil izpostavljen pohabljanju ženskih spolnih organov. Ne vidim razloga za to, da bi sumničili ljudi, ki na podlagi teh specifičnih razlogov zaprosijo za azil.

Druga formulacija v poročilu, ki je ne podpiram, pa zadeva redne zdravniške preglede za ženske in dekleta, ki azil dobijo zaradi nevarnosti pohabljenja ženskih spolnih organov v njihovi domovini. Ta praksa je po mojem mnenju diskriminatorna do teh žensk in deklet. Če neka oseba dobi azil v državi članici, bi morala imeti enake pravice in obveznosti kot drugi državljani v državi.

Frank Vanhecke (NI), v pisni obliki. – (NL) Podprl sem poročilo gospe Muscardini oziroma spremenjeno besedilo v celoti, saj noben razumen človek ne more čutiti drugega kot stud ob informacijah o grozljivem

pohabljanju spolnih organov žensk in deklic v zaostalih kulturah in verstvih – pri čemer ta izraz uporabljam popolnoma brez spoštovanja.

Obžalovanja vredno se mi zdi, da se običajni evfemizmi o „reproduktivnih pravicah“ tu ponovno navajajo, čeprav dejansko niso ustrezni in verjetno služijo le, da politično korektna levica ostane v igri. Kaj ima pravica do splava opraviti z bojem proti barbarskemu pohabljanju spolnih organov, bo zame ostalo tajna.

Bolje bi bilo to priložnost izkoristiti za to, da se vprašamo, ali islam, na primer, ustrezno spoštuje to temeljno vrednoto enakosti med moškimi in ženskami, in če je odgovor ne, ali je islamu mesto v naši Evropi.

Anders Wijkman (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Prvotno samoiniciativno poročilo o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov je bilo zelo dobro, toda revidirana različica, ki je bila izglasovana, je vsebovala formulacijo, v kateri avtorji navajajo željo po uvedbi rednih zdravniških pregledov za ženske, ki so dobile azil zaradi nevarnosti pohabljanja ženskih spolnih organov. Namen tega je preprečiti pohabljanje ženskih spolnih organov v državi članici sprejemnici. Menim, da vsiljeni zdravniški pregledi pomenijo velik poseg v zasebnost. Obisk zdravnika bi moral biti nekaj, kar se opravi prostovoljno. Uporaba pritiska v tej situaciji je popolnoma nesprejemljiva. Zato sem glasoval proti revidirani različici.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Posebej si prizadevam, da bi odbor, ki mu predsedujem, bil sposoben zaključiti delo, ki vodi do potrditve resolucije. Ta tema je nedvomno pomembna.

Pohabljanje ženskih spolnih organov povzroča hudo in nepopravljivo škodo telesnemu in duševnemu zdravju prizadetih žensk in deklic, zlorablja jih kot človeška bitja in krši njihovo celovitost. V nekaterih primerih so posledice usodne.

V poročilu Evropski parlament poziva države članice, naj sprejmejo preventivno strategijo ukrepov, namenjenih zaščiti mladoletnih deklic, ki ne bi stigmatizirali skupnosti priseljencev in bi delovali prek javnih programov in služb socialnega varstva za preprečitev take prakse ter zagotovili pomoč žrtvam. Države članice prosi, naj preučijo, v skladu s pravnimi predpisi o zaščiti otrok, ali nevarnost oziroma tveganje pohabljanja spolnih organov mladoletne osebe ne predstavlja razloga za poseg državnih organov.

Države članice bi morale pripraviti smernice za zdravstvene delavce, učitelje in socialne delavce, katerih namen bi moral biti starše na takten način obvestiti o nevarnostih pohabljanja ženskih spolnih organov, ob pomoči tolmača, če je to potrebno.

Resolucija pa poziva tudi k podpori za spolne in reproduktivne pravice. Tega koncepta Svetovna zdravstvena organizacija oziroma instrumenti pravnega reda Skupnosti niso nikoli opredelili. Zaradi tega ga nekatere skupine izkoriščajo v podporo splavu.

Obžalujem, ampak glasovanja sem se zaradi tega vzdržal.

- Poročilo: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Večkrat sem jasno povedal svoje mnenje v prid vprašanju, povezanih z večjezičnostjo, zato menim, da je moje stališče dokaj jasno.

Jezikovna in kulturna raznolikost Evropske unije je ogromna konkurenčna prednost. Po mojem mnenju je bistvenega pomena v praksi spodbujati programe za poučevanje jezikov in izmenjavo študentov, tako znotraj kot izven EU, kot sem to storil sam, ko sem podprl program Erasmus Mundus. Večjezičnost je bistvena za učinkovito komunikacijo in sredstvo za razumevanje med ljudmi, in s tem za sprejemanje različnosti in manjšin..

Jezikovna raznolikost ima prav tako znaten vpliv na vsakodnevno življenje državljanov EU zaradi medijskega pokrivanja, naraščajoče mobilnosti, migracij in vse večje kulturne globalizacije. Pridobivanje raznolikega jezikovnega znanja je največjega pomena za vse državljane EU, da lahko iz svobode gibanja znotraj Unije v celoti izkoristijo gospodarske, družbene in kulturne prednosti, kakor tudi iz odnosov med Unijo in tretjimi državami. Jezik je dejansko osnovni dejavnik socialne vključenosti.

Jezikovna raznolikost Evrope zato pomeni bistveni kulturni kapital in bilo bi napačno za Evropsko unijo, če bi se omejila samo NA en jezik.

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Večjezičnost v Evropski uniji je velik atribut v stikih s tretjimi državami. Daje nam znatno konkurenčno prednost, zato je programe izobraževanja in jezikovne izmenjave treba podpirati, vendar ne zgolj v velikih urbanih območjih, kjer je dostop to teh stvari že tako in tako lažji.

Pri izvajanju take politike ne smemo pozabiti, da so Evropejci, čeprav združeni, predvsem državljani svojih lastnih držav. Skrbeti je treba za to, da se lahko poistovetijo s svojim lastnim jezikom. Ta vidik je omenjen tudi v poročilu gospoda Moura.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Evropska unija vsako leto ogromne vsote denarja davkoplačevalcev porabi v imenu večjezičnosti. Kot organizacija, ki želi odpraviti razlike med narodi in ljudstvi, EU velik pomen pripisuje jezikovnemu nacionalizmu. Eden od takih primerov je popuščanje irskim nacionalistom glede uvedbe irščine kot enega od uradnih jezikov EU.

Stroški in birokracija, povezani z napačno politiko večjezičnosti, se bodo z nadaljnjo širitvijo EU le še povečevali. Moji volivci so upravičeno zaskrbljeni spričo nekritične porabe javnega denarja za zadovoljevanje politike, ki ima le malo praktičnih koristi razen političnega olepševanja.

Kljub temu, da je angleščina postala običajen jezik v Evropskem parlamentu, bi jo le stežka uvedel kot edini delovni jezik. Glede na navdušenje EU za harmonizacijo sem prepričan, da je običajni jezik normalna faza na poti do zvezne naddržave. Zato menim, da bi morali imeti peščico delovnih jezikov. Če v ZN zmorejo s šestimi jeziki za približno 200 držav članic, sem prepričan, da bi jih tudi EU lahko zmanjšala.

Koenraad Dillen (NI), v pisni obliki. – (NL) Glasoval sem proti temu poročilu, ker bi nekatere od njegovih določb lahko nepravilno uporabile nekatere manjšine v Flandriji. Vsakovrstno spodbujanje jezikovne raznolikosti zlasti pri mladih v EU je zagotovo pomembno, vendar se takšne vrste politika ne sme izvajati na račun zakonitega spoštovanja lokalnega vernakularnega jezika. V mislih imam nizozemščino v provinci Flamski Brabant v Flandriji. Francosko govoreča manjšina bi hitro izkoristila Evropsko agencijo za jezikovno raznolikost, da zaobide obvezno rabo nizozemščine v Flandriji. V preteklosti se je velikokrat pokazalo, kako malo razumevanja ima „Evropa“ za specifične situacije v državah članicah. Priseljenci in manjšine se morajo naučiti jezika območja, na katerem živijo in ga uporabljati. To je tisto, kar dokazuje jezikovno raznolikost in ne obratno.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem proti alternativnemu predlogu za resolucijo k poročilu gospoda Graça Moura z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“, ker z ukinitvijo možnosti, da v državah ali regijah z več kot enim uradnim jezikom ali z regionalnimi jeziki starši izberejo uradni jezik, v katerem se bodo njihovi otroci šolali, nasprotuje nekaterim načelom, ki jih podpira Evropski parlament.

Namesto tega alternativni predlog za resolucijo enostavno navaja nujnost namenjanja posebne pozornosti učencem, ki se ne morejo šolati v svojem maternem jeziku, s čimer razvrednoti osnovno načelo pomembnosti izobraževanja v maternem jeziku ne le zaradi šolskega uspeha na splošno ampak tudi zaradi učenja drugih tujih jezikov.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Gledano v celoti je ta dokument zelo pozitiven, zaradi česar podpiramo predpostavke in priporočila. Glavno vprašanje, ki se poraja, je, ali ga je mogoče realizirati, saj je sedaj treba storiti veliko, da se doseže, kar je v dokumentu navedeno kot bistveno, pri čemer je treba upoštevati politično smer, po kateri gre Evropska unija.

Glede nekaterih vprašanj, ki se porajajo, kot je prevlada nekaterih evropskih jezikov na škodo drugih, izhajamo z očitno negativnega stališča. V zvezi s tem bi poudarili jezikovno in kulturno izolacijo, v kateri so se zaradi določenih nacionalnih politik znašle nekatere etnične skupine in kar je povzročilo znatno diskriminacijo. Gre za vprašanje ohranitve specifične kulturne dediščine ljudstev Evrope in uspešnega prenosa na prihodnje generacije.

Poudariti bi želeli pomembno vlogo učiteljev, prevajalcev in tolmačev kot strokovnjakov, delo katerih je bistveno za poučevanje, širjenje in vzajemno razumevanje jezikov v Evropski uniji.

Zato obžalujemo, ker je bil sprejet alternativni predlog za resolucijo, saj razvodeni nekatere vidike iz poročila gospoda Graça Moura, nenazadnje obrambo maternega jezika in pravico staršev, da izberejo uradni jezik, v katerem se bodo njihovi otroci izobraževali v državah ali regijah z več kot enim uradnim jezikom ali z regionalnimi jeziki.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista je prepričana, da bi kulturna vprašanja morala biti politična pristojnost držav članic.

To poročilo ni del zakonodajnega postopka in predstavlja le mnenje federalistične večine Evropskega parlamenta o tem, da bi EU morala še bolj povečati svoje vmešavanje na področju kulture.

Odbor za kulturo in izobraževanje Evropskega parlamenta kot ponavadi vztraja pri predlogih o dragih novih programih in agencijah na ravni EU. V Junjski listi smo prepričani, da večletni program ali Evropska agencija za jezikovno raznolikost in učenje jezika na ravni EU ne bodo imeli nobenega vpliva na približno 500 milijonov prebivalcev Evrope, razen še večje obremenitve davkoplačevalcev.

Prav tako menimo, da načrti Komisije glede kampanj za obveščanje in osveščanje v zvezi s koristmi učenja jezikov v realnem svetu ne bodo imeli učinka. Države članice so tiste, ki bi v okviru svoje izobraževalne politike svoje državljane morale spodbujati k učenju jezikov. To ni stvar EU.

Zato sva glasovala proti temu poročilu.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropa danes živi v novem svetu globalizacije, visoke mobilnosti in migracije kakor tudi regeneracije regij in okrepljene vloge čezmejnih regij. Zato mora večjezičnost državljanom Evrope in naši družbi dati nove rešitve.

Poročevalcu bi želel čestitati za to poročilo. Prav tako upam, da bodo spremembe, ki smo jih posredovali, zagotovile vzajemno spoštovanje za jezike, vključno s tistimi, ki jih govorijo nacionalne manjšine ali naši migranti, kajti naša jezikovna dediščina je zaklad: vir, ki ga je treba ceniti.

Za vsakogar od nas je jezik najbolj neposreden način izražanja naše kulture. Z učenjem drugih jezikov zato odkrivamo druge kulture, vrednote, načela in navade. V Evropi lahko odkrivamo naše skupne vrednote. Ta dovzetnost za dialog je pomemben del evropskega državljanstva in razlog, zaradi katerega so jeziki v njem temeljni element.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Programi učenja jezikov in programi izmenjave v EU, ki so vredni več milijonov evrov, na eni strani spodbujajo večjezičnost in na svoji spletni strani poudarjajo pomen večjezičnosti kot bistvenega dejavnika za večjo preglednost, legitimnost in učinkovitost EU; na drugi strani pa EU sama teh načel ne izpolnjuje. Celo na spletni strani trenutnega predsedstva se ne upošteva dejstvo, da je nemščina z 18 -odstotnim deležem jezik z največjim številom domačih govorcev v EU, nadaljnjih 14 % državljanov EU pa jo govori kot tuj jezik.

Za EU je to izgubljena priložnost, da se približa svojim državljanom. Dosledna uporaba treh delovnih jezikov v praksi: nemščine, angleščine in francoščine, bi omogočila, da bi dosegli večino prebivalcev. Glede na to, da je poročevalec prišel do podobnega sklepa, sem glasoval za poročilo.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) To poročilo je znova dokazalo, da ima člen 45(2) hude pomanjkljivosti. Novo poročilo, ki temelji na spremembi in dodatnem predlogu, bo omogočilo spremembo poročevalčevega prvotnega poročila, kot ga je izglasoval odbor predlagateljev. Predlagatelji prevzamejo poročilo in vstavijo nove odstavke, o katerih poročevalec ne more podati pripomb. In tako bo poročilo, ki ga je odbor potrdil kot potrjeno alternativo, zamenjano z novim besedilom. Ta postopek se mi zdi zelo nepošten do poročevalca. Upam, da bo Parlament kmalu ta postopek ponovno ocenil in sprejel bolj pošteno rešitev.

Poročilo gospoda Graça Moura se mi zdi zelo uravnoteženo in zato nisem glasovala za alternativni predlog skupin PSE, ALDE in Verts/ALE. Glede na to, da je ta predlog „šel skozi“, o prvotnem poročilu ni bilo glasovanja. Strinjam se s poročevalcem, da jezikovna in kulturna raznolikost znatno vplivata na vsakdanje življenje državljanov. To za EU pomeni veliko prednost, zaradi česar moramo podpirati programe poučevanja jezikov ter šolskih in kulturnih izmenjav v okviru, ki sega tudi izven EU.

Programi izmenjave za učitelje na vseh ravneh izobraževanja, namenjeni pridobivanju praktičnih izkušenj pri poučevanju raznih predmetov v tujem jeziku, pomagajo učiteljem, da svoje jezikovno znanje nato v svojih državah prenesejo na učence in študente. Države članice bi pozvala, da se dosledno osredotočijo na usposabljanje učiteljev tujih jezikov, hkrati pa poskrbijo, da slednji prejmejo ustrezno finančno nagrado.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Vprašanje večjezičnosti in njegovo ohranjanje predstavlja enega od največjih izzivov, s katerim se Skupnost spopada. Vplivi politike večjezičnosti so daljnosežni in očitni, toda če se uporabijo napačno, so rezultati lahko boleči.

Ena od vrlin Evrope je njena večkulturna narava, ki se odraža tudi v večjezičnosti. Hkrati je to skupna obveza, ki temelji na potrebah in na težavi s ponovnim oblikovanjem večkulturnosti v jasno prednost, ki združuje Skupnost, z vplivom, ki sega izven njenih meja, Evropo pa postavlja na pravo mesto v svetu. Stave so torej visoke. Slaba politika večjezičnosti je tista, ki prednost daje enemu ali več jezikom, druge pa odriva na rob

na vseh področjih javnega delovanja. Evropska unija ima odlično priložnost, da s pomočjo zakonodaje in institucij izvede dobro jezikovno politiko. Njena odgovornost pri vsem tem je zato še večja.

Poročilo gospoda Graça Moura ne rešuje vseh težav, povezanih s pravico posameznih evropskih jezikov do sobivanja in privilegijev, ki iz tega izhajajo. Poleg uradnih obstaja še ogromno drugih jezikov, ki se govorijo v Evropi in ki jim grozi izumrtje raznih stopenj. Značilnost dobre politike večjezičnosti bi bila zaščita teh jezikov. Poudarek v poročilu pa je bolj na učenju uradnih jezikov kot uresničevanju zamisli o večjezičnosti. To vprašanje potrebuje občutljivo politiko z razvojnimi karakterjem in prepričan sem, da bi poročilo v tej smeri bilo treba sprejeti.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Vprašanje večjezičnosti je bistvenega pomena v evropskem kontekstu. Zaradi tega sem sodeloval pri raznih pobudah, namenjenih spodbujanju in zagotavljanju popolnega spoštovanja večjezičnosti. Evropa, v katero verjamem, je tudi Evropa jezikovne raznolikosti. To so razlogi, zaradi katerih se lahko poistovetim s prvotnim poročilom gospoda Graça Moura. Podobno kot poročevalec pa se tudi jaz ne morem strinjati s tem, da je mogoče oziroma da je treba pravilno idejo glede spoštovanja jezikovne raznolikosti ter za svobodo posameznika in družine uporabiti kot orožje v argumentu za ekstremističen nacionalizem. To ni in ne sme biti narava naše razprave.

Večjezičnost se promovira in jo je v tem primeru treba spodbujati v imenu ideje spoštovanja jezikovne in kulturne raznolikosti Evrope. Sedaj pa ni niti čas niti kraj za drugo vrsto boja, zlasti takega, ki zavrača subsidiarnost in svobodo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Graça Moura o večjezičnosti kot prednosti za Evropo in skupni zavezi.

Kot univerzitetni predavatelj močno podpiram predlog spodbujanja programov poučevanja jezikov in izmenjave na področjih izobraževanja in kulture, kot so dobro znani programi mobilnosti mladih. Ti programi, ki jih izvaja GD za izobraževanje in kulturo pri Komisiji, prinašajo znatno korist na področju izobraževalnih izkušenj študentov, s tem pa prispevajo k napredku EU v smeri družbe, temelječe na znanju.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za osnutek resolucije Evropskega parlamenta z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“ (2008/2225(INI)), ker menim, da je kulturna in jezikovna raznolikost znotraj Evropske unije zaklad, ki učinkovito prispeva k „enotnosti v raznolikosti“. Prav tako mislim, da so šolske in kulturne izmenjave ter programi poučevanja tujih jezikov v državah znotraj EU in izven nje koristni in da jih je treba podpirati.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Večjezičnost je zagotovo ena od največjih vrednot združene Evrope. Pridobivanje jezikovnega znanja bi moralo biti ključnega pomena pri izboljšanju kvalifikacij posameznika, iskanju boljše službe ali vzpostavljanju novih medosebnih stikov. V skladu z letnimi študijami, ki so jih izvedli jezikoslovci, so ljudje, ki znajo več jezikov, sposobnejši, imajo boljšo domišljijo in v večji meri razmišljajo izven okvirov v primerjavi z ljudmi, ki govorijo en jezik. So ustvarjalnejši in imajo širša obzorja. Ne bom omenjal očitnih prednosti tega, da si sposoben komunicirati z večjim številom ljudi, ki imajo pogosto popolnoma drugačen vzorec razmišljanja, kar izvira iz različnih kultur ali ljudi.

Te koristi večjezičnosti kažejo, da moramo vsi prednost dati učenju jezikov. Prav zato je tako pomembno, da bi vsak državljani Skupnosti imel enako raven dostopa do učenja jezikov. Zato podpiram vse ukrepe Komisije za preučitev in oceno študija tujih jezikov ter metod in programov učenja jezikov. Menim, da je to namenjeno uskladitvi učenja tujih jezikov po vsej Evropski uniji v prihodnosti, rezultat česar bo boljše jezikovno znanje, to pa se bo odražalo v številu visoko usposobljenih državljanov Skupnosti.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Večjezičnost je velika prednost Evropskega parlamenta. Kot edini parlament na svetu, ki ima simultano tolmačenje v 23 različnih jezikih, bi morali storiti vse, kar je v naši moči, da ta edinstven vidik našega dela ohranimo. Vsem državljanom EU bi moralo biti omogočeno, da o delu institucij EU berejo v svojem jeziku, države članice pa bi morale po svojih močeh zagotoviti možnost vsem državljanom EU, da se naučijo drugih jezikov EU.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Odločno podpiram večjezičnost Evropske unije. Večjezičnost Evrope poudarja njen kulturni pluralizem, ki je dokaz njene edinstvenosti. Nenehno je treba širiti jezikovno znanje državljanov združene Evrope. Večjezičnost je bistveni element evropske integracije, ki državljanom EU daje možnost, da svobodno izberejo kraj prebivanja in dela. Poudariti pa je treba tudi pomen maternega jezika, kot sredstva za pridobivanje ustrezne izobrazbe in strokovnih kvalifikacij.

Posebno pozornost bi morali namenjati nujnosti stalnega izpopolnjevanja učiteljev tujih jezikov in uvajanja novih učnih metod. Poročevalec poudarja pomen zagotavljanja pomoči pri učenju tujih jezikov državljanom, ki se želijo učiti sami, navaja pa tudi pomen pridobivanja znanja tujih jezikov pri starejših. Podobno kot poročevalec tudi sam menim, da je državljanom treba nuditi stalno podporo za učenje tujih jezikov in da je posebno pozornost treba namenjati državljanom v težkih socialnih razmerah. Mislim, da bo učenje jezikov pripomoglo k izkoreninjenju diskriminacije in da bo v podporo integraciji držav združene Evrope.

V celoti podpiram zahteve Evropskega parlamenta glede večjezičnosti v Evropi.

Anna Záborská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Resolucija o večjezičnosti je prednost za Evropo in pomemben korak v smeri izobražene Evrope, saj navaja, da so uradni jeziki EU enakovredni na vseh področjih javnega življenja. Trdno sem prepričana, da jezikovna raznolikost Evrope pomeni veliko kulturno prednost. Napačno bi bilo, če bi se EU omejila zgolj na en jezik.

Resolucija omenja pomen večjezičnosti, kar velja ne le za gospodarsko in družbeno področje ampak tudi za kulturne in znanstvene dosežke ter za njihovo promocijo, omenja pa tudi pomen književnih in tehničnih prevodov za dolgoročni razvoj EU.

Jeziki nenazadnje igrajo pomembno vlogo pri oblikovanju in krepitevi identitete.

Večjezičnost je področje velikih razsežnosti. Na življenja evropskih državljanov ima ogromen vpliv. Države članice stojijo pred izzivom vključitve večjezičnosti ne le v izobraževalno ampak v vse prihodnje politike.

Cenim dejstvo, da resolucija podpira učenje drugega jezika EU za uradnike, ki so med delom v stiku z državljani iz drugih držav članic.

Vloga institucij EU je odločilna za zagotavljanje skladnosti z načeli jezikovne enakosti v odnosih med državami članicami in posameznimi institucijami EU ter med državljani EU in domačimi institucijami, organi Skupnosti in mednarodnimi institucijami.

Resolucijo sem podprla, čestitam poročevalcu in ponosna sem, da sem bila prva slovaška poslanka, ki je s pisno izjavo sprožila razpravo o večjezičnosti znotraj institucionalnih okvirov.

- Poročilo: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda van Nistelrooija spričo pomembnosti teritorialne kohezije pri zagotavljanju nadaljnjega trajnostnega in skladnega razvoja Evropske unije, ki teritorialno kohezijo in raznolikost vse bolj pretvarja v prednost.

Zelena knjiga je pomemben korak v smeri razvoja teritorialne kohezije in skupne odgovornosti Unije. Spodbuja tudi širšo razpravo o tej temi med evropskimi institucijami, državnimi in regionalnimi organi, gospodarskimi in socialnimi partnerji in drugimi akterji, ki so vključeni v evropsko integracijo in teritorialni razvoj.

Najbolj pozitivni vidiki so vrednost, ki se pripisuje potencialu evropskega teritorija in njegovi raznolikosti, kakor tudi trije ključni koncepti za bolj uravnotežen in skladen razvoj vsake regije: zmanjšanje negativnih vplivov, povezanih z razlikami v gostoti; povezava med teritoriji za premagovanje razdalje; in sodelovanje za premagovanje delitev.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), v pisni obliki. – (PT) Čestitam gospodu van Nistelrooiju za njegovo poročilo, predvsem pa za njegovo pripravljenost upoštevati različne spremembe, podane na njegov osnutek poročila.

To poročilo v celoti podpiram.

Popolnoma se strinjam s povezovanjem razprave o teritorialni koheziji z razpravo o prihodnosti kohezijske politike EU, glede na to, da morajo v reformo slednje biti vključene ugotovitve prejšnje.

Strinjam se z oceno iz poročila o zeleni knjigi in z njegovo analizo koncepta teritorialne kohezije ter podpiram njegova priporočila za prihodnost teritorialne kohezije, zlasti glede:

- opredelitve teritorialne kohezije;
- objave zelene knjige o teritorialni koheziji;

- okrepitve cilja evropskega teritorialnega sodelovanja;
- vključevanja teritorialne kohezije v prihodnji razvoj vseh politik Skupnosti;
- opredelitve dodatnih kvalitativnih kazalnikov;
- merjenja teritorialnega vpliva sektorskih politik Skupnosti in načinov ustvarjanja sinergij med teritorialnimi in sektorskimi politikami;
- razvijanja celovite evropske strategije za regije s specifičnimi geografskimi značilnostmi;
- vzpostavitev obsežnega sistema pomoči za postopen prehod za tranzicijske regije; in
- razvoja teritorialnega upravljanja na več ravneh.

Zato sem glasovala za.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki – (SV) V svojem poročilu poročevalec navaja, da je kohezijska politika ena od najuspešnejših naložb EU. To je osupljiv sklep, navsezadnje zato, ker je šele novembra lani Evropsko računsko sodišče potrdilo, da 11 % od 42 milijard EUR, odobrenih leta 2007 v okviru kohezijske politike EU, sploh ne bi smelo biti izplačanih.

Zdi se, da se poročevalec tega popolnoma zaveda in v odstavku 17 poziva vse sodelujoče v razpravi o teritorialni koheziji, da se izognejo sklicevanjem na proračunske in finančne posledice predlagane politike: z drugimi besedami, da naj ne izpustijo duha iz steklenice.

Kohezijska politika EU je slabo domišljena. Z družbenogospodarskega vidika, ko je treba upoštevati denar davkoplačevalcev, je videti popolna katastrofa. Junjska lista je seveda glasovala proti temu poročilu v celoti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kaj pomeni zavrnitev naših predlogov v Evropskem parlamentu za resolucijo o prihodnosti kohezijske politike EU? Poudarki teh predlogov so naslednji:

- osnovni in glavni cilj strukturne politike mora biti spodbujanje resnične konvergence, ki deluje kot instrument prerazporeditve v najmanj razvite države in regije Evropske unije;
- cilj zmanjšanja zaostanka regij z najbolj omejenimi možnostmi ne sme biti drugotnega pomena glede na teritorialno kohezijo;
- poiskati je treba nove finančne vire Skupnosti za nove prednostne naloge, še posebej zaradi tega, ker sedanji finančni viri Skupnosti ne zadoščajo za uresničevanje potreb resnične konvergence;
- proračun Skupnosti je treba nujno povečati za spodbujanje gospodarske in socialne kohezije na ravni EU;
- upravljanje zemljišč in načrtovanje sta odgovornost vsake države članice;
- sprejeti je treba ukrepe za nevtraliziranje tako imenovanega statističnega učinka;
- konkurenčnosti ni mogoče nadomestiti s konvergenco v tistih državah članicah in regijah, ki zaostajajo v svojem družbenogospodarskem razvoju, kohezijske politike in z njo povezanih finančnih virov pa ni mogoče podrediti konkurenci in liberalizaciji, ki jo zagovarja lizbonska strategija.

Možen odgovor na to bi navsezadnje lahko bil, da je sprejeta kohezijska politika dejansko v nevarnosti ...

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – Koncept teritorialne kohezije se zdaj skupaj s socialno in ekonomsko kohezijo priznava kot ključni cilj Unije.

Pri teritorialni koheziji gre v bistvu za doseganje skladnega razvoja v celotni EU in v tem okviru naj bi predstavljala osrednji cilj vseh politik skupnosti. To poročilo poudarja dejstvo, da bo teritorialna kohezija še zlasti pomembna za geografsko neugodna območja, kot so hribovita področja in otoki.

Da bi to kohezijo tudi dejansko dosegli, mora Komisija zdaj nadaljevati z zakonodajnim paketom, ki podaja konkretna določila in ukrepe v zvezi s teritorialno kohezijo.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Razprava o teritorialni koheziji je veliko več kot zgolj razprava o proračunu ali razprava o politikah Skupnosti; to je razprava o vodilnih načelih enega od ustanovitvenih in temeljnih konceptov zamisli o Evropi, kot si jo predstavljamo. Ocena kohezijske politike in iskanje najustrežnejših rešitev v Evropi, razširjeni na 27 članic, ki trenutno preživlja gospodarsko krizo, si zato

zasluži naše soglasje in aplavz. Vendar pa to ne pomeni, da soglašamo s celotno vsebino zelene knjige oziroma jo odobravamo.

Glede na merila, ki jih vrednotimo, so pravilni trije ključni koncepti te ocene, in sicer: zmanjšati negativne učinke, povezane z razlikami v gostoti poseljenosti; povezati ozemlja, da se premagajo razdalje; in sodelovati z namenom premagati delitve. Vendar pa ob upoštevanju značaja teh dejavnosti, to ne more voditi do ravni strukturne pomoči, ki bi bila odvisna od števila prebivalcev, ki bi jih zajeli; ravno obratno. Sama zamisel o teritorialni koheziji mora temeljiti na zamisli, da bi področje, ki ga ljudje zapuščajo, naredili spet privlačno in sposobno preživetja. To je eden od naših ciljev, ki mu moramo jasno slediti.

Zamisel o koheziji je pravzaprav zamisel o solidarnosti, ki nas vse zavezuje in ki nam vsem koristi.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda van Nistelrooija o zeleni knjigi o teritorialni koheziji in o statusu razprave o prihodnji prenovi kohezijske politike.

Razlogi za moje nestrinjanje izhajajo iz drugačnega pogleda na teritorialno kohezijo, zaradi česar ne morem podpreti poročevalčevih ugotovitev.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Strinjam se s poročevalcem, da moramo jasneje opredeliti načelo teritorialne kohezije.

- Poročilo: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za poročilo gospoda Vlasáka o urbani razsežnosti kohezijske politike v novem programskem obdobju. Živim v Poznańu, glavnem mestu regije Wielkopolska. Skoraj vsak dan lahko opazim pozitivne učinke razvoja mesta na celotno regijo. Tvegati bi celo in rekel, da je končno prišlo do tako dolgo pričakovane sinergije med urbanim in regionalnim razvojem.

Urbani razvoj pa nima nobene povezave z lokalnim centralizmom. Tisti, ki nasprotujejo razvoju velikih mest, se pogosto ne zavedajo, kakšen pomen imajo ta mesta za regije, v katerih se nahajajo. Nekaterih funkcij velikih mestnih središč zaradi njihovega značaja ni mogoče prenesti na podeželje. Ljudje, ki mesta upravljajo, imajo posebno odgovornost. Naloga, s katerimi se soočajo pri prostorskem načrtovanju, gospodarjenju s prostorom, socialnem dialogu, kulturi in izobraževanju ter pri ustvarjanju vzdržnih in na znanju temelječih delovnih mest, so zelo obsežne. Nekatere od teh vključujejo tesno sodelovanje z lokalnimi vladami na drugih ravneh.

Prav tako je pomembno, da urbana razsežnost kohezijske politike ne tekmuje z razvojem podeželja, ampak ga dopolnjuje. Tako urbana kot podeželska področja lahko in bi se morala razvijati in Evropska unija podpira oba procesa.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Vlasáka o urbani razsežnosti kohezijske politike v novem programskem obdobju.

Čeprav razumem pomen trajnostnega urbanega razvoja, menim, da ga bo težko doseči brez skupne opredelitve „urbanih območij“.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo in bi rad izkoristil priložnost, da okrepi stališče, da za kohezijsko politiko potrebujemo celosten pristop.

To vključevanje pa naj bi bilo inštrument za zagotavljanje ugodnosti in ne ukrep, ki bi bil lahko omejevalen, in ta element je treba skrbno spremljati.

Urbana kohezija je bistvena za zagotavljanje trajnostnega gospodarskega in družbenega napredka. Pri tem bi rad poudaril vlogo prometa in zagotavljanja moderne prometne infrastrukture, ki je bistvena za izvajanje kohezijske politike v urbanih območjih.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Urbani razsežnosti kohezijske politike je treba dati večji poudarek.

- Poročilo: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti poročilu gospoda Mikolášika o izvajanju uredbe o strukturnih skladih 2007-2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Izvajanje uredbe o strukturnih skladih 2007-2013 je treba skrbno spremljati, da se zagotovi pravilna poraba davkoplačevalskega denarja in bomo lahko pravilno ocenili programe po 2013.

- Poročilo: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), v pisni obliki. – (PL) Majhna podjetja igrajo pomembno vlogo pri oblikovanju novih delovnih mest in Evropa in mi bi jim morali omogočiti lažje delovanje. Poudaril bi rad, da podpiram vse pobude, ki vzpodbujajo majhna podjetja v EU in pomagajo tistim, ki bi želeli opravljati samostojno dejavnost.

Podpiram Becseyjevo poročilo ker ugodno ocenjuje pobudo za mikrokredite v Evropi.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Uspešna evropska pobuda glede mikro posojil bi lahko bistveno pomagala pri doseganju ciljev na področju rasti in zaposlovanja, kar določa prenovljena Lizbonska strategija, in pomagala ustvariti moderno, ustvarjalno in dinamično evropsko gospodarstvo. Majhna podjetja so bistven vir rasti, zaposlovanja, poslovnih sposobnosti, inovacij in kohezije v EU. Mikrokrediti lahko najprej podprejo eno od štirih prednostnih nalog lizbonske strategije:

natančneje, odpiranje poslovnih priložnosti v obliki pomoči ljudem, da se ti (ponovno) družbeno in ekonomsko vključijo in z njihovim zaposlovanjem.

Lizbonska strategija se lahko šteje za uspešno le, če se raven zaposlenosti znatno poveča. Učinek evropske pobude na področju mikrokreditov naj bi bil sodoben, saj naj bi največ pozornosti namenjal tistim skupinam, ki do zdaj še niso bile deležne zadostne pozornosti.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Uspeh mikrokreditov pri zmanjševanju revščine v državah v razvoju in še zlasti v južni Aziji in Latinski Ameriki v EU še ni vzbudil ustreznega zanimanja. Vendar pa je potreba po njih velika, še zlasti med ljudmi, ki ne morejo pridobiti posojil v tradicionalnem bančnem sektorju. V poslovnem smislu se mikrokrediti razlikujejo od klasičnega bančništva. Dodeljujejo se ne le na podlagi finančnih razlogov in ne le zaradi dobička, ampak kot pomoč pri spodbujanju kohezije z vključevanjem ljudi, ki so se znašli v neugodnih razmerah in želijo ustanoviti mikropodjetje.

Uspešna evropska pobuda glede razvoja mikrokreditov lahko pomaga pri doseganju ciljev lizbonske strategije na področju rasti in zaposlovanja in oblikuje evropsko gospodarstvo, ki je bolj inovativno, ustvarjalno in dinamično. S podpiranjem vključevanja ali ponovnega družbenega in gospodarskega vključevanja ljudi z njihovim samozaposlovanjem lahko še zlasti pomaga izvajati prednostno nalogo sproščanja gospodarskega potenciala.

Zato podpiram predlog poročevalca, ki poziva k sprejemu ustreznih nacionalnih institucionalnih, pravnih in poslovnih okvirov za spodbujanje ugodnejšega okolja za razvoj mikrokreditov in k oblikovanju skladnega evropskega okvira za nebančne mikrofinančne institucije.

Bogusław Liberadzki, v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejem poročila s priporočili Komisiji glede evropske pobude za razvoj mikrokreditov v podporo rasti in zaposlovanju. Strinjam se s poročevalcem, da so majhna podjetja bistveni vir rasti, zaposlovanja, podjetniških veščin, inovacij ter kohezije v EU.

Poudariti bi morali dejstvo, da se mikrokrediti pogosto dodeljujejo ne le na podlagi ekonomskih razlogov in da ustvarjanje dobička, ampak z vključevanjem ali ponovnim vključevanjem ogroženih ljudi v družbo služijo tudi namenu kohezije.

Podpiram sprejem poročila. Ob upoštevanju dejstva, da lahko mikrokrediti prispevajo k sproščanju poslovnega potenciala, tako da pomagajo ljudem do samozaposlitve, menim, da je to metodo treba uvesti v EU.

Jamila Madeira (PSE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo je bistvenega pomena za delo, ki ga EU opravlja na področju kohezijske politike, sodelovanja in razvojne politike.

To stališče je bilo deležno široke podpore Evropskega parlamenta v pisni izjavi P6_TA(2008)0199, sprejeti 8. maja 2008, pri čemer sem imela čast biti ena od prvih podpisnikov.

Zato sem glasovala za to poročilo, kajti vse vrste vlaganj in širitev na tem področju so bistvene in nujne, še zlasti v sedanjem okviru gospodarske in finančne krize. Posledično je zdaj cilj Evropske komisije in Sveta specifično in pravočasno ukrepanje za povečanje verodostojnosti in skladnosti sistema.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Uspeh mikrokreditov pri zmanjševanju revščine v državah v razvoju se vse do zdaj še ni prenesel v okvir EU. Podpiram to poročilo, ker lahko uspešna evropska pobuda glede mikrokreditov znatno prispeva k doseganju ciljev prenovljene lizbonske strategije, saj so majhna podjetja bistven vir rasti, zaposlovanja, podjetniških veščin, inovacij in kohezije v EU.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Trenutno so na dnevnem redu razprave o ukrepih za ponovno uvajanje posojilnih dejavnosti. V sedanjí gospodarski krizi in še zlasti v državah, kot je Romunija, ki se trenutno pogajajo za posojila pri mednarodnih finančnih institucijah, je življenjskega pomena, da banke zopet izvajajo svoje glavne dejavnosti, kar pomeni ponovno zagotavljanje posojil prebivalstvu.

Mislim, da je poročilo gospoda Becseyja inovativno, saj to vprašanje ponovno prinaša v razpravo, vendar tokrat z novega zornega kota, saj gre po rešitev za sedanjo mrtvo finančno točko izven bančnega sistema.

Poročilo, ki zadeva mikrokredite, je usmerjeno v prikrajšane skupine v družbi, kot so manjšine, romska skupnost ali podeželsko prebivalstvo, ki so nadgradili svoj potencial in želijo ustanoviti majhno podjetje, vendar tega ne zmorejo, saj niso upravičeni do pridobitve posojil pri bančnih institucijah. Ti ljudje imajo na voljo le malo možnosti.

Zato na predlog gospoda Becseyja gledam kot na pravočasnega za ustanovitev sklada Skupnosti za spodbujanje mikrokreditov za ljudi in podjetja, ki nimajo neposrednega dostopa do bančnih posojil, in za izboljšanje ravni obveščenosti o teh finančnih instrumentih.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Želim se vzdržati glasovanja o poročilu gospoda Becseyja o evropski pobudi za razvoj mikrokredita v podporo rasti in zaposlovanju.

Strinjam se z določenimi točkami v poročilu, sem pa zelo odločno proti nekaterim točkam, zato ne morem v celoti podpreti predlaganega besedila in vzdržim.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Sistemi mikrokredita lahko pomagajo številnim najrevnejšim po svetu, da se izkopljejo iz revščine, še zlasti ženskam. Institucije EU in države članice bi morale tem sistemom nameniti več pomoči.

6. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik.

Predsednik. – S tem se zaključijo obrazložitve glasovanja.

Z delom bomo nadaljevali ob 15.00 z izjavami glede priprav na vrh G20.

(Seja je bila prekinjena ob 13.35 in se je nadaljevala ob 15.05.)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

7. Priprave na vrhunsko srečanje G20 2. aprila 2009 - s sodelovanjem Gordona Browna, predsednika vlade Združenega kraljestva, člana Evropskega sveta (razprava)

Predsednik. – Gospe in gospodje, dragi kolegi, to popoldne z velikim zadovoljstvom pozdravljam predsednika vlade Združenega kraljestva, Gordona Browna. Dobrodošli v Evropskem parlamentu, gospod predsednik vlade.

(Aplavz)

Predsednik vlade bo podal izjavo za Evropski parlament glede priprav za vrh G20, ki bo naslednji teden. To srečanje na vrhu, ki bo 2. aprila 2009 potekalo v Londonu, prihaja v kritičnem času obravnave sedanje mednarodne gospodarske in finančne krize. Ponuja življenjsko pomembno priložnost, ki voditeljem industrializiranega sveta in gospodarstev, ki se uveljavljajo v svetu, omogoča, da sodelujejo pri skupni agendi za doseganje takojšnje gospodarske stabilnosti in dolgoročne oživitve gospodarstva. Londonski vrh se mora dogovoriti o makroekonomskih politikah in regulativnih strukturah, ki nas lahko popeljejo skozi trenutno krizo in v prihodnje vzpostavijo bolj vzdržan okvir.

Gordon Brown, kot predsedujoči G20, ponuja dejavno mednarodno vodstvo v času, ki dokazano velja za enega najtežjih v zgodovini. Hitrost, s katero je pomagal razviti G20 kot novo orodje mednarodnega gospodarskega vladanja, je vzpodbudno in prepričljivo. Predsednik vlade je prav tako močno in pozitivno vplival pri odkrivanju, kako lahko Združeno kraljestvo učinkovito dela s partnerji v Evropski uniji, kajti skupaj lahko najdemo inovativne rešitve številnih izzivov, s katerimi se vsi srečujemo.

Vedno sem bil prepričan, da je bistveno, da Britanija igra predano vlogo kot osrednji udeleženec v Evropski uniji.

(Aplavz)

Gospod predsednik vlade, zelo pozdravljamo vašo odločenost, da prevzamete to vlogo.

Z velikim zadovoljstvom predajam besedo britanskemu predsedniku vlade, Gordonu Brownu.

(Aplavz)

Gordon Brown, *predsednik Vlade Združenega Kraljestva Velike Britanije in Severne Irske*. – Gospod predsednik, naj se vam zahvalim za to posebno čast, da ste me povabili, da vam spregovorim, kot tudi za uspešno predsedovanje parlamentu. Naj se zahvalim vam, evropskim poslancem in članom Evropske komisije pod vodstvom predsednika Barrosa: zaradi vašega dela in dela vseh generacij, na katerih gradimo, lahko danes uživamo v Evropi miru in enotnosti, ki se bo resnično uvrstila med največje dosežke človeške zgodovine in ki je danes luč upanja za ves svet.

(Aplavz)

In če kdorkoli v katerikoli državi ali na celini kakorkoli dvomi o tem, kako človeška volja in pogum predstavnikov s poslanstvom lahko zgradita novo prihodnost po desetletjih obupa, naj se preprosto spomnijo, kako so pred 60 leti Evropejci govorili o sovražnosti, ki naj bi ji ne bilo konca, in odnosih, ki naj bi bili nepopravljivi. Govorili so o trdi, dolgi in trpki hladni vojni. Niso verjeli, da bi naša Evropa lahko kdajkoli živela povsem mirno in niso verjeli, da bi se lahko tako združila in sodelovala.

Potem naj razmislijo, kako danes po vseh teh letih sodelovanja in enotnosti le tisti, na skrajnih političnih polih dvomijo, da smo danes skupaj močnejši in varnejši kot tedaj, ko smo bili vsak zase.

(Aplavz)

Letos bomo 9. novembra proslavljali 20. obletnico nečesa, kar mora zagotovo vsem nam v tej dvorani predstavljati enega od najznačilnejših dogodkov v našem življenju – padec berlinskega zida. To je bil zid, ki ga je porušil sklep ljudi, odločenih, da nobena ovira, nobeno zastraševanje, nobeno zatiranje nikoli več ne bo delilo ljudi v Evropi.

Prijatelji, danes ni ne stare Evrope, ni nove Evrope in ni Vzhodne ali Zahodne Evrope. Je le ena Evropa in to je Evropa, naš dom.

Tu stojim ponosen, da sem Britanec, in ponosen, da sem Evropejec, da predstavljam deželo, ki se nima za otok, ki je odmaknjen od Evrope, ampak dežela v osrčju Evrope – ne v zavetrju Evrope, ampak znotraj dogajanja.

(Aplavz)

Zato sem prav tako ponosen, da je britanski parlament z veliko večino ratificiral Lizbonsko pogodbo.

(Glasen aplavz)

Prepričan sem, da imamo v Evropi enkratno izhodišče, da vodimo svet v soočanjih s povsem novimi in pomembnimi izzivi globalizacije, ki so pred nami. Ta edinstven položaj imamo zaradi tega, kar smo dosegli v naši Uniji. Rad bi se zahvalil poslancem tega Evropskega parlamenta. Vsi bi morali biti ponosni na to, kar smo skupaj dosegli – najpomembnejši in največji enotni trg na svetu, ki zdaj prinaša priložnosti 500 milijonom ljudi, in najuspešnejša prizadevanja v gospodarskem sodelovanju. Ponosni bi morali biti, da je to dosežek Evropske unije.

Prav tako bi morali biti ponosni na obsežen okvir varstva okolja, ki ga gradimo – izredno pomemben dosežek usklajevanja v Evropi, kot prvi celini, ki je odkrito stopila na pot do nizkoogljične družbe.

(Aplavz)

Tudi vi bi morali biti ponosni, da se je Evropska unija z največjim svetovnim programom pomoči zavezala reševati in spreminjati življenja kjerkoli po svetu.

Tako so številne pravice potrošnikov in pravice na delovnem mestu, ki jih uživamo povsod po Evropi, prav posledica kampanj, ki so jih vodili posamezniki ali skupine tega parlamenta.

Ne pozabimo, da ima Evropska unija najcelovitejši sistem socialne zaščite na svetu – sklop pravic in odgovornosti, ki je bil za Britance razširjen, in to s ponosom povem, ko je naša Vlada vodila Britanijo k podpisu socialne listine.

Gospod predsednik, ti uspehi bi ne bili doseženi brez sodelovanja med narodi, kar ste zagotovili vi in ta parlament. Da, vidimo lahko, kako je enotnost rasla, ko so se funkcionarji srečevali s funkcionarji preko meja. Da, enotnost lahko opazimo, ko se srečujejo voditelji. Toda enotnost, ki bo trajna, je demokratična enotnost, zakoreninjena v skupnih vrednotah ljudi, ki so zdaj zastopani v tem parlamentu, in bolj kot pogodbe, bolj kot institucije ter bolj kot posamezniki so prav te značilne vrednote tiste, ki nas tesno povezujejo – naše prepričanje kot prepričanje Evropske unije, da svoboda, gospodarski napredek in socialna pravičnost napredujejo skupaj ali pa sploh ne.

To so vrednote, zakoreninjene v učnih lekcijah, ki smo jih skupaj doživeli – resnica, da svoboda nikoli ne sme postati razpuščena, da morajo biti trgi svobodni, vendar nikoli brez vrednot in še prepričanje, da je pravičnost mnogo pomembnejša kot nevmešavanje vlade v gospodarstvo.

Ponovno smo se naučili, da bogastvo nima nobene velike vrednosti, če služi le premožnim. Obilje je nekaj vredno, ko to obogati ne samo nekatere skupnosti, ampak vse.

To ni le naša politična filozofija – v Evropi verjamemo v te resnice, ker smo jih živeli ob delu, ki smo ga opravili v svojih deželah.

Zdaj, sredi globalne krize, kakršne glede hitrosti, obsega in resnosti v zgodovini še ni bilo, pa z vami želim razpravljati o tem, kako bi lahko Evropa in svet z uporabo teh vrednot, ki so zdaj del naše DNK – teh lekcij, ki smo se jih v Evropi sčasoma naučili – vstala in se soočila s štirimi izzivi globalizacije: finančna nestabilnost v svetu takojšnjih globalnih kapitalskih tokov; razvrednotenje okolja v svetu pomanjkanja energije; ekstremizem in grožnja, ki jo ta predstavlja v svetu, ki je mobilen kot še nikoli prej; in naraščajoča revščina v svetu vse večje neenakosti.

Z vami želim razpravljati, kako bi z globalnim gospodarstvom, ustrezno upravljanim, in našim skupnim delom milijarde ljudi v Aziji in drugje, od katerih številni proizvajajo le to, kar potrebujejo *zase*, postali jutrišnji potrošniki *naših* dobrin, kako bomo v naslednjih dvajsetih letih lahko priča največjemu razmahu delovnih mest v srednjem razredu in največjem porastu dohodkov doslej, in o tem kako kljub problemom, ki jih imamo danes, lahko gledamo vnaprej, ko se bo svetovno gospodarstvo s svojo velikostjo podvojilo, ustvarjalo nove priložnosti za vse nas v vseh deželah.

Z vami se želim pogovoriti, kako lahko svet, ki je danes videti netrajnosten, nevaren in neenak, zgradimo v resnično globalno družbo, ki je za vse vzdržna, za vse varna in do vseh pravična.

Naj ponovim: verjamem, da ima Evropska unija edinstven položaj, da vodi izgradnjo te prihodnosti prav zato, ker smo v zadnjih 60 letih dokazali, da se mi kot Evropa lahko spoprimemo in obvladamo izzive sodelovanja preko meja, usklajevanja med ljudmi in izgradnje enotnosti na podlagi raznolikosti.

Nekateri veste, da sem več let deloval za globalno Evropo in si prizadeval za gospodarske reforme. Vem, da so nekateri kritiki napeljevali na to, da sem bolj podpiral globalne dejavnosti, ker sem manj podpore namenjal evropskim dejavnostim. Vendar sem se v zadnjih letih s tem tako veliko ukvarjal prav zato, ker sem si strastno želel, da bi bila Evropa vodilna na svetovnem odru in zato, ker verjamem, da lahko dežele v Evropi, ki so se združile okrog vrednot, kot so svoboda, poštenost in odgovornost, toliko ponudijo ostalemu svetu, ko se bo tudi ta povezal.

Želim, da je globalizacija odprta, s prosto trgovino in prožnostjo, vendar ta hkrati prinaša prenovno, vključenost in trajnost. To je sporočilo tega najbolj preizkušenega gospodarskega obdobja, ki ga Evropa lahko pošlje in deli z ostalim svetom.

Danes, kot veste, mednarodni orkan pometa s svetom. Nobena evropska država ni imuna na njegove učinke. Prizadene vsako podjetje, vsakega delavca, vsakega lastnika hiše in prav tako vsako družino.

Bodimo pošteni drug do drugega: naš globalni gospodarski sistem se je razvil in postal popačen na načine, ki niso skladni z vrednotami, ki jih slavimo in ohranjamo v naših družinah, skupnostih in v vseh drugih delčkih svojega življenja – vrednote kot so poštenost v odnosu do drugih in prevzemanje odgovornosti, spoštovanje trdega dela in ne nagrajevanje neodgovornih dejanj.

Celoviti produkti, kot so bančni izvedeni finančni instrumenti, ki naj bi porazdelili tveganje, so namesto tega širili škodljiv vpliv. Nič več ne moremo dopustiti, da bi se tveganje prenašalo po svetu brez vsakršne odgovornosti. Pravim, da mora biti vse, kar je bilo del bančništva v senci, zdaj vključeno v mrežo nadzora.

(Aplavz)

Uveljavljene omejitve na trgih, dogovorjene v eni državi ali regiji, prevzema tudi globalna konkurenca med vsemi državami. Pravim, da ni dovolj spodbujati samoregulacijo in dopuščati tekmo proti dnu dogovoriti se moramo o mednarodnih standardih preglednosti, razkritja in – da – tudi nagrajevanja.

(Aplavz)

Tako kot je globalizacija prešla nacionalne meje, je prešla tudi moralne omejitve. Kar smo na svoji koži odkrili, je, da je problem nebrzdanih svobodnih tržišč na nenadzorovanem trgu v tem, da lahko vse odnose skrčijo zgolj na transakcije, vse motivacije na lastni interes, vse občutke vrednot pa na izbiro potrošnika in vse občutke vrednosti na listek s ceno.

Vendar dobra družba in dobro gospodarstvo potrebujeta močan občutek za vrednote. Pa ne vrednote, ki izhajajo iz trga, temveč vrednote, ki jih vnašamo na trg, trdne vrline poštenja, odgovornosti, poštenosti in vrednotenje trdega dela – kreposti, ki ne prihajajo s trga, ampak izvirajo iz srca.

Zato na začetku te razprave danes, ko se pripravljamo na londonski vrh naslednji teden, predlagam, da mi, Evropa prevzame osrednjo vlogo pri nadomeščanju tistega, kar smo nekoč poimenovali Washingtonski konsenz z novim načelnim gospodarskim konsenzom za vse čase.

Ob soočanju s temi globalnimi problemi ne moremo obstati, kjer smo. Ukrepati moramo. Seveda lahko izbiramo in vem, da bi lahko nekateri v soočenju s to negotovostjo zapadli v skušnjava in se umaknili – poskusili bi začititi varnost s tem, da bi dvignili dvižni most in čas obrnili nazaj.

Vendar naj vam povem, da če smo se iz zgodovine kaj naučili, je to dejstvo, da je protekcionizem politika poraza, politika umika in politika strahu in da na koncu sploh nikogar ne ščiti.

(Aplavz)

Namesto, da se podamo v osamo, skupaj načrtajmo smer sodelovanja. To je v naših nacionalnih interesih. Zato predlagam, da Evropa prevzame vodilno vlogo v drznem načrtu, da zagotovi, da vse celine zdaj vnesejo spremembe v svoje bančne sisteme, ki bodo odprli pot skupni blaginji in omogočili, da se vsaka država udeležuje in sodeluje pri postavljanju globalnih standardov za finančno ureditev in da vsaka celina injicira sredstva, ki so potrebna za varno gospodarsko rast in delovna mesta.

Kakšna je agenda? Prvič, trg je tisti, ki nam mora služiti; nismo mi tisti, ki naj bi služili trgu. Zato smo v Britaniji, drugih državah v Evropi in včeraj tudi v Ameriki iz bančnega sektorja odstranili negotovost, da bodo posojila spet na voljo tistim, ki jih potrebujejo, da bodo lahko nadaljevali svoj vsakdan sredi tega nenavadnega časa. Menim, da bodo skupna načela v načrtih ZDA, Združenega kraljestva in Evrope za očiščenje bančnih bilanc pomagala ponovno zgraditi zaupanje ter ponovno vzpostaviti sistem posojil za širše gospodarstvo.

Kot kažejo poročila de Larosièra, poročilo G 30 Paula Volckerja, Turnerjevo poročilo v Združenem kraljestvu in reforma finančne stabilnosti, smo prvič uspeli doseči soglasje o tem, da je treba v interesu varovanja prihrankov ljudi postaviti stroge regulativne standarde po celi Evropi in po celem svetu, ki jih je treba izvajati in v celoti nadzorovati, ne le v eni državi, ampak na vseh celinah sveta.

Mislim, da se bomo tudi prvič uspeli dogovoriti o velikih spremembah, potrebnih za koordinirano delovanje, ki bo pomenilo začetek konca „offshore“ davčnih oaz in „offshore“ središč.

(Aplavz)

Skupaj povejmo, da bodo naši predpisi veljali za vsako banko, povsod in vedno, brez možnosti izvzetja za bančni sistem v senci, in brez skrivališč v katerem koli delu sveta za tiste, ki se izogibajo plačilu davkov in nočejo plačati svojega deleža.

Vemo tudi, da bi bil fiskalni in monetarni pospešek našemu gospodarstvu na svetovni ravni dvakrat tako učinkovit v vsaki državi, če bi ga sprejele vse države. Mislim, da letos vidimo največje padce obrestnih mer, kar jih je svet doslej doživel, in vidimo izvajanje največje fiskalne spodbude o kateri se je svet kadarkoli dogovoril.

Verjamem, da bo sestanek na vrhu v Londonu lahko gradil na aktivnostih, o katerih so se pred nekaj dnevi dogovorili Evropski svet in finančni ministri G20. Storili bomo vse, kar je treba, da bi ustvarili delovna mesta in dosegli rast, ki jo potrebujemo. Verjamem, da se bo celotna Evropa strinjala s predsednikom Obamo, ko pravi, da morajo biti naša dejanja trajnostno naravnana in robustna, dokler ne dosežemo izboljšanja.

Odgovornost nosimo tudi do brezposelnih. Mislim, da nihče ne bi smel biti brezposeln več mesecev, ne da bi dobil možnost za usposabljanje, delo ali pomoč pri iskanju dela, in da nihče, ki je končal šolo, ne bi smel biti izven šole in brez dela dolgo časa, ne da bi dobil možnost naučiti se veččin, ki jih potrebuje za prihodnost.

Verjamem tudi, da moramo v tej krizi storiti nujna, resna in širokopotezna dejanja, da bi dosegli nizkoogljično okrevanje in poskrbeli, da bodo naša gospodarstva trajnostna. Evropa je vodila industrijsko revolucijo in zdaj lahko vodi nizkoogljično revolucijo – s pomočjo vlaganj v energetske učinkovitost, širše uporabe obnovljivih virov in jedrske energije, prikaza zajemanja in shranjevanja ogljika, razvoja pametnih omrežij, in komercializacije električnih in ultra nizkoogljičnih vozil. Zato sem ponosen, da sem sodeloval pri Evropskem okoljsko-energetskem paketu 2020, o katerem smo se dogovorili decembra 2008 - odločitvi tega Parlamenta, ki je določila najvišje standarde za globalno vodstvo na poti k sporazumu o podnebnih spremembah, ki si ga vsi želimo doseči v Københavnu kasneje letos.

(Aplavz)

To, kar zdaj doživljajo nekatere vzhodno in srednjeevropske države kaže, zakaj moramo nanovo postaviti mednarodno gospodarsko sodelovanje, da bomo lahko pomagali državam, ki potrebujejo pomoč.

Nov, reformiran Mednarodni monetarni sklad, v katerem pozdravljamo večjo zastopanost hitro rastočih držav, in ki mora imeti na voljo vsaj 500 milijard ameriških dolarjev virov – dvakrat toliko kot danes – mora imeti dovolj pooblastil, da pomaga državam, ki se soočajo z begom kapitala, jim pomaga pri prestrukturiranju zmogljivosti bank in pri ponovnem večjem zagotavljanju posojil njihovim gospodarstvom. Hočem tak Mednarodni monetarni sklad, ki ne bo le reagiral na krize, ampak jih bo preprečeval, in hočem Svetovno banko, ki bo imela vire za preprečevanje revščine in ki bo sposobna, v času kolapsa svetovnega kreditiranja, pomagati krepiti trgovino po svetu.

Ko se spominjamo in praznujemo kako sta Evropska unija in Parlament uspešno razširila in sprejela nove članice v našo družino, naj povem državam članicam EU iz vzhodne Evrope, da vas ne bomo pustili samih v času, ko nas potrebujete. Storili bomo vse, kar je v naši moči, da vam pomagamo.

(Aplavz)

Ne smemo tudi pozabiti, da za stotine milijonov ljudi v najrevnejših državah, ki živijo v največji revščini, ta kriza ni nič drugega kot vprašanje življenja in smrti. Žalostna resnica je, da ker banke lahko propadejo in trgi ter trgovina doživijo kolaps, bo dodatnih pol milijona otrok – vse skupaj deset in pol milijona ljudi – leto umrlo, ker so dobesedno preveč revni, da bi živeli. Deset milijonov in pol otrok ni le statistični podatek. Gre za enega otroka, drugega otroka, tretjega otroka, četrtega otroka; vsak od njih ni le otrok, ampak je otrok nekoga; vse to so pogrebi, ki jih ne bi smelo nikoli biti; vsako življenje bi lahko rešili – tragedija, za katero verjamem, da se dotakne vaše duše tako kot moje.

(Aplavz)

Težki časi, ki nas doletijo, ne smejo nikoli biti izgovor, zaradi katerega bi obrnili hrbet najrevnejšim tega sveta ali dovolili propadlim bankam, da bi opravičevale prelomljene obljube o pomoči. Namesto, da dovolimo, da se naše evropske obljube o pomoči spremenijo zgolj v namen, nato v neopredeljena hotenja in navsezadnje v tragično tiho izdajo, bi morali podvojiti svoja prizadevanja in poskrbeti, da bo naša generacija tista, ki bo končno potisnila revščino v zgodovino.

(Aplavz)

Skupaj lahko pripravimo največjo fiskalno spodbudo, največje znižanje obrestnih mer, največjo reformo našega mednarodnega finančnega sistema, prva mednarodna načela o nadomestilu bank in bančnih standardih, prvo temeljito akcijo na svetu proti davčnim oazam in, prvič v svetovni krizi, novo in dodatno pomoč revnim.

Kako pa pridemo do tega svetovnega soglasja o globalnih spremembah, ki jih potrebujemo? Ena največjih priložnosti pred nami je, da mi iz Evrope in z vseh drugih celin delujemo skupaj. Danes bi rad tudi poudaril, da bi Evropa in Amerika lahko še tesneje sodelovali.

Včeraj sem govoril s predsednikom Obama o temi, o kateri vam bom danes spregovoril: novo obdobje tesnejšega sodelovanja med Evropo in Ameriko. V zadnjih letih nikoli nismo imeli v Ameriki vodstva, ki bi bilo bolj pripravljeno sodelovati z Evropo na vseh ravneh glede finančne stabilnosti, podnebnih sprememb, varnosti in razvoja. Le redko je bilo tako sodelovanje v tako očitno dobro sveta.

Začnemo lahko že s sestankom na vrhu med EU in ZDA, ki se bo začel čez nekaj dni, ko predsednik Obama pride v Prago, tako da spremenimo ta sestanek na vrhu iz še enega letnega sestanka v neustavljivo napredno partnerstvo, ki bo zagotovilo globalne spremembe, ki jih svet potrebuje.

Pomislite na ves napredek, ki ga lahko mi - Evropa in Amerika - dosežemo skupaj v novem obdobju čezatlantskega sodelovanja. Sodelujmo na novem svetovnem sporazumu o podnebnih spremembah - sporazum o podnebnih spremembah, ki ga je leta 2005 na sestanku G8 napovedala kanclerka Merklova - o največjih znižanjih ogljikovih izpustov, kar jih je svet kdaj videl. Sodelujmo skupaj, Evropa in Amerika, da premagamo vedno večjo grožnjo terorizma iz Pakistana in Afganistana, ki lahko kadarkoli udari na ulici katere koli od naših držav.

Zdaj, ko se bo Francija pod vodstvom predsednika Sarkozyja ponovno pridružila centru NATA, bi morali Evropa in Amerika sodelovati, da bi dosegli nekaj, kar so bile nekoč le sanje, zdaj pa je po mojem mnenju mogoče: svet, v katerem se uporaba jedrskega orožja ne širi in v katerem se jedrske sile dogovorijo o resničnih zmanjšanjih v svojih arzenalih jedrskega orožja.

(Aplavz)

Skupaj delajmo še na enem velikem cilju, ki ga vsi želimo doseči še za časa naših življenj in za katerega verjamem, da ga želijo videti vse stranke v tem Parlamentu: mir na Bližnjem vzhodu, z varnim Izraelom, ki sobiva ob palestinski državi, sposobni preživetja.

(Aplavz)

A najhitrejša in najbolj nujno potrebno darilo, ki ga naše evropsko in ameriško sodelovanje lahko prinese, je da bo rezultat naših skupnih aktivnosti več delovnih mest, več podjetij in več trgovanja, saj skupaj obvladamo te velike finančne izzive našega časa.

Citat enega najslavnejših Evropejcev, Michelangela, pravi, da je boljše ciljati previsoko in biti prekratek, kot ciljati prenizko in uspeti. To je izbira, ki jo je zapisal Michelangelo, s katero se soočamo zdaj, kajti ko danes gledam po tej dvorani, vidim, da vsi mi danes tukaj nismo le priče in gledalci, ampak potencialno tisti, ki bomo spremembe dosegli, svobodni, da oblikujemo našo usodo.

Ljudje Evrope moramo biti gospodarji dogodkov. Ne glede na to, za kakšne dogodke gre, jih lahko obvladamo. Naj se o nas govori, da nam je v najhujših časih, v največji krizi, uspelo ohraniti vero v prihodnost in da smo skupaj preoblikovali in obnovili svetovni red za naš čas.

Verjamem, da šele ko bodo enkrat napisane zgodovinske knjige, bomo zares uspeli dojeti širino in obseg izjemnih izzivov, s katerimi se mora zaradi globalizacije soočiti vsaka država in vse celine. To je več kot le trenutek spremembe v naši zgodovini. Tukaj gre za svet, ki se spreminja, in spomniti se moramo, da najbolj epohalnih desetletij evropske zgodovine nikoli niso popolnoma razumeli takrat, ko so se zgodila.

Če se ozremo v renesanso, eno največjih obdobj, kar jih je svet doživel, ne moremo pripisati njenega vpliva na svet enemu datumu ali osebi ali odkritju. Ali razsvetljenstvo - ne moremo reči z gotovostjo kdaj ali kdo ali kako ga je začel, rečemo lahko le, da današnja Evropa in današnji svet brez njega ne bi mogla živeti. Ko se ozremo nazaj na industrijsko revolucijo, ne moremo pokazati na dan, ko je zažvižgala piščalka in se je začela, ali pokazati le na enega izumitelja ali podjetnika ali upravni odbor, ki bi jo nadzoroval. Danes lahko za dogodke, ki jih takrat niso dobro razumeli, rečemo le, da imamo vsi koristi od njih.

Ta generacija se sooča s svetom sprememb, ki ga ne razumemo dobro, in v katerem lahko pospešimo ali upočasimo napredek z množico odločitev, ki jih sprejemamo vsak dan. V tem svetu neverjetnih sprememb - podnebnih sprememb, okoljskih zahtev, energetskih potreb, terorističnih tveganj, revščine in neenakosti, s katerimi se moramo soočiti - pravim, ne umikajmo se v protekcionizem, ki vodi v uničenje.

Naj bo to naša dediščina: da smo predvideli in oblikovali resnično globalno družbo za naše nove čase; namesto da bi bila globalizacija povzročiteljica nepravilnosti in neenakosti smo poskrbeli, je globalizacija gonilna sila pravičnosti na svetovni ravni; in da je ob soočanju z najtežjimi izzivi Evropa našla in delila ideale ter pomagala zgraditi svet nanovo na teh skupnih vrednotah.

(Bučen aplavz)

Predsednik. – Predsednik vlade, v imenu Evropskega parlamenta bi se vam rad zahvalil za pomemben govor tu, v Evropskem parlamentu.

(Aplavz)

Zdaj pa z zadovoljstvom vabim predsednika Evropske komisije, Joséja Manuela Barrosa, da poda svoj prispevek.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, vrh G20 v Londonu bo mejnik v globalnem odzivu na globalno krizo. Trdno sem prepričan, da bo pod vodstvom predsednika vlade, gospoda Browna, uspešen.

Pobuda za globalni odziv na globalno krizo je prišla iz Evrope. Spomnim se, kako sva s predsednikom Sarkozyjem šla v Camp David, da bi predsedniku Bushu predlagala globalni odziv. In vrh G20 novembra 2008 v Washingtonu je bil rezultat prav teh skupnih naporov.

Zato je Evropa v sedanjem procesu G20 še zlasti odgovorna. Želimo, da vrh v Londonu uspe, in prepričan sem, da bo uspešen. Evropa bo v Londonu enotna in z enotnim sporočilom. Kot se je 27 držav članic v Evropskem svetu prejšnji teden dogovorilo, bomo za London pripravili proaktiven dnevni red. Želimo si konkretnih rezultatov glede spodbujanja svetovnega gospodarstva in ureditve vseh finančnih akterjev, od bank do hedge skladov do novih pravil o bonitetnih agencijah.

Jasno nam mora biti, da med spodbujanjem gospodarstva in izboljšanjem pravne ureditve ni dihotomije – potrebujemo oboje. Pravzaprav je treba iti še naprej: prav tako moramo zavrniti vse oblike gospodarskega nacionalizma in protekcionizma ter obnoviti svojo zavezo manj razvitemu svetu, pri čemer je treba paziti, da bo Evropa upoštevala razvojne cilje tisočletja.

Še zlasti močna je upočasnitev gospodarstva. Zato je treba zagotoviti usklajeno oživljanje gospodarstva s spodbujanjem splošnega povpraševanja. Tu je Evropska unija že zelo dejavna: naša celotna davčna prizadevanja, ki združujejo diskrecijske ukrepe in avtomatične stabilizatorje, se približujejo 4 % BDP.

Naše sanacijske načrte moramo zdaj učinkovito izvajati. Vemo, kaj moramo storiti: ponovno vzpostaviti kreditni sistem; ohraniti delovna mesta; izboljšati usposobljenost ljudi za čas, ko bo prišlo do ponovne rasti; še naprej vlagati v produktivnost in konkurenčnost Evrope. Komisija bo spremljala in ocenjevala dejavnosti držav članic, da se tako uskladi naš skupen odziv na krizo.

Glede ureditve finančnega trga želi Evropska unija še naprej premikati meje: noben finančni produkt, nobena institucija, noben trg in nobena jurisdikcija naj bi pri tem ne bili izvzeti. Vendar to ne pomeni regulacije zgolj zaradi regulacije same – potrebujemo nadaljnjo regulacijo, ker potrebujemo pravilno delovanje trgov, financiranje delovnih mest in naložbe. Samo tako se bo ponovno vzpostavilo zaupanje, zaupanje pa je ključno. Ponovna vgraditev etike v finančni sistem je tudi pogoj za zaupanje, ki ga potrebujemo v odprtih gospodarstvih.

V Evropski uniji se stvari na tem področju že premikajo: Komisija je že predstavila predloge glede kapitalske ustreznosti in agencij za ocenjevanje bonitete, o katerih trenutno razpravlja tudi Parlament. V prihajajočih tednih bo Komisija pripravila predloge glede hedge skladov, skladov zasebnega kapitala ter nagrajevanja vodilnih delavcev, pravočasno za junijski Evropski svet pa bo Komisija predlagala paket za novi evropski sistem finančnega nadzora. Evropska unija se premika: to bomo v Londonu glasno in jasno povedali, da bomo lahko sodelovali z našimi partnerji, in sicer našimi ameriškimi prijatelji.

Želimo, da se nam pridružijo tudi drugi: potrebujemo globalna pravila za globalno gospodarstvo. Vzemimo kot primer oslABLJENA sredstva: če se bančni sistem ne očisti, je jasno, da se krediti ne bodo usmerili nazaj v gospodarstvo. Evropska unija ima okvir, ki ga je Komisija zagotovila za obravnavo tega vprašanja. Finančni ministri G20 so se pred manj kot dvema tednoma na dolgo pogovarjali o obravnavi oslABLJENIH sredstev. Sklop načel, ki so jih sprejeli, v veliki meri odraža poglede Evropske unije glede te zadeve. To je bila ponovno

enkratna izkušnja pri opredeljevanju nadnacionalnih in transnacionalnih pravil in dokaz, da je Evropska unija bolj pripravljena kot drugi, vendar s tem ne želi vsiljevati, ampak predlagati pravila za to globalizacijo.

V Londonu mora Evropska unija prav tako ostro zavrnila protekcionizem. Doma bomo šteli svoj notranji trg in ga pri tem ohranjali odprtega, prav tako pa bomo podpirali tudi odprte globalne trge. Ne smemo se odreči Dohi in moramo kmalu doseči dogovor. Prav tako ne smemo pozabiti na države, ki najbolj potrebujejo pomoč: vztrajati moramo pri svojih zavezah glede razvojnih ciljev tisočletja.

Nikoli ne smemo pozabiti, da so sprejeti ukrepi le sredstva za dosego cilja, ki pa je večja blaginja ljudi. Ti ukrepi niso namenjeni finančnemu sistemu – niti posameznemu segmentu gospodarstva –, ampak ljudem. V sedanjem kritičnem času to pomeni, da je treba omiliti in ublažiti učinke gospodarskega nazadovanja v Evropski uniji na zaposlovanje. Zaposlovanje je sedaj vsekakor naša prva skrb. Dne 7. maja bo potekal vrh o zaposlovanju, kjer bomo zbrali zamisli in ukrepe za ohranitev zaposlitev ljudi ter njihovo preusposabljanje za prihodnja delovna mesta. Sodelujemo s socialnimi partnerji, ker verjamemo, da je to del našega modela v Evropi – zamisel o sodelovanju s socialnimi partnerji – in prepričani smo, da lahko tako pomagamo našim delavcem, da se pripravijo za delovna mesta prihodnjega vzdržnega in nizkoogljičnega gospodarstva, ki si ga v Evropi želimo.

Srečanje G20 v Londonu se bo moralo zato dotakniti številnih področij - to je zelo ambiciozen program. Prepričan sem, da bo G20 pod vodstvom Gordona Browna in z močnim prispevkom Evrope uspešen in bo doseženo soglasje glede mednarodnega gospodarstva.

(Aplavz)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim bi pozdraviti britanskega predsednika vlade, Gordona Browna, ki bo čez nekaj dni gostil vrh G20, ki ga Evropa pričakuje kot le redkokdaj doslej.

Prvo spoznanje, do katerega naj bi prišli v tej krizi, je, da so gospodarstva zdaj tako med seboj povezana, da si ni več mogoče zamisliti nacionalnih rešitev. Težave, in treba je povedati, da prihajajo nad nas predvsem iz Združenih držav kot posledica pomanjkanja regulacije, se vse bolj širijo, in Evropa, gospod Brown, mora uvideti, da bo v bran svojih interesov močna le, če bo pri tem enoglasna. Prav tako mora biti dovolj močna, da bo vsa regionalna gospodarstva spravila na pot nove rasti. Kar ne morem pozabiti gospoda Manuela Barrosa in dejstva, da gre za pobudo Evrope - in še zlasti gospoda Sarkozyja - da je skupina G20 pozvana, naj pomaga ponovno vzpostaviti red v finančnem sistemu, ki je popolnoma izgubil razsodnost.

Solidarnost in odgovornost sta najpomembnejši načeli Evrope. Skupaj smo pripravljeni nuditi pomoč in podpreti tiste, ki so v najtežjih razmerah. Čeprav vaši državi želim vse najboljše, predsednik vlade, pa so najnovejši podatki MDS o njej zelo zaskrbljujoči, tako kot za druge države v Evropski uniji, še posebej za Madžarsko.

Več let sem deloval kot prostovoljni gasilec in vem, da ko hišo zajame požar, ognjeni zublji zelo hitro ogrozijo tudi sosedovo hišo.

Moji kolegi poslanci, vaši prijatelji na levi strani parlamenta bodo, ko jaz končam, brez dvoma pozivali k bolj socialni Evropi in večji zaščiti. Preden to storijo, naj ponovim, da so ti poenostavljeni slogani, ki vključujejo potrošnje sredstev, ki jih sploh nimamo, prav posledica neuspešnih politik iz osemdesetih let prejšnjega stoletja v številnih evropskih državah.

(Aplavz)

Seveda ne vaše, predsednik vlade; priznam, da v osemdesetih letih prejšnjega stoletja vaša vlada ni sodila mednje. Isti poslanci bodo seveda ponovili, da se je trenutna kriza porodila iz globalizacije in tržnega gospodarstva. Že vnaprej bi jim odgovoril, da se je prav zaradi tega tržnega gospodarstva povprečen dohodek naših sodržavljanov v zadnjih 40 letih dvignil za 40 %. Prav tako bi jih rad spomnil, da medtem ko so se ljudje v državah brez tržnega gospodarstva in pod zaščito berlinskega zidu soočali s svojo izčrpano dokumentirano usodo, sta globalizacija in tržno gospodarstvo zahodnim Evropejcem omogočala napredek v obliki povprečne 2 % letne rasti. Vse to kaže, da zagovorniki socialne Evrope niso nujno tisti, ki jih imamo v mislih.

Ministrski predsednik, evropsko povezovanje je bilo vedno vprašanje solidarnosti med državljani posameznih držav in v težkem obdobju, ki ga trenutno doživljamo, je bolj kot kdaj koli prej naloga Evrope, da to še enkrat dokaže s svojimi dejanji. Podpora bankam je bila nujna, saj je preprečila, da bi tisti, ki so jim zaupali, izgubili

vse, in to je nekaj, ni pa dovolj. Pomagati moramo predvsem tistim, ki izgubijo delo, in družinam, ki se le težko prebijajo. Samo s ponovno rastjo in ponovno vzpostavitev gospodarskega in davčnega okolja, ki bo naklonjeno podjetnikom, se bo povrnilo zaupanje in s tem delovna mesta. Evropski program pomoči v višini 400 milijard EUR nam bo pomagal prebroditi krizo. Omogočil bo nova vlaganja, okreplil povpraševanje in s tem podprl rast ter ustvarjal nova delovna mesta.

Notranji evropski trg lahko deluje kot pomemben vzvod, nasprotno pa lahko vsak protekcionistični ukrep stvari le še poslabša. Gospod Brown, ni dovolj le obsoditi protekcionizem v tujini. Tudi doma se moramo izogniti odobravanju sloganov, kot je „britanska delovna mesta za britanske delavce“, kajti sicer se bomo z njimi ujeli v zelo nevaren gospodarski nacionalizem. Vendar pa zaupam Komisiji, skrbnici pogodb, da bo zagotovila spoštovanje zakonov in bodo naša podjetja lahko trgovala na prostem in poštenem trgu. Naša prednostna naloga je vzpostaviti novo globalno finančno arhitekturo z večjo stabilnostjo, več nadzora in predvsem večjo preglednostjo. Zato moramo pospešiti reforme „Basel II“ in špekulativne sklade podvreči strogemu nadzoru.

Ministrski predsednik, cenim, da ste se nam pridružili, ne zato, da bi nam vsiljevali zamisli, temveč prisluhnili pričakovanjem državljanov. Ne pozabite, gospod predsednik vlade, še zlasti naslednji teden, da ste resnični Evropejec.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, kako pogumen govor in kako sijajen opis potreb našega časa. Prav to je pot, ki jo moramo ubrati, in mi evropski socialisti in socialdemokrati - pri tem namreč ne govorim le v imenu poslancev moje skupine, temveč tudi v imenu gospoda Rasmussena, vodje socialdemokratskega gibanja v Evropi – soglašamo s prav vsako besedo v vašem govoru, predsednik vlade. To je odlična usmeritev.

(Aplavz)

(FR) Kar zadeva pripombe mojega kolega poslanca, gospoda Daula, je najmanj, kar bi človek pričakoval od predsednika parlamentarne skupine to, da je sposoben ločiti med protekcionizmom in socialno zaščito. Med njima je ogromna razlika.

(Aplavz)

Kar se tiče vašega imenitnega predsednika, gospoda Sarkozyja, ta morda nekaj ve o protekcionizmu, vendar pa zagotovo nič ne ve o socialni zaščiti.

(DE) Prav imate, gospod predsednik, to je resnično pomemben trenutek. Na predvečer vrha G20 se nam je pridružil Gordon Brown, da spregovori v Evropskem parlamentu. Ta obisk kaže na to, da je forum evropskih narodov, torej ta Parlament, tisto mesto, kjer se predstavijo pogledi, tako kot ste jih vi, predsednik vlade, danes predstavili nam.

Zato je vaš obisk več kot le preprosto obisk Evropskega parlamenta. S tem se kaže pot naprej, kajti pokazali ste, da kot predsednik vlade vaše države in gostitelj vrha G20 Evropskemu parlamentu priznavate pomen, ki si ga zasluži. To pomeni, da ga imate za kraj, kjer je o večnacionalni in mednarodni politiki treba razpravljati v okviru odnosov naše celine ter odnosov Evrope z drugimi deli sveta. Za to se vam, gospod Brown, najlepše zahvaljujem. Prav ste ravnali.

(Aplavz)

Predsednik vlade, omenili ste tri osnovna načela, ki bi se jih rad dotaknil, ker so to tudi osnovna načela našega gibanja. Pri tem pohlep, pohlep posameznika ni bil odločilni dejavnik. Ta je namreč stalna značilnost človeške zgodovine in bo kot taka vedno obstajala. Gre za sistem, znotraj katerega se lahko ta pohlep posameznika razbohoti in postane uničevalen. In ta sistem je napačen. Ta sistem nebrzdanega tržnega radikalizma in liberalizma je odpovedal in se zrušil. Zato ga je treba spremeniti.

Zato imate prav, ko pravite, da potrebujemo evropsko in svetovno ureditev skladov zasebnega kapitala, hedge skladov ter offshore središč, ki jih je treba zapreti, prav tako pa potrebujemo pravila za bonitetne agencije. Prepovedati je treba tudi prodajo brez kritja. To predstavlja celo vrsto ukrepov, ki jih mi pod vodstvom gospoda Rasmussena in ob nasprotovanju drugih skupin že dolgo zahtevamo. To je točno tisto, kar je treba storiti.

(Aplavz z leve)

Vem, kolegi poslanci na desni, da se težko sprijaznite s tem, da se je politika, ki ste jo podpirali 10 let, izkazala za napačno. Težave imate, ker ne morete slediti dogajanju. To sicer lahko razumem, vendar to ne spremeni dejstva, da ste vedno nasprotovali politiki.

Prav imate, ko trdite, da je treba ustaviti jedrsko oboroževalno tekmo. Prav imate, ko pravite, da nam bo sodelovanje z Združenimi državami Amerike omogočilo vstop v novo dobo jedrske razorožitve. Prav tako imate prav, ko trdite, da je potrebna solidarnost med ljudmi v družbi kot tudi solidarnost med državami. Zato bom v imenu svoje skupine podpisal, da se bodo nove države v tej uniji lahko nanjo zanesle. To je res prava pot, predsednik vlade.

Še zadnje, kar bi rad povedal. Prosim vas, da skupini G20 predate sporočilo, da vsak, ki v trenutni gospodarski krizi poskuša okoljsko politiko naščuvati zoper gospodarsko politiko, dela pogubno napako. Gospodarska kriza bo minila, podnebne spremembe pa bodo ostale. Zato potrebujemo oboje. Predvsem pa se je treba učinkovito boriti za boljše podnebno politiko. Ta boj bo prav tako zagotovil priložnosti za nova delovna mesta. Združevanje teh dveh stvari je tisti pravi pristop.

(Aplavz)

Gordon Brown je imel odličen govor. Bolj ko tisti na desni nasprotujejo povedanemu, bolj iz vašega govora izhaja, gospod Brown, da smo na pravi poti. Zadovoljni smo, da nam je danes spregovoril resnični socialdemokratski predsednik vlade.

(Aplavz)

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. Gospod predsednik, pozdravljam predsednika vlade na tem prvem kraku „Brownove svetovne turnee G20“. Za G20 ste začrtali obsežen dnevni red, predsednik vlade, od boja zoper svetovno revščino do jedrskega razoroževanja in miru na Srednjem vzhodu in pri tem vam želim uspeha. Moja skupina vam in vašim sodelavcem v Evropskem svetu čestita za načrtovanje skupnega pristopa, čeprav v omejenem obsegu, za vrh naslednji teden.

Priložnosti za sodelovanje z vlado predsednika Obame ne bi smeli zapraviti s čezatlantsko besedno vojno. Vem, da smo podobnega mnenja, vendar je Amerika še naprej naklonjena skeletni regulativi, stvarnost te recesije pa kaže, da so prav tisti, ki se namerno niso zmenili za slabo prakso, zdaj najbolj prizadeti. Potrebujemo evropski organ za finančne storitve. Vsekakor je treba druge pripraviti, da bodo podprli iste standarde, vendar pa njihova opreznost ne more opravičiti naše nedejavnosti. Kot pravite, je treba v našem finančnem sistemu ucvrstiti poštenost, preglednost in vladavino prava. Potrebna je tudi reforma globalnih finančnih institucij za zaustavitev presežkov tekočih računov in prevelike likvidnosti, kar povzroča cikle visoke konjunktore in recesije.

To vlogo mora prevzeti MDS. Lahko s povečanim dostopom do sredstev za krizne razmere zbere več sredstev? Ali bi moral postati pravi upravljavec premoženja za dele globalnih varčevalnih rezerv, špekulantov, ki napovedujejo, kaj bo kdo storil, ter preprečevati paniko in stabilizirati trge? Kako lahko prenovimo njegove odločevalske strukture, da bi odražale zahteve po bolj demokratičnem nadzoru in moč hitro rastočih gospodarstev?

Prav tako je ključnega pomena, da se kljub težavam zaradi recesije spopademo z izzivom podnebnih sprememb in problemi, ki jih prinaša revščina.

Predsednik vlade, govorili ste o nujnih ukrepih, pa boste MDS in Svetovni banki dali jasna pooblastila za spopad s sušo, poplavami in boleznimi, ki spremljajo globalno segrevanje v državah v razvoju? Boste poskrbeli, da se sredstva ne bodo zagotavljala, posojala in načrtovala zgolj za doseganje tržnega uspeha, ampak za doseganje družbenega napredka in tudi zelenih ciljev? Potrebujemo novo in vzdržno gospodarstvo, vključeno v globalno družbeno pogodbo. Obdobje lahkega zaslužkarstva je preteklost. Pri prihodnji rasti naj bi preživljanja ne enačili z lahkim zaslužkom.

V ta namen mora Evropa doseči soglasje, pri čemer mora Združeno kraljestvo biti del tega. Predsednik vlade, vi in jaz sva na politični paleti različno obarvana, vendar vem, da oba kot Škota z gorečim prepričanjem v napredno politiko razumeva, kar je zapisal Burns: „Ko bi nam neka sila dala videti sebe, kot nas vidijo drugi“. In stranke, ki sebe in Britanijo potiskajo na rob Evrope, bodo državo drago stale.

Zato naj bo Britanija pozitiven partner, odlitek evropskega kalupa. Predsednik vlade, pričakujem, da bo skupna valuta iz krize izšla močnejša. Vlagatelji so pred hladnimi vetrovi recesije našli zavetje pod okriljem evra. Zasnovali ste pet bizantinskih preizkusov, ki so v zadnjih 10 letih preprečevali britanski vstop. Si boste

zdaj prizadevali za vključitev Združenega kraljestva v evro v obdobju po recesiji? Združeno kraljestvo ne bi smelo biti postavljeno ob zid, medtem ko so drugi uspešni. To je ples, ki se mu mora Britanija pridružiti.

(Glasen aplavz)

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. - Gospod predsednik, namesto da se ujamem v zanko socializma, liberalizma, konservatizma ali kateregakoli drugega ideološkega „izma“, s katerimi se v tem Parlamentu redno obmetavamo, bi najprej želel čestitati predsedniku vlade za njegovo pripravljenost priti k nam in nam predstaviti svoje stališče ter ga močno zagovarjati, pri čemer pa je od vsega najpomembnejše, da je glede možnosti reševanja problemov in težav, s katerimi se soočamo, ponudil most med Evropo in Ameriko, še zlasti sedaj v obdobju globalne krize. Vendar ne smemo dopustiti, da bi ob tej globalni krizi pozabili na uspehe v preteklosti.

V zadnjih 15 letih smo doživljali gospodarsko rast brez primere, rast zaposlovanja kot še nikoli prej, ustvarjanje bogastva kot še nikoli prej in ukrepe pomoči in podpore državam v razvoju kot nikoli poprej. S predlaganimi novimi načrti pa z izločitvijo slabega ne smemo zavreči tudi tistega, kar je dobro. Graditi je treba na preteklih uspehih, priznavajoč storjene napake, in pri tem zagotoviti ambiciozen načrt obnove globalnega gospodarstva, ki temelji na skupnih ciljih s skupnimi vrednotami ter skupno potjo. Ta skupna pot mora v vsakem trenutku temeljiti na potrebi zagotavljanja boljše stvari za ljudi, ne pa boljše stvari za trg ali boljše stvari za gospodarstvo.

Predsednik vlade, prej ste v svojem govoru navajali Michelangela, prav tako pa je dober citat irskega pesnika, Oscarja Wilda, ko je dejal: „Vsi ležimo v jarku, vendar nekateri zremo v zvezde.“ In sedaj lahko zares posežemo po zvezdah! Nova kriza predstavlja priložnost. Barack Obama upravičeno vidi priložnost, da se Amerika vrne na svetovni oder. Vendar v primerjavi z Marshallovim načrtom po drugi svetovni vojni zdaj na svetovnem odru ne obstaja velika zverina, ki bi lahko rešila svetovno gospodarstvo. Medsebojno smo odvisni glede izzivov, s katerimi se spopadamo, kot tudi glede rešitev, do katerih lahko pridemo.

Mislim, da je najbolj potrebno načrtovati naprej, seveda pa lahko govorimo tudi o nizkoogljičnem gospodarstvu in delovnih mestih, ki jih to ustvarja - to je zelo pomembno - kakor tudi preusposabljanje in pridobivanje novih veščin, kar je bistvenega pomena. Za razvoj je nujna socialna zaščita za tiste, ki jo najbolj potrebujejo, vendar se ne obehajmo na izrek, ki pravi, da je denar, ki ga bo zaslužil bankir, odločilni dejavnik, ki določa vrsto rešitve, ki se je bomo domislili. Boljša ureditev, boljši nadzor - pa tudi boljše uveljavljanje teh predpisov - kajti v številnih primerih pri bančni krizi ni šlo za pomanjkanje regulative, temveč za pomanjkanje nadzora ter uveljavljanja pravil.

Menim, da je eden ključnih elementov, ki jih moramo sedaj poiskati in oblikovati za prihodnost, vlivanje gotovosti glede načina delovanja trgov, vrste zaščit, ki se jih je treba znebiti, odprave davčnih oaz in bančništva v senci, hkrati pa je treba ljudem povrniti zaupanje. Pokazati jim je treba, da obstaja izhod iz krize in da je luč na koncu tunela, najpomembnejše pa je, da jim damo vedeti, da so del te rešitve.

V irščini imamo izraz *meitheal*, ki pomeni, da se ljudje zberejo in delujejo skupaj, da zaščitijo pridelek. Zdaj je čas, da stopimo skupaj in zaščitimo ne le ta pridelek, ampak rešimo planet.

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. - Gospod predsednik, vesela sem, da je z nami predsednik vlade. Glede na majhno pozornost, ki jo je dolgo časa namenjal EU in Evropskemu parlamentu, njegovo današnjo prisotnost tukaj razumem kot dober znak, da se ljudje lahko spremenijo.

Prav tako sem prepričana, da boste morda že po današnjem dnevu naznanili umik kar nekaj izvzetij ali celo, kot je dejal moj prijatelj Graham Watson, naznanili vstop Združenega kraljestva v evrsko območje.

Vendar pa vas moram spomniti, da je bila vaša vlada glede večine vprašanj, ki ste jih omenili - demokratične reforme, socialna vprašanja, direktiva o delovnem času, davki - na napačni strani.

(IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predsednik vlade, vi ste skupaj s precejšnjim številom svojih kolegov in našim predsednikom Barrosum odgovorni za dejstvo, da Evropska unija nima nikakršnih finančnih regulativnih instrumentov oziroma davčnih ali proračunskih politik, ki bi bile danes tako dragocene in bi nam omogočale spopad s krizo. Tega se je dobro spomniti, kajti kadar je cilj predlagati verodostojne rešitve, je olikano priznati napake, ki so bile prvotno storjene.

Pa si pogledjmo verodostojnost kampanje zoper davčne oaze. Zdi se zelo lahka tarča - vsi jih sovražijo - vendar je stvarnost nekoliko drugačna. Obstaja celo sum, da se o njih toliko pogovarjamo zato, ker se ne moremo dogovoriti, da bi se pogovarjali še o čem.

Predsednik vlade, mislimo, da je pomembno, da prenehamo razmišljati o tem, da je nemogoče omejiti prost pretok kapitala in da milijonov evrov, zapravljenih v špekulacijah, ni mogoče povrniti. Treba je zaustaviti, ne pa regulirati aktivnosti špekulativnih skladov. Banke je treba privedi na točko, kjer bodo spet opravljale to, za kar so bile v Toskani pred mnogimi stoletji tudi oblikovane: financiranje realnega gospodarstva.

Okrepitev nadzora na trgu ni dovolj, znižati je treba dobičke tistih, ki špekulirajo. Poudariti je treba, da ima mafija danes 120 milijard EUR skritih v davčnih oazah. Odločno si moramo prizadevati za dvojno napoved in dvojno preglednost: tisti, ki denar naložijo v drugi državi, morajo to prijaviti. Banke, ki depozite sprejmejo, jih morajo prijaviti. Vmesne poti tu ni. Vse drugo je le prazno govorjenje in bojim se, da nas bo prazno govorjenje pokopalo, če G20 ne bo dala rezultatov, ki bodo močnejši od besedičenja, ki se sliši okrog nas.

Predsednik vlade, tako kot vaš predhodnik, ste uporabili močne in čustvene besede v Shakespearjevem jeziku, vendar imate prav tako zelo malo konkretnih predlogov. Govorili ste o ekološki sanaciji okolja. Vendar se v načrtih vaše vlade samo 7 % naložb namenja za okoljske projekte, medtem ko Južna Koreja, Kitajska in celo Združene države dajejo takt, ki mu z lepimi besedami ne bomo mogli slediti.

Govorili ste o Københavnu, vendar se Evropski svet prav tako ni mogel dogovoriti o skladu za podnebne spremembe za države v razvoju. Vendar sami še predobro veste, da je brez velike finančne zaveze København obsojen na neuspeh, s tem pa tudi naše ambicije glede obvladovanja podnebnih sprememb.

Lep govor, gospod Brown, ampak kaj ste zares pripravljeni storiti?

(Aplavz)

Francis Wurtz, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospod Brown, kot ste nas spomnili, je pred dvajsetimi leti padel Berlinski zid in se s tem za vselej zaključil model, ki ga je sam poosebljal in ki je že tako ali tako kar nekaj časa admiral.

V takšnih okoliščinah je bila skušnjava, da bi kapitalizem popolnoma spustili z vajeti, prevelika. Evropska unija je pri tem sledila drugim in podlegla tej skušnjavi. Očete tega novega modela ali njihove naslednike je zdaj nadomestil neukrotljiv stvor. Da bi se prebili skozi to, tudi eksistencialno krizo, pa si moramo upati podvomiti. Nimam občutka, da smo na takšni poti.

Na zadnjem Evropskem svetu je predsednik Komisije dejal, da smo kos razmeram. Predsednik Sveta je povedal, da je z doseženimi rezultati izredno zadovoljen, prva nagrada pa je šla, tako kot se to pogosto zgodi, gospodu Berlusconi, za katerega je Evropska unija zdravo telo, ki ga je prizadel virus. Čas bo pokazal.

Zaenkrat so le redki iz gospodarskih krogov izrekli besede samokritike, tako kot Morgan Stanley v Aziji, ki je dejal, da smo odgovorni vsi: finančne institucije, zakonodajalci, bonitetne agencije, upravni odbori, politiki in centralne banke. Zato moramo vse to sprejeti skupaj. In to nas bo spremenilo.

Menim, gospod predsednik vlade, da ste prvi evropski politični voditelj, ki se je v grobih potezah lotil *mea culpe*. To se navezuje na stališče, ki ste ga zavzeli pred desetimi leti po azijski krizi: držo, ki jo danes pojmuje kot ne dovolj trdno do vseh tistih, ki so menili, da so bile to le prehodne težave.

Rekli ste, da staro mnenje o tem, da so trgi učinkoviti in se lahko sami regulirajo, ne drži več. Povedati moram, da mi je ta gesta ponižnosti bolj všeč kot neprimeren govor, ki ga je v tem parlamentu imel vaš predhodnik v nekem prejšnjem mandatu.

Vendar pa sem prepričan, da je problem nekje drugje. Kot navaja nedavno poročilo sekretariata konference Združenih narodov za trgovino in razvoj, je treba zapreti veliki kazino. Doktrina, ki se je izvajala zadnjih 20 let, je spektakularno propadla.

Zato so tisti, ki so pompozno najavili G20 kot novi Bretton Woods, ki bi preoblikoval kapitalizem, ali so celo moralizirali, zavajali naše sodržavljanke. Nikakršnega „predvečera revolucije“ ne bo 2. aprila v Londonu.

Unit, velik sindikat v vaši državi, je po mojem mnenju iznašel zelo preprosto in natančno frazo, ki govori o tem, kje je čevljev preozek. Njegov slogan za pohod, organiziran za naslednjo soboto v britanski prestolnici, bo, citiram: „Postavite ljudi na prvo mesto“. Morda se zdi očitno, vendar to v primerjavi s tem, kar je postalo prevladujoč sistem, meji na Kopernikovo revolucijo.

To govori o obsegu in naravi izzivov našega časa.

(Aplavz)

Nigel Farage, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, predsednik vlade je bil danes popoldne zaradi svojega komentarja „britanska delovna mesta za britanske delavce“ deležen kritike, vendar lahko to ignoriramo, kajti mislim, da od trenutka, ko je to izrekel, nihče nikoli ni resno pomislil, da bo kot britanski predsednik vlade interese britanskih delavcev postavil nad lastne evropske sanje. Moj Bog, vendar ste nam s tem postregli danes popoldne, predsednik vlade.

Prav škoda je, da se razen tistih iz UKIP (Neodvisna stranka Združenega kraljestva) dejansko nihče drug ni potrudil priti, da bi vam prisluhnili. Tu ste zelo priljubljeni. Tu ste zares zelo priljubljeni, ker ste le v nekaj dneh po irskem „ne“ Lizbonski pogodbi to pogodbo na hitro spravili skozi britanski parlament in pri tem prelomili javno izjavo, da boste britanskemu ljudstvu omogočili referendum glede Ustavne pogodbe.

Za to naj vas bo sram, gospod predsednik vlade. V naši deželi ste razvrednotili demokracijo; razvrednotili ste zaupanje, ki so ga volivci imeli v vas kot britanskega predsednika vlade. Seveda vemo, kakšen je razlog za to. Razlog je v tem, da bi se mi izrekli za „ne“. V svojem govoru ste rekli, da samo tisti na skrajnih robovih nasprotujejo Evropski uniji. To morda drži med profesionalnimi kariernimi politikami, velika večina Britancev pa si želi, da bi z Evropsko unijo gojili prijateljske vezi in prosto trgovino, ne želijo pa biti člani te politične unije.

Evropske unije ne morete še naprej graditi v nasprotju z javnim mnenjem. Če boste to počeli zoper voljo ljudi, si za v prihodnje kopičite ogromne socialne in politične probleme. Pustite, prosim, da narodi Evrope odločajo o svoji usodi. Naj se to ne počne v parlamentih, kot je ta, in v parlamentih, kot je westminstrski. To ne bo uspešno!

Kar zadeva gospodarstvo, ste nam povedali, da ste neke vrste gospodarski guru; ste mož, ki lahko reši svet. Zelo dobro se spomnim vašega prvega velikega dejanja kot ministra, ko ste na svetovnih borzah prodali 400 metričnih ton zlata po 275 USD za unčo. Glede na današnje vrednotenje, bi to pomenilo 10 milijard USD več. Ne gre le za dejstvo, da ste se zmotili, kajti zmotimo se lahko vsi. Gre za dejstvo, da ste vnaprej najavili, koliko nameravate prodati in kdaj nameravate prodati. Šlo je za tako osnovno napako, ki je še povprečen študent ekonomije – celo v tem času, ko je izobraževanje razvrednoteno – ne bi zagrešil na zaključnem izpitu na visoki ravni. K temu naj še dodam, da ste uničili naš zasebni pokojninski sistem, Bank of England pa ste odvzeli sposobnost reguliranja bank in jo izročili birokratom FSA in Canary Wharf, ki le vnašajo ustrezne oznake v prazna okenca.

Nismo pa slišali opravičila. Vaša Vlada se je opravičila za pokol v Amritsaru; opravičili ste se za suženjstvo; opravičili ste se pravzaprav za vse. Se boste, prosim, opravičili za to, kar ste storili kot britanski finančni minister, potem pa vam bomo morda prisluhnili?

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, ugotavljam, da predsednik vlade že obvlada osnovno večino evropskega politika, in sicer je sposoben v tej dvorani govoriti eno, svojemu volilnemu telesu pa nekaj povsem drugega.

Gospod predsednik vlade, tu ste govorili o prosti trgovini in s tem se strinjam. Le kdo bi ob tem, ko vas je pravkar poslušal, uganil, da ste vi avtor fraze „britanska delovna mesta za britanske delavce“ in ste subvencionirali – kjer niste brez premisleka poddržavili – bistvene dele našega gospodarstva, kar vključuje avtomobilsko industrijo in številne banke?

V tem Parlamentu bi morda uživali večjo veljavo v moralnem smislu, če bi se vaša dejanja ujemala z besedami. Morda bi imeli večjo veljavo v različnih svetih po svetu, če Združeno kraljestvo ne bi zapadlo v to recesijo v najslabših pogojih med vsemi državami G20.

Resnica je, da vam je zmanjkalo našega denarja. Država kot celota je zdaj v stanju, ko ima premoženje nižjo tržno vrednost, kot znašajo odprte obveznosti za to premoženje. Vsak britanski otrok se rodi z dolgom, ki znaša okrog 20.000 GBP. Že odplačevanje obresti pa bo stalo več kot izobraževanje tega otroka.

Danes ponovno skušate krivdo za to porazdeliti. Govorili ste o mednarodni recesiji, mednarodni krizi. Drži, da skupaj plujemo v teh nevihtah, vendar pa niso vsa plovila v konvoju v enako razdejanem stanju. Druge ladje so dobra leta izkoristila za to, da so v ladijskem trupu zasmolile vse luknje – kar pomeni, da so odplačale dolg – vi pa ste si v dobrih letih le še naprej izposojali. Posledično je naš ladijski trup pod vašim poveljstvom zaradi nakopičene teže vašega dolga pogreznjen globoko v vodo.

Zdaj naš primanjkljaj sega do 10 % BDP – skorajda neverjeten podatek. Večji je kot v Pakistanu in večji kot na Madžarskem – državi, ki sta že poklicali MDS.

Ne gre za to, da se vi ne opravičite. Tako kot vsi drugi sem se tudi sam že zdavnaj sprijaznil, da ste patološko nesposobni prevzeti odgovornost za te stvari. Gre za to, da s tem namerno nadaljujete, tako poslabšujete razmere in zlohotno zapravljate, kar nam je malega še ostalo.

V zadnjih 12 mesecih je bilo v zasebnem sektorju izgubljenih 100 000 delovnih mest, vi pa ste v javnem sektorju ustvarili 30 000 delovnih mest. Gospod predsednik vlade, to vaše izžemanje proizvodnega dela gospodarstva z namenom financirati požrešni neproduktivni del, ki mu doslej ni bilo para, se ne more nadaljevati v nedogled. Iz recesije se ne da izkoptati s še večjim trošenjem sredstev in dolgov se ni mogoče rešiti z zadolževanjem in ko na svoj okoren in površen način ponavljate, da so pri nas razmere boljše kot drugje in so naše možnosti, da previharimo viharje, dobre, moram reči, da zvenite kot brezpogojno zvest podrejeni v obdobju Brežnjeva, ki govori o partijski liniji.

Vi veste in mi vemo in vi veste, da mi vemo, da je to nesmisel. Vsak ve, da je Britanija v teh težkih časih na slabšem kot druge države. MDS je tako rekel. Tako je povedala Evropska komisija. Tako so rekli trgi, kar je razlog, da je naša valuta devalvirala za 30 %, in prav kmalu bodo tudi naši volivci dobili priložnost, da povedo svoje.

Vidijo, kar so trgi že spregledali – da ste devalvirani ministrski predsednik devalvirane vlade.

Gordon Brown, *Predsednik Vlade Združenega Kraljestva Velike Britanije in Severne Irske*. – Gospod predsednik, Evropski parlament si zasluži priznanje, da lahko toliko ljudi v tako kratkem časovnem obdobju izrazi toliko različnih pogledov in za vaše poglede se vam zahvaljujem.

Vendar upam, da se bomo po umiku strankarske politike spominjali treh stvari. Najprej je pomembno, da se svet v spopadanju s krizo združi. Če ostajamo vsak na svoji strani, brezbrizni, če ne sodelujemo z drugimi državami, to pomeni recept za neuspeh in nezmožnost rešiti problem, ki je dejansko neuspeh globalnega bančništva, ki se je razširil v industrijsko gospodarstvo. Če ne razumemo problema, ne bomo mogli doumeti rešitve.

Do izpada energije je prišlo v bančnem sistemu po vsem svetu. Ugotovili smo, da so bile banke, za katere smo mislili, da so neodvisne, povsem zapletene z drugimi bankami v različnih deželah, in s tem problemom se moramo ukvarjati. Ne glede na strankarske politične linije, ki jih ljudje s tem v zvezi želijo sprejeti, je resnica naslednja: moramo se ukvarjati s problemom prestrukturiranja globalnega bančništva.

Evropa je bila na čelu. Dokapitalizirali smo svoje banke. Druge države so to zdaj storile. Po svetu se je za dokapitalizacijo bank namenilo več kot 1000 milijard dolarjev. Da bi ukrepali glede oslabljenih sredstev, smo zdaj oblikovali sistem zavarovanj in druge sheme. Tega se je treba lotiti in lotiti se ga je treba z globalnim sodelovanjem.

Drugo, česar se moramo kljub vsem različnim pogledom v tem parlamentu zavedati, je, da mora globalno sodelovanje – ne le na področju bančnih institucij, ampak tudi globalno sodelovanje na drugih področjih, na davčnem področju in področju monetarne politike ter trgovine – predstavljati pomemben del v našem pristopu k prihodnosti. Če nam je všeč ali ne, svet se neverjetno hitro spreminja. V Aziji poteka več proizvodnje kot v Evropi. Trgovanje po svetu poteka s hitrostjo, ki je doslej vse do te krize še nismo doživeli, in stvari se moramo lotiti z ustvarjanjem globalnega okolja za trgovanje, ki bo svobodno in tudi pravično. Ne glede na stališče tega parlamenta, mislim, da se morajo tudi ljudje s tem pogumno soočiti.

Tretje, kar po mojem izhaja iz današnje razprave, je, da globalne rešitve globalnih problemov zahtevajo ne le močne evropske institucije, ampak tudi močne globalne institucije. Ljudje, ki so se odzivali na moj govor, so me spraševali, kaj lahko storimo, da bi prenovili te globalne institucije. MDS, Svetovna banka in Svetovna trgovinska organizacija so institucije, ki so bile ustanovljene v štiridesetih letih prejšnjega stoletja, da so se ukvarjale s problemi štiridesetih let. Zdaj pa smo v letu 2009. Imeli smo nacionalne kapitalske trge. Zdaj imamo globalne kapitalske trge. Imeli smo domačo konkurenco. Zdaj imamo globalno konkurenco. Svet se je temeljito spremenil in potrebujemo institucije, ki bodo s svojim načinom delovanja in obravnavanja problemov, ki jih imamo, odražale svetovno gospodarstvo.

Vprašali so me, če lahko zagotovim ali poskušam zagotoviti, da ima Mednarodni denarni sklad sredstva, ki so potrebna za spoprijemanje s težavami gospodarstev, ki v trenutku bega kapitala niso vzdržala. Odgovor se glasi: to moramo storiti. Vprašali so me, ali lahko Svetovna banka in druge mednarodne institucije pomagajo državam, kjer je kot posledica krize prišlo do velike revščine. To moramo storiti. Mislim, da je lekcija te krize to, da smo zdaj v globalnem gospodarstvu. Globalni problemi pa zahtevajo globalne rešitve. To bo od nas zahtevalo prilagoditev globalnih institucij in moje sporočilo temu parlamentu je zelo jasno. Evropa je bila

vodilna na številnih drugih področjih: zdaj pa je treba voditi pot v oblikovanju globalnih institucij, ki se bodo spoprijemale z globalnimi problemi, ki jih imamo, in zagotavljale globalne rešitve.

To je po tem, ko smo v zadnjih 60 letih ustvarjali Evropo, ki zagotavlja socialno zaščito in gospodarski napredek, preizkušnja, ali lahko pomagamo izoblikovati svet, v katerem bi obenem gospodarsko napredovali, skrbeli za okolje in zagotavljali socialno pravičnost. Prepričan sem, da imajo narodi tega sveta ne glede na različne poglede, izražene v tem parlamentu, voljo, da to storijo in mi, Evropa, lahko pri tem igra glavno vlogo.

(Glasen aplavz)

Predsednik. – Kolegi, današnja živahna razprava je pokazala, kakšen pomen v Evropskem parlamentu pripisujemo uspešnosti rezultatov vrha G20. Vem, da nas mora predsednik vlade v kratkem zapustiti, saj odhaja v New York na nadaljnje priprave za vrh naslednji teden.

Gospod predsednik vlade, veseli smo, da ste se nam danes to popoldne uspeli pridružiti in vam pri vašem delu želimo veliko uspeha. Obisk britanskega predsednika vlade v Evropskem parlamentu je vedno zelo vznemirljiva priložnost. In današnja odlična razprava ni bila nikakršna izjema. Gospod predsednik vlade, najlepša hvala.

(Aplavz)

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Dajejo se izjave, ki bi bile še pred letom dni nepojmljive. Vendar pa obenem še vedno obstajajo različna mnenja glavnih voditeljev. To je po eni strani dokaz poskusa izogibanja odgovornosti za resne posledice neoliberalnih politik, po drugi strani pa se dviguje prah, da bi se zakrile poti, ki se ubirajo in ki so pravzaprav iste kot prej z le nekaj manjšimi spremembami. To pomeni, da se načelo 'stvari se morajo spremeniti, da vse lahko ostane isto', ki ga je Luchino Visconti v svojem filmu 'Leopard' tako dobro obravnaval, ponovno zagovarja.

Skladno s tem je, medtem ko je britanski predsednik vlade, Gordon Brown, zatrjeval, da je 'trg tu zaradi nas' in pri tem dodal 'da nismo mi tisti, ki naj bi služili trgu', vendar pa se pri tem ne uvajajo osnovni ukrepi za učinkovit nadzor trga, je pa vztrajal pri usklajevanju in regulaciji davčnih oaz, predsednik Evropske komisije, gospod Barroso, vztrajal pri liberalizaciji mednarodne trgovine in agende iz Dohe.

Nista pa omenjala ukrepov za ustavitev privatizacije javnih služb in strateških sektorjev naših gospodarstev. Nič nista omenjala, kako naj bi se z zaustavitvijo poskusov spreminjanja delovne zakonodaje na slabše odpravila liberalna Lizbonska strategija ali s pravicami zaščitila delovna mesta.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik.

9. Letni poročili Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007 – Jamstvo Skupnosti Evropski investicijski banki (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

- A6-0135/2009 gospoda Mitchella, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, o letnih poročilih Evropske investicijske banke in Evropske banke za obnovo in razvoj (2008/2155(INI)); in

- A6-0109/2009 gospoda Seppänen, v imenu Odbora za proračun, o predlogu Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o odobritvi jamstva Skupnosti Evropski investicijski banki za zaščito za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Skupnosti (COM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, poročevalec. – (FI) Gospod predsednik, Evropska unija lahko državam v razvoju in drugim državam, ki niso v EU, zagotovi finančno pomoč v obliki posojila Evropske investicijske banke z nizko

obrestno mero. EU nudi posojila tako, da posojevalec ni izpostavljen nikakršnim izgubam in lahko svoje posojilo financira s tržnim denarjem.

Ko so se jamstva EU v zvezi z Evropsko investicijsko banko obnovila in razširila na več držav kot prej, je bil Evropski parlament tisti, ki je menil, naj se te odločitve sprejemajo v postopku soodločanja in naj sodijo med pristojnosti Evropskega parlamenta in ne le Sveta. Evropsko sodišče se je strinjalo in temu ustrezno je bila enostranska odločitev Sveta spet vrnjena v postopek soodločanja. Nova odločitev se mora sprejeti do 6. novembra letos.

Zdaj je pred nami predlog sklepa Komisije, ki bi se lahko opredelil kot začasen in s katerim bi Komisiji odobrili, da do konca aprila naslednje leto pripravi nov, splošen predlog. Parlament je svoje prstne odtise pustil na „začasni“ odločitvi in Svet je to sprejel. To, da je po zagonetnih pogajanjih prišlo do soglasja med Svetom in Parlamentom in se odločitev lahko sprejme danes med prvo obravnavo in ni potrebe po kakršnikoli nadaljnji obravnavi, je pozitiven znak.

Pri tem se želim zahvaliti predstavnikom češkega predsedstva, ki so v Svetu tako trdo delali in dosegli soglasje. Brez aktivnega sodelovanja Češke republike bi nikoli ne prišlo do te odločitve.

Obenem pa moram grajati vse tiste, ki so stvari razvneli v Evropski investicijski banki. Evropska investicijska banka je pri različnih zadevah vajena podpore Evropskega parlamenta, vendar se njeni predstavniki tokrat niso zavedali, da se je v igro ponovno vključil postopek soodločanja in da so bile pristojnosti Parlamenta v tej zadevi močno razširjene. Parlament je svoja pooblastila želel v celoti izvajati, kar pri prejšnjih posvetovanjih ni bilo mogoče. Menim, da je bilo povsem neprimerno, da Evropska investicijska banka, ki je ena od institucij EU, ni spoštovala uveljavljene prakse Parlamenta, temveč je namesto tega s političnega obrobja skušala vplivati na odločitve.

Vendar pa je končni rezultat vseeno dober. Evropska investicijska banka je v glavnem dobila, kar je želela. V postopku sprejemanja odločitve, v katerem je Parlament oblikoval svoje lastno mnenje, je pridobila njegovo naklonjenost. Za to odločitvijo je zdaj močno soglasje političnih skupin, do česar pa ne bi prišlo, če bi se sprejel pristop Evropske investicijske banke. Zahvalil bi se predsedstvu Sveta Evropske unije za doseg tega kompromisa. Prav tako gre zahvala Odboru za proračun in njegovim poročevalcem v senci za njihovo soglasje, da smo odločitev lahko sprejeli že med prvim branjem. Prepričan sem, da bo to dobra odločitev za vse.

Gay Mitchell, poročevalec. – Gospod predsednik, na začetku bi rad povedal, da zelo močno nasprotujem načinu, kako se poslanec skrajšuje čas. Ta teden sploh ni časa namenjenega vprašanjem, ki bi jih poslanci zastavili bodisi Svetu bodisi Komisiji. Ljudje lahko pridejo sem in na dolgo razpredajo. Poslanec pa, ki v imenu Parlamenta predstavlja poročila, se čas skrajša brez vnaprejšnjega obvestila. To je v odnosu do poslancev nezaslišano.

Kot poročevalec bi v dvorani najprej želel pozdraviti predsednika Maystadta in predsednika Mirowa ob priložnosti, ko je Parlament prvič sočasno pripravil poročilo o Evropski investicijski banki (EIB) in Evropski banki za obnovo in razvoj (EBOR). Nobenega dvoma ni o tem, da je sedanja finančna kriza izpostavila pomen dela EIB in EBOR. Obe banki je treba pohvaliti za njuna prizadevanja pri obravnavanju učinkov posledic gospodarske krize. Obe se smelo soočata s predstavljenimi izzivi in za to bi ju želel pohvaliti. Pomembno je, da obenem preučimo obe banki, da tako med njima zagotovimo boljše sodelovanje in odpravimo prekrivanje.

Obe naj bi zagotavljali kar največjo sinergijo, tako da se pripravita in pomagata pri okrevanju gospodarstva. Še zlasti je dobrodošla odločitev o povišanju kreditiranja malih in srednje velikih podjetij za 50 %. Prvotno načrtovanih 5 milijard EUR letno za mala in srednje velika podjetja se je povečalo na 7,5 milijard EUR za štiriletno obdobje 2008-2011.

Primer novega financiranja je 310 milijonov EUR, ki jih je EIB nedavno odobrila za vlaganja v mala in srednje velika podjetja na Irskem. Prav tako je EIB jasno povedala, da je mogoče irskim in drugim malim in srednje velikim podjetjem zagotoviti še več in po zelo konkurenčnih obrestnih merah. Moje mnenje je, da mora Evropa razmišljati o načrtu, kot je bil Marshallov, ki je bil tako uspešen po drugi svetovni vojni.

Če bi bilo mogoče EIB prepričati, da si izposodi, recimo, od Kitajske, da bi vložila v banko, bi takšna sredstva lahko pomagala pri zagonu gospodarskega okrevanja, do katerega bi tako prišlo prej. Ta najeta posojila bi lahko odplačali s temu namenjenem delom dodatne carine, ki bi jo EU pobirala od obnovljene zunanje trgovine, in nekaterih novih prejemkov DDV, namenjenih temu cilju. To bi imelo dodatne koristi, saj bi tako

razbremenili države članice EU in zmanjšali pritisk na njihove individualne zahteve po dodatnih posojilih, da bi lahko ostale znotraj Pakta stabilnosti in rasti.

Leta 2007 so vlaganja EU v uvoz iz Kitajske znašala 7,16 milijard EUR, medtem ko je vlaganje Kitajske v uvoz iz EU znašalo 0,6 milijard EUR. Tako EU kot Kitajska bi imeli korist od povečanja trgovine. Zavedam se pomena obiska predsednika Komisije, Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter predsednika Evropske centralne banke na Kitajskem pred Božičem. Nedavni vrh EU-Kitajska, ki je sledil obisku, je dobrodošlo znamenje upanja.

Lepo kašo smo si skuhati, ker se nismo osredotočali na prava vprašanja. Čas je, da se začnemo osredotočati na gospodarsko okrevanje vključno z večanjem konkurenčnosti EU, kot predlaga Lizbonska pogodba. Zelo sem zadovoljen glede predlogov, ki se pripravljajo na področju energetske krize in klimatskega nadzora in še zlasti vloge EIB pri tem. Prav tako me veseli razglas odločitve sodišča glede soodločanja in to, da bo Parlament zdaj imel okrepljeno vlogo glede na ti banki.

V svojem poročilu sem predlagal – in to je podprl tudi odbor in prepričan sem, da bo to storil tudi Parlament – da bi morale Komisija in banki redno prihajati k Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, da razložijo usklajevanje vlog in izvajanje politik obeh bank. Mislim, da bo to zelo koristna izboljšava. Potrebujemo več preglednosti in odgovornosti. O tem je glede mednarodne finančne krize govoril predsednik vlade, Gordon Brown. O tem bi morali razmišljati v smislu odgovornosti temu parlamentu za naše lastne finančne institucije in tiste, ki jih finančne institucije delno financirajo.

Pozdravljam splošno namero bank, še zlasti v zvezi z podnebnim nadzorom in energijo, in upam, da bo ta parlament podprl prodornost poročila, ki sem vam ga predstavil.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, to popoldne želim v imenu Komisije pozdraviti predsednika Evropske investicijske banke, gospoda Maystadta, in predsednika Evropske banke za obnovo in razvoj, gospoda Mirowa. Pred Evropskim parlamentom se želim tako njima kot njunima institucijama zahvaliti za izredno pozitivno sodelovanje s Komisijo, še zlasti v času tega težkega boja z gospodarsko krizo.

Gospod Seppänen, hvala za vaše besede in napore, ki ste jih kot poročevalec namenili tej temi, ki je težka, vendar ima, kot ste sami rekli, svoj srečen konec; in sicer gre za dogovor v času prve obravnave glede reševanja pravnih problemov, ki so se pojavili v zvezi z zunanjim mandatom Evropske investicijske banke ali EIB.

Ta zunanji mandat nam omogoča, da preko dejavnosti EIB in usklajeno z evropskimi politikami odločno in učinkovito ukrepamo na področju politik in drugih področjih, ki so v posebnem interesu Evropske unije in vseh evropskih institucij, vključno s Parlamentom.

Komisija izraža svoje zadovoljstvo glede tega, da bo Parlament odslej neposredno vključen v razpravo o tem zunanjem mandatu. Prav tako se moramo toplo zahvaliti tako Parlamentu kot Svetu za vso prožnost, ki sta jo pokazala pri dovolj hitrem dosegu dogovora, da bi se izognili ustvarjanju ali povečevanju negotovosti glede možnosti nadaljnje rabe sredstev in orodij tega zunanjega mandata pred koncem letošnjega leta.

Na naši strani bo naslednja Komisija na začetku 2010 Parlamentu predstavila ustrezno pravno besedilo. Upamo, da bomo lahko ponovno že med prvo obravnavo zagotovili pravno stabilnost zunanjega mandata, ki, kot sem prej dejal, omogoča razvoj evropskih politik, ki so v interesu nas vseh.

Prav tako bi rad čestital gospodu Mitchellu in se mu zahvalil za poročilo. Tokrat se je poročilo prvič doslej nanašalo ne le na Evropsko investicijsko banko, temveč tudi na Evropsko banko za obnovo in razvoj ali EBOR. Menimo, da je prav, da ti dve finančni instituciji obravnavamo skupaj, še zlasti v sedanjem času, ko morajo biti učinkovite dejavnosti namenjene krepitvi naših politik v zvezi z gospodarsko krizo in je sodelovanje med tema institucijama še zlasti pomembno.

Obe banki prosimo, da vložita veliko truda. V sanacijskem načrtu, sprejetem ob koncu lanskega leta, smo obe instituciji prosili, da znatno povečata svoje posojilne zmogljivosti v obdobju, ko je tudi zanju na trgih težko pridobiti finančna sredstva.

Na ta poziv po okrepljenih dejavnostih se odzivata z delovanjem na tistih področjih, za katere menimo, da so prednostna, in kot je dejal gospod Mitchell, so to majhna in srednje velika podjetja, sektor energetske učinkovitosti in tudi druga področja. Še zlasti smo zadovoljni z dogovorom, ki sta ga banki dosegli s Svetovno banko v skupni pobudi za krepitev finančnih instrumentov in povečanje učinkovitosti rabe njunih posojilnih instrumentov v državah Srednje in Vzhodne Evrope, ki so v izredno težkih razmerah.

Upamo, da nam bodo v obdobju od danes do naslednjega leta podlage in razprave skupine strokovnjakov, ki sta jo Svet in Komisija v soglasju z gospodom Maystadtom ustanovila, da preuči prihodnost zunanjega mandata EIB in pripravi strateški pregled EBOR, ki bo potekal tudi na začetku naslednjega mandata tega Parlamenta in naslednje Komisije, omogočile, da bomo, v glede gospodarskih razmer mirnejšem obdobju, še naprej koristili njuno znanje in izkušnje, finančne vire, človeške vire in izkušnje kot pomoč politikam, glede katerih se vsi strinjamo, da morajo biti tiste, ki usmerjajo prihodnjo usmeritev Evropske unije v naslednjem desetletju.

Gabriele Stauner, pripravljavka mnenja Odbora za proračunski nadzor. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim povzeti mnenje Odbora za proračunski nadzor o letnem poročilu Evropske investicijske banke.

Odbor za proračunski odbor poziva EIB, da igra bolj aktivno vlogo in v boju zoper goljufije uvede bolj aktivno politiko, kar naj vključuje ničelno strpnost do goljufij, korupcije, pranja denarja in financiranja terorizma. Neodvisno od prizadevanj EIB v preteklosti, ki zaslužijo naše priznanje, si mora ta zdaj prizadevati za politiko, ki ni le zapisana na papirju, ampak vključuje konkretne ukrepe in merila preglednosti z namenom zagotoviti sledljivost. Zato naj bi podjetjem, ki so se izkazala za koruptivna, ne dovolili najemati posojil, informatorji pa naj bi bili deležni učinkovite zaščite. Preiskovalna in preventivna funkcija EIB mora odigrati bolj izrazito vlogo, kot jo je v preteklosti.

Ob preučevanju trenutne finančne in ekonomske krize si še zlasti želimo, da bi za EIB veljali isti nadzorni predpisi kot za vse ostale komercialne banke, kajti brez pravega nadzora EIB ne more biti verodostojen udeleženec na kreditnem trgu. Prav tako potrebujemo neodvisne nadzorne strukture, ki bodo zagotavljale kakovost rezultatov EIB in njeno spoštovanje kodeksa ravnanja.

Pomembno se nam zdi predvsem, da Parlament v prihodnje pripravi ločeno poročilo o delu EIB. Menimo, da bi bilo tovrstno poročilo tako mogoče kot primerno, saj so države članice edini delničarji EIB, kar pomeni, da ima ta neposredno povezavo s Parlamentom in mu je zato tudi neposredno odgovorna glede proračuna. Najlepša hvala.

Zsolt László Becsey, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Najprej bi želel čestitati obema poročevalcema za poročilo, prav tako pa me veseli, da so se to vprašanje in problemi, ki se tičejo obeh finančnih institucij, obenem izpostavili; menim, da bomo morali v prihodnje ti dve instituciji natančneje preučiti.

Prvo vprašanje bi se, če se držim le ključnih besed, navezovalo na podvajanje. Brez dvoma moramo izvesti nekakšno dolgoročno delitev dela med obema institucijama, kar bo omogočalo tudi tesnejše sodelovanje. Opazil sem, da je poročevalec velike projekte dodelil Evropski investicijski banki, dejavnosti, ki so vezane na manjše dejavnosti, pa je prepustil Evropski banki za obnovo in razvoj. Vsekakor sem prepričan, da je potrebna neke vrste koristna specializacija.

Zadovoljen sem, da lahko Evropski parlament vsaj vstopi v Meko in razpravlja o vrstah prihodnjih usmeritev, ki naj bi se s tem v zvezi sprejele. Previden sem glede tega vprašanja o obračanju navzven in navznoter. Pred dvajsetimi leti smo na Madžarskem verjeli, da lahko za vselej pozabimo na MDS, zdaj pa je ta pred našimi durmi in mi se k njemu zatekamo po posojilo.

Pred nekaj leti smo mislili, da EBOR ne bo igrala pomembne vloge v tistih državah članicah, ki so izven evro območja, in da se bo EBOR namesto tega bolj nagibala proti vzhodu; zdaj pa smo zadovoljni, da je skupaj s Svetovno banko ta institucija ponudila obsežen srednjeevropski sklad.

Rad bi vas opozoril na dejstvo, da sta likvidnost in financiranje majhnih in srednje velikih podjetij po mojem mnenju – kot predsednika pomembne delovne skupine v moji politični skupini – ključnega pomena; zato bi prosil, da bi se možnosti, glede katerih se je nedavno sprejela odločitev, začele čim prej uveljavljati, da bomo skupaj s komercialnimi bankami lahko učinkovito nudili možnost likvidnosti predvsem majhnim in srednje velikim podjetjem v srednji Evropi.

Udo Bullmann, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pogovarjamo se o trenutni gospodarski krizi kot problemu neravnovesja med neurejenim trgom na eni strani in pomanjkanjem javnega interesa na drugi strani. Ni nam vedno uspelo vzbuditi zanimanja javnosti za finančne trge in procese v realnem sektorju. Zato je danes tako pomembno, da razpravljamo o javnih investicijskih bankah, ki so prav na tem vmesniku, ki trgu omogoča delovanje in ima javno pooblastilo, da zastopa naše prihodnje interese. Zato se moja napoved predsednikom teh bank, ki so danes z nami, glasi, da jih bomo v prihodnje potrebovali še bolj kot zdaj in kot smo jih v preteklosti.

Poročilo gospoda Mitchella poudarja dve področji. Spodbuja nas, naj zagotovimo dobro delitev dela, najugodnejši položaj za osredotočanje na prednosti. Prav tako predlaga, da bankama omogočimo, da se osredotočita na naloge, ki nas čakajo v prihodnje. To so podnebne spremembe, skrb, da nas bosta, če ne bomo sprejeli protiukrepov, ogrozili masovna brezposelnost in recesija, ter poziv, ki prihaja predvsem iz malih in srednje velikih podjetij, po javni infrastrukturi, da bomo lahko napredovali, si izborili nekaj potrebnega časa in si razmere ogledali v pravi luči. Zato bi se gospodu Mitchellu rad zahvalil za dobro opravljeno delo. Pripravil je pozitivno poročilo. Evropski parlament se je boril, da je obdržal svojo vlogo in jo bo v prihodnje izvajal še bolj učinkovito. To je sporočilo moje skupine.

Še komentar za gospo Stauner, ki se je ravnokar navezovala na nadzorne predpise. Seveda morajo biti javne banke podvržene nadzornim predpisom in primernemu nadzoru. Vendar pa zanje ne morejo veljati isti nadzorni predpisi kot za običajne banke, sicer ne bi mogle prevzeti tveganj, za katere pogosto želimo, da jih sprejmejo. Zato odobravam nadzore, vendar drugačne vrste.

Wolf Klinz, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj sta dolgo obstajali v senci. V zadnjih letih se je velik del javnosti komaj zavedal njune prisotnosti. Upam, da se bo to v času finančne in gospodarske krize spremenilo, kajti ti pomembni evropski instituciji postajata pomembnejši kot kdajkoli prej.

Glede na velike zneske denarja, s katerimi obe banki rokujeta in jih dodeljujeta v obliki posojil, je bistveno, da delujeta po jasnih merilih in načelih. Dejstvo, da sta javni instituciji, samo po sebi še ne zagotavlja, da je temu tako. Obstajajo javne banke, na primer v Nemčiji, ki so ta načela kršila in se znašla v težavah tako kot številne zasebne banke. Upam, da bosta obe instituciji, EIB in EBOR, po zelo temeljitem premisleku opredelili svoje prednostne naloge in da bodo te v prihodnje, ko se bomo ozrli na to obdobje, veljale za pravilne in realistične.

Pomembno je, in banki lahko podprem le v tem smislu, da se še naprej osredotočata na srednje velika podjetja, ki so glavna opora evropskega gospodarstva, ter na projekte, ki brez dvoma izpolnjujejo merilo vzdržnosti. Banki imata zelo dobro oceno kreditne sposobnosti, boljše od trikratnega A. To jima omogoča, da pod sorazmerno ugodnimi pogoji pridobivata in zagotavljata financiranje. Ne smemo ju izpostaviti pretiranemu pritisku in še zlasti v teh kriznih časih ju ne smemo poskušati izkoristiti kot vir kapitala na področjih, kjer drugi kapitalski viri morda že usihajo.

Zadovoljen sem, da bodo od naslednjega leta dalje tudi evropski poslanci sodelovali pri opredelitvi prednostnih nalog. Menim, da bo dejstvo, da sta banki zdaj še bolj odgovorni Parlamentu kot v preteklosti, oblikovalo podlago za dobro in tvorno sodelovanje.

Še zadnja točka: Banki bi rad vzpodbudil, da povečata svoje napore in se tako prepričata, da se njune dejavnosti ne podvajajo. Namesto tega naj bi se s svojim delom dopolnjevali in delovali na komplementaren način.

Prav tako se mi zdi pomembno, da EBOR še naprej igra vlogo v tranzicijskih deželah, kajti teh držav ne smemo zapustiti, še zlasti ne v času krize.

Sepp Kusstatscher, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti tistim, ki so odgovorni za poročili, ki ju mi v skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze podpiramo. Odobravamo širitev dejavnosti Evropske investicijske banke v državah v razvoju. Dolgo smo se borili, da bi se pri financiranju projektov EIB trdno držala socialnih in okoljskih standardov ter spoštovala človekove pravice. V praksi se bo to zdaj zgodilo, ker Skupnost daje jamstvo za projekte EIB. Zahvalili bi se radi Odboru za proračun, ki se je zavzel za to točko in jo s Svetom uspešno spremljal.

EIB je znotraj EU zelo pomembno orodje, ki omogoča nadzor socialnega, okoljskega in gospodarskega razvoja držav članic. Zato bi za vse projekte, ki jih podpira EIB, zahteval preverjanja natančnejša od tistih, izvedenih v preteklosti, da se ugotovi ali je resnično mogoče jamčiti družbeno-okoljsko vzdržnost in dobičkonosnost. To je še zlasti pomembno v sedanji finančni in gospodarski krizi.

Resna napaka bi bila na primer, če bi EIB podprla obsežne projekte, kot sta most čez Mesinsko ožino ali Brenerski bazni predor za visokohitrostne vlake. Ti projekti zahtevajo veliko strojev in so kapitalsko zelo intenzivni. Podpora modernizaciji in razširitvi obstoječe infrastrukture je mnogo koristnejša glede delovnega trga in okoljskega vpliva.

Količinska rast prihaja iz zastarele filozofije „hitreje, višje, dlje“. Potrebujemo trajnostno družbeno-okoljsko politiko tako za naše državljane kot tudi za okolje. Hvala.

Konstantinos Droutsas, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, poročilo pozdravlja dejavnosti bank, ne da bi kakorkoli omenjalo njuno odgovornost in prispevek h krizi kapitalizma. EIB je prevzela vlogo posojilodajalca bankam in podjetjem s ciljem podpirati kapitalne dobičke.

Ukrepe Evropske unije za oživitev gospodarstva spremljajo obvezni ukrepi varnega finančnega poslovanja. Skupni sestavni del Evropske unije je proti-ljudska politika lizbonske strategije, Pakta stabilnosti in Maastrichtske pogodbe, katerih cilj je z nižanjem plač, oblikovanjem prožnih zaposlitvenih pogodb, ki postajajo pravilo, delitvijo brezposelnosti in z novimi preoblikovanimi zavarovanji breme krize prenesti na ramena delavcev.

Značilen primer je moja dežela, zoper katero je bil v petih letih dvakrat odprt postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Komisija zahteva ukrepe, katerih značaj bi bil stalen in trajen: dodatne ukrepe za zmanjšanje socialnih izdatkov, še zlasti za javno zdravje in oskrbo, obenem pa zasebni sektor v tem sektorju postaja vse bogatejši. Obenem zahteva povečanje davkov osnovnih potrošniških izdelkov in zvišanje stopenj DDV.

Edini pristop, ki služi interesom ljudstva, je zavrnitev ukrepov, ki jih vsiljuje kapital, in glede katerih se v bistvu strinjajo vse sile, ki podpirajo Maastricht in Evropsko unijo, ter oblikovanje družbeno-političnega zaveznitva za ljudsko gospodarstvo in ljudsko moč.

John Whittaker, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, najbolj me skrbi domneva, da ima Evropska investicijska banka (EIB) znatno vlogo pri reševanju finančne krize – da lahko nekako deluje kot vseevropsko telo, ki naj bi zagotovilo oživitev tam, kjer državam članicam ni uspelo uskladiti lastnih vzpodbud.

Nevarno je, da bi s širjenjem svojih dejavnosti v pretirano podporo bankam in vladam – kot je bilo predlagano – banka lahko poslabšala svojo kreditno sposobnost tako kot nekatere od naših vlad.

EIB ima približno 35-kraten vzvod, njeni delničarji pa so vlade držav članic. In če bi propadla kot nekatere komercialne banke, bi bilo to resno vprašanje. Poročilo celo vzpodbuja EIB in Komisijo, da povečata kreditiranje s preizkušanjem novih inovativnih finančnih instrumentov. Mislim sem, da je bil svet že doživel dovolj pametnih finančnih zvijač.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gospod predsednik, najprej bi se rada prisrčno zahvalila našemu finskemu kolegu Esku Seppänenu za njegova prizadevanja, ki so prispevala k dosegu kompromisa s Komisijo in Svetom glede posojil EIB in jamstev Skupnosti.

Kot vsi vemo, je bil sklep zadevnega Sveta po tem, ko je Evropski parlament dobil primer na sodišču, razveljavljen, vendar velja še eno leto, dokler se ne sprejme nov sklep. Komisija je predlagala postopek soodločanja in jutri naj bi glasovali o kompromisu, glede katerega so se dogovorili v dialogu, in zaključili ta postopek soodločanja.

Pomembno se je spomniti, da je bila EIB prvotno ustanovljena, da bi financirala operacije znotraj EU. Zato je jamstvo Skupnosti EIB za zaščito izgub in jamstva za posojila osnova za dejavnosti izven EU. Predlog, o katerem danes razpravljamo, pokriva okrog 10-15 % dejavnosti EIB, t.j. dejavnosti banke izven EU v predpristopnih državah, sredozemskih državah, Aziji, Latinski Ameriki in Južni Afriki. Te finančne operacije EIB so še zlasti pomembne v državah s srednjimi prihodki in za infrastrukturo, finančne in komercialne sektorje. Te finančne operacije EIB so najpomembnejše v okolju globalne finančne krize in recesije.

Vesela sem, da nam je uspelo doseči kompromis glede vseh glavnih vprašanj, kot je končni rok za predstavitev novega predloga sklepa, ki je zdaj 30. april 2010, kot tudi klavzula sončnega zahoda, ki naj bi bila pripravljena 18 mesecev po končnem roku, 31. oktobra 2011.

Evropski parlament je predlog Komisije spremenil in dopolnil, poudarjajoč pomen spoštovanja človekovih pravic, razvojnih politik, diverzifikacije energetskih virov, zahtevo po strateških dokumentih ter večjo preglednost politik in dejavnosti EIB.

Imamo dober rezultat in upam, da bo jutri kompromis sprejet s potrebno večino. Računam na podporo vseh političnih skupin tega parlamenta.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gospod predsednik, pridružujem se kolegom poslancem in njihovim pohvalam za sijajno delo, ki ga je opravil naš poročevalec iz Odbora za proračun, in za način, kako se mu je uspelo postaviti za pravice in pristojnosti Evropskega parlamenta.

V skladu s sodbo Sodišča z dne 6. novembra 2008 ima Evropski parlament polno pristojnost soodločanja na tem področju. Poleg tega ima Evropska investicijska banka nedvomna pooblastila, da podpre trajnostni

gospodarski in družbeni razvoj, vključevanje držav v razvoju v svetovno gospodarstvo, kampanjo zoper revščino in skladnost teh držav z vladavino zakona, človekovimi pravicami in temeljnimi pravicami.

Naša naloga je zagotoviti, da bodo naložbe EIB sledile tem ciljem.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Evropska investicijska banka je največja svetovna banka in jasno je, da igra pomembno vlogo pri razvoju gospodarstva na notranjem trgu Evropske unije in izven tega trga. Trenutno se glede širjenja funkcij, ki jih opravlja Evropska investicijska banka, pojavlja veliko predlogov. Sama sem članica Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, vendar se številnih od teh predlogov niti ne spomnim. Zdi se, da zdaj vsak ve, kaj mora storiti Evropska investicijska banka. Prav tako obstajajo številni predlogi o ponovnem vrednotenju finančnih operacij banke izven Evropske unije. Namen dokumenta, ki ga je sestavil poročevalec, je še zlasti širitev veljavnosti jamstev Skupnosti za pokritje izgub Evropske investicijske banke pri posojanju izven Evropske unije.

Raznolikost predlogov jasno kaže, da potrebujemo širšo razpravo o dejavnostih Evropske investicijske banke in usmeritvi razvoja teh dejavnosti. Upam, da bo Komisija našla čas, da ta problem natančneje preuči v širšem okviru evropskega načrta gospodarskih vzpodbud. Kar se tiče jamstev, ki jih ponuja Evropska investicijska banka, pa so bili opredeljeni številni dodatni pogoji glede upoštevanja človekovih pravic in vidikov enakovrednega razvoja. To je dobrodošla pobuda, vendar naj bi Evropska unija s svojo zunanjo politiko poskušala tudi druge banke, ki poslujejo v tretjih državah, pripraviti, da svoje dejavnosti prav tako izvajajo na teh načelih. Šele tedaj bo izven Evropske unije obstajala ustrezna konkurenca in Evropska investicijska banka ne bo tvegala tolikšnih izgub.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod Maystadt, moje prvo vprašanje zadeva poročilo Evropske investicijske banke. Želel bi vedeti: je naloga reguliranja in nadzora, ki jo je zahteval Parlament, že opredeljena? Nadalje, gospod komisar, ne morem razumeti, zakaj ne sprejmete pobude, ki vam jo dodeljuje člen 105, da to naslovite na Svet in bi tako Evropska centralna banka lahko prevzela to nalogo. Vaši odgovori na moja vprašanja so bili zelo dvomni, kar se mi zdi obžalovanja vredno.

Opozoriti moram tudi na vprašanje jamstev: Ne razumem, zakaj se za jamstvo, podeljeno na ta način, ne plača. Pri celotnem načrtovanem jamstvu v višini približno 30 milijard EUR, bi to za proračun Evropske unije predstavljalo izgubo sredstev v višini od 30 do 100 milijonov EUR. Prav tako ne razumem, gospod predsednik, zakaj se to vprašanje jamstev, podeljenih banki, ni naslovilo na Odbor za proračunski nadzor, čigar pristojnost so tudi vprašanja v zvezi z Evropsko investicijsko banko.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospod predsednik, Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj sta dve izredno vplivni instituciji, ki lahko pomagata pri regionalnem razvoju tako znotraj Evropske unije kot v tretjih državah. To je še zlasti očitno danes v finančni krizi in posledično omejenem dostopu do investicijskih posojil.

Ko je večina bank izrazito zmanjševala posojila državam, ki mejijo na EU, za njihove finančne programe, sta obe prej omenjeni banki energično spodbujali naložbe v promet in okolje.

Obenem je Evropska investicijska banka glavni vir posojil in jamstev za posojila za evropski sektor malih in srednje velikih podjetij. V sedanjih težkih časih to podjetnikom predstavlja neprecenljivo podporo. Pri tem je pomembno tudi to, da šest prednostnih nalog, ki jih izvaja Evropska investicijska banka, vključuje zagotavljanje trajnostne, konkurenčne in varne oskrbe z energijo v Evropski uniji in zagotavljanje trajnostne, konkurenčne in zanesljive oskrbe z energijo.

Thomas Mirow, EBOR. - Gospod predsednik, hvala lepa za to poročilo in priložnost, da nadaljujemo z razpravo, ki smo jo novembra začeli z odborom. Pravočasno in dobrodošlo je predvsem iz treh razlogov.

Prvič, v okviru finančne in gospodarske krize je vsaka vzpodbuda o večjem sodelovanju med EBOR in EIB pomembnejša kot kdajkoli prej. Vendar kriza pomeni tudi, da sodelovanje med javnimi mednarodnimi finančnimi institucijami ni več le prizadevanje, ki je posledica politike, ampak je življenjska potreba.

Soočeni z dramatičnim upadom zasebnih tokov kreditov, smo se prejšnji mesec sestali s skupino iz Svetovne banke, da bi uvedli skupni akcijski načrt MFI v podporo bančnim sistemom in posojilom realnemu gospodarstvu v srednji in vzhodni Evropi.

To je paket v višini 24,5 milijard EUR za leti 2009 in 2010, pri čemer bo EBOR prispevala 6 milijard EUR. Akcijski načrt ugotavlja, da učinkovit odziv na evropskih integriranih finančnih trgih zahteva hitro in usklajeno delovanje vseh zainteresiranih strani: matičnih bank, ki posedujejo velik del finančnih sektorjev

v regiji; pomembnih lokalnih bank; domačih pristojnih organov in pristojnih organov držav gostiteljic pri čezmejnih bančnih skupinah; evropskih institucij in mednarodnih finančnih institucij. S tem širokim razponom zainteresiranih skupin delujemo skupaj, da bi izpeljali načrt in zato razvijamo mehanizme za sodelovanje in usklajevanje.

In ugotavljamo – kot smo ugotavljali avgusta lani, ko smo se soočili z bančno krizo v Gruziji, do katere je pripeljal spor – da je tovrstno sodelovanje mednarodnih finančnih institucij, porojeno iz potrebe, takšno, ki najbolj deluje.

Drugič, nove strukture sodelovanja med EBOR in EIB pod zaščito Evropske unije nam vsem ponujajo pomembne nove priložnosti za skupna prizadevanja.

Tu se še zlasti sklicujem na naložbeni okvir za zahodni Balkan, ki se trenutno uvaja, kot tudi vzhodno partnerstvo, ki ga je Evropski svet najavil v zadnjih dneh in ki bo gradil na dobrem sodelovanju, ki smo ga že vzpostavili preko memoranduma o soglasju ter sosedskega investicijskega sklada.

Te pobude, ki jih omogočajo sredstva EK, nas združujejo pri konkretnem delu na specifičnih projektih in programih ter tako združujemo moč posameznih institucij ter tako nudimo odličen topilni lonček, v katerem se tali napredek našega skupnega dela.

Prepričan sem, da lahko v tem okviru dorečemo delitev dela, uporabo skupnega znanja in izkušenj ter potrebne mehanizme sodelovanja, vključno s skupnimi standardi, ki ste jih zahtevali.

Tretjič, na poglede Evropskega parlamenta gledam kot na dobrodošel vložek v zgodnji fazi četrtega pregleda kapitalskih virov EBOR, ki ga bomo zaključili na letni skupščini v Zagrebu maja 2010.

EBOR je v odzivu na krizo zavzel proaktivno držo: s podporo naših komitentov v deželah, kjer delujemo, širimo svoje instrumente in si prizadevamo za investiranje 7 milijard EUR v letu 2009 – porast za več kot 20 %.

Obenem pa moramo priznati, da se povečuje tudi naša izpostavljenost tveganju. Celotnih posledic trenutnih razmer na naš portfelj in razvoj našega poslovanja še ni mogoče jasno opredeliti. Vendar pa je pomen našega partnerstva z EIB in Evropsko unijo pri izpolnjevanju zavez tako našim delničarjem kot državam, v katerih delujemo, jasnejši kot kdajkoli prej.

PRESEDSTVO: GOSPOD BIELAN

podpredsednik

Philippe Maystadt, *predsednik EIB*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da se vam najprej še enkrat zahvalim za priložnost, da sledimo konstruktivnemu dialogu, ki je zdaj že nekaj let vzpostavljen med Evropsko investicijsko banko in Evropsko banko za obnovo in razvoj.

Še zlasti veselim se priložnosti, da razpravljam o teh dveh poročilih, ki sta bili danes predstavljena, kajti gre za poročili – poročilo gospoda Mitchella in gospoda Seppänen – ki sta zanimivi in zastavljata povsem ustrežna vprašanja. Upam, da se bomo lahko pozneje še vrnili k tem vprašanjem.

Danes se seveda soočamo s krizo izjemnega obsega – verjetno najresnejšo od konca druge svetovne vojne – in zato je v tem okviru povsem običajno, da države pozivajo ti instituciji, da poskušata prispevati k odzivu Evropske unije na to krizo. Veste, da so države članice, ki so naši delničarji, prosile EIB, naj v letu 2009 znatno poveča obseg posojil, kar predstavlja 30 % dvig v primerjavi s prvotnimi napovedmi, in da ta dodatna sredstva kanalizira predvsem na tri področja: prvič, posojila bankam za mala in srednje velika podjetja; drugič, energetika in še zlasti boj proti podnebnim spremembam; in tretjič, posebni napor v državah, ki jih je kriza najbolj prizadela.

Kaj smo do danes že dosegli? Podal vam bom statistiko, ki zajema zadnje tri mesece 2008 – z drugimi besedami, začnimo v obdobju, ko je EIB dobila prve pozive – in prva mesecema 2009. V teh petih mesecih smo posodili več kot 31 milijard EUR, kar v primerjavi z istim obdobjem pozno leta 2007 in v začetku leta 2008 predstavlja 38-odstotno povečanje. Na prvem področju, ki zadeva posojila malim in srednje velikim podjetjem, smo v tem kratkem obdobju izdali za 5,6 milijard EUR posojil. Več vas je poudarilo pomen pomoči malim in srednje velikim podjetjem v trenutnih razmerah. Pravzaprav so prizadevanja na tem področju še zlasti velika in lahko vam že povem, da bo zastavljeni cilj izdaje posojil za 15 milijard EUR v letih 2008 in 2009 presežen.

Kar zadeva drugi cilj, energijo in boj zoper podnebne spremembe, smo tudi tu vložili znatne napore in prav v ta okvir je treba umestiti financiranje avtomobilske industrije. Jasni moramo biti: v tem sektorju se naše financiranje usmerja v projekte, ki vključujejo raziskave, razvoj in proizvodnjo okolju prijaznih avtomobilov, to je avtomobilov, ki izpolnjujejo nove standarde Unije v zvezi z zmanjševanjem CO₂ izpustov.

In na koncu v zvezi s tretjim področjem: pomoč državam, ki jih je kriza najbolj prizadela: v istem petmesečnem obdobju smo izdali za 910 milijonov EUR posojil na Madžarskem, 600 milijonov EUR v Latviji, 1 milijardo EUR v Romuniji ter 1,1 milijarde EUR v Litvi.

Zato mislim, da lahko rečemo, da smo storili vse v naših močeh, da smo se odzvali na pozive držav članic in nemudoma izvajali dogovorjene ukrepe. Sam gospod Mirow je že namigoval na skupni akcijski načrt Mednarodne finančne korporacije-Evropske banke za obnovo in razvoj glede pomoči bančnemu sektorju v srednji in vzhodni Evropi.

Seveda je to povečanje obsega mogoče zaradi povečanja kapitala, kar je bila odločitev naših delničarjev – države članice to ne bo nič stalo. Vendar pa je bila sprejeta odločitev, da potrebujemo pooblastilo delničarjev, da rezerve spremenimo v kapital.

Več vas je zastavilo vprašanja o spremljanju in nadzoru EIB in sam osebno sem mnenja, da je vprašanje povsem legitimno. Ko finančna institucija raste na tak način, je običajno, da to poraja zaskrbljenost glede načina spremljanja. Nekaj je že vzpostavljeno, kar ni nepomembno: obstaja nekaj notranjega nadzora in pa predvsem zunanji nadzor, ki ga izvaja neodvisni revizijski odbor, ki poroča neposredno našim guvernerjem. Poleg tega Lizbonska pogodba določa okrepitev tega revizijskega odbora z ljudmi z dokazanimi izkušnjami v nadzoru bančnega poslovanja.

Lahko nadaljujemo? Spomnil bi vas, da Računsko sodišče že spremlja vse dejavnosti EIB, kadar te vključujejo porabo sredstev iz evropskega proračuna. Naj bi šli še naprej v smeri bolj formalnega sistema bančnega nadzora? Na to je upala gospa Stauner. Gospod Bullmann je opozoril, da stvari morda niso tako preproste. Vsekakor je o tem vredno razpravljati. Danes lahko le potrdim, da je EIB povsem odprta za formalni bančni nadzor, če se ta šteje za pomembnega.

Zaenkrat smo skupaj z Nadzorno komisijo za bančni sektor iz Luksemburga organizirali obliko neformalnega nadzora.

V odgovoru gospodu Audyju, bi rad povedal, da je bil ukrep, ki ga je lani zahteval od Odbora evropskih bančnih nadzornikov (CEBS), tudi dejansko izveden. Zato smo vprašali CEBS, a nas je ta obvestil, da sam nima nobenih pristojnosti in da ne more nastopati v vlogi svetovalca. Zato smo še vedno v rokah tistih, ki bi želeli v zvezi s tem prevzeti pobudo. Ponavljam, da smo odprti za takšne pobude.

Še beseda za zaključek o sodelovanju med institucijama. Gospod Mirow je že naznanil, da se je to dobro razvijalo, še zlasti na zahodnem Balkanu in s sosedami na vzhodu, nedavno tudi v Turčiji. Vse, kar želim povedati, da bi se držal dodeljenega časa, je, da se povsem strinjamo s priporočili, začrtanimi v poročilu gospoda Mitchella. Mislimo, da bi bilo v interesu obeh institucij in tudi naših posojiljemalcev, da se pomaknemo naprej k bolj racionalni in funkcionalni delitvi dela.

Še beseda za zaključek glede poročila gospoda Seppänena. Želim povedati, kako smo cenili tvoren pristop gospoda Seppänena. Predlaga začasno rešitev, ki bi EIB omogočila, da nadaljuje s svojimi dejavnostmi, vendar tudi določa datum poglobljene razprave o vlogi, ki naj bi jo EIB igrala izven Evropske unije. Prav nič ne dvomim, da je to razprava, ki nam bo vzela kar nekaj časa in da je, v to sem prepričan, prišla v pravem trenutku.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, želim se zahvaliti vsem poslancem, ki so spregovorili v tej razpravi. Prepričan sem, da je večina govorov izražala visoko raven strinjanja in soglasnosti glede smernic, ki sta jih predsednika bank ravnokar podrobno razložila, v tem času krize pa so tudi priložnosti. Z uporabo svojih sredstev in ukrepov nameravajo podpreti bistvene politike Evropske unije, kot so energetska učinkovitost, boj proti podnebnim spremembam, podpora malim in srednje velikim podjetjem in podpora čistim tehnologijam v sektorjih, kot je avtomobilska industrija, ki jih je ta trenutek hudo prizadel.

Mislim, da obstaja široko soglasje glede potrebe po okrepitevi, kolikor je to mogoče, dejavnosti obeh bank v tistih državah, ki jih je kriza tako v Evropski uniji kot preko meja hudo prizadela. Strinjam se z vsemi tistimi poslanci, ki so od bank zahtevali več. Ne strinjam se z osebo, ki je bankam rekla, naj delajo manj ali naj bodo v tem težkem času preudarnejše. Pravzaprav se mi zdi, da je obstoj bank, kot sta Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj, v času kot je ta, še zlasti utemeljen.

Imam še nekaj zaključnih besed glede komentarjev v zvezi z nadzorom EIB. Vesel sem, da je gospod Maystadt pokazal svojo odprtost, ki sem jo pravzaprav opazil že prej, glede preučitve tega vprašanja in iskanja rešitve, kot je bilo že omenjeno v razpravi lansko leto.

Komisija je seveda pripravljena sodelovati z gospodom Maystadtom pri opredelitvi najučinkovitejših orodij, ki so obenem skladna z našimi pravili, z namenom najti rešitev tako pomembnega vprašanja, še zlasti v času, ko se morata EIB in EBOR znova zatekati na trge, kjer je težje kot v prejšnjih letih pridobiti finančna sredstva pod ugodnimi pogoji in z najvišjo možno bonitetno oceno, s katero obe banki delata.

Gay Mitchell, poročevalec. – Gospod predsednik, naj se zahvalim komisarju in obema predsednikoma za njihove prispevke in vsem poslancem tega parlamenta, ki so sodelovali v razpravi.

Naj se na kratko odzovem v treh točkah. Pripomba predsednika Maystadta, da bo dodatna finančna podpora EIB omogočila hitra izplačila in prispevala k realnemu gospodarstvu, predvsem z zaščito dobrih projektov in s pomočjo podjetjem, ki so v teh težkih časih sposobna preživeti, je zelo vzpodbudna. Moje mnenje je, da moramo, kolikor je mogoče, pomagati podjetjem, ki se borijo, s tem da jim zagotovimo posojila, ki jih potrebujejo, da se obdržijo nad vodo in se ohranijo delovna mesta.

Poročilo pa zahteva opreznost glede koriščenja posojil EIB, ki jih ta pridobi od komercialnih bank, ter kodeks ravnanja v odnosu med komercialnimi bankami ter EIB v tem pogledu. Upam, da so poslanci to opazili v pripombah, ki so bile izrečene.

Drugič, trenutno razpoloženje v Evropi obvladuje strah: cene stanovanj v nekaterih državah še naprej padajo in ljudje kopičijo svoje prihranke. Da bi se borili zoper učinke teh težav, moramo začeti govoriti o oživitvi. Ko je prišlo do krize, v kateri smo zdaj, nismo bili pozorni na tisto pomembno. Zdaj pa se nam to ponovno dogaja. Oživitev je na poti: morda bo do nje prišlo konec letošnjega leta ali pa naslednje leto, zagotovo pa bo prišlo. Začeti moramo govoriti o okrevanju in se pripravljati na okrevanje, predvsem pa moramo biti dovolj konkurenčni, da bomo to okrevanje lahko tudi izkoristili. K temu spodbujam tri ustanove, ki so danes prisotne tukaj, in ta parlament.

In nazadnje, obstaja potreba po sodelovanju med EIB in EBOR ter drugimi mednarodnimi in regionalnimi finančnimi institucijami – kot so Svetovna banka, Azijska razvojna banka in Afriška razvojna banka – da se spodbuja razvoj na območjih, ki so dokaj oddaljena od Evrope. Te banke imajo pozitiven vpliv na zagotavljanje pomoči državam v razvoju, vendar menim, da je treba ta vpliv ustrezno oceniti.

Na financiranje v lastništvo zemlje v državah v razvoju je treba gledati kot na investicijski strošek v okviru mandata EIB za zunanja posojila. To vprašanje sem izpostavil že ob številnih priložnostih. Dežela, iz katere prihajam, je izkusila lakoto. Doživeli smo različne stvari, ki jih zdaj doživljajo afriške dežele. Severovzhodni del našega otoka je spremenilo to, da so ljudje vlagali v čisto majhna zemljišča.

Poglejte si ta model za razvijajoči se svet. Potrebujemo jih kot bodoče trgovinske partnerje, zato pozivam obe banki, da preučita, kar sem ravnokar dejal tukaj, ker verjamem, da obstaja način, kako pomagati razvijajočemu se svetu. To je vprašanje, ki ga je pred nekaj minutami izpostavil predsednik vlade Velike Britanije, jaz pa to točko obema bankama še posebno priporočam.

Hvala vam, gospod predsednik, za priložnost, da se odzovem na to razpravo. Upam, da bomo nadaljevali v ozračju medsebojnega sodelovanja v korist Evrope.

Esko Seppänen, poročevalec. – (FI) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, opažam, da v tem parlamentu glede pravne osnove za mandat Evropski investicijski banki v zvezi zunanjim posojanjem obstaja veliko soglasje.

Ker so predstavniki EIB prispeli pozno in niso slišali mojega uvodnega govora, bi rad njihovo pozornost usmeril na dejstvo, da se odločitev zdaj sprejema v okviru postopka soodločanja in da Evropski parlament ni več lahko premagljiv nasprotnik, kot je bil doslej v zadevah, ki se tičejo Evropske investicijske banke.

EIB se v prihodnje ne bo več mogla zanašati na podporo nekaj zaupanja vrednih poslancev. V postopku soodločanja bo potrebovala široko podporo Evropskega parlamenta. Da se bo to zgodilo, bo morala biti EIB v sodelovanju z Evropskim parlamentom bolj tvorna, kot je bila, ko se je preučeval ta mandat. Mislim, da je banki medtem to že postalo jasno, in upam, da razume sporočilo, ki ga ji je poslal Parlament. Konec dober, vse dobro.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 25. marca 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), v pisni obliki. – (IT) Vloga EIB pri izvajanju evropske razvojne in kohezijske politike je postala vse pomembnejša.

Čeprav si je EIB v preteklosti nakopala nekaj kritike, ker so jo nekako imeli za preveč oddaljeno od ciljev ekonomske in socialne kohezije, ki jim je Evropska unija sledila z usmerjanjem prizadevanj predvsem na javna telesa, bi se zdelo, da ta zdaj spreminja smer, vsaj kar zadeva razvojne in kohezijske možnosti za 2007-2013.

Na račun tesnejšega sodelovanja z Evropsko komisijo se danes EIB zaradi povečanega števila finančnih projektov, ki so bili zasnovani, da pomagajo ponovno vzpostaviti družbeno-gospodarsko ravnotežje v manj razvitih evropskih regijah predstavlja kot moderna in dinamična banka. Kar zadeva izvajanje ukrepov, nas še zlasti veseli uvedba podpornih mehanizmov za mala in srednje velika podjetja, ki bodo zaradi boljšega dostopa do finančnih trgov lahko povečala svoja vlaganja.

Poleg paketa ukrepov, ki jih je Evropska komisija določila za pomoč malim in srednje velikim podjetjem na ravni Skupnosti in ki se trenutno izvajajo, mora EIB zagotavljati dodano vrednost in pripomoči, da mala in srednje velika podjetja oživijo in se hitreje razvijajo, kajti to predstavlja glavni in nenadomestljivi vir delovnih mest v Evropi.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Osnovna vprašanja, s katerimi se ukvarja to poročilo, sama po sebi ne zadevajo jamstva Skupnosti, ampak bolj načine za povečanje učinkovitosti rabe finančnih sredstev, ki jih zagotavlja EIB. Vloga EIB kot instrumenta EU za podporo gospodarskega razvoja je nesporna. EU ima na področju zunanjih odnosov niz finančnih instrumentov, dejavnosti EIB pa jih morajo dopolnjevati.

Kar zadeva prednostne naloge financiranja, sem zadovoljen, da sedanja različica poročila predstavlja moj predlog o vključitvi potrebne pojasnitve glede energetskih projektov v Vzhodni Evropi in južnem Kavkazu, in sicer da morajo biti ti „usklajeni s ciljem politike Skupnosti o diverzifikaciji energetskih virov in z namenom zagotavljanja stabilnih in za potrošnika varnih virov“.

Vesel sem, da so evropski voditelji znotraj Evropskega sveta dosegli kompromis glede financiranja energetskih projektov EU kot del načrta za okrevanje gospodarstva. Prav tako me veseli, da je projekt Nabucco preživel ta kompromis in so ga razglasili kot prednostni energetski projekt. Upam, da se bo EIB vključila, da bo ta projekt lahko dosegel potrebno raven vlaganj in bomo z letom 2013 lahko začeli v Evropo dovajati plin iz Kaspijskega morja.

10. Metoda ABB-ABM kot orodje za upravljanje dodeljevanja proračunskih sredstev – Vmesni pregled finančnega okvira 2007-2013 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

- A6-0104/2009 gospoda Virrankoskega, v imenu Odbora za proračun, o metodi ABB-ABM kot orodju za upravljanje dodeljevanja proračunskih sredstev (2008/2053(INI)); in

- A6-0110/2009 gospoda Bögea, v imenu Odbora za proračun, o vmesnem pregledu finančnega okvira 2007-2013 (2008/2055(INI)).

Kyösti Virrankoski, poročevalec. – (FI) Gospod predsednik, pred nami je poročilo o načrtovanju proračuna na osnovi dejavnosti in njegovo upravljanje. Celotnemu Odboru za proračun bi se rad zahvalil za vztrajno in dosledno podporo kot tudi sekretariatu odbora in vsem tistim, ki so mi pomagali.

Načrtovanje proračuna po dejavnostih (ABB) in upravljanje na podlagi dejavnosti (ABM) sta bila uvedena v času Prodijeve komisije, na čelu katere je bil komisar Kinnock. Reformo je spodbudilo poročilo zunanje skupine strokovnjakov, ki so jo pooblastili, da razišče krizo, ki jo je doživela prejšnja Komisija. To poročilo predstavlja neke vrste vmesni pregled tako-imenovanih „Kinnockovih reform“.

Cilj ABB in ABM je pojasniti upravljanje sredstev, zagotovljenih z načrtovanjem proračuna, in človeških virov glede na področja politik. Upravljanje naj bi jasno pokazalo dosežene rezultate, da bi bila njihova vrednost v primerjavi z vložki jasno vidna.

Največji poudarek je na rezultatih in ne na tem, kako so bili ti doseženi. Pristop odraža tistega, ki se uporablja v poslovanju.

Sistem je mogoče izraziti bolj preprosto. Ni dovolj, da se denar potroši – ali celo „zapravi“ – kot je z zakonodajo določeno ali v skladu s pravili: rezultati določajo kakovost upravljanja in ne dobrih namenov.

Rezultati prav tako kažejo, kako učinkovita sta vodenje in upravljanje. Za primer si vzemimo strukturno in kohezijsko politiko. Če dve leti in tri mesece po začetku programskega obdobja se več kot tri četrtine administrativnih in kontrolnih sistemov ne sprejme, upravljanje ne more veljati za učinkovito. To je morda krivda tako Komisije kot držav članic, vendar dejstvo, da je upravljanje birokratsko in neučinkovito, ostaja.

ABB in ABM poudarjata in spodbujata učinkovitost. Kar zadeva vodenje, metodi zmanjšujeta birokracijo in krepita pravni status državljanov in tistih, ki jih prizadenejo učinki upravljanja.

Upravljanje na podlagi dejavnosti poudarja osebno odgovornost, vendar hkrati upošteva tudi svobodo delovanja. Dober sistem upravljanja prinaša tudi jasno delitev odgovornosti. Vodenje ima svoj konkreten obraz tako na nižji kot višji ravni.

Ker je cilj vodenja dobra produktivnost, vodja ne bi smel postavljati nepotrebnih omejitev za delo. Potrebna so samo osnovna pravila. Nobene potrebe ni po nebitnih poročilih in načrtovanju.

To poročilo temelji na nedavnih študijah, od katerih so najpomembnejše navedene v poglavju Obrazložitev. Na splošno vse navajajo, da je bilo izvajanje ABB in ABM uspešno in je v Komisijo vneslo spremembo kulture, obenem pa je bilo v pomoč pri jasni opredelitvi osebnih zadolžitvev in odgovornosti ter pri vplivanju na vodenje, ki je postalo učinkovitejše, usmerjeno v rezultate in pregledno.

Birokracija in dejstvo, da se ta še krepi, pa predstavljata resno nevarnost. Še zlasti moramo oceniti, ali sedanji proces letnega načrtovanja in pregleda vključuje preveč načrtovanja, še zlasti v primerjavi s predstavitvijo in ovrednotenjem doseženih rezultatov.

Prav tako bi morali pregledati, kako se petletni strateški cilji Komisije in njen „vladni program“ navezujeta na večletne finančne okvire (VFO) in poleg tega tudi na letno strategijo politik. Letna strategija politik se pogosto povezuje z elementi, ki nimajo nobene očitne povezave z vladnim programom, petletnimi strateškimi cilji ali večletnim finančnim okvirom. To običajno povzroča probleme pri oblikovanju proračuna, saj so v pregled finančnega okvira vključena sredstva, čemur pa Svet še zlasti nasprotuje. Na takšne primere lahko dejansko naletimo vsakih pet let.

Komisija ima še zlasti težave pri določanju „negativnih prednostnih nalog“, da bi tako opredelila dejavnosti, ki so nepotrebne, manj potrebne in ki bi jih bilo treba opustiti. V zvezi s tem upamo, da bo Komisija v svojem pristopu drznejša.

Še vedno je težko oceniti upravne izdatke, čeprav so ti predvideni ločeno, kajti upravljanje se še vedno financira iz funkcionalnih proračunskih sredstev, kar vključuje agencije in pogosto tudi tehnično pomoč v državah članicah. Zato to poročilo pozornost namenja pomenu spremljanja človeških virov.

Na koncu, gospod predsednik, naj povem, da poročilo, ki je pred nami, temelji na evropski dediščini – členu 15 Deklaracije o človekovih in državljanskih pravicah velike francoske revolucije 1789: „Družba ima pravico zahtevati obračun dela od vsakega javnega uslužbenca“.

Reimer Böge, *poročevalec*. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, danes razpravljamo o vmesnem pregledu finančnega okvira 2007-2013. Še enkrat bi vas spomnil, da smo se prvotno dogovorili o nizu medinstitucionalnih izjav, k izvajanju katerih poziva to poročilo in ki jih bomo novo izvoljenemu Parlamentu predali v obliki smernic za prihodnje vodenje razprav Evropskega parlamenta v naslednjih nekaj mesecih.

Tri glavne deklaracije so od Parlamenta zahtevale, da se vključuje v prihodnje razprave o politiki prihodkov in odhodkov na način, ki v preteklosti ni bil prisoten. Zato se je Komisija zavezala, da bo ob koncu 2009 predstavila poročilo o delovanju medinstitucionalnega sporazuma. Komisija se je prav tako zavezala, da bo pripravila celovit, obsežen pregled proračuna, ki bo zajemal vse vidike odhodkov EU, vključno s Skupno kmetijsko politiko in viri ter vključno s popustom Združenega kraljestva v obdobju 2008 – 2009. Poleg tega ne smemo pozabiti, da bo v tem parlamentu leta 2010 potekal vmesni pregled številnih večletnih programov.

Vsak, ki si pogleda dokumente iz javnih posvetovanj, lahko vidi, da se države članice v nasprotju z drugimi organi, ki so izrazili svoje mnenje, poskušajo izogniti svojim odgovornostim in prevzetim obveznostim tako, da se neposredno lotevajo že naslednje finančne perspektive. Ravno sem prišel iz razprave o tako-imenovanem načrtu za oživitev gospodarstva in rad bi povedal, da to, kar se dogaja z nenehnim iskanjem odstopanj, ki sploh niso več na voljo, in z novimi načrti, ki posegajo v proračunske pravice Parlamenta, jasno kaže, da ne moremo nadaljevati tako kot doslej. Zato pozivam Komisijo, da jeseni predstavi predlog, ki ne bo zajemal le obdobje po 2013, ampak bo vključeval tudi pregled finančne perspektive in odprl nove možnosti za v prihodnje.

V tem poročilu jasno navajamo, da bomo pozornost namenili predvsem obstoječim primanjkljajem in dolgoročnim obetom, ne da bi se podrobno ukvarjali s proračunskim vplivom Lizbonske reformne pogodbe. Zato smo v Odboru za proračun z veliko večino glasovali za pristop v treh korakih: rešitev pomanjkanj in očitnih primanjkljajev v odprtih vprašanjih, glede katerih se nam ni uspelo uspešno pogajati ter pojasnilo, da obstajajo proračunske postavke – glavna področja, ki jih poudarjajo naše politike – ki se jim kronično namenja premalo sredstev. Svojih ciljev na primer ne bomo dosegli v raziskavah in inovacijah. Na področjih postavk 3a in 3b nam ne bo uspelo doseči, kar smo želeli glede kulture, mladine, izobraževanja in zagotavljanja notranje in zunanje varnosti. Skupni zunanji in varnostni politiki se prav tako kronično namenja premalo sredstev.

Zato smo Svetu pripravili naslednjo ponudbo: pustite nas razpravljati o teh pomanjkljivostih in se pogajati na tem področju, vendar ne kot del prizadevanj znotraj letnega proračunskega postopka. Naš predlog zajema razrešitev teh problemov z ambicioznim pregledom, obenem pa vključuje širitev obstoječe finančne perspektive do 2015 ali celo 2016, tako da bi dolgoročno v finančnem okviru dosegli potrebno demokratično legitimnost. To bo vključevalo tudi veliko večjo usklajenost med mandatom Komisije in obdobjem, ki ga pokriva finančna perspektiva. Poleg tega ne smemo pozabiti, še zlasti v okviru razprave o Evropski investicijski banki, da je treba poskrbeti, da izven proračuna Skupnosti ni kakšnih drugih proračunov v senci.

Naj zaključim, rekoč, da je to poročilo skladno s poročili, ki jih je pripravil Odbor za ustavne zadeve. Zato Komisiji in Svetu pošiljamo naslednje sporočilo: za nas cilj doseganja petletnega finančnega okvira, ki poteka vzporedno z mandatom Komisije, ne more biti podvržen pogajanjem. Pogajati smo se pripravljani le glede tega, kako doseči svoj cilj. Najlepša hvala.

Dalia Grybauskaitė, članica Komisije. – Gospod predsednik, najlepša hvala za ti poročili – ki ju lahko ocenimo kot namenjene novemu Parlamentu in verjetno tako sedanji Komisiji kot tudi novi Komisiji – o tem kako se bomo pogajali, katera orodja bomo imeli za upravljanje evropskega proračuna in kakšen bo prihodnji evropski proračun.

Ob tem bi nam vsem čestitala, vključno Parlamentu in Komisiji. V petih letih se je zgodilo, kar se poprej še nikoli ni. Trikrat smo revidirali finančni okvir – kar se prej še nikoli ni zgodilo – Galileo, instrument za hrano in zdaj še 5 milijard EUR.

In to prav zaradi sposobnosti institucij, da so kar najbolje izkoristile togo okolje, v katerem s finančnimi okviri delujejo, da so dosegle, kar je bilo potrebno.

Zato je Komisija seznanjena s poročili, še zlasti s poročilom gospoda Bögeja, ki se nanaša na prihodnjo obliko evropskega proračuna. Komisija je in bo pripravljena pogajati se na podlagi tega, kar ste zajeli v svojem poročilu. Potrdili bomo svojo obveznost, da pripravimo vmesni pregled in oceno o delovanju medinstitucionalnega sporazuma. Potrjujemo, da bomo vse, kar smo se zavezali in kot je bilo obljubljeno v medinstitucionalnem sporazumu glede proračunske prenove, storili do konca letošnjega leta.

Ob upoštevanju vsega tega bi se želela Parlamentu osebno zahvaliti. Verjetno je to ena mojih zadnjih priložnosti, da vam spregovorim in rada bi se vam zahvalila za vse sodelovanje in razumevanje, ki sem ga bila deležna vse od začetka. V teh težkih časih nam je skupaj uspelo doseči zelo dobre rezultate.

Michael Gahler, pripravljaev mnenja Odbora za zunanje zadeve. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad izrazil podporo pristopu v treh korakih k vmesnemu pregledu, ki ga je razvil in predstavil gospod Böge. Ta nudi priložnost za skrbno analizo naših političnih ciljev, potrebnih sprememb orodij, ki jih imamo na voljo, ter vprašanj financiranja.

Ceterum censeo: kot strokovnjak za zunanje zadeve bi še enkrat zahteval, da se konča kronično stanje premalo dodeljenih sredstev za zunanje zadeve. Komisija se je strinjala, da pripravi oceno tega področja. Želimo kratkoročne rešitve kot del sedanjega finančnega okvira in izvedljive možnosti v naslednjem finančnem

okviru. Med drugim je treba ustrezno financiranje zagotoviti Službi za zunanje evropske zadeve. Hočemo Evropsko unijo, ki navzven izpolnjuje svoje obveznosti na področju zunanjih odnosov in se lahko hitro in ustrezno odzove na krize. Od tega sta odvisni naša kredibilnost ter sposobnost nastopati kot učinkovit partner.

Pozdravljamo nadaljnji razvoj evropske sosedске politike in vključitev vzhodnega partnerstva in unije za Sredozemlje, ki partnerjem daje učinkovita in zanesljiva okvira. Vendar pa moramo ugotoviti, če so finančni dogovori primerni glede na naše izzive v zunanji politiki. Zato pozivamo k novim pravnim predpisom in ustreznem financiranju v naslednjem finančnem okviru za sodelovanje s tretjimi državami, ki ne bo del okvira javne razvojne pomoči.

Poleg Lizbonske pogodbe bi rad omenil še željo za v prihodnje. Menim, da bi moralo biti financiranje zunanjih dejavnosti vključeno v proračun EU. To se navezuje na Evropski razvojni sklad in Atheno. Naše vlade naj bi se ne bale preglednosti posameznih področij, ki jasno pove, koliko smo v Evropi skupaj že dosegli v zunanji politiki, vključno in še zlasti z vojaškim posredovanjem.

Herbert Bösch, pripravljavec mnenja Odbora za nadzor proračuna. – (DE) Gospod predsednik, Komisiji bi rad čestital za to sporočilo, ki ga je predstavila odprto in tako, kot smo si v preteklosti to že zamišljali. Čestitke!

300 ali več prispevkov bi temu lahko sledili. To so izvedljivi predlogi, ki nam bodo pomagali pri doseganju napredka. Zelo sem hvaležen, da je sporočilo zajelo vprašanja odgovornosti, preglednosti in vidnosti politik. To bo imelo odločilen vpliv. Moj aplavz prejšnjemu govorniku je bil seveda posledica vtisa, ustvarjenega z vprašanjem, do kakšne mere lahko Svet odmakne Evropsko unijo od nadzora Evropskega parlamenta. V zvezi z Lizbono to pomeni, da v primeru, če pridobijo več pravic, parlamentarnega in javnega nadzora nad 8 milijardami ne bo več.

Da bodo stvari povsem jasne, naj povem, da prihajam iz nevtralne države. Ljudem, ki so me izvolili naj bi povedal, kaj se dogaja z denarjem. Tega ne morem, čeprav sem predsednik Odbora za nadzor proračuna. Zato je te razloge treba upoštevati v prihodnje. Zelo sem vam hvaležen za predloge.

Žal mi je, da ta razprava pada v vmesno politično obdobje, saj se drug od drugega že poslavljamo in si želimo vso srečo. Sam bi rad storil isto. Kot komisarka ste opravili odlično delo. Čestitke!

Paul Rübig, pripravljavec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropi je uspelo ustvariti tako-imenovani ničelni proračun. Smo edina politična raven, ki ima ničelni proračun. Na voljo imamo 0,89 % bruto nacionalnega prihodka in smo dober primer, kako previdno je mogoče trošiti denar evropskih davkoplačevalcev.

Poleg tega smo v več letih pokazali, da naši prihodki presegajo odhodke. Vsako leto je malo ostalo in končno mora priti do tega, da bomo uporabili denar, ki ostaja, da bomo v prihodnje ustvarjali dodano vrednost. Parlament in Svet naj bi se dogovorila, kako lahko ta denar prispeva k evropski dodani vrednosti. Zelo pomembno je, da postavimo te temelje.

Poleg tega smo ravnokar razpravljali o Evropski investicijski banki. Prepričan sem, da bi še zlasti v kriznih časih sredstva morala biti na voljo kar se da hitro. Potrebujemo takojšnje dodelitev sredstev, še zlasti na področju raziskav, ki nudi priložnosti za nove storitve in nove proizvode. Poenostavitev upravljanja in zmanjšanje obsega birokracije sta pomembni zahtevi, še zlasti za mala in srednje velika podjetja, kajti ta želijo poslovati na svetovnih trgih in za to potrebujejo našo podporo.

Močna osredotočenost držav članic na razvoj infrastrukture, s katero se začenja ukvarjati načrt za okrevanje gospodarstva – če podam primer, je to Nabucco in druge oskrbovalne linije – je v tem smislu ključnega pomena, kajti na tem področju je mogoče hitro vlaganje. Če samo pomislite, koliko jekla je potrebnega za te napeljave, vam bo hitro postalo jasno, da lahko naša jeklarska industrija vsaj kratkoročno doseže višek prodaje in varnost delovnih mest. Delati moramo, da bomo to dosegli.

Rumjana Želeva, pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (BG) Gospe in gospodje, kot poročevalka Odbora za regionalne zadeve bi rada poudarila pomen vmesnega pregleda finančnega okvira 2007-2013.

Pozdravljam poročilo gospoda Bögeja, ker hkrati navaja področja, kjer so potrebne spremembe in izboljšave in tako utrjuje pot k bolj učinkoviti Evropski uniji. Moj odbor zanima predvsem, kako se porabljajo sredstva kohezijske politike, saj je to eden temeljnih delov proračuna. Ohranjamo svoje dolgoročno stališče, da je treba večino finančnih sredstev usmeriti v manj razvite regije, ki potrebujejo podporo EU. Zadovoljna sem, da to poročilo glede tega vprašanja ni v nasprotju z našim stališčem.

Pojavili so se novi globalni izzivi z znatnimi prostorskimi vplivi. Da bi jih premagali, je treba za obdobje po 2013 zagotoviti zadostna sredstva. 0,35 % BDP Evropske unije morda ne bo dovolj za doseg naših ciljev. Obžalujemo, da poročilo ni v celoti sprejelo naših predlogov, vendar pozdravljamo dejstvo, da je zaključek poročila zelo blizu našim zaključkom.

Prav tako smo pregledali stanje strukturnih skladov, kjer je v nekaterih državah poraba sredstev na žalost na nizki ravni. Do določene mere so krivi nacionalni pristojni organi, saj jih pri svojem delu neučinkovito koristijo. Prepričana sem, da je eden od razlogov za nizko raven porabe tudi zapletenost sistema. Naš odbor je predlagal poenostavitev postopkov in zadovoljna sem, da poročilo gospoda Bögeja vsebuje enako razmišljanje.

Naš odbor je prepričan, da je treba ponovno spodbuditi razpravo o porabi sredstev, ki jih izgubljam zaradi pravila N+2/N+3. Med pogajanji o uredbi o strukturnih skladih 2007-2013, je Parlament predlagal, da se neporabljena sredstva uporabijo za operativne programe, kjer je absorpcija sredstev boljša. Poročilo gospoda Bögeja te zamisli ne upošteva, vendar menim, da jo je treba upoštevati kot izhodišče za nadaljnjo razpravo.

Zaključiti bi želela z zahvalo gospodu Bögeju za njegovo tvorno sodelovanje in odlično sestavljeno poročilo.

Esther De Lange, pripravljavka mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja. – (NL) Gospod predsednik, danes sem dejansko želela nagovoriti Svet, vendar slišim, da iz Sveta nihče ni prisoten in se zato tej razpravi pripisuje manjši pomen. To me malce preseneča, kajti prejšnji konec tedna so bila dana potrebna zagotovila v zvezi s proračunom, ko pa pride do razprave o določenem financiranju, Svet svojo obljubo prelomi.

Zdaj vsekakor stojim tukaj s potrebnim občutkom ironije. Uradno smo tu, da razpravljamo o vmesnem pregledu, vendar je bilo dejansko vse potrebno o paketu za spodbujanje gospodarstva, glede katerega je bil dogovor dosežen prejšnji konec tedna, že povedano. Ta paket določa, kje vmesni pregled in večletni načrt nista popolna, kajti od začetka sedanjega večletnega okvira smo že ob treh zaporednih priložnostih spreminjali svoj dogovor. Galileo, pomoč v hrani za Afriko in način, kako je bila financirana, nam niso bil nič v ponos.

Zdaj pa moramo še enkrat razpravljati o paketu za spodbujanje gospodarstva. Svet je sprejel zaveze, a se zdi, da še ne ve, od kje bo prišel denar. Na področju energije je na primer treba najti le 2 milijardi ali nekaj takšnega za energetske projekte ne le iz letošnjega proračuna, temveč tudi iz proračuna za naslednje leto in mogoče še iz proračuna, ki temu sledi. To pomeni, da bomo tavalili naokrog po rezervnih sredstvih proračuna za kmetijstvo. Pri tem bodo ljudje govorili, no, saj to ni kmetijski denar, to so rezerve, vendar mora priti le do izbruha živalske bolezni in ta denar bo še kako potreben v kmetijskem proračunu. Se morda še spomnite izbruha parkljevke in slinavke? Ali kaj se zgodi, če so cene na mlečnem trgu še naprej nizke in se zahteva intervencija? Poleg tega se bodo te rezerve v naslednjih nekaj letih le še zmanjševale. Poročilo Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja v zvezi z vmesnim pregledom to upravičeno poudarja.

Zatorej bi želela, da Komisija in Svet – če bo slednja prišla na razpravo oziroma, če ne pride, da to stori v pisni obliki – potrdita, da bomo najprej preučili obstoječe obveznosti v kmetijstvu in si šele nato pogledali, kakšne so rezerve in šele potem ugotovili, ali je te rezerve res mogoče nameniti za kaj drugega. To so pravila, glede katerih smo se dogovorili. Če se jih ne bomo držali, mislim, da bomo zavrgli ne le tisto, kar je slabo, ampak tudi vse, kar je dobro.

Ingeborg Gräßle, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, rada bi se zelo toplo zahvalila gospodu Virrankoskemu za poročilo, ki je nastalo na njegovo pobudo in ki se ukvarja s starimi pomisleki Odbora za proračun, in sicer z vprašanji: Kako se lotevamo načrtovanja? Katera načrtovalska orodja lahko zagotovimo? Kako zagotovimo izvajanje naših prednostnih nalog? Najlepša hvala, gospod Virrankoski, za vaše trdo delo.

Verjamemo, da je pomembno, da se naše proračunske prednostne naloge odražajo tudi v vprašanju človeških virov. Zato bi želeli Komisiji dati svojo ponudbo. Bolje bi morali izkoristiti poročevalske obveznosti Komisije, da bi združili letno strategijo politik in osnutek proračuna. Mislimo, da letna poročila generalnih direktorats ne zajemajo dovolj podrobno uspešnosti proračuna ali pa jim tega sploh ne uspe zajeti. Kar bi želeli vedeti, je, kaj se je zgodilo s prednostnimi nalogami Parlamenta? Kako uspešna je letna strategija politik v zvezi s tem?

Po mojem mnenju se moramo še veliko naučiti, prav tako pa potrebujemo veliko več izkušenj, če naj celoten sistem poročanja ne ostane le povsem teoretični cilj. Ne gre za teoretično vajo. To je potrebno, če želimo biti sposobni pravilno upravljati z denarjem. Zato zahtevamo upravljavka orodja, ki naj bi se nadalje razvijala,

da bi lahko vedeli več o načinu izvajanja proračuna in da bi več procesa izvajanja lahko vključili že v proces načrtovanja.

Prav tako se sprašujemo, kako bi lahko letni načrt upravljanja bolj učinkovito vključili v letno strategijo politik. Več bi želeli vedeti o stroških ciklusa ABM, ki ga je tudi treba poenostaviti. Predlagano je bilo, naj bi ta vprašanja vključili v poročilo o pregledu. Sedanje poročilo o pregledu že imamo – hvala. Preučili ga bomo in se z njim dobro seznanili. Vendar pa to pomeni, da bo treba vse to vključiti najpozneje v naslednje poročilo.

Vloženi sta bili dve spremembi, ki ju naša skupina ne more sprejeti. Nismo mnenja, da je podaljšanje na dve leti pravilno, saj to še bolj razvrednoti upravljavsko orodje, namesto da bi ga izboljšalo. Upravljavsko orodje ABM/ABB želimo izboljšati, ne pa razširiti preko dveh let. Prav tako bomo glasovali proti spremembi študije. To je sicer dobra sprememba, vendar to poročilo ni pravo mesto zanjo.

Gospo komisarki se želimo zahvaliti za njeno delo, vsem pa želimo veliko uspeha na volitvah.

Gary Titley, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, izven tega pregleda proračuna si moramo preprosto zastaviti eno vprašanje: ali ta proračun odraža prednostne naloge 21. stoletja? Če ga ne, ga je treba spremeniti. Je dovolj prožen, da odraža spreminjajoče se čase? Kajti eno od razočaranj v zvezi s proračunom ta trenutek je, da ne vemo, kako obravnavati negativne prednostne naloge. V proračunu preveč ostane, ker stvari zaradi omejitev VFO ne moremo spreminjati.

Če se lahko dotaknem načrtovanja in upravljanja proračuna po dejavnostih, menim, da je Komisija dosegla velik napredek, vendar bi želel posvariti pred pretirano birokratizacijo le-te, kajti zagotoviti želimo kakovostno ovrednotenje in ne le preprosto vnašati kljukice v prazna okenca. Nočemo, da bi ljudje ves čas namenili vrednotenju samih sebe, namesto da bi napredovali in opravljali delo. Zato moramo biti pri tem previdni. Osebnostno menim, da bi bila letna strategija politik boljša, če bi šlo za dve leti ali dve in pol, da bi sovpadla s parlamentarnim ciklusom. To bi nam poleg letnih programov dela Komisije omogočilo boljšo predstavbo o obetih naše politike.

Silvana Koch-Mehrin, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, reforma financ EU precej zamuja in hvaležna sem gospodu Bögeju, poročevalcu, za to ugotovitev. V EU potrebujemo pošten, preprost, pregleden, zanesljiv in vzdržan sistem prihodkov in odhodkov. Finančna sredstva naj bi v proračun EU prihajala iz le dveh virov, kar pomeni tradicionalna lastna sredstva in plačila, ki temeljijo na gospodarski moči države članice oziroma deležu bruto nacionalnega prihodka. V tem primeru naj bi države članice prispevale največ 1 % svojega BNP.

Namesto zagotavljanja več denarja za EU, bi bilo treba sredstva prerazporediti na področja, kjer je mogoče na evropski ravni zagotoviti pravo dodano vrednost na primer v skupni zunanji politiki, vseevropskih omrežjih, upravljanju zunanjih meja in raziskavah. Po drugi strani pa ne bi smeli več imeti dolgoročnih subvencij. To prav tako pomeni, da bi bilo treba odpraviti lastna sredstva, ki temeljijo na DDV, in kar je najpomembnejše, nobenega EU davka ne sme biti ne glede na njegovo obliko, saj EU ni resnično reprezentativna demokracija. Prav je, da se prepove javno zadolženost EU. To je odlična politika, ki jo je treba obdržati. Poleg tega morajo finančni ministri EU podati nacionalno izjavo o zanesljivosti. Najlepša hvala in veliko uspeha v vaši novi vlogi vam želim.

Wiesław Stefan Kuc, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, obe danes predstavljeni poročili temeljita na ocenah, ki smo jih bili prisiljeni narediti glede na odločitve različnih teles Evropske unije. Ocena orodij za upravljanje na podlagi dejavnosti, načrtovanje proračuna po dejavnostih ali „strateškega načrtovanja in programiranja“ je morda potrebna, vendar gre za vtis, da se ustvarja „umetnost zaradi umetnosti“. Kako se doseganje političnih ciljev lahko primerja z izgradnjo elektrarne ali transportne mreže? Je Evropska unija podjetje, v katerem skušamo uporabljati podobne mehanizme za ocenjevanje učinkovitosti?

Isto velja za vmesni pregled večletnega finančnega okvira. Vsak dan izvajamo ocenjevanja in preusmerjamo sredstva iz nacionalnih proračunov. Te odločitve sprejema Evropski svet, ki povečuje finančna sredstva, ki so na razpolago za izvajanje pomembnih posameznih nalog. Trdni večletni finančni okviri nam dajejo večletni občutek varnosti in to je tisto, kar naj bi tudi najbolj cenili, še zlasti v trenutnih težkih časih.

Prisrčno čestitam gospodu Bögeju in gospodu Virrankoskemu za njuni zelo dobri poročili. Gospa Grybauskaitė, želim vam veliko uspeha na prihajajočih volitvah.

Helga Trüpel, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, ob glasovanju o sedanjih finančnih perspektivah so vse tri evropske institucije – Svet, Parlament in Komisija – menile, da je prenova potrebna, če se želimo posodobiti. Države članice pa se zdaj izmikajo, kar je napačen

pristop. Vendar drži, da potrebujemo ravnovesje med na eni strani nepretrganostjo in predvidljivostjo ter sposobnostjo hitrega prilagajanja novim izzivom na drugi strani.

To togo zgradbo moramo spremeniti. Zato mora evropski proračun – srednjeročni finančni načrt – pokrivati pet let in mora v političnem smislu biti povezan z odgovornostjo izvoljene Komisije in izvoljenega Parlamenta. To bo prispevalo k preglednosti in politični jasnosti ter pripravljenosti sprejemati odločitve.

Danes smo slišali, kaj predlaga gospod Brown in kaj bi moralo biti na dnevnem redu. Predsednik Obama je danes prav tako najavil, da namerava 129 milijard vložiti v obnovljivo energijo. Rada bi rekla, da bi tudi mi državljanom Evrope morali jasno povedati, da je treba evropski proračun spremeniti. Kmetijsko politiko moramo povezati na primer s proizvodnjo okoljske energije, pri čemer neposredna plačila ne smejo biti več odvisna od velikosti kmetije v hektarjih. Z razvojem podeželja je treba ustvariti več povezav, ki bodo za ljudi, ki na teh področjih živijo, zares koristne.

Vse svoje gospodarske politike in politike rasti moramo prilagoditi paradigmi podnebnih sprememb in vzdržnosti, če naj resno jemljemo razprave, ki potekajo tu, in Lizbonsko strategijo, poleg tega pa se moramo prilagoditi novim izzivom, s katerimi se soočamo. To tudi pomeni, da moramo na evropski ravni več vlagati v izobraževanje, raziskave in razvoj. Vse tri institucije morajo imeti dovolj političnega poguma, da to storijo skupaj.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Poročilo poudarja točke, ki v omejenem obsegu, osvetlijo, kar že dolgo govorimo, in sicer da je sedanjí proračun Skupnosti manj, kot je potrebno za ustrezno in učinkovito spodbudo razglašene gospodarske in socialne kohezije v Evropski uniji. To še toliko bolj velja, ker se kljub temu, da smo sredi krize, celo neustrezne zgornje meje, dogovorjene za sedanjí večletni finančni okvir 2007-2013, ne upoštevajo v celoti – skoraj 29 milijard EUR premalo med letoma 2007 in 2009 – zneski, vključeni v proračun, pa se ne izvajajo pod ciljem „izdatki“, še zlasti v zvezi s konvergenco in kmetijstvom ter ribištvom.

Po drugi strani pa se dodajajo nove prednostne naloge, ki so v nasprotju s tem, kar menimo, da bi moralo biti cilj in osrednja prednostna naloga proračuna Skupnosti: instrument za prerazporeditev na podlagi stroškov, neenakosti in asimetrije, ki jo povzročajo notranji trg, ekonomska in monetarna unija in liberalizacija svetovne trgovine, in se uporablja za tiste države in regije v Evropski uniji, ki so manj razvite. Proračun Skupnosti bi moral dajati prednost dejanski konvergenci, ki temelji na družbenem napredku ter zaščiti in spodbudi potenciala vsake države, trajnostni rabi naravnih virov in okoljski zaščiti s ciljem gospodarske in socialne kohezije poleg učinkovite razvojne pomoči.

Prav tako poudarjamo, da bi moral proračun Skupnosti temeljiti na poštenem prispevku vsake države glede na njen bruto nacionalni prihodek, pri čemer se ostro zavrača kakršenkoli bolj ali manj prikrit poskus uvedbe evropskih davkov.

Nils Lundgren, v imenu skupine IND/DEM. – (SV) Gospod predsednik, kot vedno ko se dotaknemo proračuna, to pomeni vestno in odgovorno delo, s povsem političnega stališča pa je ta na žalost običal v kolotekih. Kot je dejal prejšnji govorec, to ni proračun za 21. stoletje. Očitno temelji na zamisli, naj bi se izdatki EU zgolj nadaljevali *ad infinitum*. Na določeni točki je to treba prekiniti.

Na kratko bi želel omeniti tri točke. Govori se, da če BND pade, kar se zdaj bo zgodilo, proračun EU pri tem ne sme biti prizadet. Tako ne bomo mogli več nadaljevati. Denar je bolje potrošiti v posameznih državah, ko te opazijo nagel padec svojega gospodarstva in zlom, kot se to zdaj dogaja.

Poročilo predlaga več denarja za nova področja dejavnosti, ki temeljijo na Lizbonski pogodbi. Glede na demokratična osnovna pravila je to nadutost. Ta pogodba je bila zavrnjena.

Obenem pa poročilo ne predlaga nobenih ukrepov za znižanje stroškov. Vendar možnost velikih prihrankov dejansko obstaja v kmetijstvu, strukturnih skladih, Evropskem ekonomsko-socialnem odboru, Odboru regij in druge. Prosim vas, varčujte!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, prišel je čas, da ocenimo, kako je večletni finančni okvir 2007-2013 deloval do sedaj in kakšne spremembe bi bilo treba uvesti v preostalih štirih letih.

Prvič, priznati moramo omejitve sporazuma o finančni perspektivi, ki so ga države članice sprejele leta 2006. Tedaj smo se mu odpovedali in zdaj se jasno vidi, kako neustrezen je ta sporazum. Sedanja finančna perspektiva je žal svoje omejitve pokazala v najslabšem možnem trenutku, v času krize, ko bi proračun Skupnosti moral delovati kot vojak na čelu napada za Evropsko unijo v borbi zoper gospodarsko krizo in brezposelnost.

V tem trenutku bi bila najdba 5 milijard EUR v proračunu Skupnosti, ki bi jih v naslednjih dveh proračunskih letih uporabili za ponovno uvedbo raziskav na področju energije, zagotovitev energetskih medsebojnih povezav ali izboljšanje komunikacij v podeželskih območjih EU, presenetljivo mojstrsko delo. Cele regije v Evropi, tako kot moja, Asturija, upajo, da bodo našle izvedljiv in vzdržen način uporabe premoga kot čistega energetskega vira.

To je primer, kako naj bi se uporabljal proračun Skupnosti. Vendar pa je zaradi neprožnosti proračuna in nezadostnega financiranja različnih proračunskih postavk najdba teh 5 milijard EUR mogoče le, če denar za skupno kmetijsko politiko za 2009-2010 ne bi bil povsem porabljen. Tu ne gre za proračunsko učinkovitost; to je preprosto računovodska ukana.

Gospod Böge je danes kot poročevalec začel zelo zanimivo razpravo o preoblikovanju proračuna Skupnosti v resnično dejaven instrument gospodarske politike. V prihodnje si ne moremo dovoliti nobenih neuspešnih perspektiv več.

Göran Färm (PSE). - (SV) Gospod predsednik, kot poročevalec v senci za skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu glede te zadeve, bi se gospodu Bögeju želel zahvaliti za pozitiven duh sodelovanja. Pomemben je dolgoročni okvir, vendar je sedemletna zamrznitev s togimi proračunskimi zgornjimi mejami tako na splošno kot po sektorjih nespameten model v današnjem hitro se spreminjajočem svetu.

Sedanji dolgoročni proračun, ki velja do 2014, je bil pravzaprav določen leta 2005. Le kaj smo tedaj vedeli o sedanji gospodarski krizi, razmerah na Kosovu ali Gazi, razmahu podnebne krize ali izrazitih nihanjih cen hrane? Ne, stvari tako ne moremo nadaljevati.

Moj zaključek je, da potrebujemo podroben pregled sedanjega dolgoročnega proračuna: večletnega finančnega okvira. To bo v veliki meri veljalo, če se bo seveda izvajal predlog Odbora za proračun, kar pomeni, razširitev sedanjega finančnega okvira za predlagani dve leti, da bi bolje časovno uskladili mandata Komisije in Parlamenta.

Kaj torej hočemo? Pravzaprav več stvari.

Prvič, tu so naša prizadevanja za samo revizijo proračuna. Menim, da je nesprejemljivo, da bi se osredotočili le na prihajajoči finančni okvir. Odbor za proračun je sprejel številne spremembe in dopolnitve, ki pomenijo, da bomo od Komisije zahtevali, da predloži predlog za trezen pregled vsebine sedanjega dolgoročnega proračuna, kolikor hitro je le mogoče. To je seveda še zlasti pomembno, če bo treba izvesti našo zahtevo po razširitvi.

Prav tako zahtevamo, da švedsko predsedstvo jeseni dejavno in nemudoma obdela predlog Komisije. S tem se moramo spopasti.

Drugič, kar zadeva politični pristop, smo prejeli jasne signale iz široko odprtih posvetovanj, ki jih je izpeljala Komisija. Še zlasti nekaj področij je, kjer bi morala EU biti močnejša. Ta vključujejo podnebno politiko; delovna mesta in rast; ter zunanjo in razvojno politiko. Če želi biti EU sposobna igrati vodilno vlogo na teh področjih v globalnem smislu, za to potrebuje sredstva. To je povsem jasno. Trenutno se vsem tem področjem namenja znatno premalo sredstev.

Tretjič, potrebujemo kar nekaj potrebnih tehničnih sprememb. O tem mi ni treba razpredati, saj je o njih govoril že gospod Böge. Želimo pet let namesto sedem in prilagoditev obdobja, tako da bosta imela lahko novi Parlament in nova Komisija res nekaj vpliva na okvir, ki naj bi veljal v njihovem mandatu.

Četrto, želimo revidiran in bolj pravičen sistem lastnih sredstev EU. Zdaj potrebujemo hitre predloge in temeljit vmesni pregled sedanjega dolgoročnega proračuna, da bi tako zblížali retoriko in sredstva ter začeli proces k bolj dolgoročnemu trajnostnemu pristopu še pred začetkom naslednjega dolgoročnega proračunskega obdobja.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Gospod predsednik, v tej razpravi bi rad Komisiji izpostavil tri točke.

Evropska komisija mora predlagati sistem podpore za regije, ki presegajo 75 % BDP na osebo v sedanji finančni perspektivi, ki pa bo glede na velika notranja neravnovesja v razvoju zahteval nenehno financiranje. Naj omenim, da nekatere regije v Španiji, na Portugalskem, v Italiji in Grčiji v obdobju sedanje finančne perspektive prejemajo takšno prehodno financiranje.

Prav tako je treba sprejeti končno odločitev o umiku najnovejših poskusov, da bi skupno kmetijsko politiko spet prenesli na raven držav članic. Posamezne države članice tako ne bodo zmogle zagotoviti obveznega sofinanciranja SKP na podobnih ravneh, kar se bo odražalo v konkurenci, ki bo izrazito neenaka. To pa pomeni razpad SKP.

Kar zadeva težnjo Evropske komisije po ločitvi neposrednih plačil od proizvodnje, je prav tako treba odpraviti velike razlike v podpori za kmetijska zemljišča, ki znašajo manj kot hektar, ki trenutno obstajajo med starimi in novimi državami članicami za obdobje po letu 2013. Če se bo takšno stanje ohranilo po 2013, bo to *de facto* pomenilo dopustitev dveh skupnih kmetijskih politik na ozemlju EU.

Janusz Lewandowski, v imenu skupine PPE-DE. – (PL) Gospod predsednik, dovolite mi, da nadaljujem v jeziku, ki ga gospa Grybauskaitė razume. Danes naši prispevki temeljijo na dveh dopoljenih proračunskih letih znotraj sedemletne perspektive. To nas bi moralo jasno opomniti, naj bomo pri načinu oblikovanja intervencij previdni. Zdi se mi, da soglasen sprejem poročila gospoda Bögeja Odboru za proračun kaže, da je našel skupni imenovalc v pogledih različnih političnih skupin.

Kar me čudi, je dejstvo, da je skoraj 5 milijard EUR v proračunu za leto 2008 ostalo neporabljenih. To se ne sme ponoviti. Za vse nas bi to bil neuspeh. Komisija oblikuje pobude, katerih namen je olajšati pridobivanje sredstev. Ker so stvari takšne in takšne tudi morajo biti, regionalna politika v prihodnje ne bo in niti ne bo mogla biti vir financiranja za tiste dele proračuna, za katere se kronično namenja premalo sredstev: o tem smo govorili med pogajanjem o finančni perspektivi in se je potrdilo tudi v naši zunanji politiki: proračunska postavka 1a in postavka 3. Če se bomo še naprej zanašali na 1 % proračunov, nam očitno ne bo uspelo doseči rešitve vprašanja proračuna Evropske unije.

V poročilu, na katerega se sklicujem, je gospod Böge zastavil ključno vprašanje prilagajanja mandata Parlamenta obdobju finančne perspektive. In to je tudi stališče tega parlamenta.

Vendar moramo upoštevati nekatere dvome držav, ki jih je kohezijska politika najbolj prizadela in ki iščejo nekaj gotovosti v zvezi s to politiko, pa vendar že zdaj točno vedo, kako bo skrajšanje tega obdobja prizadelo predvidljivost pridobivanja sredstev iz strukturnih skladov.

Na koncu bi se rad srčno zahvalil gospe Grybauskaitė za sodelovanje s parlamentom in vam tako kot prejšnji govorniki v vaši kampanji želim veliko uspeha. Takšna mnogoterost glasov kljub razlikam v političnih pogledih napoveduje dober rezultat na volitvah.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, najprej vas želim spomniti, da je ta razprava del dolgega procesa, ki je trajal več let: Posvetovanja Evropske komisije; 'zdravstveni pregled' skupne kmetijske politike; četrto poročilo o ekonomski in socialni koheziji; in poročilo Lamassourea o „lastnih virih“ za proračun.

Evropska komisija je najavila svojo namero, da najpozneje jeseni 2009 predstavi glavne smernice za ta pregled, kar je vzpodbudila izjemno delo Odbora za proračun pod vodstvom gospoda Bögeja. Vemo, da se bo ta pregled izvedel, ko se vzpostavi naslednji Parlament. Tega ne bo opravil sedanji Parlament.

Zato bi poudarila osnovno politično točko, in sicer, da smo že skoraj dosegli soglasje, tako da se prihodnji finančni okvir ujema s političnim mandatom prihodnjega Parlamenta in to je dogovor, za katerega želimo, da bi ostal. To se mi zdi zelo pomembno, kajti na koncu bomo dosegli skladnost med rezultati volitev in proračunskimi smernicami, ki jo bo nadzirala Komisija.

V nadaljevanju vas želim opozoriti, da Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu meni, da bi se moral proračun ponovno posvetiti osnovnim področjem: zaposlovanje, rast in inovacije, kot je dejal naš kolega, gospod Färm. Vendar pa naj, preden končam, še rečem, da je dejanska prihodnost Unije odvisna od te revizije, in upam, da bo prihodnji Parlament uporabil poročilo gospoda Bögeja in mu bo uspelo doseči, k čemur Evropa stremi, kljub nacionalnim lastnim interesom, ki jih omogoča izmikanje Sveta.

Parlament je tisti, ki sprejema politike, ki vsem našim sodržavljanom prinašajo resnično upanje v projekt, ki je tudi političen in ne le gospodarski.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, danes nas je 27 in za proračun Skupnosti potrošimo manj kot 1 % našega skupnega bogastva, približno tako kot takrat ko nas je bilo 15. Samo ta podatek ponazarja, zakaj je poročilo gospoda Bögeja, o katerem danes razpravljamo, eno od osnovnih političnih podvigov Unije v naslednjih petih letih.

To je ključno vprašanje, na katero moramo odgovoriti: koliko denarja in za katere politike? Kje postavimo omejitve, meje svojih ambicij? Tokrat moramo brez kakršnihkoli predpogojev vse položiti na mizo, razprava pa se mora začeti iz nič. V teh glavnih pogajanjih se bomo morali lotiti dveh pomembnih težav:

- prva je ta, da nas je zdaj seveda več kot zadnjič, ko so potekala podobna pogajanja, in
- druga težava je, da ta pogajanja na žalost potekajo, ko se je bogati cikel zaprl in nas je močno udarila gospodarska kriza.

Vendar pa naj bi pogajanje, ki se je pravzaprav začelo danes z zelo realističnim pristopom gospoda Bögeja, potrdilo tri osnovne predpogoje, ki so za Evropo ključni:

- prvič, da je treba prihodnost kmetijstva v Skupnosti zavarovati tudi po letu 2013;
- drugič, da se načelo kohezije in solidarnosti med državami članicami ne sme končati; in
- tretjič, da je prišel čas, da se začnemo pogovarjati o pametnem razvoju, o denarju, ki gre tudi za možgane in ne le v asfalt in cement.

PRESEDSTVO: GOSPOD MAURO

podpredsednik

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Gospod predsednik, gospa komisarka, poročilo predsednika našega odbora, gospoda Bögeja, o katerem danes razpravljamo, je po mojem mnenju zelo zanimivo in ključno iz treh razlogov: prvič, ker poudarja nekatera področja, ki jih je treba izboljšati; drugič, ker opiše določene predloge; in tretjič, ker utrjuje pot glavni razpravi v naslednjem parlamentarnem mandatu.

Področja, kjer so potrebne izboljšave, se v glavnem navezujejo na neskladje med političnimi odločitvami in odločitvami Skupnosti ter nesposobnostjo ustrezno upravljati s proračunskimi sredstvi.

Predlogi:

- zelo osnoven predlog je petletni cikel finančnega okvira in petletni cikel finančnih politik; to pomeni, da bi mandat Parlamenta sovpadel s političnimi predlogi na proračunski ravni;
- drugič, vprašanje prožnosti je zelo, zelo pomembno. Vendar pa prožnost ne pomeni le zamenjave med sektorji; pomeni splošen odziv. Sama prožnost ni rešitev problema.

Vse to nas torej pripravlja na glavno razpravo v naslednjem parlamentarnem mandatu o novem političnem in na novih podlagah usklajenem proračunu.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Skrajšanje obdobja finančnega načrtovanja na pet let, kot je v poročilu priporočil tudi Böge – in naj obenem izkoristim to priložnost, da čestitam gospodu Bögeju za njegov prispevek k poročilu – bi zagotovilo konkreten dokaz zrelosti evropskih institucij in naznanitev zmanjševanja birokracije.

Obenem moramo biti realistični in preučiti, kako izvedljiv je tak ukrep, da ne bomo končali v izrednih razmerah, kjer bomo za sprejem petletnega proračuna potrebovali pet let. Ključno vprašanje je, kako se lotiti poenostavitve postopkov, da bi se evropska sredstva uporabila v razumnem časovnem obdobju.

Obstajajo primeri, ki so postali že prav legendarni in ki vključujejo evropska sredstva, ki se niso pridobila niti mesece ali leta po tem, ko so bila res nujno potrebna. Dovolite mi, da vam dam primer, ki vključuje sredstva iz Solidarnostnega sklada. Kot veste, bo Romunija prejela 12 milijonov EUR za pet okrajev, ki so jih prizadele poplave. Do poplav je prišlo lani poleti, o tem vprašanju pa smo glasovali ta mesec, denar pa bo verjetno prišel šele leto dni po poplavah. Romuni, ki bodo ta denar prejeli, pa se ne bodo zavedali, da jim pri tem pomaga Evropska unija.

Kyösti Virrankoski, poročevalec. - (FI) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem, ki so zagotovili povratne informacije k mojemu poročilu.

Dejal bi, da je zdaj, ko je Evropska unija skupnost 27 držav članic in 480 milijonov prebivalcev, vodenje in upravljanje treba poenostaviti, da bo s tem tudi bolj učinkovito. Upravljanje in oblikovanje proračuna na podlagi dejavnosti to omogočata, saj sta moč in odgovornost razdeljeni na ustrezne ravni, da je upravljanje bolj odgovorno in izvajanje programov učinkovito.

Na koncu bi se rad zahvalil vsem vam, gospe Grybauskaitė pa želim obilo sreče in uspehov pri prihodnjih izzivih. V veliko zadovoljstvo mi je bilo delati z vami, prav tako smo opazili odlične ravni sodelovanja med Parlamentom in Komisijo. Hvala in iskrene čestitke.

Reimer Böge, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naj začnem z zahvalo gospe komisarki. Po začetni fazi spoznavanja drug drugega smo učinkovito, tvorno in odprto sodelovali. To se je dalo opaziti v rezultatih številnih pogajanj v zadnjih letih. V naslednjih nekaj tednih vam želim vse najboljše. Prav tako bi se rad toplo zahvalil svojim kolegom poslancem za njihovo trdo delo in za razpravo, ki je potekala pred jutrišnjim glasovanjem na plenarnem zasedanju, ter gospe Guy-Quint v vlogi poročevalca glede posledic Lizbonske pogodbe v proračunu. Dogovorili smo se glede skupnega postopka za ključne točke poročil, še zlasti glede pristopa v treh korakih in časovnice.

Kot smo razumeli, je sedanja finančna perspektiva 2007-2013 in s tem v zvezi tudi medinstitucionalni sporazum iz 2006 predstavljala največ, kar je bilo v pogajanjih mogoče doseči, prav tako pa smo se popolnoma zavedali odsotnosti ukrepanja. Zato je tako pomembno, da to poročilo poziva k pravočasnemu sporazumu, usmerjenim v prihodnost, in zagotavlja, da ti vključujejo polno zavezanost. Predvsem glede sedanjih pogajanj je naša naloga v naslednjih nekaj tednih in mesecih vezana predvsem na načrt za okrevanje gospodarstva in opominjanje Sveta, da so vsi elementi medinstitucionalnega sporazuma, kajti gre za številne instrumente, na katere je opozorila gospa komisarka, neločljiv del skupnega finančnega okvira. Če bi se države članice tega malo bolj zavedale, bi z obstoječimi predpisi lahko dosegli večji napredek.

Na koncu bi rad izkoristil priložnost, da pozovem Komisijo, naj jeseni upošteva osnovna spoznanja in ugotovitve, ki jih bo Parlament sprejel jutri. To bi lahko bil odličen začetek uvajanja potrebnih ambicioznih sprememb v obliki skupnih prizadevanj Komisije in Evropskega parlamenta ter obenem tudi razvoja proračuna, ki je usmerjen v prihodnost in je povezan z večjo politično legitimnostjo. To je tisto, po čemer Parlament močno in kolektivno kliče v tem poročilu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 25. marca 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Pregled sedanjega finančnega okvira je dobra priložnost za razmislek ne le o načinu dodeljevanja razpoložljivih sredstev, ampak tudi o prihodnji obliki proračuna EU. Ob uvajanju sprememb v sedanji proračun in načrtovanju naslednje finančne perspektive naj bi nas vodila predvsem težnja po poglobljenem vključevanju in doseganju specifičnih ciljev.

Zadnje čase lahko opazujemo daljnosežne spremembe v zgradbi proračuna EU. Izdatki za SKP nič več ne predstavljajo največjega deleža denarnih sredstev Skupnosti. Trenutno lahko na največjo podporo računajo kohezijska politika in ukrepi za izvajanje Lizbonske strategije. Nobenega dvoma ni, da je takšen razvoj ugoden za razvoj evropskega gospodarstva, ki je usmerjeno v inovativnost in ki temelji na znanju ter zagotavlja visoko raven zaposlenosti. Vendar pa se taka sprememba ne sme uveljavljati na račun spodkopavanja prehranske varnosti in zmanjševanja dohodkov kmetov.

Enako moteče je pospešeno zmanjševanje ravni proračuna EU glede na BND držav članic EU. Statistika kaže, da bi v primeru, če bi ohranili proračun na ravni, ki je veljala v obdobju 1993–1999 (preračunano glede na isti odstotek BDP), imeli na voljo dodatnih 200 milijard EUR za izvajanje evropskih politik. Pritisk na zmanjšanje proračuna Skupnosti, ki ga lahko opazujemo, je škodljiv, ker to omejuje njegovo prožnost in sposobnost prilagajanja spreminjajočim se potrebam. Zato pozivam, naj se proračun EU ne prilagaja novim izzivom s premikanjem sredstev iz SKP, temveč z ustreznim povišanjem proračunskih sredstev EU.

11. Prihodnost avtomobilske industrije (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o prihodnosti avtomobilske industrije.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zdaj smo se v nekaj mesecih drugič zbrali v Parlamentu, da bi spregovorili o razmerah v evropski avtomobilski industriji. Na žalost moram reči, da so se od naše zadnje razprave razmere poslabšale.

V zadnjem četrletju leta 2008 je prodaja avtomobilov padla za 20 %, avtomobilska proizvodnja pa se je zmanjšala za 29 %. Ta negativni trend se leta 2009 nadaljuje. Letos je januarja prodaja padla za 29 %, februarja

pa za 18 %. Padec bi bil še večji, če nekatere države članice ne bi uvedle uspešnih spodbud za povečevanje povpraševanja. Kriza ni omejena le na evropski trg. Hitro se zmanjšuje tudi izvoz v tretje države, kar pomeni, da lahko pričakujemo negativen vpliv na evropsko trgovinsko bilanco. Pritisk na avtomobilsko industrijo je velik po vsem svetu.

Ni pričakovati, da bo v preostalih mesecih tega leta prišlo do izboljšanja. Skupna proizvodnja avtomobilov in gospodarskih vozil bo v Evropi verjetno padla za 20-30 %. To pomeni, da bo v Evropi leta 2009 proizvedeno okoli 5 milijonov manj vozil kot leta 2007. Negativna napoved velja zlasti za gospodarska vozila, kjer je pričakovan 35 % padec proizvodnje.

Kot veste, se je Komisija hitro odzvala na razmere. Oktobra 2008 smo oblikovali prva priporočila v skupini CARS 21 za premagovanje krize, vključno s sodelovanjem Evropske investicijske banke in projekti za razgradnjo vozil. Na začetku januarja sem se srečal s finančnimi ministri EU, da bi se dogovorili o skupnem pristopu h krizi. Komisija je 25. februarja predstavila koncept, ki sta ga nekaj dni kasneje sprejela Evropski svet in Svet za konkurenčnost.

Naši odzivi so usmerjeni neposredno na najpomembnejše vzroke te zelo hude krize. Ti vzroki vključujejo zelo hitro padajoče povpraševanje, težave pri dostopu do kapitala, likvidnostne probleme in strukturne presežne zmogljivosti. Strukturne presežne zmogljivosti so globalen pojav. Da bi ohranili delovna mesta v avtomobilski industriji, hočemo zdaj ohraniti integriteto evropskega notranjega trga, se izogniti protekcionizmu in ohraniti solidarnost med državami članicami.

Na tem mestu pa bi rad zelo jasno poudaril, da mora industrija sama storiti prve korake. V okviru skupine CARS 21 smo opredelili osnovne pogoje v prihodnost usmerjene avtomobilske industrije, ki jih stalno izboljšujemo. Jasno je treba povedati, da si mora evropska avtomobilska industrija na vseh ravneh prizadevati, da bo dala na trg avtomobile, ki jih potrebujemo na začetku 21. stoletja, z drugimi besedami, da bo proizvajala energetske učinkovite avtomobile z nizko porabo goriva, ki pazljivo izkoriščajo vire.

Na politični strani je Komisija jasno predstavila svoje stališče. Po našem mnenju je najpomembnejša naloga omogočiti, da finančni sistem ponovno učinkovito deluje, s čimer bi lahko zagotovili visoko stopnjo vlaganj, ki jo evropska avtomobilska industrija potrebuje. Visoka stopnja vlaganj je nujna, ker mora industrija razviti in dati na trg evropski avto prihodnosti.

Sprejeli smo Začasni okvir Skupnosti za oceno državne pomoči, ki daje državam članicam več prostora za manevriranje pri reševanju likvidnostnih težav. To je bil potreben korak, s katerim smo zagotovili, da niso sicer dobičkonosna podjetja postala žrtev hudih posledic krize.

Poleg tega smo želeli zagotoviti, da bi podjetja še naprej vlagala v raziskave in modernizacijo, zlasti v času krize. S sprejetimi ukrepi smo dosegli dober napredek. Evropska investicijska banka je letos že potrdila projekte avtomobilske industrije v višini več kot 3 milijarde EUR. Za leto 2009 pa že načrtujejo nove projekte v skupni vrednosti več milijard evrov. Ti projekti ne vključujejo le proizvajalcev avtomobilov, ampak tudi dobavitelje avtomobilske industrije.

Evropska investicijska banka, ki bi se ji rad lepo zahvalil za sodelovanje, tudi pripravlja poseben program za srednje velika podjetja med dobavitelji avtomobilski industriji, ki jih je kriza še posebej močno prizadela. Da bi pospešili prehod na nizkoogljično energetske učinkovito družbo, bomo namenili 1 milijardo EUR za razvojno partnerstvo z industrijo. To je potrebno, če želimo, da bo evropska industrija v dobrem položaju v obdobju po krizi in bo res lahko imela koristi od pozitivnega razvoja, ki ga takrat pričakujemo.

Nekaj pa lahko storimo tudi na strani povpraševanja. Številne države članice so uvedle spodbude za razgradnjo vozil, da bi tako povečale povpraševanje. Komisija je pripravila smernice, ki jih morajo države članice upoštevati pri uvajanju tovrstnih programov spodbud. S tem bomo zagotovili, da nacionalni ukrepi ne bodo imeli diskriminatornega učinka na notranji trg ali da ne bodo posegali vanj. Z veseljem vam sporočam, da je bilo to uspešno.

Seveda pa se moramo tudi zavarovati pred učinki strukturnih sprememb, obdržati socialne stroške na minimumu in ohraniti kvalificirane delavce v avtomobilski industriji. Če želi evropska avtomobilska industrija dolgoročno ostati konkurenčna, se nekaterim strukturnim spremembam ne bo mogoče izogniti. Proces bo boleč, toda je neizogiben. Potrebujemo močno, konkurenčno industrijo s pomembnim zaposlovalnim potencialom in ne podjetij, ki so stalna odvisna od subvencij. Evropska komisija je dala na razpolago denar iz Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji za pomoč delavcem, ki so jih začasni učinki ključnega prestrukturiranja industrije najhuje prizadeli.

Aprila bomo imeli prvo okroglo mizo s predstavniki industrije, delavcev in držav članic, da bi spregovorili o socialni dimenziji krize in našemu odgovoru nanjo. Vendar bi že zdaj svetoval podjetjem, da za svoje zaposlene pripravijo poklicno usposabljanje, da bi izboljšali njihove možnosti pri iskanju delovnih mest v avtomobilski industriji ali drugih sektorjih gospodarstva.

Nekaj bi rad povedal tudi o položaju enega proizvajalca, General Motors v Evropi, ki ga sestavljajo Opel, Vauxhall in Saab. Tukaj bi rad ponovil, da bankrot tega podjetja ni v interesu Evrope. Več kot 200.000 delovnih mest po Evropi je odvisnih od tega podjetja. Sam nisem mnenja, da bi ukinitev proizvodnih enot podjetja General Motors v Evropi pomagala rešiti problem kapacitet v evropski avtomobilski industriji in jo je zato treba pozdraviti. Prizadeti delavci niso odgovorni za krizo v svojem podjetju. Kriza prihaja le iz Amerike.

Ni nacionalne rešitve za ta problem. Ne obstaja niti evropska rešitev. Obstaja lahko le čezatlantska rešitev, ki vključuje matično podjetje. Zato je za nas pomembno, da vemo kaj se bo zgodilo v Združenih državah Amerike. Zaenkrat tega ne vemo. Tudi ameriška vlada tega še ne ve. Vesel sem, da so se vse evropske vlade držav, v katerih so tovarne podjetja General Motors, dogovorile, da ne bodo ukrepale posamično, ampak sodelovale pri iskanju evropske rešitve. Rezultat rešitve je lahko le nova družba naslednica, ki bo konkurenčna in bo lahko preživela na trgu. Poleg tega je pomembno tudi, da rešitev upravičimo tako ekonomsko kot politično. Delovna mesta v podjetju General Motors v Evropi so preveč pomembna, da bi jih zlorabljali pred volitvami ali v politiko nacionalnih interesov. Zato si bo Komisija še naprej prizadevala, da najde evropsko rešitev za ta problem.

Navsezadnje pa bo Komisija poskrbela tudi, da v teh težkih časih v svojih zakonodajnih programih avtomobilski industriji ne bo naložila dodatnih finančnih bremen, ki se jim lahko izogne.

Čas, namenjen govorjenju o resnosti krize, je minil. Pripravili smo evropski načrt z ukrepi, usklajenimi na ravni EU in držav članic. Zdaj je čas, da ukrepamo in te načrte v celoti izvedemo. Najlepša hvala.

Werner Langen, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, najlepše bi se rad zahvalil komisarju Verheugnu, ker je spregovoril o tej temi in mu čestital za uspeh pri koordiniranju evropskih ukrepov in ker je na ministrskem sestanku 13. marca preprečil, da bi se posamezne države članice odločile ravnati po svoje.

Prosili smo za razpravo na osnovi vašega pisnega poročila, ker verjamemo, da je kriza tako resna, da mora Evropski parlament o njej razpravljati. Pripravili smo skupno resolucijo, ki pokriva najpomembnejše točke.

Rad bi ponovil nekaj stvari, ki ste jih povedali že vi. Seveda je reševanje posameznega podjetja lahko uspešno le, če se upošteva odgovornost podjetja samega – in posebne okoliščine primera General Motors – skupaj s pravicami intelektualne lastnine in številnimi drugimi dejavniki. V celoti gledano gre za zelo veliko industrijo. Skupno je od avtomobilске industrije odvisnih 12 milijonov delovnih mest, letna vlaganja znašajo 20 milijard EUR, letni promet 780 milijard in dodana vrednost 140 milijard EUR, tako da gre za zelo pomembno industrijo, ki se je znašla v težavah delno po lastni krivdi – v mislih imam prevelike zmogljivosti in politike modelov nekaterih proizvajalcev – na splošno pa je v težavah zaradi posledic mednarodne krize na finančnih trgih.

Zato pozdravljamo dejstvo, da se sprejemajo vsi ti skupni ukrepi. Zagotoviti bi morali, da bo avtomobilska industrija bolj trajnostno naravnana, spodbuditi povpraševanje, da bo industrija lahko izšla iz krize, in zagotoviti, da bodo na voljo vlaganja in finance za kupce in industrijo. Poleg tega ti ukrepi, kot ste dejali na koncu vašega govora, ne smejo povzročiti novih zakonodajnih težav, ki bi ustvarjali dodaten pritisk na konkurenčnost evropske avtomobilске industrije.

Na tej osnovi lahko sprejmemo skupno resolucijo. Moja skupina bo glasovala za spremembo Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu k 5. odstavku, ki se nanaša na posebni primer General Motors, tako da lahko z veliko večino spodbudimo Komisijo, da ponudi delavcem varnost delovnih mest in odpre nove perspektive za avtomobilsko industrijo.

Robert Goebbels, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, v bližnji prihodnosti človeštvo ne bo zmoglo brez avtomobilov in tovornjakov. Ta prevozna sredstva morajo manj onesnaževati in postati bolj energetske učinkovite. Vendar pa tudi najboljše in najbolj zaželeno organizacija javnega prometa ne bo mogla nikoli nadomestiti prožnosti individualnih prevoznih sredstev.

Evropska avtomobilska industrija ima v tem sektorju na globalni ravni vodilno vlogo v tehnološkem smislu. To zelo napredno industrijo je treba zaščititi. To je strateškega pomena za celoten evropski industrijski sektor. Od nje je neposredno ali posredno odvisno na milijone delovnih mest. Skupina socialdemokratov v Evropskem

parlamentu želi zaščititi delovna mesta. Poziva tudi k temu, da bi o možnem prestrukturiranju morali najprej govoriti z delavci in njihovimi sindikati.

Po tem, kar je bilo narejeno za banke, je Kitajska financirala modernizacijo in tehnološko prilagajanje sektorja. V tem pogledu se popolnoma strinjam s pripombami gospoda Verheugna. Evropa mora prevzeti svojo odgovornost. Če je potrebno, je treba Evropsko investicijsko banko dokapitalizirati, da bo lahko pomagala pri prestrukturiranju sektorja in na tisoče podizvajalcev, ki so v glavnem mala in srednje velika podjetja.

Pričakujemo, da bo Komisija še naprej vodila konstruktiven dialog med vsemi evropskimi državami, v katerih so tovarne proizvajalcev iz ZDA in temi podjetji. Čestitamo tudi gospodu Verheugnu za njegovo pobudo na tem področju.

Vendar pa moramo varovati evropsko intelektualno lastnino in prinesiti nazaj v Evropo patente, ki so bili ustvarjeni v Evropi, zdaj pa so v Združenih državah Amerike. To je podobno veliki tatvini ali vsaj odtujitvi brez nadomestila. Ni si mogoče misliti, da bi morale evropske tovarne v bodoče plačevati tantieme za znanje, ki so ga razvili inženirji in delavci v Evropi.

Kar zadeva podjetje General Motors, gospod predsednik, se Skupina socialdemokratov strinja s tem, kar je v parlamentu povedal gospod Verheugen.

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, komisar Verheugen, ponovno se srečamo, da bi govorili o avtomobilih, in prav je tako. Kriza je zelo prizadela eno naših ključnih industrij. Skupaj 12 milijonov delovnih mest, 6 % delovne sile, največji vlagatelj v razvoj in raziskave – vse to pomeni, da je vredno govoriti o tem problemu in iskati rešitve zanj. Vendar je postalo jasno, da EU nima ustreznih instrumentov, s katerimi bi se lotila te krize. Države članice same iščejo pot naprej, okvir za konkurenčnost je bil včasih izpostavljen tveganjem in Evropska investicijska banka, univerzalno zdravilo za vse, je pod prevelikim pritiskom tako glede financ kot osebja. Zato moramo poiskati nove pristope.

Hvaležen sem komisarju Verheugnu, ker je zelo hitro sprejel okvirno direktivo, da bi ugotovil, kako lahko nadaljujemo v kontekstu konkurenčnega prava. Vendar pa bi morala biti EIB boljše opremljena. EIB mora Evropska centralna banka ponuditi posebne pogoje, pod katerimi bo imela dostop do svežega kapitala, kar zdaj po zakonu ni dovoljeno. Pomembno je tudi, da bi bila državna pomoč tesneje povezana s paradigmo premika k novim tehnologijam in stran od motorjev z notranjim izgorevanjem. Poleg tega bi morali biti skladi kot je Strukturni sklad in kmetijski skladi osredotočeni na razvoj močnejše infrastrukture za te nove tehnologije.

Podrobneje bi rad pogledal General Motors. Strinjam se z gospodom komisarjem in prejšnjima govorcema, da ima zadeva evropsko dimenzijo, saj ima podjetje tovarne v več državah članicah EU. A navsezadnje je vendarle treba reči, da se nobena država, niti EU, ne sme vmešavati v gospodarstvo. Kriza tega načela ni spremenila. Čeprav je avtomobilska industrija strateški sektor, ni sistematična na enak način kot bančni sektor. Zato v avtomobilski industriji ne bi smeli imeti svojih deležev. Verjamem pa, da pravi pristop predstavljajo jamstva, če želi zasebni vlagatelj vzeti jamstvo prek EIB. To predpostavlja, da sledimo paradigmatskemu preskoku in se premikamo k novim tehnologijam. Daimler in Investicijska družba Abu Dhabi sta se nedavno odločila za tak korak, torej bi to moralo biti mogoče tudi za nas.

Komisarju bi se rad zahvalil za sprejem tako aktivnih ukrepov. Zahvalil bi se tudi kolegom poslancem, ker so podprli pobudo iz te resolucije.

Antonio Mussa, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, avtomobilska kriza je ena najresnejših v svetovni predelovalni industriji zato, ker ne le da ima resne gospodarske in zaposlovalne posledice za evropske tovarne in povezana podjetja, prizadela je tudi tretje države, v katere se je proizvodnja v zadnjih desetletjih pospešeno selila.

Še več, če želi Unija dobiček te industrije vrniti na raven iz leta 2007, ne more prenesti socialnih stroškov ukinitve okoli 350.000 delovnih mest. Zato moramo pozdraviti usklajeno pomoč temu sektorju, če je povezana z varovanjem delovnih mest. Ključni besedi za evropska podjetja morata biti najnovejše raziskave in razvoj. Jasno je, da je glede na razvoj trga možno izbrati tudi pot združitev in strateških dogovorov, vendar to ne sme iti na škodo evropske tradicije izdelovanja avtomobilov, ki je dragulj v kroni predelovalne industrije Skupnosti.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, v tej razpravi nas najbolj skrbijo delavci v avtomobilski industriji. Številke so tako velike, da si je težko predstavljati velikost problema. V svojem govoru, gospod komisar, ste zelo jasno povedali skrb zbujajoče dejstvo, namreč, da je

poleg povedanega treba upoštevati tudi neverjetne stopnje prekomerne proizvodnje in izjemno nesposobnost inovacij na področju učinkovitosti in varovanja okolja. Če smo zdaj pripravljeni dati avtomobilski industriji državno pomoč, mora biti ta pogojena s tem, da se sredstva porabijo za varna delovna mesta in ustvarjanje trajnostnih zaposlitev. Poleg tega mora biti pogoj tudi, da se ta podjetja osredotočijo na inovacije.

Rahle dvome, gospod komisar, pa mi zbuja dejstvo, da imata v procesu, ki ga začnemo tukaj, precejšen vpliv skupina CARS 21 in industrija sama. Poznam nekatere nemške proizvajalce avtomobilov in vem, da pritiskajo na zavore na področju varovanja okolja in učinkovitosti.

Z zanimanjem sem tudi opazila, da je bila pred dvema tednoma vložena zahteva za novo izjemo glede neizpolnjevanja okoljskih zahtev. To se ne sme zgoditi. Pomoč mora biti odvisna od izpolnjevanja pogojev kot so zagotavljanje delovnih mest, resnične inovacije, usposabljanje in razvoj veščin zaposlenih, kar velja tudi za dobavitelje, z drugimi besedami, za številna mala in srednje velika podjetja, ki so odvisna od velikih organizacij in za delavce v avtomobilski industriji. Moja skupina bi bila s tem zadovoljna. Vendar pa brez izpolnjevanja teh strogih pogojev ne bomo prispevali k ustvarjanju trajnostnih delovnih mest.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta razprava o avtomobilski industriji je na žalost prepozna in tudi vsebinsko neustrezna. Pravzaprav razpravljamo v trenutku, ko so nacionalne vlade že sprejele odločitve izven nekega evropskega okvirja, in ko je že prišlo do tragičnih socialnih posledic na področju nezaposlenosti in nadomestil za brezposelnost.

In če ostanemo pri tej temi, besedilo resolucije ne predlaga nobenih temeljnih elementov za zagotavljanje, da bodo sprejeti ukrepi učinkoviti in pošteni. Rad bi poudaril, da je pred nekaj meseci, ko smo obravnavali podnebne spremembe, Evropa ravnala zelo drugače in obravnavala to temo kot pravo politično vprašanje. Gospodarske krize ne obravnava na enak način. Tukaj je dala proste roke vladam, ki so delovale neusklajeno in rekel bi tudi, z namenom osvajanja glasov.

Vzrok je seveda politična šibkost Barrosove komisije, pa tudi težave pri obravnavanju razmer, v katerih bi bila potrebna nova pooblastila za odločitve, povezane z industrijsko, socialno in zaposlovalno politiko.

Ali lahko sprejmemo nacionalistične ukrepe? Ali lahko prenesemo val odpuščanj presežnih delavcev, ko podjetja dobivajo pomoč? Ali se lahko preselitve v avtomobilski industriji in povezanih podjetjih nadaljujejo, kot je bilo to v primeru italijanskega podjetja ITONO in zdaj Indesita, kar je še en temeljni sektor? Ali lahko razširimo obseg evropskih sredstev ne da bi jih povečali? Na tej osnovi torej ni dovolj reči, da je to problem avtomobilске industrije in da je bilo organiziranih že toliko sestankov.

Pripraviti moramo smernice za ravnanje, s čimer mislim, da podjetja ne bi smela odpuščati ljudi, ko dobivajo pomoč, da je treba pomoč povezati z inovacijami, kar je to povezano v svežnju podnebnih sprememb in uredbi Sacconi, in da se morajo nehati selitve in konkurenca med državami članicami EU. Moja skupina je predložila spremembe glede vseh teh točk. Z drugimi besedami, potrebujemo novo politiko, kakršne Evropa zdaj nima in ki jo moramo ustvariti, preden socialne težave postanejo tako hude, da delavcem ne bomo mogli dati nobenih dokončnih odgovorov več.

Sergej Kozlik (NI). – (SK) Dramatičen padec globalnega povpraševanja po avtomobilih je prizadel tudi Evropo. V zadnjem četrtletju leta 2008 je prodaja avtomobilov v Evropi na letni ravni padla za več kot 19 %, in ta padec se še veča. Številne ključne države članice Evropske unije so se odločile podpreti sektor proizvajalcev vozil. Pojavljajo pa se dvomi glede izbranih in pripravljenih pristopov, saj dišijo po protekcionizmu. Zato podpiram stališče Evropske Komisije, ki opozarja pred protekcionističnimi ukrepi v podporo domačim izvajalcem. Poziv Komisije, da je treba prednostno rešiti strukturne probleme, je na mestu, še zlasti glede na veliko presežno proizvodnjo in vlaganja v inovativne tehnologije.

Vsa podpora javnega sektorja mora biti transparentna in mora spoštovati pravila EU o konkurenčnosti in državni pomoči. Preprečiti moramo rivalstvo zaradi subvencij med različnimi akterji na evropskem trgu. Razmere še poslabšuje dejstvo, da ta pravila ne upoštevajo globalne konkurence, zlasti iz ZDA. Pričakuje se, da bodo subvencije ZDA za reševanje težav proizvajalcev avtomobilov razširili še na dobavitelje delov. Če se bodo razmere zaostriale, se Evropa ne bo soočala le z vprašanjem kako v Evropi rešiti težave, povezane s proizvodnjo in prodajo, ampak tudi s problemom uvoženih avtomobilov, ki so bili narejeni s pretirano državno pomočjo. V takih razmerah bi Evropa lahko tudi zagrozila, da bo izvršila ukrepe v okviru Svetovne trgovinske organizacije.

Številne evropske države so uvedle načrte za razgradnjo vozil in s prizadevanji v tej smeri so začeli tudi v ZDA. Vendar pa lahko načrti za razgradnjo vozil rešijo to krizo le kratkoročno. Hitro namreč deformirajo

trge, porabijo denar iz javne blagajne in so vzrok preložitvi potrebnih rešitev, ki se osredotočajo na vlaganja in inovativne tehnologije.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz želim govoriti o tej temi, ker sem zadnjih nekaj mesecev z zanimanjem spremljala delo Evropskem parlamentu, v okviru našega odbora in na plenarnem zasedanju, zlasti glede zahtev po specifičnih zavezah, ki jih postavljamo pred proizvajalce avtomobilov na naši celinei.

Postavili smo pomembne cilje, zlasti glede CO₂, ko smo jih prosili, da sodelujejo na zasedanju, na katerem si je Evropa postavila glavne cilje glede zmanjšanja CO₂ v naslednjih nekaj letih, ambiciozne cilje, ki jih države vsega sveta opazujejo z velikim zanimanjem. Avtomobilski industriji smo naložili, da doseže povprečno zmanjšanje za 120 mg do leta 2012 in še nadaljnje zmanjšanje za 25 mg do leta 2020.

K temu bi morali dodati tudi dejstvo, ki so ga omenili že nekateri drugi kolegi poslanci, da avtomobilski industrija neposredno ali posredno zaposluje 12 milijonov delavcev v Evropi, to je 6 % vseh zaposlenih v Evropi. Če je Evropa resno misli, ko pravi, da bo dala avtomobilski industriji sredstva, s katerimi bo lahko dosegla cilje glede CO₂, ki smo jih postavili, in če na drugi strani želimo ohraniti delovna mesta ljudi, kar je trenutno problem naše celine, potem moramo izvajati koordinirano strategijo za zagotavljanje pomoči temu sektorju.

Številne države članice so uvedle načrte za večjo prodajo, pri čemer gre za ohranjanje prometa z vozili. Vendar pa morajo biti take politike del enotne strategije Skupnosti za preprečevanje nevarnih tržnih izkrivljanj.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospod predsednik, zelo jasno bi rad rekel, da v celoti podpiram vse, kar je gospod komisar rekel. V moji državi, Avstriji, je kriza neposredno ali posredno prizadela na tisoče delavcev. To velja tudi za našo sosedo, Slovaško, in številne druge države.

Še zlasti me skrbi, ker je seveda jasno, da je avtomobilski industrija ključna industrija. Nanjo ne smemo gledati kot na zastarelo industrijo, ker je velik del raziskav in razvoja povezan z obstojem avtomobilski industrije v Evropi. Poleg tega je tudi veliko število dobaviteljev odvisno od avtomobilski industrije. Vedno si predstavljamo zelo velika podjetja in do njih ne kažemo veliko sočutja. Vendar so razmere precej drugačne, ko pogledam vse dobavitelje, mala in srednje velika podjetja.

Še zlasti bi rad potrdil, gospod komisar, kar ste rekli o podjetju General Motors. Na Dunaju imamo veliko tovarno podjetja General Motors. Poznamo strahove ljudi, ki čakajo na to, kakšna odločitev bo sprejeta v Ameriki. Upam, da bo to pozitiven primer čezatlantskega sodelovanja, v katerem bo Amerika – ker ne gre le za ameriško vlado, ampak za Ameriko v celoti – ki vedno zahteva, da Evropa stori več za boj proti krizi, da je pozitiven zgled, tako da bo Evropa imela priložnost uspeti s svojimi podjetji.

Nazadnje še beseda o protekcionističnih ukrepih. Le skupna evropska rešitev bo sprejemljiva. To mora biti naš cilj.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, to je tretja razprava, ki jo imamo v zadnjih nekaj mesecih o avtomobilski industriji. Komisija in Svet naših zahtev še nista ustrezno sprejela, ne z zornega kota podpore za povpraševanje ali glede zunanje konkurenčnosti z ustrezno podporo izvozu.

Evropski ukrepi za reševanje finančne krize se mi zdijo pomembni, vendar mislim, v nasprotju s tistim kar je bil zaključek nedavnega vrha, da je evropski odziv na recesijo in na težave realnega gospodarstva neustrezen. Mi smo v vojni, naši vojaki, ki so naša podjetja, pa streljajo s slepimi naboji.

Avtomobilski sektor je temeljni sektor naše industrije, pred katerih so nove zahteve glede reorganizacije proizvodnih dejavnikov in močne zahteve po inovacijah procesov in proizvodov. Pobude za koordinacijo odpisa vseh vrst protekcionizma na ravni EU; refinanciranje posojilnih linij, namenjenih temu sektorju, vključno s strani Evropske investicijske banke; spodbude le za okolju prijazna in hibridna vozila, več sredstev za raziskave čistih motorjev; in učinkovite aktivnosti v okviru Svetovne trgovinske organizacije za vzpostavljanje pogojev resnične recipročnosti na globalnem avtomobilskem trgu so najpomembnejše zahteve tistih, ki ne želijo spodbuditi deindustrializacije Evrope v enem od njenih ključnih sektorjev kar se tiče dodane vrednosti in zaposlovanja.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, komisar Verheugen je poudaril potrebo, da moramo biti zelo pazljivi, da ne bi predlagali podpore protekcionističnim ukrepom. Rad bi ga spomnil, da na drugi strani Atlantika sprejemajo take ukrepe, ki očitno koristijo konkurentom evropskih proizvajalcev.

Vtis imam, da strategija, ki ji doslej sledi Evropska unija ni dovolj ciljno naravnana – kot bi v takih kritičnih razmerah morala biti – k podpori le ali predvsem „evropskih“ avtomobilov, ki so oblikovani in narejeni tukaj v Evropi. Videl sem predstavnike sindikatov točiti krokodilje solze zaradi deindustrializacije, selitev in tako naprej. Pred leti, ko je oseba kot jaz predstavila take argumente na srečanju velikega italijanskega proizvajalca avtomobilov, jih ni nihče jemal resno. Danes so žal dejstva potrdila, da imamo prav.

Če se bo Evropa omejila le na ukrepe za zviševanje povpraševanja, ki so očitno lahko usmerjeni tudi na neevropske proizvajalce, ne bo rezultatov, ki jih hočemo. Da bi dobila zaželene rezultate, mora sprejeti nujne ukrepe za pospeševanje evropske avtomobilske proizvodnje. Evropske proizvajalce moramo spodbujati, da vlagajo v raziskave, s čimer bi zagotovili prihodnost industrijskega sektorja odličnosti, ki vključuje tudi pomožna podjetja, ki danes prav tako trpijo zaradi politike evropskih bank, da zadržujejo sredstva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ne smemo pozabiti, da smo imeli lanskega novembra enako razpravo v Parlamentu, ko je bilo že jasno, da se soočamo s krizo kapitalističnega sistema, ki zahteva temeljne spremembe za povečanje kupne moči večine prebivalstva. Zato smo vztrajali na povečanju plač in pokojnin, da bi zagotovili pravičnejšo razdelitev prihodka. To še vedno ostaja osnovni ukrep, ki bi lahko povečal povpraševanje in tako zagotovil, da bi imela avtomobilska industrija in njeni dobavitelji še naprej varen trg.

Žal postajajo družbene razmere vse bolj zapletene, ker politiki ne sprejemajo potrebnih ukrepov, brezposelnost in negotovo ter slabo plačano delo pa še vedno v porastu. Zato vztrajamo na novih politikah, ki dajejo prednost delovnim mestom s pravicami, ki podpirajo industrijsko proizvodnjo v državah EU in nasprotujejo strategiji multinacionalk, ki uporabljajo krizo za pretvezo, da zmanjšujejo število delovnih mest, povečujejo izkoriščanje delavcev in povečujejo dobičke. Ključnega pomena je, da industrije EU ustrezno podpiramo in ustvarimo več delovnih mest s pravicami. Še posebej pa moramo paziti na države z bolj krhkimi gospodarstvi, kot je Portugalska, tako da povečamo finančno podporo za preprečevanje brezposelnosti in za pomoč mikro, malim in srednje velikim podjetjem v avtomobilski industriji, povezanih sektorjih in industriji delov, pa tudi majhnih avtomehaničnih delavnicah.

Carl Lang (NI). Gospod predsednik, zaradi ponorele globalizacije in njenih norih eksponentov morajo evropski delavci v avtomobilski industriji plačati visoko ceno za posledice svojega fundamentalističnega reda odprtega trga in svobodne trgovine.

Finančni virus hipotekarnih posojil ZDA je tako lahko svobodno okužil finančni sistem, svetovni bančni sistem, kar je povzročilo kontaminacijo našega celotnega gospodarskega sistema in uničenje naših podjetij in delovnih mest.

Kot član Parlamenta vam skupaj s svojim kolegom gospodom Le Rachinelom za francoske regije Pikardijo, Nord-Pas de Calais in Normandijo, v katerih je obsojenih na tisoče delovnih mest, zaskrbljeno povem, da imajo evropske trgovinske politike človeške in družbene posledice, ki so neznosne, neopravičljive in nesprejemljive. Vendar pa fanatiki odprtega trga vztrajajo in so to podpisali. Celo danes sta gospod Brown in gospod Barroso potrdila svojo zavrnitev, da bi varovala Evropo, naše industrije in naša delovna mesta v imenu nadvse pomembnega svobodnega trga in globalizacije. Evropske delavce izdajajo in zapuščajo socioglobalisti leve, liberalni globalisti desnice in alter globalisti skrajne leve, ki nočejo ničesar videti in razumeti.

Globalisti vsega sveta združite se! Delavci naših držav izginite! To je manifest globalistične stranke.

Poleg tega je stalno nadlegovanje avtomobilistov in avtomobilov s strani eko-državljanov, vlad in nekaterih lokalnih svetnikov slabo kompatibilno z obrambo in promocijo naših avtomobilskih industrij.

In končno, demagogi skrajne leve, ki imajo trenutno krizo za božji znak za revolucijo, so popolnoma nesposobni odgovoriti na potrebe francoskih in evropskih delavcev. Samo prek gospodarskega in socialnega patriotizma, nacionalnih in evropskih olajšav bomo lahko vdihnili novo življenje v naše industrijske sektorje.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Gospod predsednik, težave s katerimi se sooča evropska avtomobilska industrija so v veliki meri rezultat gospodarske in finančne krize. V tem pogledu gre upam za težavo, ki bo minila. Vendar pa je drugi zelo pomemben vidik ta, da gre za težavo, ki je povezana s presežnimi zmogljivostmi. Da bi torej zavarovali prihodnost evropske avtomobilske industrije, je za nas zelo pomembno zagotoviti, da bo temeljila na realističnih in pametnih poslovnih načrtih in imela odgovorne lastnike.

Zato moram reči, da če želimo v Evropi obdržati uspešno avtomobilsko industrijo z vsemi pripadajočimi priložnostmi za tehnični razvoj, zdravo zaposlovanje in vlogo, ki jo avtomobilska industrija igra v Evropi, je treba državno pomoč, ki jo trenutno dajejo države članice, uporabiti kot jamstvo za njeno preživetje.

recesije in finančne krize, ne pa za izkrivljanje konkurence med državami članicami ali med posameznimi proizvajalci avtomobilov.

Državna pomoč, ki izkrivlja konkurenco in ustvarja nezaupanje med državami članicami v resnici ogroža sposobnost preživetja evropske avtomobilske industrije in v tem kontekstu bi rad zastavil vprašanje glede tega, kar se je zgodilo v Sloveniji in Franciji in o državni pomoči, ki je bila v Franciji dodeljena. Ena od najpomembnejših nalog Komisije je zagotoviti, da ne pride do kršitve postavljenih pravil, da spremlja dogajanje in ustvari zaupanje v dejstvo, da nobena državna pomoč ni dodeljena v škodo druge države članice ali druge avtomobilske industrije. Pomoč, ki izkrivlja konkurenco, spodkopava prihodnost evropske avtomobilske industrije in bo imela negativne posledice tako za zaposlovanje kot tehnični razvoj.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi rad izrazil svoje zadovoljstvo za pravočasno zavezo Komisije in Sveta za podporo avtomobilski industriji in pomožnih podjetij ter proizvajalcev delov, vendar to žal ni dovolj.

Odkar so države članice sprejele prve ukrepe, je v sektorju prišlo do rahlega izboljšanja: italijanski podatki kažejo, da je februarja padec prodaje znašal 18 %, januarja pa 22 %. Tudi v luči podatkov, ki jih je navajal sam komisar Verheugen, je jasno, da se mora Evropa premakniti naprej tako, da zagotovi več sredstev EIB in še boljše koordinacijo nacionalnih ukrepov za preprečevanje nepoštenih in diskriminatornih konkurenca.

Evropa mora tudi poskušati dobro uskladiti svoja prizadevanja s predstavniki delavcev in sindikati, ko pripravlja načrte prestrukturiranja, tako da bo pripravila evropsko strategijo oživitve sektorja na osnovi vlaganj v raziskave in nove tehnologije.

V luči slabih podatkov glede presežnih delavcev in ukrepov nadomestil za brezposelnost, pozivam Komisijo, da pripravi učinkovitejše ukrepe za najboljšo uporabo Socialnega sklada in Sklad za prilagajanje globalizaciji.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, kar doživljamo zdaj sta tako finančna kriza kot podnebna kriza. Opazimo lahko, da se nekatera avtomobilska podjetja boljše spopadajo s to dvojno krizo kot druga. Nekatere znamke in modeli avtomobilov se boljše spopadajo s tem krizama, in sicer tista, ki so vlagala v trajnostni tehnični razvoj. Potem pa so podjetja kot je General Motors, ki zahtevajo 350 milijonov ameriških dolarjev od držav, v katerih delujejo.

Ne smemo metati dobrega denarja za slabim. Podpirati moramo ljudi v avtomobilski industriji. Podpirati moramo regije, v katerih so težave in mala podjetja v dobaviteljski verigi, zagotoviti pa moramo, da to počnemo z izdelki, ki so primerni za trg prihodnosti.

Komisija bi lahko storila, tako da bi za biogoriva, socialne ukrepe in regije odprla strukturne sklade, socialni sklad, regionalne sklade in kmetijski sklad.

Poleg tega mislim, da ne bi smeli več nadaljevati a aktivnostmi Evropskega parlamenta v Strasbourgu.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, avtomobilska industrija je ena ključnih industrij v evropskem gospodarstvu in tista, za katero sedanja kriza predstavlja veliko tveganje. Zato zdaj ni čas za ponavljanje, da nasprotujemo protekcionizmu in nepošteni konkurenci. Vse to je zelo odveč. Zdaj je čas, da ponudimo strateško, jasno in pogumno gotovost evropskim proizvajalcem in delavcem z, to želim poudariti, načrtom podpore, ki nudi enake priložnosti vsem državam članicam.

Cilji seveda vključujejo zagotavljanje boljše uporabe evropskih sredstev, vključno s Skladom za prilagajanje globalizaciji, zlasti pa poenostavitev in povečanje finančne podpore sektorju prek EIB in ECB, tako da bo lahko zaprosil za posojila po nizki obrestni meri, pa tudi poenostavitev administrativnih postopkov.

Na koncu pa bi bolj na splošno rekla, da je cilj ohraniti konkurenčnost sektorja in zagotoviti, da vse evropske pobude, poleg tega, da rešujejo sedanjo krizo, pomagajo zagnati pozitivno fazo prestrukturiranja in preoblikovanja avtomobilske industrije.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, britanski predsednik vlade Gordon Brown je zadel žebljico na glavo, ko je dopoldan dejal, da ne smemo godrnjati, zdaj je čas za dejanja. Zares je čas za trajnostna in robustna dejanja. Mi, Evropa, moramo zdaj prevzeti nadzor in voditi prehod na trajnostni avtomobilski sektor, kar je mogoče le, če bomo sektor prepeljali čez to resno recesijo, ki ogroža njegov obstoj.

Zato vas pozivam, gospod komisar Verheugen, in Komisijo. Vsi mi skupaj hočemo, da Evropa stori veliko več za prihodnost naših avtomobilskih podjetij. Mi, kot Evropska Unija, imamo edinstveno priložnost

pokazati, da smo na strani delavcev – 200.000 delavcev Opla v Nemčiji, na Poljskem, v Avstriji, Španiji in Belgiji, če naštejemo le nekatere.

Zato mora Evropska investicijska banka dodeliti kredite in v kar največji meri uporabiti svoje funkcije in potencialne finančnega vzvoda. Pred dvema tednoma smo imeli v parlamentu razgovore z vodilnimi iz tega sektorja in postalo je jasno, da obstaja en velik problem: sektor trpi zaradi akutnega pomanjkanja kapitala. Zato so poceni posojila in državne garancije absolutno potrebne, ne le za preživetje, ampak predvsem zato, da bomo brez zapletov prešli na avtomobil prihodnosti, avtomobil, ki bo električen, hibriden in, kar je najpomembneje, okolju prijazen, in ki bo pripravljen za proizvodnjo.

Socialni partnerji, in zlasti predstavniki zaposlenih, morajo biti tesno povezani z evropskim načrtom obnove, kajti to vprašanje je tudi preizkusni kamen za socialni dialog na evropski ravni.

Komisar Verheugen, ni prepozno za dejanja. Prosimo, ne dovolimo, da bi šlo vse k hudiču.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se rad zahvalil gospodu komisarju za njegov govor, pa tudi za njegova smela dejanja v zadnjih nekaj tednih in mesecih na področju avtomobilske industrije in njegovega jasnega sporočila, da je za General Motors treba najti rešitev, saj to podjetje potrebujemo, zlasti v zvezi s strategijo novih pogonskih sistemov. Zelo iskreno bi se mu rad zahvalil.

Dotaknil bi se rad tudi tistega, kar je gospod Langen dejal o skupini Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratih) in Evropskih demokratih, ki podpirajo amandma naše skupine, ker verjamem, da je to pomembno in pravilno. Hvaležen sem, da smo mi kot Parlament pripravili izjavo o podjetju General Motors. Zelo dolgo je bilo videti, kot da do tega ne bo prišlo, a bolje pozno kot nikoli. Najlepša hvala.

V naši resoluciji smo obravnavali kratkotrajne ukrepe. Vendar moramo govoriti tudi o srednjeročnih ukrepih, kot je to storila skupina strokovnjakov v skupini CARS21, in o usklajevanju davčnih stopenj za avtomobile. Vem, da je to težka naloga, a predstavlja bi evropski načrt gospodarske obnove za avtomobilsko industrijo. Zdaj smo v krizi in takoj moramo začeti s temi ukrepi. Vseh 27 finančnih ministrov bi se moralo potruditi skupaj.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Gospod predsednik, gospod komisar, že sami ste rekli, da ne moremo imeti razprave o avtomobilski industriji ne da bi danes rekli nekaj o podjetju General Motors.

Pozdravljamo dejstvo, da ste pripeljali evropske ministre za gospodarske zadeve skupaj, da so iskali evropski pristop. To bi tudi vi osebno radi videli – evropski pristop in ne nacionalnih – vendar pa je tak evropski pristop mogoče le, če vključite tudi Evropski svet delavcev v razpravo in če Evropski svet delavcev dobi vse informacije, ki jih po zakonu mora dobiti. Zato vas bom kar naravnost vprašala ali ste pripravljeni dati pobudo v tej smeri in predati Evropskemu svetu delavcev informacije, ki jih ima vsaka država članica posebej in so jih dobile od podjetja General Motors.

Drugič, omenili ste evropska sredstva, ki naj bi olajšala socialni pritisk na delavce. Po mojem mnenju bi tudi ta sredstva morali uporabljati preventivno. Preprečevati moramo izgubo delovnih mest in ne le uporabljati evropskih sredstev, ko ljudje ostanejo brez služb.

Richard Howitt (PSE). Gospod predsednik, v imenu 350 delavcev podjetja Ford, ki so izgubili delo v krajih Warley in Danton v Essexu, in v imenu 1400 delavcev General Motorsa iz obrata IBC vans v Lutnu – številka je dvojna, če štejete še dobavitelje – bi rad pozdravil današnja sporočila, da teh proizvajalcev avtomobilov ne bomo pustili propasti.

Toda ko gospod komisar Verheugen pravi, da podjetje General Motors ne sme slediti politiki „pridobivanja na račun drugega“, ali se mi lahko pridruži, ko sprašujem naslednje: prvič, ali lahko podjetje v celoti razkrije svoje načrte prestrukturiranja, ne le nemški vladi, ampak tudi britanski in vladam drugih držav članic; ali lahko odda popolno poročilo okoljskih vplivov glede ogljikovih vplivov za paket v višini 3,3 milijarde, ki ga predlaga; ali lahko jasno pove kakšna bo prihodnost projekta skupnih vlaganj s francoskim podjetjem Renault v obratu za izdelavo dostavnih vozil v Lutnu; in ali lahko pojasni vam in nam kakšna jamstva obstajajo, da bo kratkoročna subvencija zagotovila trajnostno proizvodnjo in zaposlovanje?

Prejšnji teden sem se srečal z delavci iz Lutna, od katerih mi je eden povedal, da so možnosti podjetja IBC za obstanek 50/50, v mestu, v katerem so proizvajali avtomobile več kot 80 let, in kjer je 50 % delovnih mest še vedno v predelovalni industriji. Boril se bom za prihodnost njihovih delovnih mest.

PRESEDSTVO: Diana WALLIS*podpredsednica*

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Gospa predsednica, Evropa mora močno podpreti avtomobilsko industrijo, saj je ključna za razvoj tehnološko naprednega gospodarstva, ki lahko igra vodilno vlogo proti podnebnim spremembam in zagotovi visoke standarde učinkovitosti, varnosti in kakovosti v osebnem in tovrnem prometu.

EU je vodilna svetovna proizvajalka avtomobilov in druga največja proizvajalka tovarnjakov, z 19 milijoni vozil, od katerih jih gre 20 % v izvoz. Ta sektor predstavlja 3 % BDP, 6 % zaposlovanja, 8 % nacionalnih prihodkov in eno šestino izdatkov gospodinjstev.

Trenutna kriza je povečala strukturne in strateške izzive, s katerimi se sooča avtomobilska industrija. S temi izzivi se moramo spopasti z evropskim, sektorskim in v prihodnost obrnjenim pristopom in s pomočjo socialnih posvetovanj. Le na ta način bomo lahko v ospredje postavili zaposlenost in usposabljanje, preprečevali diskriminacijo in nepošteno konkurenco in branili evropske interese na svetovni ravni. Kratkoročno moramo zagotoviti začasne spodbude in finančno pomoč, prek Evropske investicijske banke ali na drug način, da bi zagotovili preživetje in okrevanje tega sektorja.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) V Romuniji je prodaja avtomobilov do konca leta 2008 padla za polovico. Promet romunske avtomobilске industrije se je leta 2008 zmanjšal za 7 % v primerjavi z oceno izpred začetka krize.

Glede na to gospodarsko nazadovanje, ki je prizadelo celotno Evropo, menim, da morajo nacionalne vlade in Evropska Komisija združiti sile v podpori avtomobilski industriji. Upoštevati moramo, da zmanjšanje proizvodnje avtomobilov povzroča vertikalno krizo v industriji, z drugimi besedami, prizadene proizvajalce, ki so odvisni od avtomobilске industrije: proizvajalce kablov, motorjev, električne opreme in tako naprej. V resnici je posledica ta, da na tisoče delavcev izgubi delo.

Na primer, romunska vlada je v podporo lokalni avtomobilski industriji sprejela program „Rabla“. V okviru tega programa dobijo potrošniki premijo, če dajo v razgradnjo avtomobil, starejši od 10 let, ki jo morajo porabiti za nakup novega avtomobila.

Vabim tiste, ki odločajo, da razmislijo o tem primeru in predlagajo uspešno strategijo za podporo evropski avtomobilski industriji v času sedanje globalne gospodarske krize.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospa Predsednica, zahvaliti se moram gospodu komisarju za njegovo pripravljenost in učinkovitost, da je povabil vse zainteresirane stranke k preprečevanju in reševanju problemov podjetja Opel Evropa, in tudi avtomobilске industrije, ki je gotovo konkurenčna industrija in se sooča z globalnimi problemi podjetja General Motors v Združenih državah Amerike.

Nadalje ga močno pozivam, da to pomoč – ki daje svež zagon okrevanju podjetja Opel Evropa – predstavi kot primer kako se lahko Evropska Unija loti nesreče, ki jo prinaša globalizacija, s potrebnimi odzivi, ki smo se jih tudi naučili od globalizacije, prek evropskega pristopa.

Rada bi, da bi bil rezultat najprej to, da bi bili sposobni vrniti pravice lastništva nad evropskimi inovacijami. Potrebujemo tudi sistem ustreznih jamstev, ki bodo dala podjetju Opel Evropa neodvisnost, ki jo potrebuje zato, da nam bo še naprej nudil še varnejša, bolj inovativna, energetska varčna in trajnostna vozila.

Okrepiti moramo tudi socialni dialog tako, da damo večjo moč sindikatom v Oplu in Evropskemu svetu delavcev, ki kažejo visoko stopnjo skupne odgovornosti.

Na koncu, gospod komisar, verjamem, da če želimo braniti evropski pristop, moramo biti prvi. Drugače povedano, za zagotavljanje kredibilnosti in uspešnosti Evrope ne moremo čakati na vlade, kot je moja v Aragoniji, ki je že ponudila jamstvo v višini 200 milijonov EUR. Za Evropo pa se zdi, da še vedno premišljuje o tem.

V imenu več kot 7 000 delavcev v Oplovi tovarni v Figueruelasu vas prosim, da storite več.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, če bo Evropa zagotovila denar, in še zlasti, če bodo države članice zagotovile veliko denarja za pomoč avtomobilski industriji, da prebrodi krizo, ne more iti le za vprašanje ali bomo obdržali status quo in preprečili stečaje, kajti gre tudi za več drugih vidikov. Najpomembnejši med njimi so bili že omenjeni.

Gre za to, da zagotovimo ljudem, ki iščejo delo in ki potrebujejo delo, da ga dolgoročno najdejo. Zato moramo dati več podpore novim tehnologijam, inovacijam, in kar je najpomembnejše, trajnostnim prometnim sistemom, kot smo to storili v preteklosti.

Zato bi morali povezati vse naše ukrepe s temi cilji, tako da si ne bomo čez nekaj let očitali, da če bi pred leti mislili na to, se ne bi znašli v naslednji novi krizi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospe in gospodje, kriza je test kohezije EU. Žal vlade sprejemajo kratkoročne ukrepe na individualni osnovi, kot na primer neusklajene načrte za razgradnjo vozil, čeprav so prinesli trenutne pozitivne rezultate v boju proti krizi. Če nameravamo kritizirati ukrepe ZDA proti poštenu konkurenci in protekcionizmu, se moramo še toliko bolj posvetiti skupni strategiji v okviru EU. Projekti za razgradnjo vozil pomagajo zmanjšati izpuste, povečati varnost na cestah in preprečevati brezposelnost v avtomobilski industriji, ki zagotavlja preživetje 12 milijonov zaposlenim in tisočem podjetij v drugih sektorjih. Ker smo naložili stroge okoljske in varnostne zahteve avtomobilski industriji v CARS 21, projekti za razgradnjo vozil nudijo dobro priložnost za skupni pristop evropskih vlad, zlasti v času krize, in bi jih morali financirati iz skupnih virov. Prosim češko predsedstvo, da začne s pogajanjem o tej zadevi.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Gospod komisar, popolnoma se strinjam z vami, da je avtomobilska industrija strukturno pregreta in da potrebujemo ekološko in energetske ustreznejše avtomobile.

Napako bi naredili, če bi skušali s podpornimi ukrepi varovati dosedanje smer količinskega razvoja. Najbolj socialni in solidarni bomo, če bomo podprli ekološko-energetske usmerjeno prestrukturiranje.

Ta kriza je pokazala tudi, kako močno je med seboj povezana evropska avtomobilska industrija. Tako povezana industrija preprosto ne prenese protekcionizma po nacionalnem ključu. Pričakujem, da bo skupna politika to upoštevala.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi se vam rad zahvalil za enotnost v Parlamentu in za vašo široko podporo politiki Komisije. Verjamem, da je to zelo pomembno in da je pomemben signal za delavce v avtomobilski industriji, ki so v središču te razprave. To je edino pravilno in korektno.

Nekateri poslanci, vključno z gospo Harms, gospodom Hökmarkom in drugimi so se dotaknili vprašanja povezave med inovacijami in konkurenčnostjo. Še enkrat bi rad zelo jasno poudaril, da brez te povezave z inovacijami evropska avtomobilska industrija dolgoročno ne bo konkurenčna. Cilj naše politike je zagotoviti, da bo evropski avtomobil prihodnosti najbolj inovativen, z drugimi besedami, najbolj čist, najbolj energetske učinkovit in varen na svetu. Verjamem, da naši proizvajalci, naši tehnični specialisti in naši inženirji lahko to dosežejo. Imamo potenciala, s katerimi to lahko dosežemo.

Nadaljeval bi rad z drugo temo, namreč s financiranjem v krizi. Banke ne zagotavljajo sredstev. Podjetja ne morejo dobiti posojil, ki jih potrebujejo. Evropska investicijska banka je zdaj naše orodje za vse namene. Zelo jasno moram izjaviti, da je Evropska investicijska banka že dosegla meje tistega, kar lahko naredi. Avtomobilska industrija ni edini sektor, za katerega prosimo EIB, da naj pomaga. Kaj pa financiranje malih in srednje velikih podjetij? Kaj pa financiranje naših zelo ambicioznih ciljev, povezanih z varovanjem podnebja. Za vse to zagotavlja sredstva EIB. Že zdaj vem, da bomo dobili prošnje industrije, na katere EIB preprosto ne bo mogla odgovoriti, ker hočemo, da posluje na razumni osnovi in da ne ustvarja mehurčkov, kot so to počeli drugi. Zato se bodo težave v drugi polovici leta še povečale in pripraviti se moramo na to.

Podpiram tudi vse, ki so dejali, da potrebujemo inteligentne pobude, s katerimi bi zagotovili, da vsi avtomobili, za katere hočemo, da pridejo na trg, tudi v resnici dobijo kupca.

Zelo se strinjam z mnenjem gospoda Grooteja glede davka na vozila, ki bi temeljil na CO₂. Komisija je to predlagala že dolgo nazaj, in zelo žalosten sem, da nekatere države članice temu takrat niso sledile.

Gospa De Vits je govorila o vlogi sindikatov in svetov delavcev. Z veseljem vas obveščam, da je bil zadnji podroben razgovor, ki sem ga imel pred prihodom na to sejo, prav s predsednikom sveta delavcev v podjetju General Motors v Evropi. Imava stalne, redne stike in si izmenjujemo vse informacije, ki jih imava. Reči moram, da sem doslej jaz imel več od te izmenjave informacij kot predsednik sveta delavcev. Več sem jaz izvedel od njega kot on od mene. Upam pa, da mu bom v prihodnosti uspel uslugo vrniti. Čez nekaj dni se bomo srečali z evropskimi sindikati delavcev v kovinski industriji in avtomobilski industriji. Seveda so sindikati glavne stranke v srečanjih na okrogli mizi, ki sem jih že omenil. Tako verjamem, da smo izpolnili vse zahteve.

V postopku „catch-the-eye” so bili večkrat omenjeni projekti za razgradnjo vozil. Vprašati se moramo ali bo to dolgoročno res pomagalo. Prav mogoče gre lahko za to, da ustvarjamo umetno povpraševanje, ki bo pripeljalo do še enega zloma. Kljub temu je ta zamisel naredila velik vtis na vse proizvajalce, saj bi jim pomagala prebroditi to zelo težko obdobje, v katerem se trenutno nahajajo. Je kot dovod kisika in zelo je pomagala, da še ni bilo velikih odpuščanj med glavnimi proizvajalci v Evropi in da so lahko ohranili svojo delovno silo. V tem smislu verjamem, da je izpolnila svoj namen.

Pobuda za razgradnjo vozil je standardna evropska pobuda v tem smislu, da so postavljena jasna pravila, ki jih morajo vsi upoštevati. Je pa jasno samo po sebi, da te pobude ne moremo financirati iz proračuna Skupnosti. Proračun ni temu namenjen in to ne politično ne pravno ne bi bilo mogoče. Pobude so imele tudi pozitiven čezmejni učinek. Gospa Roithová, zlasti vaša država je imela koristi od ugodnih načrtov pobud v drugih evropskih državah članicah. Tukaj vidimo določeno stopnjo evropske solidarnosti, ki je ne smemo podcenjevati.

To razpravo sem razumel kot poziv, da je treba nadaljevati z aktivnostmi na to temo in ostati na žogi. Obljubim vam, da bomo to storili. Kar se tiče avtomobilske industrije, smo vzpostavili odlično sodelovanje med različnimi strankami. Upam, da v času mandata tega parlamenta ne bo treba še enkrat spregovoriti o avtomobilski industriji, ampak če bo potrebno, je Komisija pripravljena to storiti kadarkoli. Najlepša hvala.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (sreda, 25. marec 2009).

Pisne izjave (člen 142)

Zita Gurmai (PSE), v pisni obliki. – (HU) Posebne značilnosti proizvodnje in trženja pomenijo, da vsaka recesija v evropski avtomobilski industriji vpliva na druge sektorje v vsaki državi članici.

Poleg padca povpraševanja zaradi gospodarske krize in likvidnostnih težav, ki so posledica finančne krize, se avtomobilska industrija bori tudi z dolgoročnimi strukturnimi problemi: visoki fiksni stroški, prevelike proizvodne zmogljivosti in cenovna konkurenca pomenijo, da so se številni proizvajalci avtomobilov že začeli osredotočati na zniževanje stroškov in večjo notranjo učinkovitost.

V bližnji prihodnosti se naj razmere ne bi izboljšale, čeprav ima dolgoročno gledano avtomobilska industrija dobre globalne obete, in zato je še zlasti pomembno, da avtomobilska industrija EU preživi ta zastoj in bo lahko izkoristila priložnosti, ko se bo povpraševanje spet začelo povečevati.

Zaradi tega pa je nujno, da se pričakovanja potrošnikov izpolnijo in da se naredijo bolj okolju prijazna, varnejša in pametnejša vozila.

Glavna odgovornost za ravnanje v času krize nosi industrija sama. EU in države članice lahko pomagajo tako, da soustvarijo ustrezne pogoje in primerne predpogoje za konkurenčnost. Ciljna in začasna državna pomoč na EU in nacionalni ravni lahko dopolni prizadevanja sektorja, da preživi krizo in lahko pomaga blažiti negativne učinke bližajočega se prestrukturiranja na zaposlovanje. Slednjemu moramo na nacionalni in EU ravni posvečati posebno pozornost.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Dobro je, da druga razprava o krizi v avtomobilski industriji priznava predloge Evropskega parlamenta, ki so bili predstavljeni med razpravo v februarju.

Zagotavljanje konkurenčnosti enotnega trga je za nas najpomembnejše. Z nelagodjem opazujemo ukrepe, ki se jih lotevajo nekatere države članice, in ki imajo lahko za posledico kršitev načel konkurenčnosti. Zato pozdravljamo odločitve, ki so namenjene ustvarjanju pan-evropskega okvira delovanja. V tem kontekstu moramo tudi nadaljevati z oceno vpliva, ki jo imajo na evropski trg razmere v industriji v Združenih državah Amerike in v Aziji ter možne reakcije Skupnosti.

Z veseljem smo opazili poudarek, ki je dan pomembnosti stimuliranja povpraševanja na trgu. Usklajevanje ukrepov kot je zagotavljanje posojil po nizki obrestni meri in poenostavljanje administrativnih postopkov za pridobivanje finančnih virov, na drugi strani pa ustvarjanje spodbud za potrošnike, da naj kupijo nove avtomobile, lahko pomaga stimulirati trg.

Predlog, da bi uporabili krizo za nekakšno „čiščenje” v avtomobilski industriji, ostaja nespremenjen. Vidimo priložnost, da bi ustvarili nove proizvode na novi kakovostni ravni, ki bi temeljili na novih, okolju prijaznih in varnih tehnologijah, ki so odgovor na izzive novih trendov v Evropi 21. stoletja.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Avtomobilska industrija je sektor, ki zaposluje približno 2,3 milijona delavcev in od katerega je posredno odvisnih še nadaljnjih 10 milijonov delovnih mest. Finančna kriza je prizadela veliko število malih in srednje velikih podjetij, podizvajalcev in dobaviteljev.

Socialna Evropa ima za enako pomemben gospodarski razvoj in družbeni razvoj. Da bi ohranili delovna mesta in zagotovili zaposlenim dostojno življenje, je pomembno, da imajo podjetja dostop do financ.

Pozivam Komisijo naj poskrbi, da bodo sredstva evropskih skladov, kot sta Evropski socialni sklad in Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji, uporabljena tako, da bodo zaposleni v avtomobilski industriji šli na usposabljanje in dobili podporo, ko se bodo podjetja v tem sektorju soočala s padcem dejavnosti.

Zakonodaja, ki jo je sprejela EU za promocijo zelenih vozil, spodbuja vlaganja v oblikovanje in proizvodnjo avtomobilov z nižjimi stopnjami izpustov ogljikovega dioksida. Vendar pa potrebujemo čas, inovacije in predvsem znatna vlaganja v človeške vire, kot tudi v nove proizvodne zmogljivosti. Postopki, s katerimi imajo gospodarski akterji dostop do sredstev za raziskave in inovacije, moramo poenostaviti na nacionalni in evropski ravni, medtem ko morajo biti raziskovalni programi usmerjeni na specifična področja avtomobilske industrije, ki vključujejo uporabne raziskave.

12. Delovanje in trajnost evropskega letalskega sistema – Letališča, upravljanje zračnega prometa in navigacijske službe zračnega prometa (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o

- poročilu Marian-Jeana Marinescuja, v imenu Odbora za promet in turizem, o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah uredb (ES) št. 549/2004, (ES) št. 550/2004, (ES) št. 551/2004 in (ES) št. 552/2004 z namenom izboljšanja delovanja in trajnosti evropskega letalskega sistema (KOM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD)) (A6-0002/2009), in

- poročilu Marian-Jean Marinescuja, v imenu Odbora za promet in turizem, o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 216/2008 v zvezi z letališči, upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa ter o razveljavitvi Direktive Sveta 2006/23/ES (KOM(2008)0390 - C6 0251/2008 - 2008/0128(COD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, poročevalec. – (RO) Sveženj enotno evropsko nebo II (Single European Sky II: SES II) je narejen za celoten sistem zračnih prevozov in ima neposredne, pozitivne učinke za letalske prevoznike, navigacijske službe zračnega prometa, kontrolorje zračnega prometa, letališča in letalsko industrijo. To je pravzaprav odgovor zakonodajalca na potrebo po usklajevanju in večji učinkovitosti evropskega zračnega prostora in zračnega prometa v korist okolja, industrije in predvsem potnikov.

Dogovor, ki je bil dosežen s Svetom o svežnju SES II, je za nas korak naprej na poti h konsolidaciji Evropske unije. To je naslednji naraven korak po skupnem trgu, uvedbi enotne valute in schengenskega prostora. Od leta 2012 bomo imeli schengenski zračni prostor. Poti bodo krajše, kontrola zračnega prometa bolj učinkovita in navigacijske službe zračnega prometa optimizirane, in v bodoče združene.

Rezultat bodo krajši leti, manjša poraba goriva in nižji izpusti ogljikovega dioksida, kar bi moralo pripeljati do znižanja cen letalskih vozovnic.

Kompromis, ki je bil dosežen med pogajanjem s Svetom, odraža potrebo po hitrejšem oblikovanju funkcionalnih blokov zračnega prostora. Dogovorili smo se o roku uvedbe funkcionalnih blokov zračnega prostora, ki je šest mesecev pred prvim predlogom Evropske komisije.

Delovanje funkcionalnih blokov zračnega prostora je glavni element pri ustvarjanju enotnega evropskega neba. Zato pozdravljam sporazum, podpisan novembra lanskega leta, za največji funkcionalni blok zračnega prostora, ki pokriva srednjo Evropo.

Izrabil bi to priložnost in pozval Evropsko komisijo naj odobri projekt, povezan s funkcionalnim blokom zračnega prostora Donava Romunija-Bolgarija kot del finančnega okvira TEN-T.

S podporo predstavnikov francoskega in češkega predsedstva, ki bi se jim rad ob tej priložnosti zahvalil, smo uspeli uskladiti odnose glede sprejemanja odločitev in veščin med državami članicami in Evropsko komisijo, zlasti glede načrta izvedbe, ki je ključni element svežnja SES II.

Komisija bo sprejela odločitev o primernem usklajevanju in izvajanju ciljev iz nacionalnih izvedbenih načrtov.

Začetni predlog Komisije je bil dopolnjen z dvema elementoma, ki ju je predstavil Parlament. Prvi je koordinator sistema funkcionalnih blokov zračnega prostora. Menili smo, da je na osnovi modela TEN-T potrebno imenovati koordinatorja, ki bo pomagal pri podpisovanju sporazumov o delovanju funkcionalnih blokov zračnega prostora, saj bi s tem pospešili proces vzpostavitve enotnega evropskega neba. Drugi element je povezan s pojasnilom koncepta „skupnih projektov“ in opredelitvijo z njimi povezanih finančnih virov.

Evropski parlament je posvetil posebno pozornost človeškemu faktorju. Kompromis, ki je bil dosežen s Svetom, pojasnjuje tudi medsebojno odvisnost med SES II in Evropsko agencijo za varnost v letalstvu, pri čemer je treba vedeti, da pristojnosti Agencije na letališčih pri upravljanju zračnega prometa/navigacijskih službah zračnega prometa in kontroli zračnega prometa predstavljajo „varnostni“ element v svežnju.

Mislim, da je zelo pomembno, da imajo letališča, za katere bodo določbe te uredbe veljale, zelo jasno in popolno opredelitev.

Nove specifikacije, ki jih bo izdala Evropska agencija za varnost v letalstvu, se morajo vključiti v že obstoječe specifikacije. Poleg tega je bila dana možnost, da se navede doslej odobrena odstopanja. Uspelo mi je uvesti nekatere določbe, povezane s potrebo, da bi okrepili in razširili proces konzultacij, tako da bi vključeval vse zainteresirane stranke.

Poročili, o katerih bo jutri potekalo glasovanje, predstavljata pomemben korak naprej na poti k ustvarjanju enotnega evropskega neba, in prepričan sem, da bosta predstavljali uspeh in zmagslavje za vse sodelujoče.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, na predvečer evropskih volitev in dva tedna pred sprejemom tretjega pomorskega svežnja, bodo evropske institucije poslale še en pozitiven signal državljanom EU, ki bo pokazal, da so še zlasti v času krize, Komisija, Parlament in Svet na strani državljanov, da so se sposobni soočiti s težko krizo in pripraviti praktične odgovore.

Reforma enotnega evropskega neba je pomemben signal, ki bo imel posledice za industrijo in za državljane in ki bo zmanjšal onesnaževanje okolja. Podatki, ki jih imamo o težavah, s katerimi se spopada sektor zračnega prometa, so dobro znani – drugi podatki so prišli danes in jih bom navedel med svojim odgovorom – in tako smo torej pokazali, da lahko odgovorimo na krizo, kar je zagotovo pozitivno, kajti zaradi tega Evropejci razumejo, da institucije obstajajo in so se sposobne soočiti s težavami.

Zato bi se rad zahvalil Parlamentu za hitrost, s katero je sprejel to odločitev. Hvaležen sem gospodu Marinescuju, s katerim naju že dolgo veže prijateljstvo, ki se je spletlo med dolgoletnim skupnim delom v Parlamentu. Poznam njegove sposobnosti, ki jih je ponovno pokazal pri delu s Komisijo in tem, da je v zelo kratkem roku pokazal pomemben rezultat, ob tem pa bi se rad zahvalil še vsem poročevalcem v senci, ki so znova omogočili institucijam, da so podprle ljudi Evrope.

To je bila velika zaveza, ki predstavlja, znova ponavljam, učinkovit odgovor. Zračni promet pravzaprav čaka na praktične in oprijemljive ukrepe, s katerimi bodo izpolnjene zahteve ne le prevoznikov ampak tudi potnikov. Zato sem vztrajal na uvedbi regulatorja storitev, s čimer bomo zagotovili, da monopoli ne bodo ovirali kakovosti storitev. Nadalje bo hitra uvedba upravljavca omrežij zračnega prometa, poleg tega, da bo pomagala pri postavitvi nacionalnih sistemov, lahko primer za vse načine prevozov, pa tudi za telekomunikacijski in energetske sektor.

Opozoril bi rad na podporo, ki sta jo Parlament in Komisija nudila pri razvoju novih instrumentov za financiranje čezmejnih infrastrukturnih projektov, ki med drugim izvirajo tudi iz programa SESAR (raziskave upravljanja zračnega prometa na enotnem evropskem nebu). Parlament je razumel pomembnost partnerstva in je potrdil pomembno vlogo, ki jo imajo operaterji pri izvajanju tega ambicioznega pristopa.

Vesel sem, da se je Parlament pridružil Komisiji, ko je v skupni izjavi potrdil pomen, ki ga ima človeški faktor. Še zlasti je Parlament podprl krepitev položaja vojske prek uvedbe enotnega neba, in to stališče v celoti podpiram, nenazadnje zato, ker sem bil včasih vojaški kontrolor zračnega prometa in seveda razumem pomembno vlogo, ki jo igrajo vojaški kontrolorji zračnega prometa v sektorju zračnega prometa. Kot primer bi navedel operativne centre, ki sem jih obiskal, v katerih civilni in vojaški operaterji delajo eden ob drugim in jamčijo za varnost zračnega prometa.

Skupna deklaracija, ki jo podpiram, določa, da mora Komisija potrditi potrebo, da se človeški faktor ustrezno upošteva, da bi lahko učinkovito izvajali uredbe o enotnem evropskem nebu, da mora biti prepričana, da varnost nikoli ni samoumevna in mora vedeti, da je treba tudi v bodoče krepiti kulturo varnosti, zlasti tako, da bi povezali zanesljiv sistem obveščanja o nesrečah in sistem kulture pravičnosti, da bi se lahko iz nesreč česa naučili.

Komisija izjavlja, da bo zgradila model storitev na osnovi pristne kulture varnosti, pri čemer bo osnova za zagotavljanje varnosti povezava učinkovitega obveščanja o nesrečah in sistema kulture pravičnosti. Zagotovila bo, da bodo strokovnjaki, odgovorni za jamčenje varnosti, osvojili zadostno raven veščin, spodbujala pa bo vključevanje predstavnikov zaposlenih v ustvarjanje enotnega evropskega neba na nacionalni ravni, na ravni funkcionalnega bloka zračnega prostora in na ravni Skupnosti. Najkasneje do leta 2012 bo ocenila vključevanje človeških faktorjev v ustvarjanje enotnega evropskega neba.

Če zaključim, prvič bomo obdelali vse vidike celotnega letalskega sektorja. Zahvaljujoč se temu novemu pristopu, bo enotno telo odgovorno za varnost vožnje po tleh na letališču, v zračnih koridorjih in med vzletom in pristankom.

To je torej začetek nove faze Agencije za varnost v letalstvu. Tako hiter sprejem svežnja – ponovno se vam zahvaljujem - kaže na močno politično voljo, ki obstaja na evropski ravni za realizacijo velikih idej moje pomembne predhodnice, ki je žal ni več med nami: Loyole De Palacio. Ona si je prizadevala za resnično enotno nebo v dobro evropskih državljanov. Danes nam je uspelo uresničiti to reformo.

Teresa Riera Madurell, pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (ES) Gospa predsednica, Odbor za industrijo, raziskave in energetiko meni, da je predlog Komisije pozitiven, saj rešuje pomanjkljivosti prvega svežnja glede koherentnosti, učinkovitosti, zmanjšanja stroškov in boljšega upravljanja.

Poglavitni prispevki Odbora za industrijo so povezani s financiranjem. Glavni načrt upravljanja zračnega prometa zahteva velika sredstva, zato mora biti uporaba javnih sredstev mogoča, če je to potrebno, in uvodnih vlaganj ne bi smeli vnaprej financirati uporabniki.

Povezani so tudi z vlogo Eurocontrola, za katerega verjamemo, da ga je treba popolnoma spremeniti, z namenom zagotovitve njegovega dobrega upravljanja in nadzora nad zagotavljanjem storitev. Kar se tiče privatizacije storitev še vedno mislim, da bi bilo najbolj učinkovito izvesti študijo o možnostih, brez vnaprejšnjih zamisli, in se odločiti glede na rezultate.

Nazadnje bi še enkrat poudarila, da je vzpostavitev enotnega neba ključna za napredek proti ciljem iz Kjota, in kot Španka sem zadovoljna, da je bila popravljena napaka glede Gibraltarja.

Zahvalila bi se rada tudi Komisiji za odlično sodelovanje, in službam Odbora za industrijo in moji parlamentarni skupini za njihovo dragoceno pomoč.

Georg Jarzembowski, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospod Trajani, gospe in gospodje, vsi moramo biti zelo hvaležni gospodu Marinescuju. V zelo kratkem času je ob pomoči podpredsednika Komisije uspel doseči dogovor z Evropskim svetom. S tem drugim zakonodajnim svežnjem bomo v prihodnjih letih lahko upravljali z našim zračnim prostorom bolj učinkovito. Omogočil bo letalskim prevoznikom in navsezadnje tudi potrošnikom, da bodo prihranili 3 milijarde EUR in zmanjšali izpuste CO₂ za do 12 %. To so pomembni cilji kar se tiče stroškov, potrošnikov in okolja, ki jih zdaj lahko dosežemo.

V prvi od dveh uredb se države članice zavezujejo, da bodo storile, kar bi morale storiti že pred leti, to je, da bodo kmalu vzpostavile funkcionalne bloke zračnega prostora. Ti bloki zračnega prostora, ki niso več razdeljeni glede na nacionalne meje, ampak glede na funkcionalen pretok zračnega prometa, bodo omogočili učinkovitejšo in varnejšo upravljanje zračnega prostora in bodo pomagali preprečiti nepotrebno čakanje na nebu.

Zelo sem hvaležen Komisiji za podporo in za odločenost poročevalca, da imenuje evropskega koordinatorja za funkcionalne bloke zračnega prostora, ker bomo imeli težave pri zagotavljanju, da bodo države članice res vzpostavile te nove bloke. Pomembno je, da bo koordinator, ki bo delal v imenu Parlamenta in Komisije, lahko izvajal določen pritisk za vzpostavitev teh novih blokov.

Pomembno je tudi, da je upravljanje vojaškega zračnega prostora vključeno v ta sistem in da imamo pravi glavni načrt za enotno evropsko nebo, ki bo uporabil in izvajal tehnološke rezultate raziskovalnega projekta kontrole zračnega letenja SESAR. Navsezadnje je za nas pomembno tudi, da Evropska agencija za varnost v letalstvu dobi nalogo izvajanja standardov in upravljaljskih aktivnosti za letališča, upravljanje zračnega prostora in navigacijske službe zračnega prostora. Ta organizacija mora pravočasno dobiti osebje in opremo, ki ju potrebuje. Upamo, da nas Komisija podpira v naši naklonjenosti temu, da bi se Evropska agencija za varnost v letalstvu posvetovala z ustreznimi področji industrije glede praktičnih rešitev pri vseh njenih novih aktivnostih, saj bi tako lahko našli res učinkovite rešitve.

Ulrich Stockmann, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, poznam pesem, v kateri je vrstica „Na nebu mora biti svoboda brezmejna“. To preprosto ni res. Evropsko nebo je sestavljanka 60 nacionalnih kontrolnih centrov. To je dvakrat toliko kot v ZDA za pol toliko zračnega prometa. Poleg tega vojaške cone prepovedi letenja preprečujejo letalom, da bi letela v ravni liniji od enega letališča do drugega. To ni vzdržno, zlasti če poznamo dejstvo, da se količina zračnega prometa vsakih 10 do 15 let podvoji. Ko se količina prometa podvoji, se varnostna tveganja početverijo.

Zaradi tega smo leta 2004 dali pobudo za koncept enotnega evropskega neba. Žal je Svet ministrov takrat vztrajal, da se morajo države članice med seboj dogovoriti kateri bloki zračnega prostora bodo vzpostavljeni. To je bila napaka, kajti države članice so zapravile veliko časa in se zapletle v vprašanja nacionalnih pristojnosti.

Zdaj sta Parlament in dober poročevalec pripravila uredbo z jasnimi cilji in osnovnimi pravili za uvedbo teh blokov zračnega prostora do leta 2012. To bo prispevalo k varnosti, varovanju okolja in zniževanju stroškov zračnega prometa. Leti, ki so 50 kilometrov krajši, 12 % zmanjšanje izpustov CO₂, prihranki 3 milijard EUR za letalske prevoznike in manj zamud za potnike. Na kratko, upam, da bo ta sektorska reforma na nebu končno uspešna in nas bo pripeljala korak naprej.

Nathalie Griesbeck, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, zdaj sem jaz na vrsti, da izrazim svoje navdušenje nad tem poročilom o enotnem evropskem nebu. Gre za resničen korak naprej, ki ga mnogi od nas pozdravljamo.

Ti dve uredbi izpolnjujeta velika pričakovanja vseh vpletenih akterjev v vseh državah Unije, saj je pretirana razdrobljenost sedanjega sistema zelo draga in je predvsem kriva za zelo neučinkovito upravljanje prometa.

Zahvaljujoč se novemu evropskemu nebu, bodo letala počasi opustila nelinearne poti letov, ki so jih trenutno prisiljena uporabljati, in uporabila poti letov, ki so bolj neposredne in zato učinkovitejše, in predvsem cenejše za potnike.

Zelo sem navdušena, da bo to seveda zmanjšalo okoljske vplive zračnega prometa in stroške za potrošnika.

Skupaj s harmonizacijo varnostnih standardov to predstavlja zelo koristen korak naprej. Pomagalo bo, da bo zračni promet postal hkrati bolj varen in hitrejši, poleg tega pa predvsem manj onesnažujoč in cenejši.

V imenu Zaveznitstva liberalcev in demokratov za Evropo pa bi pozvala Komisijo, naj zagotovi zlasti finančna sredstva in logično tudi sredstva za čezevropska omrežja, pa tudi prispevek Evropske investicijske banke, da bi financirali vse skupne vodilne projekte, ki so namenjeni izboljšanju evropske navigacije zračnega prometa.

Verjamem, da je Parlament ponovno presegel delitve z namenom iti naprej in zagotoviti zagon Svetu za doseg hitrega dogovora o tem poročilu, kar je ključno za evropsko letalstvo in zmanjševanje okoljskih vplivov. Skupaj s komisarjem sem zelo vesela, da to pošilja konkreten, oprijemljiv signal našim državljanom.

Roberts Zīle, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala, gospa predsednica. Pozdravljam dejstvo, da bodo nove zakonodajne določbe združile tehnologije za upravljanje zračnega prometa in pospešile napredek v smeri kombiniranih funkcionalnih blokov zračnega prostora, kar bo zmanjšalo razdrobljenost zračnega prometa v Evropski uniji. Rezultat bo ta, da bo učinkovitejše načrtovanje poti v zračnem prometu zmanjšalo porabo goriva in škodljive izpuste, zračni promet pa bo tako postal okolju prijaznejši. V zvezi z diskriminatornimi in nezakonitimi plačili, ki ji Rusija pobira od prevoznikov iz Evropske unije za prelete Sibirije, pa žal Evropski komisiji ne moremo zagotoviti mehanizma, ki bi ji pomagal izboljšati položaj o tej temi v pogovorih z Rusijo. Vendar pa bo po mojem mnenju Evropska unija morala imeti ta mehanizem na voljo, da bo lahko vplivala na razmere, ko država nečlanica EU diskriminira proti prevoznikom iz EU; načelo takega mehanizma pa ni nič drugega kot vzajemna enakost, tako da je ta naloga še pred nami. Hvala lepa.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, najprej bi se rada zahvalila poročevalcu, ki se je lotil teh pogajanj z veliko predanostjo in strokovnim znanjem. Ta pogajanja so bila potrebna, kajti čeprav meje na nebu niso vidne, so nedvomno prisotne. To so bile predvsem nacionalne meje, ki so, to je treba reči, temeljile na nacionalnem egoizmu in so pomagale preprečiti združitev evropskega zračnega prostora.

Z ozirom na hitrost potovanja, varnostne zahteve in velik porast zračnega prometa, bi morale biti mogoče uvesti te izboljšave veliko prej, še zlasti ker se je o konceptu blokov zračnega prostora razpravljalo in pogajalo od leta 2004. Verjamem, da lahko zdaj na tem področju naredimo velik napredek. Ne gre le za vprašanje izboljšanja poti letov, povečanja udobja potnikov in lažjega računanja; ob učinkoviti izvedbi bi morali

zmanjšati tudi izpuste. Nujno potrebujemo to zmanjšanje izpustov zaradi zračnega prometa, ker se obseg zračnega prometa tako povečuje in ker naš sistem trgovanja z izpusti v zračnem prometu ni zelo učinkovit.

Svet je nasprotoval tej pravici vse do konca. Njegovo nasprotovanje ni bilo tako uspešno, kot je upal, in zato lahko celo jaz glasujem za to poročilo.

Michael Henry Natrass, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, v tej stavbi je nenasitna zahteva po moči in nadzoru – ravni nadzora, o kateri bi včasih lahko sanjala le še ZSSR. EU nadzor, ki ubija inovacije, in EU oblast, ki izkrivlja povpraševanje trga in je v nasprotju s tistim, kar volivci pričakujejo. Zdaj celo nebo ni več meja.

Z opravičilom učinkovitosti, hoče EU - ena od najmanj učinkovitih birokracij na svetu – nadzirati učinkovitost na nebu. EU želi postaviti ovire na pot inovacij tistih, ki se zavzemajo za prosti trg, kot sta Easyjet in Ryanair, ker ugajata javnosti, in vemo kako EU ignorira javnost. EU hoče koordinatorja sistema funkcionalnega bloka zračnega prostora: fin naziv za diktatorja, ki bo vladal kontroli zračnega letenja, letališčem in tudi industriji.

To je enaka vrsta nad-nadzora, zaradi katere je šla ZSSR navsezadnje v pozabo, in vse zato, da bi visela čigava zastava? Tukaj gre za mahanje z zastavo EU. Ne gre za to, da bi zadovoljili javnost, in prav tako nima nič s povpraševanjem. Uspeh je odvisen od učinkovitosti in zadovoljevanja povpraševanja, kar se da doseči le na svobodnem trgu – ne pa s škodljivim EU nadzorom, ne s pomanjkanjem razumevanja EU in pomanjkanjem strokovnega znanja EU, kot se je pokazalo v tej stavbi.

Ponovno vzpostavimo učinkovitost s tem, da dovolimo ponudbi, da zadovolji povpraševanje, in dopustimo inovacije. To ni delo EU. Prosim, ponovno volite.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, pozdravljam vzpostavitev enotnega evropskega neba, in sem kar prepričan, da bo izboljšal učinkovitost in varnost, in tudi zmanjšal okoljske vplive letalstva.

Še več, poudaril bi rad, da je Italija že vzpostavila „Blue MED“ s Ciprom, Grčijo in Malto. To je funkcionalni blok zračnega prostora, ki je izboljšal učinkovitost letov in omogočil, da so se znižali stroški točno s tem, da je odpravil razdrobljenost neba v velikem delu Sredozemlja. Na kratko, če želimo povečati transparentnost – in to naslavljam na poslanca, ki je govoril pred menoj – in so uvedene pobude, zaradi katerih so storitve bolj učinkovite, ne moremo reči, da nismo zadovoljni.

Na koncu bi rad tudi rekel, da pozdravljam cilj optimiziranja upravljanja letališč. Upam torej, da se bo hitro kaj storilo za izboljšanje storitve za potnike na letališčih, ki so, kot na primer na letališču v Rimu, pogosto nezadovoljive. Zahvalil bi se rad gospodu Marinescuju za njegovo odlično poročilo in Komisiji za njeno pobudo.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, obe poročili gospoda Marinescuja govorita o izboljšanju organizacije zračnega prometa v Evropi. Veliko smo uspeli doseči v dogovoru na prvem branju, nenazadnje zaradi pomembnega in uspešnega dela poročevalca. To je pomembno, še zlasti v obdobju, ko je letalska industrija v Evropi in po svetu v težkih razmerah.

Vendar pa nas ne sme skrbeti le, kako bi izboljšali funkcionalnost tukaj in zdaj v sedanji krizi. Še naprej bi se morali osredotočiti tudi na pomembna vprašanja iz preteklosti. Ta vključujejo tudi pravice potnikov. Pred krizo po 11. septembru smo pripravili uredbo o potnikih na temo prepovedi vkrcanja in zamud, v kateri smo namenoma uporabili potrebo letalske industrije po zaščiti kot naš standard, in ne potrebe potnikov po zaščiti. Letalski prevozniki so to v nastalih razmerah grobo izrabili: kriza, plus slabi vremenski pogoji pozimi. V njihovem obnašanju ni nobenega sramu.

Moja naslednja točka je o tekočinah. Na nebu se trenutno veliko stvari spreminja, stara uredba o tekočinah pa še ostaja. Zaradi nje ni nihče bolj varen. Nekaj ljudem, ki opravljajo varnostne preglede na letališčih, daje zaposlitev. Veliko ljudi pa moti, in kot je bilo že rečeno, razen za alibi ni pripeljala do nobenih rezultatov. Gospod Tajani, vi in vaš predhodnik sta nam zagotovila, da bo ta smešna uredba ukinjena, ko bodo opravljena preverjanja, da ne prinaša nobenih dodatnih varnostnih koristi. Z nestrpnostjo čakamo, da bo uredba ukinjena.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospa predsednica, danes ne gre le za to, da letala letijo prek nacionalnih mej. Čeprav se zdi, da ljudje na desni, ki mogoče ne govorijo neumnosti, a se skrivajo za svojimi lepimi zastavami, niso dobro razumeli, gre tukaj za to, da je evropski zračni prostor popolnoma dereguliran in v takih razmerah je nujno, da se ta dereguliran zračni prostor centralno upravlja, centralno nadzoruje in centralno izvaja. Ti dve poročili predstavljata pravo pot, s katero bomo to lahko dosegli.

Nujno je, da so leti v Evropi bolj koordinirani. Prav tako je nujno, da enako visoki standardi varnosti veljajo povsod, in prepričan sem, da smo tukaj izbrali pravo pot. Rezultat sedanjih blokov zračnega prostora je, da imamo preveč letov, ki so predolgi in imajo preveč ovinkaste poti. Poleg tega so izpusti CO₂ preveliki, letalski prevozniki pa imajo ogromne stroške. Vse to se bo spremenilo in izboljšalo z uredbo, ki jo bomo jutri sprejeli.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu Marinescuju, za njegovo odlično delo. Mislim, da smo delali skupaj in dosegli nekaj zelo pozitivnega za ljudi Evrope. Zato pa smo tukaj.

Robert Evans (PSE). - Gospa predsednica, gospod Trajani je na začetku razprave rekel, da je to dober signal za državljane Evrope. Strinjam se, in to je tudi namen našega dela.

Še posebej bi rad spregovoril o letališčih, ker je pomembno, da spravimo te ustanove pod dežnik razumne evropske zakonodaje. Mislim, da je to razumno, saj varuje državljane, to pa bi lahko storili z razširitvijo pristojnosti Evropske agencije za varnost v letalstvu.

Je pa nekaj področij, za katera bi rad dobil nekoliko več pojasnil. Po mojem mnenju je pravilno, da iz področja obsega izvzamemo majhna letališča, ki služijo le rekreaciji ali letenju v prostem času. Sprememba 44, ki so jo predložili gospod Marinescu in drugi, je pomembna, ker spreminja osnovo iz teže letala na vzletno-pristajalno stezo v dolžini 800 m. Bi si pa želel, da bi mi gospod komisar ali gospod Marinescu v povzetku lahko zagotovila, da bo opredelitev „odprt za javno uporabo“ pravilno razložena, tako da ne bo nobene dvournosti glede dejanske opredelitve javne uporabe. Ali bi lahko razložila ali to pomeni gospodarsko uspešna letališča, ali pomeni, da ljudje kupijo vozovnice za lete, ali pomeni tista letališča, na katera ima javnost dejansko dostop? To lahko postane kamen, ob katerega se bomo spotikali, in upam, da ga bomo uspeli odstraniti.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. - (IT) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, zelo me veseli, da je Parlament glasoval soglasno, oziroma skoraj soglasno, za reformo enotnega evropskega neba. Kot razumem ji nasprotuje le gospod Nattrass, čeprav ne vem zakaj; ali jaz nisem razumel ali pa on ni dobro prebral prvega osnutka reforme enotnega evropskega neba. Ne razumem kaj ima z vsem tem Sovjetska zveza: vsak lahko svobodno reče kar hoče; jaz ne čutim nobene nostalgije po Sovjetski zvezi.

Glede resnih točk, omenjenih v razpravi, pa bi rad rekel, da gre za praktičen odziv na krizo v sektorju zračnega prometa. Podatki, ki jih je danes predstavila IATA, so zaskrbljujoči. Generalni direktor je izjavil, da bo v tem finančnem letu sektor izgubil 4,7 milijarde USD, ali skoraj 3,5 milijarde EUR, kar bodo slabši rezultati kot je bilo pričakovano. Dobiček naj bi se zmanjšal za 12 %.

A ob soočanju s tako krizo, smo kljub temu sposobni uvesti standarde, ki bodo pomagali stroške zniževati. Ko bo enkrat uvedena in izvajana, bo celotna reforma, vključno s projektom SESAR, pripomogla k prihrankom v višini približno 40 milijard EUR, povedati pa je treba še naslednji pomemben podatek - in mislim, da je ta blizu srca gospe Lichtenberger - o pomembnem zmanjšanju onesnaževanja.

Glede problema, ki ga je omenil gospod Zile o recipročnosti in davkih za prelete, ki bi jih morala plačevati vsa letala, ki letijo čez Sibirijo, naj povem, da je to tema sporazuma, ki smo ga podpisali Rusijo, a se še ne izvaja. Na problem smo opozorili na številnih sestankih s pristojnimi ministri za promet. Omenjen je bil tudi na zadnjem vrhu, ki ga je imela Evropska komisija v Moskvi z gospodom Putinom in gospodom Medvedevom, in z ministrom za promet, s katerim sem se srečal bilateralno. Nisem opazil velikega napredka Rusije, a bomo vztrajali.

Načelo recipročnosti, ki bi ga lahko vključili v besedilo, ni dobilo podpore Sveta. Večina držav članic mu je nasprotovala, tako da je razprava potekala na zadnjem Svetu prometnih ministrov. Ker ni obstajala nobena možnost, da bi ga vključili, to besedilo ni bilo vključeno v zakonodajno besedilo.

Kar pa se tiče tem, ki jih je omenil gospod Romagnoli glede letališč v Rimu, lahko povem le, kot vedno, da Evropska komisija opravlja pregled. Rečem pa lahko glede izvajanja uredbe, ki varuje potnike z omejeno mobilnostjo, da sta letališči Fiumicino in Ciampino lahko za zgled, saj sta začeli izvajati uredbo Komisije prej kot druga letališča, celo tako hitro, da sem novo uredbo konec julija lanskega leta predstavil na letališču Fiumicino.

To pa ne pomeni, da lahko počivamo na lovorikah: mislim na škandaloznih 42 milijonov kosov prtljage, ki jih založijo po celem svetu, na 1 milijon kovčkov ali torb, ki se izgubijo. Na podlagi teh podatkov sem naročil naj Generalni direktorat za energetiko in promet opravi preiskavo. En mesec sem dal na voljo za odgovor vsem pristojnim organizacijam, in če bodo ti odgovori potrdili podatke, ki jih navaja tisk, bom predlagal

reformo obstoječe uredbe, ki je po mojem mnenju nekoliko šibka, ko gre za varovanje potnikov. Razmišljam, da bi nekaterim nacionalnim telesom dal pooblastila, da bi preverjala izvajanje uredbe Skupnosti.

Pozornost gotovo namenjam vprašanju „pravic potnikov“ in rad bi vam ponovno zagotovil, kot odgovor na vprašanje gospoda Romagnolia, in kot zagotovilo Parlamentu v celoti, in kot potrditev moje stalne predanosti, da bom poskušal še bolj varovati pravice potnikov. Nobeno naključje ni, da po predložitvi in sprejemu uredbe o zračnem prometu že poteka tudi razprava o uredbah o pomorskem prometu in avtobusnem prometu.

Gospodu Evansu bi rad povedal, da med merili, ki jih je omenjal, upoštevamo gospodarsko vrednost letališč in dolžino vzletno-pristajalne steze. Opredelitev, ki jo on omenja, so nekako nadomestila navedena merila.

Ponovno bi se vam rad zahvalil in še naprej vztrajal na varnosti zračnega prometa, ki bo s to reformo postala še boljša, čeprav sem prepričan, da je letenje po evropskem nebu varno že danes, a ko gre za vprašanje varnosti, ni nikoli omejitev. Vedno si moramo prizadevati storiti še več, in zato bom v vseh sektorjih, v katerih je mogoče okrepiti varnost prometa, v celoti izpolnil svojo zavezo in bom poskušal predložiti Parlamentu in Svetu predloge, s katerimi bomo v resnici pokazali državljanom EU, da so evropske institucije tukaj zato, da jim pomagajo.

Na koncu bi se vam rad še enkrat zahvalil. Hvaležen sem gospodu Marinescuju, zahvalil pa bi se rad vsem poslancem, vsem koordinatorjem, vsem voljenim predstavnikom, ki so sodelovali v razpravi, kajti ne bi nam uspelo brez tako velike predanosti Parlamenta – ki je v tem primeru dokazal, da noče izgubljati časa – da smo se v praksi uspeli lotiti vprašanj, ki neposredno vplivajo na državljane EU. Predanost Parlamenta je potekala ob delu Komisije. Hvaležen sem tudi službam Evropske komisije, ki so storile zelo veliko, in vesel sem, da se je med govori nekdo zahvalil tem službam za njihovo sodelovanje.

Skupaj smo tudi uspeli prepričati letalsko industrijo, da so institucije sposobne – to ponavljam in poudarjam – reševati težko krizo. Verjamem, da ljudje v Evropi, podjetniki, ne pričakujejo od nas neke splošne pomoči ali zgolj zakonodajnih ukrepov, ampak jim je treba pokazati, da so institucije namenjene njim, da so sposobne podpirati državljane, podjetnike in vse, ki so predani reševanju krize. Začutiti morajo, da so jim institucije lahko v oporo in jim pomagajo skupaj prebroditi to težko obdobje za evropsko gospodarstvo, ki bo preživelo – in v to sem globoko prepričan – z uvedbo resnih in natančnih pravil, ki veljajo za vse.

Pomanjkanje pravil in obstoj šibkih pravil sta povzročila finančno in gospodarsko krizo. Mi Evropejci se imamo za del civilizacije, ki je sad rimskega prava in Napoleonovega zakonika, ki temelji na pravilih in njihovem spoštovanju, in smo prepričani, da se bomo zahvaljujoč se tem pravilom prebili čez trenutne težave in bomo predvsem vedno bolj imeli sistem, ki bo svoboden a hkrati sposoben preživeti finančne in gospodarske težave.

Še enkrat se vam zahvaljujem za vašo predanost. Vesel sem, da sem lahko sodeloval in bil z vami v tem pomembnem političnem trenutku.

Marian-Jean Marinescu, *poročevalec*. – (RO) Samo nekaj kratkih odgovorov.

Kar se tiče Eurocontrola, bi rad povedal, da se je proces reform začel in lahko prevzame nove odgovornosti. Kar se tiče teme „lastnik neba“, mislim, da bodo po sprejemu tega poročila najsrečnejše organizacije letalski prevozniki, vključno z Ryanairom.

Glede teme „javne uporabe“ naj povem, da je to opis, ki izključuje celo letališča, ki so letalski klubi, ali letališča, namenjena prostočasnemu letenju. Ker nismo želeli zadev še bolj zaplesti, smo tovrstna letališča odstranili iz uredbe.

Zahvalil bi se vam rad za pozitivne povratne informacije, ki ste mi jih dali o mojem delu. Vendar pa tega dela na noben način ne bi mogel opraviti sam. Zato bi se rad iskreno zahvalil poročevalcem iz vseh drugih političnih skupin, gospodu Stockmannu, gospodu Leichtfriedu, gospodu Degutisu, gospodu Zileju, in gospe Lichtenberger za posebne prispevke, ki so jih dali k temu dosjeju, kot tudi za njihovo podporo med pogajanji s Svetom.

Prav tako bi poudaril, da je večina predlogov v spremembah, ki sta jih za plenarno zasedanje predložila gospod Kohlíček in gospod Markov, že vključena v kompromis, ki je bil dosežen s Svetom.

Gospod komisar, čestital bi vam rad za ta uspeh. Upam, da bo jutri ratificiran z glasovanjem Parlamenta in konec meseca z glasovanjem Sveta.

Rad bi se zahvalil skupini strokovnjakov Komisije, ki so delali skupaj z nami pri iskanju tega soglasja. Zahvalil bi se rad tudi francoskemu in češkemu predsedstvu za njuna prizadevanja, zlasti Thierryju Boutsenu in Veri Zazvorkovi. <

Predsednica. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (sreda, 25. marec 2009).

Pisne izjave (člen 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Čeprav trenutni evropski sistem zračnega prometa velja za zelo varnega, bo velik porast obsega prometa verjetno prinesel nove izzive na področju varnosti. Zato moramo nekaj storiti na ravni Skupnosti, da bomo tudi v prihodnje ohranili to stopnjo varnosti ali jo morda celo povečali. Najpomembnejše je, da obnovimo in poenotimo standarde v tistih segmentih, ki jih EU zakonodaja še ne ureja (in za katere sta zaradi tega značilna sistemska razdrobljenost in nezadostno izvajanje), da bi jih vključili v enotni pristop. To je še zlasti značilno za dva elementa verige zračnega prometa, ki sta zelo pomembna z zornega kota varnosti, saj potencialno predstavljata področje visokega tveganja.

Christine De Veyrac (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Svet in Parlament sta dosegla kompromis, zaradi katerega lahko ta dva dosjeja sprejmemo na prvem branju.

Zelo sem vesela, ker smo dosegli ta dogovor, ki je pomemben korak naprej k vzpostavitvi enotnega evropskega neba.

Zaradi tega bomo dosegli pomemben napredek na področju časa letenja, porabe goriva, stroškov potovanja in izpustov CO₂.

Prva uredba poudarja delovanje in modernizacijo evropskega letalskega sistema, druga pa se osredotoča na zahteve varnosti in zagotavlja, da ta pomemben napredek v upravljanju zračnega prometa v Evropi ne bo šel na škodo varnosti letal in njihovih potnikov.

Parlament se je boril, da bi o teh dveh besedilih, ki se zelo dopolnjujeta, glasovali skupaj, in vesel sem, da je naša institucija o tem uspela prepričati Svet.

Države članice, letalski prevozniki in potniki: Vsi imajo koristi od teh novih pravil, ki bodo pripravila letalski promet za prihodnja desetletja.

Hvala za vašo pozornost.

Kathy Sinnott (IND/DEM), v pisni obliki. – Pri ustvarjanju politike na področju letalstva mora biti varnost vedno naša prva skrb. Pozdravljam cilje tega poročila, da bi imeli še varnejše in bolj učinkovito letalstvo za vse vpletene.

Čeprav moramo sprejeti vse ukrepe za izboljšanje varnosti, moramo pomagati letališčem in pristojnim organom na področju zračnega prometa, da jih izpolnjujejo. Razvoj enotnega regulativnega okvira in izvajanje novih tehnologij bosta draga. Regionalna letališča bodo mogoče zelo težko nosila dodatne stroške modernizacije svojih sistemov.

Letališče Shannon na zahodu Irske zagotavlja kontrolo zračnega prometa za velik del severnega Atlantika. Vendar je to letališče, ki je v preteklem desetletju izgubilo precej letov, in mogoče ne bomo imelo dovolj sredstev za izboljšave. V sedanjih gospodarskih razmerah si ne bo lahko sposoditi sredstev za novo opremo in usposabljanje. Če bi te stroške prenesli na potrošnika, pa bi verjetno prišlo do zmanjšanja donosov.

Predlagala bi, da bi za zagotovitev prehoda na varnejši zračni promet, Komisija pripravila dodatna sredstva za ta proces.

Zasedanje je bilo prekinjeno ob 20.00 in se je nadaljevalo ob 21.00)

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

13. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

14. Enotni polnilci mobilnih telefonov (razprava)

Predsednica. Naslednja točka je razprava o ustnem vprašanju Komisiji (B6-0225/2009), ki ga je zastavil gospod Cappato v imenu skupine Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo o enotnih polnilcih mobilnih telefonov (O-0057/2009).

Marco Cappato, avtor. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, dejstvo, o katerem razpravljamo, je jasno in enostavno: v Evropi se uporablja približno 500 milijonov mobilnih telefonov in 30 različnih tipov polnilcev. Tehnični razlog za to razliko: ga ni. Tehnični razlog ne obstaja. Gre le za vir nepoštenih špekulacij proizvajalcev na eni strani, in povzročanje očitne škode okolju na drugi strani, saj ima ta neizogibna past, v katero se ujamejo potrošniki, za posledico na stotine milijonov telefonskih polnilcev, ki se jih na vsaki dve do tri leta zavrže v okolje.

Evropska komisija – komisar Verheugen – je hitro odgovorila na naše vprašanje, v katerem zahtevamo, da se to opremo čim prej standardizira, in danes smo tukaj, da povprašamo gospoda komisarja na kateri točki smo. Ena možna pot je samoregulacija, s čimer mislim, da bi se proizvajalci mobilnih telefonov in polnilcev hitro dogovorili za uvedbo standarda, s katerim bi končali te res smešne in škodljive razmere.

Bi pa radi takoj jasno povedali, komisar Verheugen, da ne glede na to kakšno jamstvo o samoregulaciji bodo proizvajalci dali, nameravamo intervenirati z uredbo, če bo njihov odziv nezadosten, in da se ta uredba ne bi smela nanašati le na mobilne telefone in polnilce mobilnih telefonov, ampak tudi na vse druge digitalne naprave, pri katerih obstaja enak problem. Na ta način bi Evropa lahko – in že končujem, gospa predsednica – uvedla standarde, ki bi navsezadnje postali mednarodni standardi. To je velika priložnost glede tehnične zadeve, ki pa je pomembna za evropske potrošnike.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, z veseljem lahko obvestim člane Evropskega parlamenta, da smo v Evropi dosegli resnični napredek pri harmonizaciji polnilcev mobilnih telefonov.

Najprej pa bi se rad zahvalil gospodu Cappatu in gospodu Mandersu za predanost, s katero sta se zavzela za ta problem, ki je za državljane Evrope vsakodnevna resničnost.

Popolnoma se strinjam z njima, da moramo zaustaviti naraščanje vedno večjega števila polnilcev, in da bi moralo biti v prihodnosti mogoče polniti mobilne telefone le z enim, standardiziranim polnilcem. Na stotine milijonov neuporabnih polnilcev in adapterjev v Evropi predstavlja neverjetno breme za okolje in hkrati drago nadlogo za potrošnike. Na splošno danes vsak, ki zamenja mobilni telefon, potrebuje popolnoma nov polnilec. Celotno za različne modele istega proizvajalca se ne uporablja standardiziran polnilec.

To ni novo vprašanje. Zavedati pa se moramo, da polnjenje mobilnega telefona ni kot polnjenje avtomobila z bencinom; gre za tehnično bolj zapleteno zadevo. Pred nekaj leti tehnologija še ni bila dovolj razvita, da bi omogočala popolno harmonizacijo, še zlasti zaradi varnostnih tveganj. Med procesom polnjenja bi se mobilni telefoni lahko pregreli ali celo eksplozirali.

Vendar pa so te težave zdaj razrešene in ni več tehničnih razlogov, ki bi preprečevali harmonizacijo.

Zato sem s posebnimi ukrepi spodbudil industrijo, naj da na trg standardiziran polnilec.

Prepričan sem, da se bo industrija hitro odzvala. Vendar pa moramo mi v svoji vlogi evropske institucije ostati na žogi. V nobenih okoliščinah ne bi smeli izključiti možnosti, da sprejmemo pravne uredbe. Kot mogoče že veste, so na zadnjem kongresu v Barceloni operatorji omrežij najavili, da bo od leta 2012 naprej z enim standardiziranim polnilcem mogoče polniti večino novih mobilnih telefonov, ki ji prodajajo.

To je dobro, ni pa dovolj. Komisija bi rada videla popolno harmonizacijo na osnovi enotnega standarda in zavezujočo obljubo industrije, da bo to storila. Komisija pričakuje, da bo industrija do konca aprila predstavila zavezujoč dogovor v obliki memoranduma. Ta memorandum bi morali podpisati glavni proizvajalci mobilnih telefonov in bi moral zagotoviti, da se bo lahko z vsakim polnilcem napolnilo vsak mobilni telefon in da bo lahko vsak mobilni telefon napolnjen z vsakim polnilcem.

Komisija se ne bo obotavljala pripraviti zakonodajnega predloga, če industrija ne bo dosegla prostovoljnega dogovora.

Pričakujem, da bo problem avtomatsko rešen za druge naprave, kot so digitalne kamere in MP3 predvajalniki, ko nam bo enkrat uspel preboj na področju mobilnih telefonov. Če temu ne bo tako, bo mogoče tudi tu potrebna pravna intervencija.

Komisija še naprej računa na dragoceno pomoč Evropskega parlamenta, da bi enkrat za vselej rešila ta moteč problem.

Paul Rübiger, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, danes lahko praznujemo evropski dan mobilnega telefona, kajti skupaj s Komisijo in Svetom smo danes sprejeli „Uredbo o mobilnem gostovanju“. Prišli smo do dobrega zaključka, ki bo imel za posledico zmanjšanje stroškov uporabe mobilnih telefonov. To je v gospodarski krizi dobra stvar. Načrtujemo tudi program zmanjšanja stroškov za polnilce, kar je zelo pomembno za državljane Evrope.

Polnilci bi morali imeti oznako, ki bi označevala njihov razred učinkovitosti, na podoben način kot hladilniki, tako da bi vsak lahko videl koliko elektrike porabijo. Pomembno je tudi, da uvedemo pravno zahtevo za avtomatski izklop, tako da se bo polnilec avtomatsko izklopil, ko bo naprava napolnjena. Poleg tega bi morali prositi inštitute za standardizacijo, da pripravijo predloge, ki bi to omogočili.

Verjamem, da je časovni okvir, ki ga je predstavila Komisija, dober, saj zahteva od industrije, da do aprila pripravi prostovoljen dogovor ali pa bo sprejeta tehnična zakonodaja. Seveda to ni tako enostavno kot se zdi. Na eni strani imamo povezavo med polnilcem in mobilnim telefonom. Za to bo enostavno postaviti tehnični standard. Na drugi strani pa so zidne vtičnice problem, ki ga poznamo s področja evropskih standardov. Tudi v tem primeru bi morali pripraviti predloge, da bi našli rešitev za ta problem, ki se ne tiče le Evrope ampak tudi preostalega sveta. Mogoče bi morali vključiti Mednarodno organizacijo za standardizacijo (ISO), da bi poiskali rešitev za cel svet.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Tema o kateri govorimo, bo imela vpliv na veliko število potrošnikov v Evropski uniji. Omeniti moram tudi, da je leto 2009, leto kreativnosti in inovacij, tisto leto, v katerem lahko naredimo korak naprej na področju standardizacije, če bodo proizvajalci mobilnih telefonov podpisali ta dogovor, ki bo zaenkrat na prostovoljni osnovi.

Mislim, da potrebujemo predvsem skupen tehnični standard. Verjamem tudi, da je pomembno vključiti evropske institucije, ki se ukvarjajo s standardizacijo, da bi na ravni trga lahko uporabili pravilne raziskave.

Pomembna se mi zdi tudi kampanja informiranja potrošnikov, kajti ni dovolj imeti le te etikete o energetske učinkovitosti na mobilnih telefonih. Kampanja informiranja potrošnikov bi morala potekati tudi o tipu polnilcev za mobilne telefone.

Leto 2012 ni daleč. Mislim, da če bodo proizvajalci res vlagali v ta nov tip enotnega polnilca, bo dovolj časa do roka leta 2012.

Bi pa rada omenila, da so raziskave že pripeljale do nekaterih aplikacij, ki so že na trgu: na voljo so polnilci, ki lahko od blizu polnijo dva do tri telefone. Tudi če gre za različne izdelke in modele, se lahko hkrati polnijo.

Zato moramo več vlagati v raziskave, zlasti, po mojem mnenju, v raziskave v sektorju informacijskih in komunikacijskih tehnologij. Priča smo napredku. V Sedmem okvirnem programu za raziskave so dodeljene velike vsote denarja. A zdi se, da za relativno ozka področja, kot so polnilci mobilnih telefonov, ni bilo dovolj narejenega. Zato menim, da bi bil dogovor med proizvajalci korak naprej, vendar ga morajo dopolnjevati skupni standardi.

Toine Manders, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospa predsednica, danes razpravljamo o temi, ki potrošnike še posebej zanima, to je o standardni povezavi za polnilce mobilnih telefonov. Kot liberalec sem seveda za to, da notranji trg deluje, in da je vladna intervencija na trg čim manjša. Vendar pa morajo potrošniki tudi imeti izbiro. Trenutno uporabniki, ki kupujejo nov telefon, nimajo prav nobene izbire. Skupaj s telefonom morajo avtomatično kupiti polnilec, kar potrošnike pogosto zelo razjezi. Še več, raziskave kažejo, da potrošniki porabijo 300 milijonov letno za nove polnilce, ker so avtomatično vključeni v nakup novih telefonov. Rezultat je ta, da letno breme za okolje prav tako znaša 300 milijonov EUR, če pri tem ne omenimo izgube energije, ki jo povzročijo ti poceni polnilci, saj jih ljudje pogosto puščajo v vtičnici, tudi ko telefon ni več priključen in še naprej rabijo energijo.

Z mojim kolegom, gospodom Cappato, že leta pozivava k uvedbi evropskega standarda in zelo rad bi pohvalil gospoda komisarja za način, po katerem je to področje reguliral, tako da se je malo spogledoval z industrijo in ji hkrati grozil, ko je dejal: „Najdite rešitev, če pa ne, bomo uvedli zavezujočo zakonodajo.“ Še bolj bi mu

čestital za ta pristop, saj sem kot liberalec proti obveznim uredbam, če se da namesto tega uporabiti prepričevanje. Prepričevanje pomeni, da ljudje nekaj izberejo, ker vidijo določene prednosti, in mislim, da je bil gospod komisar pri tem zelo uspešen.

Naslednjo šalo sem povedal že nekajkrat prej: ko sem pred 35 leti srečal svojo ženo, sem jo pregovoril, da je šla z mano ven. Če bi jo prisilil, verjetno ne bi videla dodane vrednosti, ki jo zdaj imava, in zamisel ne bi trajala tako dolgo. Mislim, da ta primer velja tudi za industrijo, kajti če bo industrija sama reševala ta problem, bo delo opravila boljše, kot če ji rešitev pripravijo politiki.

Mislim, da je to odlična rešitev. Upam, da vam s časom ne bo uspelo pripraviti le standarda za polnilce telefonov, ampak tudi za druge električne naprave, saj obstajajo enake težave tudi v njihovem primeru. Če gre družina za vikend nekam, mora s seboj vzeti 30 polnilcev. Vedno so ljudje, tudi v Parlamentu danes, ki sprašujejo, če ima kdo polnilec za posoditi, ker so oni svojega pozabili. Poiskati morate točno določen polnilec točno določene izdelave in modela. Še enkrat vam čestitam, gospod komisar. Upam, da bo do tega res prišlo leta 2012 in upam, da boste ravnali odločno, če industrija ne bo izpolnila svojih zahtev, saj je to zelo pomembno. Dolgo palico morate imeti v rezervi, čeprav je boljše, da se rešitev najde s pregovarjanjem in samoregulacijo. Pri tem ste uspeli, in zato vam čestitam.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, imam še eno vprašanje za komisarja Verheugna. USB 2 naprave poleg energije lahko prenašajo tudi podatke. Ali ne bi to bila alternativna rešitev?

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, to sem že opazil, gospod Rübiger. Hotel sem vam povedati, da sem zato tako sproščen glede te teme, ker se mi zdi, da življenja industriji ne bomo pretirano otežili, ker USB standard že obstaja. Vsi moji strokovnjaki zatrjujejo, da lahko obstoječi standard uporabljamo za vse ročno upravljane naprave. Ne morete ga uporabljati hkrati za namizne osebne računalnike in mobilne telefone, lahko pa ga uporabljate za ročno upravljane naprave.

To je tudi moj odgovor gospe Ťicáu. Standard, po katerem sprašujete, pravzaprav že obstaja. Poleg tega naj vam povem, gospa Ťicáu, da že intenzivno poteka delo na vprašanju porabe elektrike in vplivu tovrstnih polnilcev na okolje. S tem vprašanjem se bomo ukvarjali najkasneje, ko bomo začeli delati na izvajanju direktive o izdelkih, ki so porabniki energije, o katerih smo vam že preložili nov predlog.

Moja končna pripomba je spet namenjena gospodu Rübigeru. Mislim, da je zamisel o avtomatičnem odklopu zelo dobra in ne le za polnilce. Mislim, da bi na tem področju lahko storili še veliko več. Komisija že dela na tem in vam bo poročala o rezultatih.

Predsednica. Razprava je zaključena.

15. Skupna konzularna navodila: biometrični podatki in vloge za izdajo vizuma (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je priporočilo za drugo branje (A6-0143/2009) v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o skupnih konzularnih navodilih: biometrični podatki za izdajo vizuma (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)) Poročevalec: Baronica Ludford.

Sarah Ludford, poročevalka. – Gospa predsednica, predlog te Komisije, za katerega sem jaz poročevalka Parlamenta, je četrti element vizumskega informacijskega sistema (VIS), ki prihaja po Uredbi VIS, Odločitvi o dostopu do VIS in VIS v okviru Zakonika o schengenskih mejah.

Ko spreminja obstoječa skupna konzularna navodila predlog najprej izpolnjuje obveznost zagotavljanja biometričnih podatkov, ki bodo shranjeni v VIS in standarde za to, drugič pa vključuje določbo o organizaciji sprejemanja vlog za vizume.

Načrtovana je popolna revizija vizumskega zakonika, za katero je poročevalec moj kolega iz skupine ALDE, Henrik Lax. Ko bo enkrat sprejeta, bo ta zakonodaja, o kateri razpravljamo, postala sestavni del vizumskega zakonika. Razlog v ozadju delitve teh dveh predlogov je ta, da naj bi po pričakovanjih Komisije sprejemanje vizumskega zakonika trajalo dlje kot sprejemanje tega predloga, in zato ni želela, da bi sprejemanje vizumskega zakonika zaviralo začetek delovanja VIS.

Kot razumem bo centralni sistem za VIS pripravljen do decembra letošnjega leta in bi lahko začel delovati v prvi regiji, severni Afriki, na začetku leta 2010. S Svetom sem se pogajala kar precej časa. Odbor za

državlanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je novembra 2007 sprejel moje poročilo. Žal nismo uspeli doseči soglasja na prvem branju, tako da sem julija 2008 prosila Parlament naj potrdi moje poročilo; vendar nam je med francoskim predsedovanjem uspelo dovolj napredovati, da zdaj predlagam sprejem tega kompromisa na drugem branju.

Ostala so štiri odprta vprašanja: starostna omejitev za jemanje prstnih odtisov; spodbujanje držav članic naj sodelujejo in dovolijo pogodbe z zunanjimi izvajalci kot zadnjo možnost; varovanje podatkov in varnost; in stroški storitve za zunanje izvajalce.

Glede jemanja prstnih odtisov je Komisija predlagala, da jih začnemo jemati šest let starim otrokom. Vendar pa se prstni odtisi majhnih otrok hitro spreminjajo, in nisem še prepričana, da vemo dovolj o tem kakšna je v kasnejših letih zanesljivost prstnih odtisov, ki jih vzamemo tako mladim ljudem. Kljub številnim prošnjam nisem nikoli dobila zadostnih vsebinskih dokazov o tem, kako so lahko prstni odtisi, ki se jih vzame med šestim in dvanajstim letom starosti osnova za preverjanje ali identifikacijo mnogo let kasneje, ne da bi tvegali napake.

Svet je na neki stopnji svetoval jemanje prstnih odtisov otrok vsaki dve leti, namesto vsakih pet let, kot je to v primeru odraslih, a to bi bilo za družine zelo neprimerno. Zato sem vztrajala na preudarnem in praktičnem pristopu, pri čemer bi vzeli višji starostni minimum dvanajstih let, in Svet se je strinjal, da izvzamemo otroke, mlajše od dvanajst let, to starostno mejo pa bi po treh letih pregledali po temeljiti študiji, za katero bi bila odgovorna Komisija.

Zdaj prehajam k vprašanju spodbujanja sodelovanja držav članic in dopuščanja zunanjih izvajalcev. Nimam nobenih težav s splošnim konceptom oddajanja del zunanjim izvajalcem, vendar morajo obstajati pogoji, ki zagotavljajo integriteto procesa izdajanja vizumov, oddajanje del zunanjim izvajalcem kot skrajno možnost ter varovanje in varnost podatkov.

Tako smo v besedilo uspeli zapisati hierarhijo, pri čemer je prva izbira sodelovanje s pomočjo omejenega zastopstva, skupne lokacije ali skupnih vizumskih centrov, in le če te rešitve niso ustrezne za reševanje velikega števila vlog ali dobro pokrivanje določenega zemljepisnega področja, bi se zatekli tudi k oddajanju del zunanjim izvajalcem. Pri tem kompromisu je popolnoma jasno, da države članice ostajajo odgovorne za izvajanje pravil o varovanju podatkov in za vse kršitve nacionalne zakonodaje.

Pomemben element je tudi, da veljajo posebna pravila za tretje države, ki prepovedujejo šifriranje podatkov: Elektronski prenos podatkov med konzulati ali med zunanjim izvajalcem in državo članico bi bil prepovedan, in države članice bi morale zagotoviti, da se elektronski podatki prenašajo fizično v popolnoma šifrirani obliki na CD-ju s priloženimi posebnimi pogoji.

Nazadnje, kar se tiče vizumske takse, smo uspešno vztrajali na pogoju, da zunanji izvajalec sicer lahko poleg vizumske takse zaračuna še svojo storitev, da pa bodo prosilci za vizum vedno imeli tudi možnost neposrednega dostopa do konzularnih uradov. Mislim, da je to zelo pomembno.

V celoti gledano imamo pred seboj razumen predlog. Za kompromise smo se zelo borili, in mislim, da smo naredili korak naprej k skupni vizumski politiki.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej dovolite, da prenesem obžalovanje podpredsednika Barrota, ker ne more biti nocoj z vami.

Z veseljem sem opazila, da je Parlament sprejel skupno stališče Sveta in tako dal obliko političnemu dogovoru, ki sta ga Parlament in Svet dosegla o tem predlogu med trilogom 2. decembra 2008. Zahvalila bi se tako Parlamentu kot državam članicam za pripravljenost na kompromis, ki so jo pokazale pri doseganju formalnega sprejema tega instrumenta, in zlasti bi se rada zahvalila poročevalki, baronici Ludford, in soporočevalcem za njihovo podporo in sodelovanje. Ta dogovor bo omogočil, da se bodo nadaljevale priprave za začetek delovanja Vizumskega informacijskega sistema, ki je načrtovan za konec tega leta.

Na predlog Parlamenta, je Komisija zaprosila Skupni raziskovalni center, da prouči pomembno vprašanje jemanja prstnih odtisov otrokom, mlajšim od 12 let. Tehnične specifikacije so zdaj pripravljene in bodo v kratkem poslani Parlamentu in Svetu.

Ta sprememba skupnih konzularnih navodil bo zagotovila tudi transparenten in usklajen pravni okvir za prakso oddajanja del zunanjim izvajalcem, vključno z vprašanjem dodatne takse.

Komisija meni, da je dogovorjeno besedilo uravnoteženo in, kot je navedeno v izjavi Komisije Parlamentu, uživa polno podporo Komisije.

Ewa Klamt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, da bi izpolnili trditev Evropske unije o tem, da je področje svobode, varnosti in zakonitosti, je naša naloga, da nadzorujemo dodeljevanje vstopnih vizumov ljudem, ki potujejo v EU iz držav izven EU. Nova pravila zahtevajo od EU veleposlaništev in predstavništev, da v bodoče jemljejo prstne odtise in fotografije vlagateljev. S tem dosežemo štiri cilje.

Prvič, poenostavljen bo proces boja proti goljufijam in zlorabam, saj je zaradi biometričnih podatkov ponarejanje vizumov težje. Drugič, preprečeno bo tako imenovano nakupovanje vizumov. Tretjič, postopek oddajanja vlog za vizume bo hitrejši. Četrto, pregledi na meji bodo lažji, kajti zaradi biometričnih podatkov bo osebje na meji lahko hitro ugotovilo ali je oseba pred njimi tista oseba, za katero je bil vizum izdan.

Mi bi lahko podprli predlog Komisije za jemanje prstnih odtisov otrokom od šestega leta dalje, da bi preprečili tveganje trgovanja z ljudmi. Vendar žal večina v Parlamentu ni naklonjena temu predlogu.

Skupina Evropske ljudske stranke (krščanski demokrati) in Evropski demokrati z veliko večino podpiramo kompromis, da država članica, ki je odgovorna za sprejem in obravnavo vlog, lahko v skrajni sili dela tudi z zunanjimi izvajalci. Ključni dejavnik našega soglasja k tovrstnemu sodelovanju je, da v teh primerih država članica ostane odgovorna za varovanje podatkov in varnost podatkov. To pomeni, da morajo biti elektronski podatki, ki jih zunanji izvajalec pošilja oblastem določene države članice, vedno popolnoma zakodirani.

Zahvalila bi se rada poročevalcu in kolegom poslancem iz drugih skupin, ki so bili tri leta poročevalci v senci za ta projekt.

Roselyne Lefrançois, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje. Gospa predsednica, zdaj predsedujete temu zasedanju, tako, da bom jaz govorila namesto vas o tej temi, za katero ste bili pripravljavka osnutka.

Najprej bi rada iz vsega srca čestitala baronici Ludford za energijo, ki jo je vložila v to zadevo in za rezultate, ki jih je dosegla v težkih pogajanjih o tej zadevi. Verjamem, da je Parlament lahko ponosen na dosežene rezultate, kajti naloga sploh ni bila lahka, kot smo opazili.

Poudarila bi rada zlasti dve točki, za kateri mislim, da sta bistveni in zaradi katerih smo lahko še posebej zadovoljni: prvič, dvig starostne meje za jemanje prstnih odtisov mladoletnikov iz šest na dvanajst let. Drugič, vzpostavitev načela, da lahko veleposlaništva držav članic zbirajo biometrične podatke tako, da imajo pogodbe s podizvajalci kot zadnjo možnost, in v strogem okviru določenih zelo posebnih jamstev.

Vem, da nekateri mislijo, da izbrana rešitev ni popolnoma usklajena z možnostmi, ki smo jih predlagali, zlasti glede zbiranja, ki bi ga izvajali zunanji izvajalci v diplomatskem uradu, in prenos podatkov prek šifrirane elektronske pošte, ali celo prek šifriranih nosilcev podatkov, ki bi jih pošiljali z diplomatsko pošto.

Vendar bi na to odgovorili, da lahko zasebne organizacije izvajajo zbiranje le v skladu z evropsko zakonodajo in da mora zunanji izvajalec podatke popolnoma zakodirati in jih poslati organom države članice.

Še več, omenjeno je bilo, da je treba skleniti sporazume s pogajanjimi s tretjimi državami, ki prepovedujejo kodiranje podatkov, ki se prenašajo prek elektronskih sredstev. Pregled vlog, morebitne razgovore, proces avtorizacije, tiskanje in lepljenje vizumskih nalepk pa bodo izvajala le diplomatska in konzularna predstavništva.

Isti pogoji veljajo za prenos zbranih podatkov iz ene države članice v drugo v primeru skupnih lokacij; z drugimi besedami, kadar ena država članica zastopa drugo državo članico v tretji državi.

Navsezadnje, če bodo podrobni pogoji aktivnosti zunanjih izvajalcev opisani v prilogi k besedilu, jih je v celoti treba opredeliti z zavezujočim pravnim instrumentom.

V luči teh rezultatov smo lahko samo zelo zadovoljni z jamstvi, ki smo jih dobili glede uvedbe boljše vizumske politike v Evropi. Ta bo na vsak način koristila evropski javnosti in nam bo omogočila izboljšati naše odnose s tretjimi državami.

Tatjana Ždanoka, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, najprej bi se rada v imenu svoje skupine zahvalila baronici Ludford za njeno dobro sodelovanje. Ona je ena od redkih poročevalk, za katero ni nič nemogoče.

Vi veste, da moja skupina zelo nasprotuje široki uporabi biometrike. Kljub temu je bila odločitev že sprejeta. Pravno osnovo za zbiranje prstnih odtisov pri izdaji vizumov zagotavlja Uredba o vizumskem informacijskem

sistemu, ki bi bila po našem mnenju primernejše mesto za določbe, ki bi opredelile tako splošna pravila kot izjeme.

Za nas je ključnega pomena, da dobimo čim več varovalk je možno. Tukaj je baronica Ludford opravila izvrstno delo. Za nas je zelo pomembno, da se je najnižja starost za zbiranje prstnih odtisov zvišala iz 6 na 12 let – čeprav bi bilo 14 let še boljše.

Pozdravljamo tudi eksplicitno omembo temeljnih pravic, kot so možnost kopiranja podatkov iz prejšnje vloge, če zadnji vpis ni starejši kot 59 mesecev namesto 48, prav tako tudi jamstva za varno varovanje podatkov.

Vendar pa nas precej stvari tudi skrbi. Moji skupini ni všeč, da bi zbirko biometričnih podatkov predali zunanjim izvajalcem, zlasti ne v prostore brez diplomatske in konzularne zaščite. Nasprotujemo tudi temu, da bi zaračunavali dodatne stroške.

Če povzamem, verjamemo, da bo uvedba biometričnih podatkov v vizume zelo vplivala na varnost podatkov in temeljne pravice, ne da bi prinesla kakšne znatne prednosti. Zato v drugem branju ne moremo podpreti stališča parlamenta. Vendar pa to ne prejudicira našega stališča glede Laxovega poročila o vizumskem zakoniku.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zelo cenim predanost poročevalke in bi se rada njej in vsem drugim sodelujočim zelo toplo zahvalila za njeno odlično delo v zadnjih nekaj letih. Kljub temu se bom vzdržala glasovanja, v glavnem zato, ker menim, da sta jemanje prstnih odtisov in celoten proces uporabe biometričnih podatkov pretirana glede na velikost problema. Mislim, da je želja ministrov za notranje zadeve in varnostnih organov, da zberejo kar največ osebnih podatkov, zelo vprašljiva.

Vem, kako težko je bilo doseči s Svetom kompromis, ki izvzema otroke, mlajše od 12 let, iz obveznosti dajanja prstnih odtisov. Vendar pa vsi vemo, da bo to veljalo le, če ne bo nobenih temeljitih študij, ki bi dokazale, da so prstni odtisi otrok zanesljivi. Politična razprava o tem ali so prstni odtisi otrok in majhnih otrok res potrebni še ni končana.

Skrbijo me tudi predpisi o oddajanju del zunanjim izvajalcem. Strogi, standardizirani predpisi so seveda potrebni, saj nekatere države članice že uporabljajo zunanje izvajalce. Razumljivo je, da je v mnogih strogo omejenih primerih lahko koristno, če prenesemo obravnavanje vizumskih vlog na zunanje izvajalce. Vendar pa tega ne smemo početi na račun vlagateljev in varnosti podatkov. Ne verjamem, da je kompromis, sklenjen s Svetom, v tem pogledu ustrezen. Tako pravna služba Parlamenta in Evropski nadzornik za varnost podatkov sta opozorila na tveganje oddajanja del zunanjim izvajalcem, če zunanji izvajalec ni na področju, ki ima diplomatsko zaščito. Žal je Svet ignoriral ta opozorila.

Nadaljnji problem je zaračunavanje stroškov storitve, ki nastanejo z oddajanjem del zunanjim izvajalcem. Verjamem, da ni prav, če se bo ta strošek prenesel na vlagatelje vlog. Vizumska taksa v višini 60 EUR je že zdaj previsoka in si jo ljudje iz tretjih držav težko privoščijo. Če k temu dodamo še dodatno pristojbino v višini 30 EUR, to ne ustreza več moji predstavi o odprti in gostoljubni Evropi. Brez dvoma je v primeru zelo velikih držav lažje, če človeku ni treba potovati čez pol države do konzulata, da bi oddal vlogo za vizum, temveč jo namesto tega lahko odda zunanjemu izvajalcu. Vendar pa bi po mojem mnenju višji stroški takoj izničili to prednost.

Vsem bi se rad zahvalil za vaše delo na tem dosjeju v zadnjih letih.

Gerard Batten, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, nobeno presenečenje ni, če slišimo baronico Ludfordovo iz Evrofanatične stranke Liberalnih demokratov kako hoče harmonizirati še eno področje, ki bi moralo pripadati suvereni nacionalni politiki. Zakaj na tem svetu bi katera koli država članica EU hotela skupni sistem vlaganja in obravnavanja vizumov za državljane tretjih držav? Odločanje o tem kdo lahko in kdo ne more vstopiti v neko državo bi morala biti izključno stvar te države – razen da, v glavih evrofanatikov, evropske nacionalne države ne obstajajo več, saj jih je zamenjala velika brezmejna EU država.

Od leta 1997 je v Združeno kraljestvo vstopilo okoli 6 milijonov priseljencev. Okoli 4 milijoni so jo zapustili, tako da se je prebivalstvo povečalo za več kot 2 milijona. Stopnja priseljevanja v Britaniji zdaj pomeni prirast prebivalstva za več kot 200.000 ljudi na leto – ali neto prirast prebivalstva v višini 1 milijona ljudi vsakih pet let. To je enako enemu novemu mestu v velikosti Birminghama. Večina teh migrantov pride legalno, ker so državljani EU. Poleg tega imamo verjetno 1 milijon ilegalnih priseljencev. Anglija je ena najbolj gosto poseljenih držav na svetu – bolj gosto poseljena kot Indija, Kitajska ali Japonska. Če se bodo sedanji trendi

nadaljevali, bo naše prebivalstvo 61 milijonov do leta 2051 naraslo na 75 milijonov, do leta 2081 pa na 85 milijonov.

Mi bi morali zapustiti Evropsko unijo in ponovno prevzeti nadzor nad našimi mejami. Potem pa bi se morali odločiti državljane katerih držav bomo spustili v državo, z ali brez vizumov. Je kar nekaj držav članic EU, katerih državljane ne bi smeli spustiti v Britanijo brez vizumov. Britanija potrebuje strog vizumski sistem, tako da se bomo lahko odločili koga bomo spustili v našo državo in koga ne. Ne potrebujemo pa sistema, ki ga je izumila EU.

Predvidevam, da ga njegovi advokati upravičujejo le kot uvajanje skupnih meril in procesov, zaradi katerih bo vse teklo bolj gladko. Vendar pa to utegne imeti nekatere nenačrtovane posledice. Poglejte še en primer EU zakonodaje, ki so jo promovirali Liberalni demokrati. Evropski nalog za prijetje in predajo pomeni, da britanskih državljanov, ki jih druga država članica obtožuje storitve kaznivega dejanja, zdaj ne morejo varovati britanska sodišča ali celo Minister za notranje zadeve, tudi če je jasno, da je prišlo do velike krivice. Vsak skorumpiran pravni sistem zdaj lahko zahteva predajo britanskega državljanca, in mi se moramo podrediti. Predali smo pravico do varovanja naših lastnih državljanov. Kmalu bomo imeli sojenja *in absentia* in skupno priznavanje glob in odredb o zaplembi. Za vse to so glasovali in pozdravili Liberalni demokrati. Ti ukrepi se odpravili najosnovnejše svoboščine, ki smo jih Angleži uživali stoletja, in so opredeljene v Magni Carti in Listini svoboščin iz leta 1689.

To popoldne je Graham Watson, vodja Liberalnih demokratov, pozval Gordona Browna, naj v Britaniji uvede skupno evropsko valuto, za kar vsakdo, ki ima stik z realnim svetom ve, da bi bil gospodarski samomor. Zdaj liberalno-demokratski fanatiki hočejo, da sprejmemo skupni sistem za vizumske vloge. Ko bodo londonski volivci izvedeli za stališče baronice Ludfordove o teh zadevah, ji bodo upam podelili enosmerni vizum ven iz Evropskega parlamenta na evropskih volitvah 4. junija 2009.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod komisar, gospe in gospodje, strinjam se, da je nujno takoj vzpostaviti vizumski informacijski sistem ali VIS, in da potrebujemo zakonik Skupnosti o vizumih. Pozdravljam delo baronice Ludford a po moji vesti zaradi številnih razlogov kompromisa ne morem podpreti.

Prvič, ne strinjam se z uporabo zunanjih izvajalcev. Ko smo sprejeli drugo verzijo schengenskega informacijskega sistema, SIS II, s soglasjem vseh političnih skupin, je ta Parlament zavrnil možnost, da bi imela zasebna podjetja dostop do podatkov, čeprav se je takrat to nanašalo le na registrske številke avtomobilov. Kaj upravičuje radikalno spremembo stališča Parlamenta, da dovoli zasebnim podjetjem zbirati te podatke, ki so občutljivi zasebni podatki, kot so prstni odtisi? V skladu s pogoji, določenimi v kompromisu, bodo podjetja lahko obdržala te podatke en teden.

Drugič, imeti bi morali boljše varovanje podatkov. Diplomatska zaščita je ključna za zagotavljanje učinkovite zaščite osebnih pravic posameznikov. Kako lahko jamčimo za varovanje podatkov, ki jih bodo zbrala zasebna podjetja, če ni poskrbljeno za diplomatsko zaščito. Ali smo že pozabili na zadevo SWIFT, ko je šlo za prenos podatkov, ki so jih zbrali organi ZDA. Če do tovrstnih razmer lahko pride v državi kot so ZDA, si lahko samo predstavljate kaj se lahko zgodi v manj razvitih državah, kjer je varovanje temeljnih pravic še slabše.

Tretjič, stroški vizumov se bodo povečali in bodo različni od države do države. Predlog Komisije je bil namenjen preprečevanju nakupovanja vizumov. Če pa bomo dovolili zasebnim podjetjem, da bodo zaračunavala stroške, ki bodo dodani vizumski taksi, bo prišlo do razlike v ceni vizumov med posameznimi državami članicami. Tako bomo spodbujali točno tisto, proti čemur smo se hoteli boriti, torej nakupovanje vizumov. Če bo strošek vizuma v eni državi članici 60 EUR in v drugi državi članici 90 EUR, kje bo vložena večina vlog? To bo še zlasti veljalo za veččlanske družine. Če sploh ne omenjamo potrebe po pregledu sporazumov o vizumskih olajšavah, ki jih je ta Parlament tako odločno podprl, kot recimo z Ukrajino in Srbijo.

Rezultat tega je, gospa predsednica, da ne morem sprejeti kompromisa.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Najprej bi rada čestitala poročevalki za njena prizadevanja ustvariti pravni okvir, ki bo zagotovil osnovo za izvajanje biometričnega identifikacijskega sistema.

Nekateri vidiki tega poročila so povzročili razgrete razprave v številnih državah članicah Evropske unije, zlasti vidiki, povezani z biometrično identifikacijo. Do tovrstnih razprav je nedavno prišlo tudi v Romuniji, ki je kot predzadnja država v EU uvedla biometrične potne liste, a je prva ki izvaja novi biometrični standard, vključno s prstnimi odtisi obeh rok in obraznimi izrazi.

Skrb, povezana s sprejemom biometričnega identifikacijskega sistema, temelji na naravnem strahu glede jamstva osebne varnosti, kot je tudi naravno, da nas skrbi kako bodo pridobljeni podatki uporabljeni in varovani.

Ena najpomembnejših dolžnosti držav članic je zagotoviti varnost državljanov, ne da bi ogrozili temeljne človekove pravice. Zato je naša dolžnost najti ravnovesje med temeljnima vidikoma našega življenja: svobodo in varnostjo.

Poročilo, o katerem danes razpravljamo, je bolj tehnično poročilo, namenjeno usklajevanju ukrepov glede biometrične identifikacije na evropski ravni. Za nas je pomembno, da to storimo, in se ob tem zavedamo, da številne države članice že uporabljajo to metodo, čeprav na tem področju še ne obstaja zakonodajni okvir.

Dejstvo, na primer, da so otroci, mlajši od 12 let, in ljudje, ki jim fizično ni mogoče vzeti prstnih odtisov, izvzeti iz jemanja prstnih odtisov za biometrične vizume, je znak zmernosti in pragmatizma, ki bi ju morali razširiti na vse države članice.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, verjamem, da nam bo uredba dovolila doseči dva glavna cilja: na eni strani varnost in na drugi strani prijaznejši pristop do državljanov.

Uvedba prstnih odtisov in fotografij bo zagotovila, da novih vizumov ne bo mogoče ponarejevati ali zlorabljati. Po mojem mnenju so novi vizumi prijaznejši do državljanov, ker novi predlog uvaja proces „vse na enem mestu“, s čimer bodo vsi potrebni podatki zbrani naenkrat. Poleg tega vlagateljem ne bo treba vsakič obiskati vizumskega urada, saj se podatke lahko shrani za obdobje do pet let.

Verjamem tudi, da je do državljanov prijaznejše, če se proces lahko skrajša s pomočjo držav članic ali z najemom zunanjih izvajalcev, če se ob tem upošteva predpise o varovanju podatkov. Jamčimo, da bodo ti predpisi upoštevani, saj so bile potrebni previdnostni ukrepi sprejeti. Rada bi pomirila vse, ki jih skrbi, da bo zaradi uporabe zunanjih izvajalcev prišlo do zlorabe sistema ali da predpisi ne bodo upoštevani. V moji državi smo imeli v zvezi s tem zelo pozitivne izkušnje. Zato podpiram ta do državljanov prijaznejši pristop.

Do te točke tudi podpiram poročevalko in bi ji rad čestital. V času najinega sodelovanja ni bilo vedno tako, baronica Ludford. Nisem pa zadovoljen z dejstvom, da otrokom ne moremo jemati prstnih odtisov že od šestega leta naprej. Ugovarjam predvsem zato, ker bi to imelo za posledico varnejše razmere za otroke, saj bi njihovo identiteto lahko nedvomno ugotovili in bi lahko preprečili trgovino z otroki in druge kriminalne dejavnosti. To obžalujem. Upam pa, da bodo po končanju študije in najkasneje po preteku triletnega obdobja, vsi toliko razumni, da bodo jemali prstne odtise od starosti šest let naprej, da bi zagotovili boljšo varnost otrok.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sklep Sveta 2004/512/EC z dne 8. junija 2004 je ustvaril pravni okvir za zbiranje biometričnih podatkov za osebno identifikacijo.

Evropska uredba, o kateri govorimo, opredeljuje skupne standarde zbiranja biometričnih podatkov za osebno identifikacijo in temelji na ustreznih določbah Mednarodne organizacije za civilno letalstvo.

Velika Britanija in Irska ne bosta izvajali določb te uredbe, ker schengenski pravni red zanju ne velja.

Mislim, da je še zlasti spoštovanje varovanja osebnih podatkov pomembno za to uredbo. V praksi to pomeni, da morajo biti ti podatki shranjeni in obdelani v skladu s posebno evropsko zakonodajo. Poleg tega dejstvo, da so države članice odgovorne za organizacijo sprejema in obdelavo vizumskih vlog, predstavlja veliko odgovornost za njih glede spoštovanja osebnih pravic.

Omenil bi rad le, da je ključnega pomena, da te podatke obdela in zbira pooblaščen osebje in da se jih ne uporablja v druge namene.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Gospod komisar, gospe in gospodje, kompromis, ki je bil dosežen z uvedbo biometrike pri izdajanju vstopnih vizumov v državah članicah Evropske unije, brez dvoma zagotavlja višjo stopnjo varnosti.

Hkrati pa zagotavlja tudi enake priložnosti za varovanje osebnih podatkov in človeške integritete potnikov. Opozorila bi rada tudi, da bo v vsakem primeru izboljšanje tehničnih zahtev v podporo boju proti čezmejnemu kriminalu, ilegalnemu priseljevanju in trgovini z ljudmi.

Za obmejne države kot je moja, Bolgarija, ki so izpostavljene velikemu pritisku tokov priseljevanja in aktivnostim mednarodnega organiziranega kriminala, bo hitra, uspešna uvedba novih standardov zelo pomembna za zaščito zunanjih meja EU.

Poleg tega pa predlagane spremembe ponujajo državam članicam možnost, da izboljšajo in pospešijo proces izdajanja vizumov, ki bodo brez dvoma pomagale okrepiti vezi s tretjimi državami. Posledica bo tudi splošno izboljšanje podobe EU. Pri samem izvajanju nove zakonodaje, pa bo seveda treba upoštevati tudi možne finančne posledice za vlagatelje vizumskih vlog.

Nalaganje dodatnih pristojbin poleg že obstoječih lahko pripelje do ustvarjanja novih ovir, ki bodo ovira svobodi gibanja dobrovernih popotnikov. Navsezadnje pa bi rada poudarila, da bo ključnega pomena zagotavljanje pravega varovanja pri izmenjavi podatkov kot del izdaje vizumov za potovanje po Evropski uniji.

Parlament je vedno varoval osebne podatke državljanov EU in verjamem, da je pošteno in moralno od nas, da uporabljamo enako visoke standarde, ko varujemo podatke obiskovalcev.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, še enkrat bi se rada zahvalila baronici Ludford in vsem cenjenim poslancem za njihove prispevke in komentarje. Svojemu kolegu gospodu Barrotu bom prenesla vse, kar ste danes tukaj povedali.

Sarah Ludford, poročevalka. – Gospa predsednica, rada bi se zahvalila vsem poročevalcem v senci, ki so delali z menoj. Zdaj sem že nekaj več kot štiri leta „gospa VIS“, skupaj s poročevalci v senci smo si postali kar blizu in moram reči, da vas bom pogrešala. Še posebej bom pogrešala vas, če smem tako reči, gospa predsednica, saj se po juniju mogoče ne bova več srečali. Bile smo klub samih žensk, kar je bilo čudovito, vendar bi se rada zahvalila tudi vsem članom osebja, ki pa niso bili vsi ženskega spola. Bili so odlični.

Spoštujem stališči gospe Kaufmann in gospe Ždanoke. Razumem njuni stališči in se jima zelo zahvaljujem, ker sta v celoti sodelovali v pogajanjih in v razpravah, čeprav, kot sta povedali, ne moreta podpreti rezultata.

Zelo sem žalostna, da gospod Coelho ne more podpreti tega kompromisa. Upam, da razume, kako močno sem se borila za nekatere elemente, ki jih je tudi on hotel. Navsezadnje so bili v mojem prvotnem poročilu. Če meni, da bi lahko dosegla več, bi to lahko povzročilo nekaj negodovanja na Svetu in Komisiji, saj so me imeli za kar težko stranko.

Gospod Batten je zapustil sejno dvorano. Mislim, da je bil tisto del predvolilne kampanje stranke UKIP. Kot je omenila gospa Ţic u, Združeno kraljestvo ni del vizumskega informacijskega sistema, saj država ni v Schengenu, tako da ima Združeno kraljestvo popoln nadzor nad svojimi mejami. Mislim, da je bil kot vedno gospod Batten nekoliko zmeden v svojem razmišljanju.

Zahvaljujem se vsem ostalim govorcem, ki so konstruktivno prispevali k razpravi. Vesela sem, da smo s tem končali in osebno si želim, da po tem ne bi bila več „gospa VIS“.

Predsednica. Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo.

Pisne izjave ( len 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), v pisni obliki. – (RO) Uvedba biometričnih identifikacijskih podatkov kot del VIS-a je pomemben korak naprej pri vzpostavitvi zanesljive povezave med imetnikom vizuma in potnim listom, saj preprečuje uporabo la ne identitete.

Vendar pa je bilo glede te uredbe  e od prvega branja kar nekaj nesoglasij med Svetom in Parlamentom pri naslednjih vidikih: jemanje prstnih odtisov otrokom, starejših od šest let, z nevarnostjo, da bi spregledali stroške in neprijetnosti, s katerimi bi se morali starši soočati vsakič, ko bi se otrokovi prstni odtisi spremenili; novi izzivi glede organizacije zbirke biometričnih podatkov; in nazadnje, čeprav ne najmanj pomembno, pomanjkanje izkušenj, ki jih imajo države članice z upravljanjem hranjenja osebnih podatkov in tehničnimi napakami.

V takih razmerah moramo zagotoviti, da bodo države članice uporabile standardna pravila glede izdajanja schengenskih vizumov in da bodo Skupna konzularna navodila izpiljena in popravljena. Nadalje moramo posebno pozornost posvetiti varovanju biometričnih podatkov tistih, ki so jih predložili. Zavedati se moramo, da čeprav je ta sistem zbirke biometričnih podatkov namenjen boju proti kriminalu in terorizmu s pomočjo

dostopa in izmenjave informacij med policijskimi organi držav članic, bi dostop do njega ravno tako lahko imele različne interesne skupine, če ne bi oblikovali in izvajali strogih varnostnih ukrepov.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Uredba o spremembi Skupnih konzularnih navodil o vizumih opredeljuje pravni okvir, ki je potreben za vnos biometričnih podatkov v vizumski informacijski sistem, VIS, kot tudi ureditev za sprejemanje in obdelavo vlog za vizume.

Ta uredba ponuja možnost za sodelovanje z zunanjim izvajalcem, ki bi zbiral vloge za vizume.

Mislim, da so razlogi, zaradi katerih je bilo sproščeno sodelovanje z zunanjimi izvajalci neupravičeni, in ustvarjajo tveganje za trgovanje z vizumi. Čeprav uredba določa, da države članice ostajajo nosilci aktivnosti in da zunanje izvajalce pooblasti nosilec aktivnosti, verjamem, da obstaja vprašaj nad varovanjem posameznikov glede obdelave in kroženja biometričnih podatkov.

Pravica do zaračunavanja stroškov, poleg običajne vizumske takse, bo ustvarila razlike med državami članicami glede stroškov za vizum. Popolnoma sem prepričan, da bo to ustvarilo tudi razlike med državami članicami glede števila vizumskih vlog.

Države članice, ki uporabljajo zunanje izvajalce za sprejem in obdelavo vizumskih vlog, bi rad prosil, naj ne pozabijo na to nevarnost in pregledajo pravni okvir, da bo zmanjšal možnost zunanjih dobaviteljev, da zbirajo vizumske vloge.

16. Nova živila (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo gospe Liotard v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o novih živilih in spremembi Uredbe (ES) št. xxx/xxxx (enotni postopek) (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, poročevalka. – (NL) Gospa predsednica, najprej bi se rada zahvalila poročevalcem v senci, saj so mi zelo pomagali pri izboljšanju poročila Komisije. Omeniti moram tudi sodelovanje s češkim predsedstvom. Tudi oni so mi zelo pozitivno pomagali, in le nekaj manjših nerešenih vprašanj nas je ločevalo od dogovora že na prvem branju, čeprav je seveda vedno bolj demokratično, če najprej glasuje Parlament.

Ko sem prvič slišala, da komisija predlaga uredbo o novih živilih, sem se spraševala kaj pomenijo „nova živila“. Presenečena sem bila tudi, da je predlog Komisije vzel za izhodišče notranji trg.

Začela bom s tem izhodiščem. Kot številne teme v tem Parlamentu se lahko te teme lotimo z zornega kota notranjega trga, proizvajalca ali gospodarstva. Lahko pa se je lotimo tudi z zornega kota varnosti hrane, potrošnikov, zdravja in okolja: z drugimi besedami, z zornega kota dobrega počutja evropskega državljanja. V EU se veliko govori o okolju in dobrem počutju živali in mislila sem si, da bi to poročilo moralo biti nekaj več kot le besede: tudi ukrepati moramo. In kadar sem imela v svojem poročilu o novih živilih možnost izbire, sem se najprej odločila za varnost hrane, dobro počutje potrošnikov, okolje in dobro počutje živali. Iskreno upam, in poročevalci v senci so mi že pritrdili, da me bodo glede tega podpirali.

Inovacije so seveda izjemno pomembne. To me bo pripeljalo do naslednje točke, torej kaj „nova živila“ dejansko so? To v predlogu Komisije ni bilo nikoli natančno pojasnjeno. Komisija me je obvestila, da govorimo na primer o nanotehnologiji in mesu kloniranih živali. Naj se najprej dotaknem nanotehnologije. Niti sanjalo se mi ni, kaj je to. Mislim, da je veliko potrošnikov v enakem položaju, čeprav se zdi, da je tega v naši hrani že več kot si mislimo: v energetskih napitkih, v embalaži za sadje in zelenjavo pa tudi v določenih oljih in čajih. Uredbo torej zelo nujno potrebujemo, saj je tehnologija nekaj dobrega in je lahko v korist potrošniku, a z gotovostjo moramo tudi vedeti, da je hrana na naših mizah varna. Biti mora torej v okviru uredbe.

Če nadaljujem z mesom kloniranih živali, naj povem, da je Parlament v resoluciji Komisiji že izjavil, da noče mesa kloniranih živali na trgu kot hrano. Če bi ta uredba torej pokrivala tudi meso iz kloniranih živali, bi se mi, Parlament, posredno strinjali s tem, da bi tovrstno meso prišlo na trg. To ni sprejemljivo, in meso kloniranih živali mora torej ostati izven obsega te uredbe. To ni v resnici vprašanje varnosti. Kloniranje živali je ponavadi povezano z velikim trpljenjem živali, in številne klonirane živali ne živijo zelo dolgo. Trenutno torej ne prinaša nobene dodane vrednosti za oskrbo s hrano.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, 15. januarja 2008 je Komisija predložila svoje predlog o novih živilih Svetu in Evropskemu parlamentu, z namenom, da bi poenostavili administrativno

breme za podjetja v prehrambeni industriji, ko prosijo za dovoljenje preden dajo na trg izdelke inovativnih živil.

Trenutni predlog vsebuje načelo, da je za inovativne izdelke potrebna odobritev preden gredo na trg, s čimer bi zagotovili potrošnikom, da so nove tehnike priraje in pridelave zdrave za človeka in živali in spoštujejo okolje in interese potrošnikov.

Predlog racionalizira in pospešuje proces odobritve s pomočjo procesa centraliziranega ocenjevanja varnosti živil, ki ga bo izvajala Evropska agencija za varnost hrane, ter določa točne roke a vsako stopnjo postopka. Vključuje tudi izboljšano ocenjevanje varnosti, posebej prirejeno za različne tipe živil, kar bo pomagalo, da bo varna tradicionalna hrana iz tretjih držav lažje prišla v EU.

Pozdravila bi rada delo Parlamenta, saj se njegovo poročilo loteva glavnih vprašanj s področja razvoja varnega prehranbenega sektorja. Še posebej bi rada potrdila svojo podporo naslednjim načelom: potrebi po opredelitvi namensko proizvedenih nanomaterialov in pojasnilo, da vsi taki izdelki potrebujejo posamezne avtorizacije EU institucij; potrditev načela, da so živilski izdelki kloniranih živali nova živila in jih zato ni mogoče dati na trg, ne da bi jih ocenila Evropska agencija za varnost hrane in da bi prejeli odobritev v skladu z regulativnim postopkom.

Veselim se vaših mnenj o teh občutljivih vprašanjih in bi se rada zahvalila poročevalki, gospe Liotard, in poročevalcem v senci za njihovo dragoceno delo na tem pomembnem poročilu.

Zuzana Roithová, poročevalka Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – (CS) Gospa predsednica, zahvalila bi se rada kolegom poslancem za podporo predlogu, ki sem ga pripravila kot poročevalka. Ti, na primer, vključujejo predložitev spornih primerov Evropski skupini za etiko v znanosti in tehnologiji, pa tudi znižanje obdobja varovanja podatkov na 5 let, kar bo pospešilo inovacije. Popolnoma se strinjam, da je nujno potrditi previdnostno načelo. Bi pa rada tudi opozorila, da je bilo v 12 letih predloženih le 86 vlog, 28 novih živilskih proizvodov je dobilo licenco, 3 pa so bili zavrnjeni. Zakonodaja, ki je veljala doslej, ni zelo transparentna, zato zdaj na tem področju združujemo postopke za vse države članice, s čimer bosta poenostavljena odobritev novih živil in njihovo dajanje na trg.

Vendar pa se mi osnutek poročila ne zdi zelo zadovoljiv. Žal mi je, da moji kolegi poslanci ne poznajo povezave z uredbo o gensko spremenjenih živilskih proizvodih in živalski krmi. Gensko spremenjeni živilski proizvodi so bili izvzeti iz te uredbe, kajti zaenkrat jih pokriva druga uredba in ni nobenega razloga za podvajanje. Zato nasprotujem predlogom glede varstva živali in okolja, živalske krme in gensko spremenjenih živilskih proizvodov. Preprosto ne spadajo v to uredbo in zakomplicirajo predlog, čeprav predstavljajo zelo pomembno področje. Na drugi strani pa sem naklonjena uredbi, ki opredeljuje pravila za hrano, proizvedeno z nanotehnologijo, in ki bo nedvomno zagotovila varno hrano za ljudi Evrope.

Philip Bushill-Matthews, v imenu skupine PPE-DE. Gospa predsednica, to je zapleten dokument, o katerem obstajajo številna različna mnenja, zato bi se najprej zahvalil poročevalki, ker je v duhu kompromisa prevzela nekatere poglede, čeprav bi ji bili osebno ljubši nekateri drugi. Vendar pa se vse politične skupine zavedajo, da moramo imeti jasno uredbo o novih živilih, da bi zaščitili potrošnika in zagotovili pravno gotovost proizvajalcem.

Zdaj bi se rad zahvalil komisarki, ne le za njeno delo, ampak tudi za njen uvod, v katerem je zelo jasno povedala, da je cilj poenostaviti in racionalizirati celoten proces. Eno pomembnih načel naše skupine je, da bi taka uredba morala pomagati razvoju tovrstnih živil in ne bi smela nalagati prevelikih omejitev, ki bi popolnoma onemogočile njihov razvoj. Zato smo prosili za poimensko glasovanje o amandmaju številka 30, da bi potrdili podporo temu ključnemu cilju.

Verjamemo tudi, da bi vsaka uredba morala biti sorazmerna in praktična. Zato nasprotujemo predlogom, da bi moral imeti vsak izdelek, ki je narejen s pomočjo nanomaterialov, to posebej označeno na etiketi. Nasprotujemo tudi predlogu, da novo živilo ne more biti odobreno, če „ima negativen vpliv na okolje, po tem, ko je zaužito ali postane odpadek“. To se sliši razumno, a kdo bo ugotovil to dejstvo in na osnovi kakšnih dokazov? Ali ne bi bili v skladu s takim razglasom prepovedani tudi nekateri obstoječi proizvodi?

Strinjamo se, da obstaja potreba, naj Komisija predloži zakonodajni predlog o kloniranju. Strinjamo se tudi, da je za določeno obdobje treba okrepiti varovanje podatkov. Hvaležni smo, da so bile številne naše spremembe v odboru sprejete in upamo, da bodo tiste naše spremembe, ki so za las izgubile v odboru, končno sprejete jutri na plenarnem zasedanju. Lahko pa potrdim, da bomo kot del naše splošne podpore na koncu glasovali za poročilo, in predstava se bo lahko začela.

Åsa Westlund, v imenu skupine PSE. – (SV) Gospa predsednica, za ta predlog bi se Komisiji rada najlepše zahvalila. Zahvalila bi se rada tudi gospe Liotard za zelo dobro poročilo, ki je v primerjavi s predlogom Komisije veliko boljši v nekaterih delih, ki se mi zdijo posebej pomembni, to sta predvsem javno zdravstvo in varstvo potrošnikov. Vključena so tudi mnoga vprašanja, na katerih smo že prej skupaj delali, glede dodatkov v hrani.

To je povezano z vprašanji nanodelcev in nanomaterialov. Zelo dobro sta obdelani v predlogu poročevalke, pa tudi v spremembi gospoda Breyerja, ki ga poznam iz dela na Direktivi o kozmetičnih izdelkih. V tej zvezi smo predložili skoraj enak predlog, ki je zdaj prevzet v direktivi, in ki bi seveda moral biti vključen tudi tukaj. Gre za označevanje nanomaterialov in dejstvo, da mora biti vsebina potrošniku vedno jasna, tako da se lahko vsak, ki želi, izogne izbiri živil, ki vsebujejo nanodelce ali nanomateriale.

Drugi vidiki, ki jih priznavam in pozdravljam vključujejo dejstvo, da moramo vedeti, kakšen je vpliv živil na okolje. To je zelo pomembno vprašanje in njegova pomembnost narašča. S tem so povezani tudi etični vidiki, recimo v povezavi s kloniranjem, kar je zdaj na konstruktiven in jasen način vključeno v poročilo. Ne gre zato, kako uživanje kloniranega mesa vpliva na potrošnike, predvsem gre za etične vidike, ki jih moramo res upoštevati, ko sprejemamo odločitve o tovrstni zakonodaji.

Rada bi tudi povedala, da se strinjam s poročevalko, ko pravi, da ja odobritev potrebna tudi za nanomateriale v embalaži, ki pridejo v stik z živil.

Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu je mnenja, da je predlog poročevalke zelo dober. Podprli bomo tudi nekatere spremembe. Upam, da lahko še vedno sorazmerno hitro dosežemo soglasje s Komisijo.

Magor Imre Csibi, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, uredbe o novih živilih bi morale spodbujati raznolikost živilskih izdelkov na evropskem trgu, ob tem pa zagotavljati, da so novi proizvodi varni za potrošnike.

Vendar pa je v skladu s sedanjo uredbo le malo novih živil odobrenih na trgu EU zaradi zelo zapletenih postopkov vlaganja zahtevkov in ocenjevanja. Če bi sedanje postopke uporabili za odobritev krompirja ali kivija, ju danes zelo verjetno ne bi imeli na mizi. Sprememba sedanje uredbe bi morala poskusiti vzpostaviti učinkovitejši in bolj praktičen sistem za odobritev novih živil.

Razumem skrb nekaterih svojih kolegov o tem, da bi na trg pustili nove proizvode, ki bi lahko za potrošnika bili nevarni ali pa bi ga zavajali. Vendar pa ne smemo pasti v past varnostne histerije in ubijati inovacij, in ne bi smeli diskriminirati novih živil ter jim dodeljevati manj ugodnega položaja kot drugim izdelkom, ki so že na trgu a nimajo nujno hranilnih prednosti za potrošnike; kljub temu imajo potrošniki svobodo izbire.

Moja skupina je na splošno zadovoljna z rezultatom glasovanja na Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Vendar pa so določena vprašanja, ki presegajo področje uporabe te uredbe in jih posledično ne bomo mogli podpreti. Na primer, ne moremo zahtevati, da nova živila nimajo nobenega negativnega vpliva na okolje. Če nam je všeč ali ne, imajo vse človeške dejavnosti vpliv na okolje, in taka določba je v tem kontekstu nesorazmerna. Namesto tega moja skupina verjame, da moramo najti pravo ravnovesje med spodbujanjem inovacij in uporabo previdnostnega načela glede varnosti hrane, varstva potrošnikov in okolja in dobrega počutja živali.

Z našim pristopom smo želeli olajšati dolg in birokratski postopek dajanja novih živil v promet in varovanja vlaganj industrije s pomočjo okrepljenega varovanja podatkov.

V ta namen smo za plenarno zasedanje dali ponovno na mizo sveženj sprememb, ki bi olajšale postopke za izdelke, podobne živilom ali sestavinam, ki so že na trgu in za katere je proces odobritve veljal že po stari Uredbi. Zahtevki, ki so v postopku še po stari Uredbi, je treba izpolniti v skladu s pravili, ki so veljala v času oddaje dosjeja. Ponovno oddajanje zahtevkov v skladu s spremenjeno Uredbo bi pomenilo samo nadaljnje zamude in stroške za industrijo.

Hkrati pa smo poskušali postaviti v ospredje interese potrošnikov tako, da smo okrepili ukrepe izvajanja, na primer, trženje in nadzor, podprli izključitev kloniranih živali iz prehranske verige, in posebne določbe o označevanju.

Glede kloniranja zelo podpiram izključitev živil iz kloniranih živali in njihovih potomcev iz obsega te Uredbe, in pozivam Komisijo naj prepove klonirane živali v prehranski verigi. Septembra 2008 je Evropski parlament z veliko večino sprejel sklep o izključitvi kloniranih živali iz prehranske verige.

Biti moramo dosledni pri političnih sporočilih, ki jih pošiljamo Komisiji in državljanom. Še vedno obstajajo odprta temeljna vprašanja glede etičnih posledic kloniranja živali za oskrbo s hrano, ali celo posledicah kloniranja živali za človeško zdravje in dobro počutje živali.

Zato uredba o novih živilih ni ustrezen okvir za tako zapleteno vprašanje. Če bodo v prihodnje živilski izdelki iz kloniranih živali prišli na evropski trg, se mora to zgoditi s posebno uredbo, ki bo šla v javno razpravo in bo nato demokratično sprejeta.

Verjamem, da mora Parlament zavzeti močno stališče in z večino glasov pritisniti na Komisijo, da poišče rešitve, ki bodo upoštevale voljo državljanov.

Podprli bomo tudi označevanje nanosestavin. Ljudje imajo pravico vedeti kaj jedo in se v skladu s tem odločiti. Če nekatere ljudi skrbi nanotehnologija, potem bi se morali imeti možnost odločiti za drugo izbiro. Mislim pa tudi, da ni realistično in izvedljivo, da bi označevali živila, narejena iz živalske krme z gensko spremenjenimi sestavinami. Osebnost zelo nasprotujem gensko spremenjenim organizmom, a si ne predstavljam, kako bi lahko učinkovito izsledili, katere živali so bile krmljene z gensko spremenjenimi organizmi in katere ne.

Zdzisław Zbigniew Podkański, v imenu skupine UEN. – (PL) gospa predsednica, uredba (ES) št. 258/97 o novih živilih je dobra priložnost, da pojasnimo za kaj pravzaprav gre. Ali res promoviramo zdrave, varne živilske proizvode in varujemo zdravje potrošnikov, ali pa ščitimo interese nekaterih lobijev in oseb, za katere niso najpomembnejši ljudje in človeško zdravje, temveč denar?

Če nas skrbijo ljudje in njihovo zdravje, moramo poskrbeti, da dobijo potrošniki poštene informacije o izvoru in sestavinah živilskih proizvodov. Na oznakah morajo biti med drugimi navedene informacije o: sestavinah in količinah, ali je živilo okoljsko zdravo ali je narejeno z gensko spremenjenimi organizmi; dodatkih, ki jih vsebuje, če jih, kot so prehranski encimi in arome; državi izvora in ali je iz klonirane živine, kar bi morali po mojem mnenju popolnoma prepovedati.

Pravzaprav je nujnost izvajanja ustreznih postopkov za izdajo dovoljenj za proizvodnjo in trženje novih živil nekaj, o čemer razprava ni potrebna. Postopki morajo varovati potrošnike pred nevarno hrano in pred tem, da bi bili zavedeni. Poročevalka gospa Liotard se je strinjala s poročilom Komisije o potrebi po transparentnih postopkih odobritve za proizvode novih živil, je pa predložila tudi številne spremembe, kar kaže njeno zavzetost za delo pri pripravi poročila in to je treba zagotovo pohvaliti.

Hiltrud Breyer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospa Liotard, gospe in gospodje, potrebujemo nove predpise o novih živilih. Zlasti v primeru nanotehnologij naše zahteve za živila ne bi smele biti manj stroge kot so za kozmetiko.

Potrebujemo opredelitev nanomaterialov in jasno označevanje. Nanoživil ne smemo odobriti, dokler ne bomo imeli posebnih metod za analiziranje tveganj, sicer bomo potrošnike spremenili v poskusne zajčke, kar si upam nihče ne želi.

V primeru genske tehnologije moramo čim hitreje zapolniti vrzeli pri označevanju. Živila, ki so iz živali, krmljenih z gensko spremenjeno krmo, je treba označiti. Na papirju imamo sledljivost, tako da bo to mogoče. Jutri bomo videli kako bodo glasovali poslanci iz Nemčije, kajti tukaj obstaja vrzel pri označevanju. Potrošnikom nočemo vzeti pravice, da izberejo sami zase. Morali bi imeti svobodo izbire in možnost, da se sami odločijo.

Biti moramo popolnoma jasni glede dejstva, da klonirano meso v Evropi ne sme biti odobreno, zaradi dobrega počutja živali in iz etičnih razlogov. To mora biti v tej uredbi zelo jasno.

Moja zadnja točka je, da živali ne bi smele po nepotrebnem trpeti. Zato pozivamo k prepovedi podvajanja testiranja na živalih. Hvala lepa.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, dobro bi bilo, če bi tudi meni dovolili pol minute več, kot ste gospe Breyer iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze.

Komisija je predložila dober predlog za posodobitev uredbe o novih živilih. Žal so bile predložene nekatere spremembe z namenom, da bi temu predlogu dodali cilje, ki niso usklajeni s cilji uredbe ali ki so v nasprotju z obstoječo pravno prakso. Obveznost dobaviteljev hrane, da bi nova živila nadzirali tudi glede zdravja in dobrega počutja živali, bi predstavljala preveliko breme za trgovce na drobno.

Spet se poskuša spodkopati obstoječo zakonodajo o gensko spremenjenih organizmih, v tem primeru s pozivom za posebno označevanje novih živil iz živali, ki so bile krmljene z gensko spremenjeno hrano. Vse to smo že slišali.

Vse, kar je povezano z zakonodajo o gensko spremenjenih organizmih, ne bi smelo biti vključeno v uredbo o novi hrani. To pravim, sem pa tudi sama predložila spremembo za razlikovanje med novimi vrstami rastlin in opredelitvijo novih živil. Ne bi pa smeli dovoliti zainteresiranim strankam v tem Parlamentu, da zlorablajo uredbo o novih živilih v namene volilne kampanje. Spremembi 62 in 90, za kateri so Zeleni zahtevali poimensko glasovanje, sta očitno tovrsten poskus. Koga nameravate pribiti na sramotilni steber? Moja skupina je vedno podpirala pravico potrošnika, da ve, kaj živila vsebujejo. Zakaj na seznamu sestavin ne bi smele biti omenjene nanosnovi? Čeprav sprememba 62 nekoliko nerodno napoveduje moje poročilo o označevanju hrane, verjamem, da je označevanje novih živil popolnoma usklajeno z mojim poročilom.

Zato predlagam, da moja skupina glasuje za spremembe. V svojem poročilu o uredbah o označevanju živil bom omenila del uredbe o novih živilih, ki zadeva označevanje. To bo mogoče, ker je bilo prvo branje o označevanju živil preloženo na naslednji sklic parlamenta, v nasprotju z željami Zelenih. Vendar je zdaj postalo jasno, kako koristna je za njih ta preložitve.

Še kratka pripomba o kloniranju. Gre za krutost do živali in temu nasprotujemo. Kljub temu pa morajo biti ta živila vključena v uredbo, sicer bo...

(Predsednica je prekinila govornico)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Za evropske potrošnike je zelo spodbudno, da lahko zaupajo EU živilom na svojih krožnikih. Srednje in kratkoročno gledano je to eden najpomembnejših razlogov za vzdrževanje skupne kmetijske politike. Evropskim proizvajalcem moramo ponuditi nadomestilo, ker smo jim naložili strožja pravila glede varnosti hrane in varovanja okolja kot naša konkurenca izven Evropske unije.

Dobro bi bilo, če bi nam uspelo na pogajanjih s Svetovno trgovinsko organizacijo uveljaviti upravičeno zahtevo naj naša svetovna konkurenca spoštuje enako stroge norme in standarde za strogo varnost hrane, zdravje živali in rastlin, in varovanje okolja.

Uredba o novih živilih in spremembe, predstavljene v tem poročilu, so tudi namenjeni povečani varnosti hrane. Hkrati pa izzivi sedanje globalne krize s hrano in nenehno povečevanje števila prebivalcev poudarjajo pomembnost in postavljajo za ključno iskanje novih rešitev. Da bo zemlja sposobna leta 2050 nahraniti 9 milijard ljudi, so možnosti, ki jih predstavlja tehnološki napredek in predvsem uporaba nanotehnologij, nujno potrebne.

Da bi se izognili nesporazumu, se to poročilo ne ukvarja z gensko spremenjenimi živilami. Vendar pa v skladu z nameni Komisije živila, pripravljena z nanotehnologijami, spadajo v okvir nove hrane. Nekatere moje kolege poslance skrbi, kar do neke mere razumem, je pa pomembno razumeti, da je nanotehnologija ena od ključev do prihodnosti.

Evropa bi bila konkurenčno zelo prikrajšana, če ne bi sodelovala pri razvoju na tem področju. Ključ je znanstveno, temeljito testiranje, ki spremlja proces licenciranja in ga predlagana uredba jamči. Zelo pomemben je strog regulativni sistem označevanja. Ne smemo dovoliti, da bi s temi živilami lahko zavajali potrošnike.

Pomembna je tudi razprava o kloniranih živalih. Bilo bi ustrezneje, če bi kloniranje regulirali v ločeni uredbi. V skladu z mnenjem Evropske agencije za varnost hrane potomci kloniranih živali ne bi smeli veljati za klone, a uredba mora ne glede na to veljati tudi za potomce kloniranih živali. To moramo potrošnikom nedvoumno pojasniti.

Mojca Drčar Murko (ALDE). Gospa predsednica, lani smo s prepričljivo večino glasovali za resolucijo, ki je predlagala prepoved kloniranja živali za hrano in prodajo vseh proizvodov iz kloniranih živali in njihovih potomcev.

Pred glasovanjem o zakonodaji o novih živilih se spomnimo na razloge, zaradi katerih smo preudarni in se zavedamo tveganj za zdravje in dobro počutje živali. Iz preteklih izkušenj s podobnimi temami, ki se dotikajo varnosti hrane in etičnih odnosov med človekom kot dominantno vrsto in naravo, vemo, da je razumevanje javnosti zelo odvisno od specifičnega poznavanja zadeve. Potrošniki so vedno bolj občutljivi na trpljenje in poškodbe živali na kmetijah. Zato morajo vedeti, da kloniranje lahko povzroča bolečine in troši naravne vire. Toda razvoj kloniranja kot metode proizvodnje hrane se nadaljuje, ne da bi bila javnost o tem informirana.

Problemi s kloniranjem pa ne zadevajo le dobrega počutja živali, ampak tudi zaupanje potrošnikov v varnost hrane, saj velja splošno prepričanje, da je v Evropi proizvedena hrana zelo kakovostna. Oktobra lani je študija Eurobarometra pokazala resno zaskrbljenost potrošnikov zaradi potencialne možnosti, da bi v prihodnosti lahko pridobivali hrano iz klonov. Gre predvsem za prodajo uvožene hrane, ki bi jo lahko prodajali v Evropi, ne da bi bilo ustrezno označena, da je iz kloniranih živali. Zato se strinjam z zahtevo poročevalke, da naj Komisija pripravi poseben zakonodajni predlog o klonih.

Drugo področje, ki ga pokrivajo predlogi sprememb iz moje politične skupine in ga želim še posebej podpreti, je izmenjava informacij o poskusih na živalih, tako da bi preprečili nepotrebno podvajanje poskusov.

Na koncu bi se rada lepo zahvalila poročevalki za njeno temeljito delo na tem pomembnem delu evropske zakonodaje glede varnosti hrane in varovanja potrošnikov, pa tudi zdravja in dobrega počutja živali.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najlepša hvala gospe Liotard za dobro opravljeno delo in odlično poročilo. Zelo sem vesela, da se je odbor resno posvetil tveganjem, povezanim z nanomateriali, in da hoče prepovedati uporabo mesa iz kloniranih živali. Navsezadnje povzroča kloniranje živalim veliko trpljenja.

Pomembna se mi zdi tudi sprememba 60. Njegov namen je, da bi morali biti izdelki iz živali, ki so bile krmljene z genetsko spremenjenimi stvarmi, recimo mleko, jajca in meso, označeni, in upam, da bo to dobilo podporo Parlamenta. Evropski potrošniki se genetsko spremenjeni hrani izogibajo in v trgovinah je zelo težko najti genetsko spremenjeno hrano, nastalo iz rastlin. Pri krmi pa obstaja velika vrzel, ki omogoča, da na naše mize pride genetsko spremenjena krma. Velik del evropske krme uvozijo iz drugih delov sveta, v glavnem iz Brazilije in Argentine, kjer je delež genetsko spremenjene krme zelo velik.

Čas je, da načelo transparentnosti razširimo na krmo in idejo on označevanju genetsko spremenjenih stvari na živalske proizvode. Predsednik vlade v moji državi je podprl to idejo pred dvema letoma, in upam, da jo bo Finska podprla tudi na Svetu ministrov.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, pozdravljam spremembe Uredbe o novih živilih, ki mora spodbujati inovacije v industriji hrane in pijač. Varovati mora delovanje notranjega trga in javnega zdravja in hkrati novim živilom olajšati dostop na trg.

Vendar pa me nekoliko skrbi tisto, kar imenujem znanstveni odpor in nezaupanje do Evropskega parlamenta – in tudi do naših nacionalnih parlamentov – kar je zdaj na velikem številu področij vzrok za resno zaskrbljenost. Ni pravično do nas samih, če čustveno, histerično ali populistično reagiramo na zadnje znanstvene dosežke, ki so bili ocenjeni v strokovnih revijah, in to tudi ni pravično do naših demokratičnih sistemov. Ko se v tem Parlamentu omeni genetsko spremenjene izdelke, kloniranje in nanotehnologijo, potem so takoj potrebni dvojni varovalni ukrepi in odgovor je „ne“; nato se počasi odpremo in zamujamo z odobritvijo.

Gospa komisarka, skrbi me Evropska agencija za varnost hrane, saj ni jasno ali so njene zmogljivosti dovolj velike, da bo lahko pravočasno in temeljito obdelala dokumentacijo v skladu s to uredbo. Odgovor je verjetno „ne“, če lahko sklepamo po nerodni izkušnji z odobritvami genetsko spremenjene hrane in krme in stopnji napredka na tem področju. Zakaj se v vseh vidikih tega področja odzovemo kot da bi bili znanstveno nepismeni? Zakaj gojimo tako močno nezaupanje do znanosti, ki je ovrednotena v znanstvenih revijah? Ali ni bil nihče ali tako zelo malo od nas v Parlamentu prej znanstvenik? Enako vprašanje lahko zastavimo o nacionalnih parlamentih. Zakonodajo moramo postaviti na temeljito, resno znanost in to sprejeti. V nasprotnem primeru bo vprašljiva naša kredibilnost kot zakonodajalcev.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospa predsednica, upoštevajoč to, kar je dobro za potrošnike, in velik vpliv, ki ga ima hrana na naše zdravje, se strinjam s stališčem poročevalke, da moramo jasno opredeliti namen uredb o novih živilih. Zelo si moramo prizadevati, da zagotovimo transparentnost in učinkovitost sistema za izdajanje dovoljenj novim živilom, ki mora potrošnikom zagotoviti varnost in izboljšati delovanje notranjega trga.

Po mojem mnenju je treba sedanjo opredelitev novih živil popraviti in upoštevati splošna načela in zahteve zakonodaje o hrani. Verjamem, da bi moralo biti trženje prehrabnih proizvodov dovoljeno le, če proizvod ne zavaja potrošnika, je popolnoma varen in hranilna vrednost proizvoda ni okrnjena. Ker nekatere snovi ali sestavine doslej še niso bile uporabljene za prehrano ljudi, je treba posebej paziti pri sprejemanju odločitev glede njihove zakonske ureditve. Podpiram vse aktivnosti, ki bodo pomagale vzdrževati visoko stopnjo varnosti hrane, in tisti, ki govorijo o ...

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, rada bi spregovorila o nekaterih zelo pomembnih točkah, ki so jih omenili cenjeni poslanci.

Kar se tiče nanotehnologij sem seznanjena z zadnjimi znanstvenimi stališči. Prepričali so me tudi s tem povezani dokumenti, omenjenimi v poročilu gospe Liotard. Evropska unija bo prva na svetu, ki bo imela sistemsko opredelitev namensko proizvedenih nanomaterialov in skladen in prilagodljiv pristop k tej tehnologiji.

Da bi pojasnili stališče Komisije glede opredelitve nanotehnologij, bi rada v imenu Komisije dala naslednjo izjavo.

Komisija ugotavlja, da se delo pri pripravljanju skupne opredelitve nanomaterialov še razvija. Komisija zato potrjuje, da je treba pri prihodnji zakonodaji Skupnosti upoštevati napredek glede skupne opredelitve, in ugotavlja, da komitološki postopki iz tega predloga tudi omogočajo, da se opredelitev iz tega predloga posodobi.

Kar zadeva obvezno označevanje vse hrane, proizvedene s pomočjo nanotehnologij, ugotavljam, da Komisija je za to, da so potrošniki obveščeni o prisotnosti nanomaterialov v hrani. Vendar bomo imeli v skladu z Uredbo o novih živilih odobritve za vsak posamezen primer s predpisanimi pogoji za uporabo takih proizvodov, vključno z zahtevami glede označevanja. Preučitev označevanja bo potekala za vsak primer posebej.

Naj pojasnim svoje stališče še o pomembnem vprašanju kloniranja. Povedala sem že, da se meni uredba o novih živilih ne zdi najprimernejši instrument za obravnavanje vseh vprašanj, povezanih s kloniranjem. Uredba o novih živilih obravnava le varnost hrane in izdajanje dovoljenj za dajanje v promet. Uporabe klonov v rejskih programih – semena, zarodkov in jajčnih celic – ne more urejati Uredba o novih živilih, prav tako to ni mesto za urejanje zdravja in dobrega počutja živali.

Kolegij komisarjev je 13. januarja organiziral orientacijski pogovor o kloniranju domačih živali za pridelavo hrane. Komisija se je strinjala, da ostajajo številna vprašanja še neodgovorjena. V tem pogledu Komisija tesno sodeluje z Evropsko agencijo za varno hrano in skrbi, da se izvajajo ustrezne znanstvene raziskave. Hkrati pa sem začela z razpravami z našimi glavnimi trgovinskimi partnerji: Združenimi državami, Kanado, Japonsko, Avstralijo in Novo Zelandijo.

Da, potrebujemo več informacij in podatkov o tehnikah kloniranja in načinu, na katerega naj obravnavamo potomce kloniranih živali iz regulativne perspektive.

Kot ste nekateri omenili, je julija lanskega leta Evropska agencija za varnost hrane predstavila mnenje o znanstvenih vidikih kloniranja za hrano v EU. Splošni zaključek mnenja je, so ocene tveganj nezadostne, ker ni na voljo dovolj podatkov. V zvezi z zdravjem in dobrim počutjem živali v mnenju jasno piše, da so učinki na pomemben delež klonov negativni, pogosto zelo negativni, in celo smrtni tako za klonirane kot za nadomestne živali.

Mnenje Evropske skupine o etiki osvetljuje tudi številna znanstvena vprašanja, na katera je treba odgovoriti, in raziskave, ki jih je treba opraviti o varnosti hrane, zdravju in dobrem počutju živali, sledljivosti in označevanju.

Na koncu bi rada potrdila, da je kloniranje gotovo vprašanje, ki se ga je treba lotiti, toda Uredba o novih živilih ni pravo mesto za urejanje vseh vprašanj okoli te občutljive zadeve.

Kljub temu bi rada v imenu Komisije obljubila, da bomo kar se da hitro pripravili temeljito poročilo o vseh vidikih tehnik kloniranja v zvezi s pridelavo živil, vključno z zdravjem in dobrim počutjem živali pri klonih in njihovih potomcih, skupaj z zakonodajnimi predlogi, če bo to primerno. Naj poudarim, da za to vprašanje lahko najdemo rešitev in v tem pogledu se zahvaljujem Parlamentu za razumevanje in sodelovanje.

– stališče Komisije

Poročilo gospe Liotard (A6-0512/2008)

Komisija lahko sprejme spremembe 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 in 63.

Spremembe 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 in 89 je načeloma mogoče sprejeti.

Spremembe 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 in 93 so sprejemljive, pod pogojem, da se jih preoblikuje.

Komisija ne more sprejeti sprememb 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 in 92.

Kartika Tamara Liotard, poročevalka. – (NL) Gospa predsednica, iskreno bi se rada zahvalila kolegom poslancem za njihove prispevke v razpravi in za njihovo podporo različnim točkam mojega poročila. Seveda je bilo tudi nekaj kritičnih komentarjev. Tudi njih sem vesela, saj so lahko samo dobri za razpravo.

Naš cilj je jamčiti potrošnikom, da je hrana, proizvedena z novimi tehnologijam ali nova hrana, ki prihaja na trg, varna. Z našimi prispevki in našimi predlogi bomo uspeli doseči ta cilj. To bo dalo določeno gotovost tudi tistim proizvajalcem, ki razvijajo inovacije, saj bodo zdaj vedeli, kaj je dovoljeno in kaj ne. Poročilo pokriva tudi varovanje podatkov glede teh proizvajalcev, nekaj, kar tudi spodbuja inovacije na področju varnosti hrane.

Lepo bi se rada zahvalila tudi gospe komisarki za to, kar je rekla o nanotehnologiji. Res je, da se bo na tem področju še veliko spremenilo, in če določimo opredelitev zdaj, na začetku, jo bo mogoče spremeniti, ko se bo znanost razvijala.

Komisarki bi se rada zahvalila tudi za to, kar je povedala o kloniranju živali. Opozorila bi vas pa rada, da je Parlament že sprejel resolucijo, iz katere je jasno, da mesa kloniranih živali kot živila nočemo imeti na trgu. V tem poročilu je ta točka tudi zapisana in pozivam vas tudi, naj bo kloniranje živali izvzeto iz uredbe o novih živilih. Poročilo poziva k temu in kot smo pravkar slišali, se Parlament s to zamislijo močno strinja.

Na koncu bi se rada zahvalila še mojemu osebju, Thomasu, Vivian in Jan-Jaapu, ki so zelo trdo delali z nami pri pripravi tega poročila.

Predsednica. Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo.

17. Snovi, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo gospoda Bloklanda, v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (prenovitev) (KOM(2008)0505 – C6 0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, poročevalec. – (NL) Gospa predsednica, zmanjševanje luknje v ozonskem plašču je pomembno za okolje in javno zdravje prebivalstva po vsem svetu. Atmosfero sestavljata dve plasti, ki nas ščitita. Ogljikov dioksid v troposferski plasti zadržuje toploto, da nas ne zebe. Ozon v stratosferski plasti nas ščiti pred škodljivim ultravijoličnim sevanjem sonca. Uredba o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč, je predvsem namenjena zaščiti stratosferske plasti z ozonom, pa tudi preprečevanju podnebnih sprememb. Prepovedane snovi so pomemben dejavnik škodljivosti za ozon, hkrati pa imajo potencial globalnega segrevanja. Glavne snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, najdemo v potisnih plinih za aerosole, hladilnikih, izolacijskih materialih in določenih specifičnih topilih in čistilnih sredstvih. Klorofluorogljikovodiki in haloni, ki najbolj tanjšajo ozonski plašč, so že popolnoma prepovedani, razen nekaj maloštevilnih izjem. Halogenirane klorofluorogljikovodike je že prepovedano proizvajati, njihova uporaba pa bo prepovedana od leta 2020. V preambuli nove uredbe je zapisano, da se bosta proizvodnja in uporaba snovi, ki tanjšajo ozon, opustili ali zmanjšali na najmanjšo možno mejo. To je pomembna osnova za politiko.

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je sprejel štiriinšestdeset sprememb. Imeli smo dva triologa, ki sta se končala z dogovorom med Svetom in Parlamentom. To je pomenilo, da smo 64 sprememb nadomestili z enim, prečiščenim besedilom. Na kratko bi rad omenil devet pomembnih rezultatov tega dogovora.

Najprej, s spremembo je pravna osnova za uredbo postalo okolje. To omogoča državam članicam, da sprejmejo bolj daljnosežne ukrepe za varovanje okolja. Drugič, uporaba pesticida metilbromid bo od 18. marca 2010 prepovedana. To velja tudi za izganjanje mrčesa s plinom. Edina preostala izjema bo v izrednih primerih, če bi prišlo do zelo obsežne epidemije. Tretja točka je, da se je v programu za postopno opuščanje halogeniranih klorofluorogljikovodikov odstotek glede na leto 1997 zmanjšal na 7 za zadnja leta. Četrta, halogenirane klorofluorogljikovodike se lahko uporablja le v podjetjih, ki jih določi vlada. Petič, seznamu snovi za omejevalne ukrepe so bile dodane nekatere nove snovi. Evropska komisija se je zavezala, da bo še naprej raziskovala te snovi. Šesta točka je, da je bilo uvedeno obvezno označevanje za nujne izjeme, kot so

reagenti za laboratorijsko uporabo. Glede tega je bilo tudi dogovorjeno, da ne sme priti do povečanja pri laboratorijski uporabi. Sedma točka je, da se za obstoječe aparate lahko snovi, ki tanjšajo ozon, ponovno uporablja in reciklira le v enem podjetju. Poleg tega je treba voditi tudi dnevnik količin, da bi preprečili goljufije in nezakonito trgovino. Osmo točka je, da je z okrepitvijo inšpekcijskih služb večja pozornost namenjena izvajanju. Na ta način morajo države članice sodelovati, da bi se spopadle z nezakonito trgovino. Zadnja točka je, da je za preprečevanje izpustov snovi, ki tanjšajo ozon, treba okrepiti nadzor in sistem izvajanja.

Še več pa je treba storiti glede skladiščenih snovi, ki tanjšajo ozon. Pri tem je naloga Komisije velika. Še enkrat bi jo rad pozval naj pripravi direktivo o gradbenih odpadkih in odpadkih pri rušenju objektov v skladu s tistim, kar smo se dogovorili pred sedmimi leti v šestem okoljskem akcijskem programu.

Smo pa v celoti gledano dosegli zadovoljiv rezultat. Ozonska plast bo imela več možnosti, da se obnovi in zmanjša škodljive vplive, kot so kožni rak in škoda na rastlinah in drevesih.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil in čestital poročevalcu, gospodu Bloklandu, in vsem poročevalcem v senci za njihovo izjemno delo na tem predlogu glede prenovitve uredbe o zaščiti ozonskega plašča.

Še zlasti sem vesel, ker je bil dogovor dosežen na prvem branju, za kar gre v največji meri zahvala pozitivnemu in konstruktivnemu prispevku Parlamenta.

Politika zaščite ozonskega plašča v stratosferi velja za zelo velik uspeh in Evropska unija je pri tem igrala veliko vlogo. Z inovativnimi ukrepi, ki so bili sprejeti v Evropski uniji, smo uspeli doseči umik 99 % snovi, ki tanjšajo ozonski plašč.

Poleg zaščite ozonskega plašča ima omejevanje teh snovi zelo pozitiven vpliv na podnebje. To pa zato, ker je globalni potencial segrevanja teh snovi 14 000 krat večji kot pri CO₂. Brez Montrealskega protokola in brez še ambicioznejših uredb Komisije, bi bili izpusti toplogrednih plinov na globalni ravni verjetno še za 50 % višji kot so sedaj.

Znanstveniki zdaj ocenjujejo, da bi si po zaslugi teh mednarodnih prizadevanj ozonski plašč lahko popolnoma opomogel med letoma 2050 in 2075. Da pa bi bilo to mogoče, bi morali rešiti še nekaj trdovratnih problemov. Predlog Komisije je oblikovan tako, da bi poenostavil uredbo Skupnosti in zmanjšal birokratske ovire, in da bi v uredbo vključil tudi nova znanstvena dognanja in bodoče izzive, z namenom, da bi jamčil obnovo ozonskega plašča.

Dosežen kompromisni dogovor ohranja arhitekturo predloga Komisije in hkrati vključuje tudi specifične ukrepe, ki so potrebni za reševanje nerešenih vprašanj glede popolne prepovedi ali omejitve uporabe snovi, ki tanjšajo ozonski plašč.

Še bolj pomembno pa je, da vsebuje strožje določbe za snovi, ki so „shranjene“ v proizvodih, kor na primer oprema za hlajenje in plastična izolacijska pena. Krepi komercialne ukrepe proti ilegalni uporabi in ilegalni trgovini s snovmi, ki tanjšajo ozonski plašč v Evropski uniji, in bo pomagal preprečevati okoljski damping v državah v razvoju. In nazadnje, prepoveduje vse vrste uporabe metilbromida, razen v posebnih primerih, ko gre za izredne razmere. Zakonodaja Skupnosti o metilbromidu bo s tem postala najbolj napredna na svetu.

Koristi bodo velike, tako glede obnavljanja ozonskega plašča kot zmanjševanja toplogrednih plinov. Evropska Komisija lahko v celoti sprejme kompromisni sveženj sprememb.

Ponovno bi se rad zahvalil Evropskemu parlamentu za njegov pomemben prispevek pri tem, da je pustil okoljski cilj predloga nedotaknjen in dosegel soglasje v prvem branju.

Eija-Riitta Korhola, v imenu skupine PPE-DE. – (FI) Gospa predsednica, uredba pred nami je naravno nadaljevanje pomembnega del Montrealskega protokola, ki zavezuje 191 držav podpisnic, da bodo aktivno opuščale uporabo snovi, ki tanjšajo ozonski plašč.

Montrealski protokol velja za enega najuspešnejših mednarodnih okoljskih sporazumov. Rezultati govorijo sami zase. Uporaba snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, se je znižala za 95 % v primerjavi z izhodiščnimi vrednostmi. Poleg tega v 20-letnem obdobju ne bo prišlo do izpusta toplogrednih plinov, enakovrednim več kot 100 milijardam ton CO₂. Zato uredba, ki je pred nami, ne bo le spodbujala obnove ozonskega plašča: gre tudi za pomemben del boja proti podnebnim spremembam.

Prejšnja uredba, napisana pred devetimi leti, je bila brezupno za časom in treba jo je bilo posodobiti. Poenostavitev sedanje zgradbe uredbe, brisanje zastarelih določb in širitev obveznosti na pripravo poročil o novih snoveh so nujno potrebne reforme. Iskreno bi rada čestitala svojemu kolegu, gospodu Bloklandu, za njegovo delo v vlogi poročevalca Parlamenta. Čeprav je predstavljal demokratično velik izziv, je kompromis v prvem branju razumna rešitev za posodobitev takega dokumenta, dejstvo, da smo ga dosegli, pa je že samo po sebi okoljski dosežek.

S pomočjo nove sprejemljive uredbe bodo sedanje uredbe Skupnosti ustrezneje usklajene z izvirnimi določbami Montrealskega protokola. Na primer, skrajšanje roka za prenehanje proizvodnje halogeniranih klorofluorogljikovodikov za pet let na leto 2020 je razumno in opravičljivo, kar velja tudi za zmanjšanje števila izjem pri prepovedi izvoza. Ker pa ciljev te uredbe ne moremo zadovoljivo rešiti v naši Skupnosti le z dejanji držav članic, se moramo lotiti reševanja tega problema na svetovni ravni, v kontekstu globalnega gospodarstva. Če bi bilo pri prepovedi izvoza preveč izjem, bi bilo težko pokazati, da so upravičene.

Tudi Montrealski protokol je bil kar štirikrat popravljen. Ta 20 let stari sporazum je bil tako dopolnjen v Londonu, Kopenhagnu, Montrealu in Pekingu. Ne gre le za zgodbo o uspehu; gre tudi za zgodbo o nujnosti popravljanja napačnih trendov zaradi boljšega razumevanja. Enako modrost zdaj potrebujemo v primeru Kjotskega protokola.

Prvotni Montrealski protokol se je osredotočal na zaščito ozonskega plašča, v glavnem z omejevanjem klorofluorogljikovodikov in ta cilj je bil kmalu poostren skoraj na ničlo. Tako so klorofluorogljikove diokside, na primer, začeli nadomeščati halogenirani klorofluorogljikove dioksidi, ki so veliko manj škodljivi za ozonski plašč. A kot se pogosto zgodi z rešitvami za okoljske probleme, se je pojavil nov vidik problema. Halogenirani klorofluorogljikove dioksidi, ali fluorirani plini, so se izkazali za zelo škodljive zaradi njihovega velikega potenciala globalnega segrevanja. Nekateri od njih so več kot tisočkrat intenzivnejši dejavniki globalnega segrevanja kot ogljikov dioksid. Zato je bilo treba popraviti šibke točke v sporazumu.

Na enak način se moramo nekaj naučiti v primeru Kjotskega protokola. Priznati je treba, da je v sedanji obliki neučinkovit. Ne bo zmanjšal izpustov na globalni ravni in ne bo zmanjšal niti ogljikove intenzivnosti. Mogoče je težava v tem, da so bili odgovorni za pripravo Kjotskega sporazuma prepričani, da se da problema ogljikovega dioksida rešiti na enak način kot velja za freone.

Podnebne spremembe pa so okoljski problem popolnoma druge razsežnosti kot vsi prejšnji problemi. Probleme, povezane s tanjšanjem ozonskega plašča, povzročajo stranski proizvodi v industriji in proizvodnji energije, vzroki za podnebne spremembe pa so v celotnem svetovnem gospodarstvu in svetovni proizvodnji. Svet še vedno deluje na ogljik. Zato moramo na podnebne spremembe gledati predvsem kot na problem industrijskega inženirstva. Poudarek odločitev bi se moral prenesti z omejevanja izpustov na temeljito reorganizacijo energetskih in materialnih sistemov proizvodnje. Naučimo se nekaj iz Montreala.

Leopold Józef Rutowicz, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, poročilo gospoda Bloklanda o uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč, je pomemben dokument za prihodnje ravnanje na področju varovanja ozonskega plašča. Poudaril bi rad, da je eden od uspehov Evropskega parlamenta in Sveta prenehanje proizvodnje in trgovine s plini, ki vsebujejo klorofluorogljikove dioksidi, halone, bromide in metile, ki tanjšajo ozonski plašč in imajo toplogredni učinek.

Dober primer nadaljevanja dela, bi bilo delo v državi, ki leži pod luknjo v ozonskem plašču, Novi Zelandiji. Poleg aktivnosti, ki potekajo v Evropski uniji, so tam začeli z delom na zmanjšanju izpustov metana, katerega en kubični meter ima enak toplogredni učinek kot 30 kubičnih metrov CO₂ in ki uničuje ozonski plašč. Metan je plin, ki nastaja ob procesih razkroja živali, v podzemnih rudnikih, in zaradi različnih kemičnih procesov. Zaradi količine metana, ki je izpuščena v atmosfero, bi ga morali vključiti v nadaljnje delo.

Skupina UEN podpira to uredbo. Zahvaljujem se gospodu Bloklandu za to dobro poročilo, ki je zahtevalo veliko dela.

Satu Hassi, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, čestitam gospodu Bloklandu za odličen rezultat. Parlamentu je uspelo za štiri leta skrajšati rok za prenehanje uporabe metil bromida, pa tudi razpored opuščanja halogeniranih klorofluorogljikovodikov je zdaj strožji.

Pomembno je, da je EU še naprej pionir na področju opuščanja uporabe snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, čeprav ta tema ni več na naslovnica. Številne od teh snovi so močni toplogredni plini, ki pa so bili kljub temu izključeni iz Kjotskega protokola. To pa zato, ker naj bi jih pokrili z montrealskim protokolom. Pomembno je, da se še naprej ukvarjamo s tem vprašanjem in tudi v bodoče opuščamo uporabo močnih

toplogrednih plinov. Pomembno je tudi, da smo na tem področju za zgled drugim državam, vključno z državami v razvoju.

V primeru snovi, ki so bile prepovedane v EU, bi moja skupina rada omejila njihov izvoz na bolj jasen način kot je bilo doslej dogovorjeno. Upam, da bo to načelo vključeno v zakonodajo, ko bodo sprejeti naslednji koraki.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, preden začnem, bi rada rekla, da ni videti nikogar, ki bi želel govoriti v skladu s postopkom „catch-the-eye” – popravite me, če se motim, sem pa pogledala naokoli in ocenila situacijo – ali lahko prosim svojemu enominutnemu prispevku dodam minuto časa za nastop v skladu s postopkom „catch-the-eye”?

Predsednica. – Lahko, gospa Doyle.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, dodatne ukrepe za zaščito ozonskega plašča so podpisnice Montrealskega protokola sprejele na Konferenci podpisnic septembra 2007. Ti ukrepi bodo zdaj vključeni v to prenovljeno uredbo, da bi pospešili opuščanje snovi, ki tanjšajo ozonski plašč in da bi še bolj omejili izjeme med temi snovmi. Prenovljena uredba se v glavnem nanaša na prepovedi in omejitve proizvodnje, uvoza, izvoza, dajanja na trg, uporabe, obnovitev, recikliranja, predelavo in uničenje teh snovi, ki tanjšajo ozon.

Montrealski protokol je bila ena od najuspešnejših mednarodnih okoljskih pobud doslej. Rezultat je, da smo uspeli v veliki meri popraviti stopnjo tanjšanja ozonskega plašča iz 1980-ih let. Zaradi opuščanja uporabe plinov, ki tanjšajo ozonski plašč – klorofluoroogljikovodikov, halogeniranih klorofluoroogljikovodikov, halonov, metil bromida, z zelo malo časovno omejenimi izjemami za določene „kritične uporabe”, na primer za halone v protipožarni opremi v letalih – smo dosegli 95 % zmanjšanje uporabe snovi, ki tanjšajo ozonski plašč v primerjavi z osemdesetimi leti 20. stoletja.

Spomniti se moramo tudi, da imajo te snovi velik potencial globalnega segrevanja. Ozonski plašč je ena od dveh plasti atmosfere, ki ščitita življenje na zemlji. Ozonski plašč nudi zaščito pred škodljivim ultravijoličnim sevanjem sonca, ki povzroča številne bolezni in probleme, vključno s kožnim rakom in kataraktami.

Predsednica. – Gospa Doyle, držali ste se povedanega. Hvala lepa.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, obžalujem, ker danes v Parlamentu ni več občinstva, saj govorimo o izredno uspešnem protokolu, ki je prinesel zelo pozitivne rezultate tako za okolje in zdravje kot za napredek pri obnavljanju ozonskega plašča, ki se je sedaj vrnil na raven pred letom 1980.

Zahvalil bi se rad vsem tistim, ki so nocoj sodelovali v razpravi za njihove zelo konstruktivne pripombe, pripomnil pa bi, da je Komisija predana izvajanju zaupanih pooblastil in preučevanju ali veljajo predpogoji za vključitev nadaljnjih treh snovi do polovice leta 2010. Izjava o tem bo poslana sekretariatu Evropskega parlamenta, da se vpiše v zapisnik današnje razprave.

Pripomnil bi tudi, da bi po moje v Københavnu konec tega leta morali doseči sporazum o boju proti podnebnim spremembam, ki bi bil vsaj tako ambiciozen in uspešen kot Montrealski protokol. Verjamem, da bo še bolj učinkovit in v tej smeri bi si morali vsi prizadevati.

Na koncu bi rad povedal, da je Komisija še posebej zadovoljna z izidom pogajanj in lahko v celoti sprejme predlagane kompromisne spremembe.

Poročilo gospoda Bloklanda (A6-0045/2009)

Komisija potrjuje svoj namen, da bo do 30. junija 2010 vključila dodatne snovi v del B Priloge II k uredbi, in da bo ocenila ali so izpolnjeni pogoji za njihovo vključitev, kot določa člen 24(3). Ta hitra presoja se bo osredotočila na naslednje snovi:

- heksaklorobutadien,
- 2-bromopropan (izopropil bromid),
- jodometan (metil jodid).

Johannes Blokland, poročevalec. – (NL) Gospa predsednica, najlepše bi se rad zahvalil komisarju Dimasu za njegovo zavzetost, da sprejme zamisel gospe Hassi o tem, da je treba preučevati učinke drugih snovi. V zvezi

s tem bi gospoda Komisarja rad opozoril na metil bromid. Še vedno malo vemo o tej snovi in njeni proizvodnji. Na srečo je bila sprejeta odločitev, da bomo prosili dobavitelje, naj v postopku posvetovanja poročajo o tem, kako se ta snov proizvaja. Na ta način bomo dobili natančne informacije o tej snovi.

Za podporo, ki sem jo prejel, bi se rad iskreno zahvalil tudi kolegom poslancem, še zlasti poročevalcem v senci in tistim, ki so govorili nocoj. Naše skupno sodelovanje je bilo odlično, na odboru in pri pogajanjih. Zahvalil bi se rad tudi češkemu predsedstvu za razumne dogovore, ki smo jih uspeli doseči pred pogajanjem in med njimi. Rezultat je bil v vsakem primeru zadovoljiv. Zelo cenim tudi podporo, ki sem jo dobil od uradnikov komisije in Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in od mojega osebja. V resnici nam je uspelo delati kot ekipi, zaradi česar je bilo tudi mogoče, da smo dosegli to daljnosežno spremembo zakona v šestih mesecih.

Na koncu imam še eno pripombo. Nisem zadovoljen s sistemom prenovitve. Težko je vedeti, na kakšni osnovi je spremembe mogoče vložiti ali ne. Na srečo so mi odvetniki povedali, da je bila pri prenovitvi spremenjena pravna osnova, tako da smo na tej osnovi lahko pripravili spremembe, sicer na to skoraj ne bi bili pozorni. Na srečo je bil Svet enakega mnenja in v zadnji minuti smo lahko vključili to pravico v Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane. Prenovitve ostajajo težko vprašanje za delo tega Parlamenta.

Predsednica. Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo.

Pisne izjave (člen 142)

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Ta predlog sledi strukturi Uredbe (ES) št. 2037/2000, dodaja pa novo poglavje o odstopanjih od prepovedi proizvodnje, dajanja v promet in uporabe zadevnih snovi, kar je bilo sprva razpršeno po več določbah o stopnjah odprave reguliranih snovi in izdelkov.

Glavni izzivi so naslednji:

- zmanjšanje „shranjenih“ emisij snovi, ki tanjšajo ozonski plašč/toplogrednih plinov v ozračje je potrebno, saj naj bi po ocenah do leta 2015 te globalne shrambe prispevale do 2 milijona ton k dejavniku škodljivosti za ozon ali 13,4 milijarde ton ekvivalenta CO₂.

- izvzete uporabe snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, kadar ni na voljo tehnično ali gospodarsko izvedljivih nadomestnih snovi, kot je na primer uporaba metil bromida za karantenske ukrepe in predtovorna opravila.

- nove snovi, ki tanjšajo ozonski plašč: na podlagi novih znanstvenih dokazov je dejavnik škodljivosti za ozon nekaterih kemičnih snovi, ki zdaj niso nadzorovane na podlagi Protokola, precej višji, trženje teh snovi pa hitro narašča.

S spremembami je besedilo bolj jasno in regulativni okvir poenostavljen, zmanjšalo pa se bo tudi upravno breme, kar bo olajšalo uporabo zakonodaje, ki bo omogočila regeneracijo ozonskega plašča do leta 2050 in preprečevala negativne učinke na človekovo zdravje in ekosisteme.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da nas mora vse skrbeti zdravje sedanje in prihodnjih generacij. Naše zdravje ohranjamo s pomočjo čistega okolja in ozračja okoli nas. Vse znanstvene študije opozarjajo na dejstvo, da je ozonski plašč zelo pomemben, ne le za zdravje prebivalstva, ampak tudi za ohranjanje življenja na zemlji.

Žal pa obstajajo številne snovi, ki po izpustu v atmosfero, uničujejo ozonski plašč in s tem pripomorejo k toplogrednemu učinku. Čeprav so opazili znake, da se je ozonski plašč okreplil zaradi sprejetih ukrepov, se predvideva, da bo raven ozona v atmosferi izpred leta 1980 dosežena šele v drugi polovici 21. stoletja.

Zato se popolnoma strinjam z dodatnimi ukrepi za omejitve ali prepoved snovi, ki tanjšajo ozonski plašč. Menim, da s tovrstnim dejanjem izpolnjujemo svojo dolžnost ne le do sedanje generacije, ampak tudi do prihodnjih generacij.

18. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

19. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.00)